ಅಜ್ಞಾತವಾಸ,

ಅಥವಾ

ಅರ್ಚ್ಯ. ಇಗ್ನಾಸಿಯುವರ ಧ್ಯಾನಗಳು.

ಅಜ್ಞಾತವಾಸ,

ಅಥವಾ

ಅರ್ಚ್ಯ. ಇಗ್ನಾಸಿಯುವರ

ಧ್ಯಾನಗಳು.

ರೋಮಾಪುರಿಯಿಂದ

ಹೊಂದಿದ ಅಪ್ಪಣೇ ಮೇರೆಗೆ

ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ

ಇರುವ ಕಥೋಲಿಕ್ ಮಠದ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ

ಠಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

೧೮೬೫.

ಇದರ ಖರೀದಿ; ೬ ಆಣೆ.

అర్థవణే.

ಅಠ್ಠವಣೆ

ಅರ್ಥವಣೆ

ಅರ್ಥವಣೆ

ಅಜ್ಞಾತವಾಸ,

ಅಥವಾ

ಅಬ್ಯೆ. ಇಜ್ಞಾಸಿಯುವರ ಧ್ಯಾನಗಳು.

ಪ್ರ ಕ ರ ಣ.

ಎಂಟು ದಿನವಾದರೂ ಹತ್ತು ದಿನವಾದರೂ ತಿಂಗಳಾದರೂ ಲೋಕದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳ ಬಿಟ್ಟು, ಅಷ್ಟರೊಳು ಪ್ರಪಂಚವ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಮೌನವಾಗಿದ್ದು, ಅವಸರವಿಲ್ಲದೆ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಮಾತಾಡದೆಯೂ, ಅವಸರವಿದ್ದರೆ ಮೃದುವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವದೂ; ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೈಂಕರ್ಯದೊಳು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನೂ ಧ್ಯಾನಗಳನ್ನೂ ಆತ್ಮ ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಕಾಣುವದೂ, ಜ್ಞಾನ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಓದುವದೂ, ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಕೇಳುವದೂ, ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಧ್ಯಾನಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಸ್ವಾಮಿಯ ಅರಿಯುವಿಕೆಯನ್ನೂ ತನ್ನ ಅರಿಯುವಿಕೆಯನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಅಜ್ಞಾತವಾಸಧ್ಯಾನಗಳಂತೆ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಪಾಪಾತ್ಮರು ಪಾಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಅದೇ ಉಪಾಯವು. ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಯೋಗಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ, ಅದೇ ಉಪಾ

యువు. ఇంథ ఉపాయవన్ను సర్వేశ్వరను అర్జ్య. ఇజ్ఞాసియువరిగె తిళియ పడిసిదరు. ఈతను అవుగళన్ను మొదలు మాడి, ఆ బళిక మాడతక్క బగెయన్ను పాత్రైసిదరు. అందినింద ఆ ప్రకారవే అనేకరు తమ్మ ఆత్మద మహా ప్రయోజనక్కాగి మాడిదరు. సన్యాసిగళల్లదె సంసారిగళనేకరు ప్రతి సంవత్సరదొళు తప్పదె మాడి, మహా పుణ్యాత్మరాగుత్తారె.

యారాదరూ అజ్ఞాతవాస ధ్యానగళ మాడబేకాదరె, ఎల్లక్కింత పరిశుద్ధ తాత్పర్యదొందిగె బరబేకు; ఆత్మ ప్రయోజనక్కాగి బరబేకు; స్వామి తోరిసిద దారియొళు అవశ్యవాగి నడెయువెనెందు ప్రతిజ్ఞె మాడి చిత్తవాగిరబేకు; నేమకద మేరెగె నడెయువదక్కె దృఢ మనస్సు బేకాగిదె.

అజ్ఞాతవాస అనుష్ఠానగళ నేమకవు:

౧ నేదు. ఉద్యోగగళెల్ల బిట్టు, బేరె విచార గళెల్ల వర్జిసి, అజ్ఞాతవాసధ్యానగళ మేలె తదేక ధ్యానవాగిరువదు.

౨ నేదు. అవసరవిల్లదె మాతాడలాగదు; అవసరవిద్దల్లి మృదువాగియూ మితవాగియూ అవసరవాద మాతు మాత్ర మాతాడువదు.

౩ నేదు. ప్రార్థనెగళు, ధ్యానగళు, ఆత్మ శోధనె, ఈ మొదలాద జ్ఞాన అనుష్ఠానగళ ఒందొందు, నేమకద కాలదల్లి పూర్ణవాగి మాడువదు.

౪ నేదు. రాత్రి ఆత్మశోధనెగె ముంచె ప్రాతః

ಕಾಲದ ಧ್ಯಾನದ ಆಯತ್ತವ ಮಾಡುವದು; ಆ ವಿಚಾರದೊಂದಿಗೆ ಶಯನಿಸಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವದು.

೫ ನೇದು. ಬೆಳಗಾಗುವಾಗ ಘಂಟೇ ಶಬ್ದಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಶೀಘ್ರವೆದ್ದು, ಶಿಲ್ವೆಗುರುತು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನೂ ಶರೀರವನ್ನೂ ತಾನು ಆ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗೆ ಮಾಡುವಂಥ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಆಡುವ ಮಾತುಗಳು ಯೋಚಿಸುವ ಯೋಚನೆಗಳು ಈ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ ಅವರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ತಾನು ಮಾಡುವ ಧ್ಯಾನದ ವಿಚಾರವ ಯೋಚಿಸುವದು; ಮೌನವಾಗಿ ಕಣ್ಣುರೆಪ್ಪೆಗಳ ಬೊಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಕೇಳುವದು.

೬ ನೇದು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಧ್ಯಾನಾಯತ್ತವ ಓದುವದು.

೭ ನೇದು. ಮೊದಲನೇ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಈಮೇರೆಯಾಗಿ ಒಂದು ತಾಸುಹೊತ್ತಿನೊಳಗೆ ಮಾಡುವದು. ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಆವಾಹನೆ (*) ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವರ ಒತ್ತಾಸೆಯ ಕೇಳಿ, ಅವರಿಗೆ ಆರಾಧನೆಮಾಡಿ, ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮ್ಮುಖದೊಳು ಇದ್ದಪ್ವಂದ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥದಿಂದ ಧ್ಯಾನದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೆನಸಿ, ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನ್ಯಾಯಗಳ ನೋಡುತ್ತಾ, ಮನಸ್ಸಿನೊಳು ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿ, ತನ್ನ ಪಾಪಗಳ ಮೇಲೆ ಅರೋಚಕವಾಗಿ ಇರುವದು. ಸ್ವಾಮೀ ದಯದ ಮೇಲೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವದು. ಸ್ವಾಮಿಗೆ

(*) ಅಂದರೆ, ದೇವ ಸನ್ನಿಧಾನವ ತನಗೆ ರೂಪಿಸುವದು.

ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ಕೇಳುವದು. ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪದ ಮೇಲೆಯೂ ತನ್ನ ಮೇಲೆಯೂ ರೋಸಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುವದು. ಸ್ವಾಮಿ ಮನಸ್ಸಿನೊಳು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪೂಜಿತವಾಗಿ ಕೇಳುವದು. ಪರಾಕು ಹುಟ್ಟದಹಾಗೂ, ಬೇರೆ ವಿಚಾರಗಳು ಮನದೊಳು ಹಾಯದ ಹಾಗೂ, ಹೊರಗೆ ಇರುವವರನ್ನು ನೋಡದೆ, ಜಾಗರಣೆಯಾಗಿ ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡುವದು.

೭ ನೇದು. ಧ್ಯಾನ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಧ್ಯಾನದ ಶೋಧನೆ ಮಾಡುವದು. ತಾರುಮಾರಾಗಿ ಮಾಡಿದೆನೋ, ಅಥವ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿದೆನೋ, ಅದರೊಳು ಸ್ವಾಮಿಯು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಬುದ್ಧಿ ಯಾವದೋ, ಎಂದು ಶೋಧಿಸಿ ನೋಡಿ, ತಪ್ಪು ದೊರಕಿದ್ದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವ ಬಿಡದೆ, ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿರೆಂತ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದೆನಾದರೆ, ನನ್ನಿಂದ ಈ ಭಕ್ತಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂತ ಭಾವಿಸಿ, ಸ್ವಾಮಿಯ ದಯದಿಂದ ಬಂದದ್ದೆಂದು ನೋಡಿ, ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡುವದು.

೯ ನೇದು. ಪೂಜೆಯನ್ನು ಕಾಣುವದು. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲಿಟ್ಟ ಪ್ರಿಯದಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಬಲಿಯಾಗಿ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲಾ? ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೂಡ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿಯೂ ಒಪ್ಪಿಸುವದು.

೧೦ ನೇದು. ಆ ಬಳಿಕ ಜ್ಞಾನ ಪುಸ್ತಕವ ಒಂದು ತಾಸಿನ ಹೊತ್ತಿನೊಳು ಓದುವದು, ಇಲ್ಲವೆ ಕೇಳುವದು.

ಅರ್ಥ ಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತುವಿನ ಅನುಗ್ರಹವ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಕೇಳಿದಂಥ ಬುದ್ಧಿ ಮನಸ್ಸಿನೊಳು ನಿಲ್ಲಮಾಡಿರಿ, ಎಂತ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದು.

೧೧ ನೇದು. ಎರಡನೇ ಧ್ಯಾನದ ಆಯತ್ತವನ್ನೂ ಧ್ಯಾನವನ್ನೂ ಶೋಧನೆಯನ್ನೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವದು.

೧೨ ನೇದು. ಆತ್ಮ ಶೋಧನೆಯನ್ನು ಅರ್ಧಘಳಿಗೆ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗೆ ಮಾಡುವದು.

೧೩ ನೇದು. ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದು. ಮುಂಚೆ ತನಗೂ ಅನ್ನಕ್ಕೂ ದೇವಾಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಕೇಳುವದು. ಇದರೊಳು ಮೇರೆತಪ್ಪದೆ ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ಭುಜಿಸುವದು. ಆ ಬಳಿಕ ಆಹಾರವ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡುವದು.

೧೪ ನೇದು. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆತ್ಮ ಶೋಧನೆ ಕಾಲು ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವದು.

೧೫ ನೇದು. ಚಿಂತನೆ ಒಂದು ತಾಸು ಹೊತ್ತಿನೊಳು ಮಾಡುವದು.

೧೬ ನೇದು. ಒಂದು ತಾಸು ಹೊತ್ತಿನೊಳು ಸತ್ಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೋದುವದು.

೧೭ ನೇದು. ಮೂರನೇ ಆಯತ್ತವನ್ನೂ ಧ್ಯಾನವನ್ನೂ ಧ್ಯಾನದ ಶೋಧನೆಯನ್ನೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವದು.

೧೮ ನೇದು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಹೇಳುವದು.

೧೯ ನೇದು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಫಲಹಾರ ತೆಗದುಕೊಳ್ಳುವದು.

೨೦ ನೇದು. ಮರುದಿವಸದ ಧ್ಯಾನದ ಆಯುತ್ತವ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಆತ್ಮಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ, ಶಯನಿಸಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವದು.

ಮೊದಲನೇ ದಿವಸವು.

೧ ನೇ ಧ್ಯಾನವು.

ಮನುಷ್ಯನ ಕಡೇಗತಿಯು.

೧ ನೇ ಆಯುತ್ತವು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಸಮುದ್ರದಹಾಗೆ ನೋಡಿ, ಹುಟ್ಟಿದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಂದ ನದಿಗಳೋಪಾದಿಯಾಗಿ ಹೊರಟು, ಪುನಃ ಅವರಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ ಶೇರುತ್ತವೆಂದೆಣಿಸುವದು.

೨ ನೇ ಆಯುತ್ತವು. ಸ್ವಾಮಿ! ನನ್ನ ಗತಿಯನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಯ ಕರುಣಿಸಿರೆಂದು, ದಾವಿದೆಂಬ ರಾಯನು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವದು.

೧ ನೇ ಯೋಚನೆಯು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನನ್ನನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದು ಯಾತಕ್ಕೆ? ದೇವರನ್ನರಿತು ಅವರ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು, ಕೈಂಕರ್ಯವ ನೆರವೇರಿಸಿ, ಭೂಲೋಕದೊಳಿರುವ ಪರಿಯಂತರ ಅವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷದೊಳು ಅವರ ದರ್ಶನವನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ, ನನ್ನನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದರು. ಇಗೋ ನನ್ನ

ಗತಿ! ನಾನು ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯವ ಸಂಪಾದಿಸುವದಕ್ಕೆ ಇರುವಂಥವನು ಅಲ್ಲ; ಕೀರ್ತಿ ಬಹುಮಾನ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ; ಸಂತೋಷವನ್ನಾ ಸುಖವನ್ನಾ ಅನುಭವಿಸುವದಕ್ಕೆ ಇರುವವನಲ್ಲ! ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಗತಿಯಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ನನಗೆ ಗತಿಯಾಗಿರಲರಿಯವು! ಆದರೆ ನಾನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಹುಡುಕುವದಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದೆನು! ಅವರ ಸೇವೆಯೊಳಿರಲೂ, ಅವರ ಚಿತ್ತಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡಿಯಲೂ ಮಾತ್ರವೇ, ಇದ್ದೇನೆ. ಇದೇ ಮನುಷ್ಯನ ನಿಜಗತಿ; ಈ ನಿಶ್ಚಯವು ಮಹಾ ನಿಶ್ಚಯವೇ; ಸಕಲ ನಿಶ್ಚಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ನಿಶ್ಚಯ ಹೌದು. ಈ ವರಿವಿಗೂ ನಾನು ಅದು ತಿಳುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ; ನಾನು ಸುಮುದ್ರೆಯಾಗಿ ನಿಧಾನಿಸಲಿಲ್ಲಾ; ಅರಿಯದವನ ಹಾಗೆನಡಿದೆನು. ನಾನು ಸ್ವಾಮಿಯ ನಿಮಿತ್ತ ಹುಟ್ಟಿದವನಾದಾಗ್ಯೂ, ಮಹಾ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟು, ನನಗೋಸ್ಕರ ಮಾತ್ರವೇ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದೆನು, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ವಿಚಾರವಾಗಿದ್ದೆನು, ನನ್ನನ್ನೇ ಚಿಂತಿಸಿದೆನು, ನನ್ನನ್ನೇ ಮಾತ್ರ ಪರಾಮರಿಸಿದೆನು, ನಾನೇ ನನಗೆ ಗತಿಯಾಗಿಯಿದ್ದಹಾಗೆ ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡಿಕೊಂಡೆನು, ನನ್ನನ್ನೇ ಸ್ನೇಹಿಸಿಕೊಂಡೆನು, ಸಹಜವೇ. ಮತ್ತು ಈ ಘೋರಾಂಧಕಾರದೊಳು ಅನೇಕ ದಿನಗಳು ತಿರುಗಾಡಿದೆನು; ನನ್ನ ಗತಿ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ನೋಡುತ್ತಾಯಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಮಹಾ ಸಂಪನ್ನತೆ ಆಗುವದು, ಮಹಾ ಪವಿತ್ರವು ಮಹಾ ಪರಿಶುದ್ಧ ನಡತೆಯೊಂದಿಗೆ ನಡಿಯುವೆನು. ನನ್ನ ಗತಿ ನಾನು ಮರೆತದ್ದರಿಂದ, ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳ ಮಾಡಿದೆನು. ನಾನು ಮಾಡಿದ ಸಕಲ

ದ್ರೋಹಂಗಳಿಗೂ, ಅಪರಾಧಗಳಿಗೂ, ಅದೇ ಕಾರಣವು. ಈ ಸಂರಕ್ಷಣೆಕರವಾದ ವಿಚಾರವಾದದ್ದು: ನನಗೆ ಗತಿ ಯೇನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸ ಬೇಕಾದ ಕಾರಣ, ಘನವಾದ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದೆನು. ನನ್ನ ಗತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲದಕಾರಣ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದೆನು. ನಾನು ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟಕ್ಕೂ ದೈವವೇ ಗತಿ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿದರೂ, ವ್ಯಾಪಾರ ನಡಿಸಿದರೂ, ಸೀಮೆ ಆಗಲಿ ಕುಟುಂಬವಾಗಲಿ ಆಳಿದರೂ, ಭೋಜಿಸಿದರೂ, ನೀರು ಕುಡಿದರೂ, ದೈವವೇ ಗತಿಯೆಂದು ದೇವರ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಿಟ್ಟು ಅವುಗಳ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನೋಡದೆ ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥವೇ, ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಪಾಪವೇ. ಜೀವನಕ್ಕೋಸ್ಕರವೂ ಋಣಕಾಸಿನ ನಿಮಿತ್ತವೂ ಖ್ಯಾತಿ ಬರುವಮಾನದ ನಿಮಿತ್ತವೂ ಶರೀರ ಸೌಖ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತವೂ ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥವು, ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಎಷ್ಟು ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಇರಲಿ, ಅದ್ಭುತಗಳ ಸಹಾ ಮಾಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅವರೊಳು ನಾನು ದೈವವನ್ನು ನೋಡದೆ ಹೋದೆನಾದರೆ, ಅವುಗಳೆಲ್ಲವು ವ್ಯರ್ಥವೇ, ವ್ಯರ್ಥವು.

೨ ನೇ ಯೋಚನೆ. ನಾನು ಗತಿ ಶೇರುವದಕ್ಕೆ ದಿಟ್ಟವಾಗಿ ಮನೋನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡ ಬೇಕು. ನಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಗತಿಯು ಮಹಾ ಘನವಾದ ಗತಿಯೇ. ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸಹಾ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಾದ ಗತಿಯಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಎಂದಿನಿಂದ ತಾವು ತಮ್ಮನ್ನು

ತಿಳಿದು, ಸ್ನೇಹಿಸಿ, ತಮಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರೊಳು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿಯೂ ಭಾವನೆಯಾಗಿಯೂ ಉಂಟು ಮಾಡಿದರು. ಆದಕಾರಣ ತಮ್ಮನ್ನು ಅರಿಯುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ತಮಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಶರೀರವನ್ನೂ ಆತ್ಮವನ್ನೂ ತಂದುಕೊಟ್ಟರು. ಹೀಗಿದ್ದು ನನ್ನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಗತಿಯಾದದ್ದು ನನಗೆ ಗತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಜೋಬೆಂಬ ಮಹಾ ಋಷಿಯು, ಅತಿಶಯಪಟ್ಟು: ''ಸ್ವಾಮಿ! ದೇವರವರು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಇಷ್ಟು ಘನಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ, ಮನುಷ್ಯನು ಯಾರು?'' ಎಂತ ಹೇಳಿದರು.

ನನ್ನಾತ್ಮವೇ! ನಿನ್ನ ಘನತೆಯೂ, ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತವೂ, ನಿನ್ನ ಮಹತ್ತೂ ನೋಡು. ಅಹಂಕಾರವ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಆರಾಧನೆ ಸಲ್ಲಿಸು. ಅವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸದೆ ಬೇರೆ ಗತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಡಿದರೆ, ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿ, ಹೀನವ ಹೊಂದಿ, ನೀಚನಾಗಿ, ದೇವ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಬಹುಮಾನವ ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಪನಾಗುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳ, ನನಗೆ ನಾನು ಶಿಕ್ಕಿದರೆ, ಅಣುವಾದರೂ ತೃಣವಾದರೂ ಶಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಮನುಷ್ಯನು ತನಗಿರುವಂಥ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಬುದ್ಧಿಹೀನವಾದ ಮೃಗಗಳೋಪಾದಿಯಾಗಿ ಆದನೆಂದು ದಾವಿದೆಂಬ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾದ ರಾಯನು ವಚನಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ, ಇನ್ನಾ

ಮೃಗಗಳು ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡಿಯುತ್ತವೆ; ನಾನೋ ಅಂದರೆ, ನನ್ನ ಅಂಧಕಾರದಿಂದಲೂ ಮತಿಭ್ರಮಣೆಯಿಂದಲೂ ಬೇರೆ ಗತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದರೆ, ಆಗ ನನಗೆ ದೈವವು ಗತಿಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೂ, ನನ್ನ ಗತಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಗತಿ ಹೌದು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನಾದರೂ ನೋಡಿದರೆ, ನನ್ನಗತಿ ಅವಶ್ಯಕವೇ. ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನೋಡುವಂಥಾದ್ದು ಯಾಕಂದರೆ: ಅವರನ್ನು ವಿನಾಯಿಸಿ, ಬೇರೆ ಗತಿ ನೋಡಿ ವರ್ತಿಸುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಉಂಟಾದರೆ, ದೈವವು ದೈವ ಸ್ವಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವದು. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ, ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಯೋಚಿಸುವದಕ್ಕೂ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವ ಉಚ್ಚರಿಸುವದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಕೃತ್ಯವ ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ ಇತರ ಯಾರನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವರನ್ನು ನೋಡದಹಾಗೆ ನನಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸ್ವತಂತ್ರ ಉಂಟಾದರೆ, ದೈವವು ದೈವಸ್ವರೂಪವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವದು. ಆದರೆ ದೇವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಅಗತ್ಯದಿಂದ ನನಗೆ ಗತಿಯಾಗಿರುವದು ಸಾಲದು. ಇನ್ನು ನಾನು ದೈವವನ್ನೇ ನನಗೆ ಗತಿಯಾಗಿ ಅಭಿಲಾಷಿಸ ಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ಚಿತ್ತವಾಗಿದ್ಧಾರೆ; ಅದರೊಳು ದೇವಸ್ತೋತ್ರ ನಾನು ಬೇಡವೆಂಥೇಳ ಬಹುದೋ?

ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿದರೆ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನನಗೆ ಅವಸರವಾದ ಗತಿ. ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ, ದೈವ ದೆಸೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಕ್ಷೇಮವಾಗ ಬಹುದೇ ಹೊರ್ತಾಗಿ, ಬೇರೆ ಒಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಆಗಲಾರದು; ಆದ್ದರಿಂದ ದೈವವೇ ನನಗೆ ಗತಿ. ಸ್ವಾಮೀ! ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಿರೇ! ನಮ್ಮ

ಹೃದಯವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲುವ ಪರಿಯಂತರ ಚಂಚಲವಾಗಿರುವದೆಂದು ಅಚ್ಯರ್ಕ. ಅಗುಸ್ತೀನು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಲೌಕೀಕ ಸಂಪತ್ತುಗಳೆಷ್ಟುಬಂದರೂ, ನರ ಮನುಷ್ಯರು ಎಷ್ಟು ಬಹುಮಾನಗಳ ಮಾಡಿದರೂ, ನನಗೆ ಸಾಲದು; ನನಗೆ ಲೋಕಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿಧೆ. ಅದೇನಂದರೆ: ದೈವವು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ, ಅವರ ದರ್ಶನವ ಹೊಂದಿದರೆ, ಸಂತೃಪ್ತಿ ಆಗುವದು.

3 ನೇ ಯೋಚನೆ. ನಾನು ಗತಿ ಸೇರುವದಕ್ಕೆ, ಪಾಪವು ವಿನಾ ಮಿಕ್ಕಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಪಂಚದೊಳು ದೈವವನ್ನು ತಿಳಿಸದ ವಸ್ತುವು ಒಂದಾದರೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದರಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ದೇವ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ ಒಂದೊಂದು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಜ್ಯೋತಿಶ್ಚಕ್ರಗಳು, ನಕ್ಷತ್ರಾದಿಗಳು, ಗ್ರಹಾದಿಗಳು, ಪಂಚ ಭೂತಗಳು, ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ದೈವವುಂಟೆಂದು ಸಾಟಿಸುತ್ತವೆ. ಅಖಿಲ ನಿರ್ಮಾಣವು ನನಗೆ ದೈವತ್ವದ ನಿದರ್ಶನವೇ. ಆದದರಿಂದ ಅವರನ್ನರಿತು, ಅವರ ಪರಿಚರ್ಯೆ ಮಾಡ ನನಗೆ ಭಾರವು ಉಂಟು, ಸ್ತುತಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಾಲವುಂಟು. ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತುಗಳು ದೈವವುಂಟು, ದೇವರುಂಟು, ಎಂಬದಾಗಿ ಕೂಗುವಾಗ, ಇನ್ನೂ ಕೇಳದವರು ಹ್ಯಾಗೆ ಇದ್ಧಾರೆ? ನಿಜವಾಗಿ, ಅಚ್ಯರ್ಕ. ಚಿನ್ನಪ್ಪನವರು ಪಾಲಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ, ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಇಛ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿರಗೊಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಸಕಲ ಪಾಪಗಳೊಳು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿಯದೆ ಮುಣುಗಿದ್ಧಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ! ನನ್ನ ದೈವವೇ, ನನ್ನ ಕರ್ತನೇ, ನನ್ನನ್ನು ಈ ಪ್ರಕಾರ

ವಾಗಿ ಕೈಬಿಡ ಬೇಡಿರಿ. ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ತಾನುಸರಣೆಯಾಗಿ ನನಗೆ ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಗತಿಯ ಮಾರ್ಗವೇ, ಮೋಕ್ಷವ ಶೇರುವದಕ್ಕೆನನಗೆ ಉಪಾಯವೇ, ಕೃತಾರ್ಥವು ಆಗಿಧೇ. ಅನರ್ಥವೂ, ರೋಗವೂ, ಆರೋಗ್ಯವೂ, ದರಿದ್ರವೂ, ಐಶ್ವರ್ಯವೂ, ಬಹುಮಾನವೂ, ಅಪಮಾನವೂ, ಸುಖ, ದುಖ್ಖ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ದೈವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಫಲಿಸುತ್ತವೆ. ಅವರ ಅಭೀಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಸಾಕರ್ಯಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ನಾನು ದೈವಾಜ್ಞೆಯೊಳು ನಡಿದರೆ, ಅವರ ದಿವ್ಯ ಇಷ್ಟವೂ ಸಾಮಿಪ್ಯವೂ ನನಗೆ ದೊರಕುತ್ತವೆ. ನಾನು ದೈವವನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಅವರ ಶರಣಾಗತನಾಗುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವವು. ನಾನಾ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದಲೂ, ದೈವ ಭಕ್ತರಿಗೂ ಮೋಕ್ಷವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಸದ್ಗತಿ ಎಂಬ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು ದೊರಕುತ್ತೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ತಿಳುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೂ ದೈವ ಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ತಿಳುಕೊಂಡಿರುವೆನಾದರೆ, ಅಂಥ ಅರಿಕೆಯನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸದ ಅರಿಕೆಯು ನಿಜ ಅರಿಕೆಯಲ್ಲ. ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಆಶೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ನಡಿದೆನು; ವ್ಯಾಧಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ, ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿದ್ದೆನು; ಆಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊರೆ ಇಟ್ಟೆನು; ಸುಖದಿಂದ ಅಹಂಕಾರವೂ, ವಿರೋಧದಿಂದ ಅಧೈರ್ಯವೂ ಹುಟ್ಟಿತು. ಹೀಗೆಲ್ಲಾದರಲ್ಲಿ ದೇವರ ಚಿತ್ತವು ನನ್ನಿಂದ ಆಯುಕಟ್ಟಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು. ದೈವ ಯತ್ನಗಳಿಗೆ ದ್ರೋಹ ಆದೆನು. ನನ್ನ ಸ್ವಧರ್ಮವ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆನು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾನು ಗತಿ ಶೇರುವದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಲೌಕೀಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ

ಕೊಂಡು, ಪ್ರವರ್ತಿಸುವೆನು. ದೇವ ಸಮುಖವ ಕೊಂಡುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮಾಡುವದೂ ಆಸೆ ಪಡುವದೂ ಹುಡುಕುವದೂ ಸರಿ, ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರ ಆಗದು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರಾ ಸ್ವಾಮೀ! ನಾನು ಈ ವರಿವಿಗೂ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ನೀಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ದೇವರವರ ದಯವಾಗಬೇಕು. ನಾನು ಯಾರು? ಯಾತಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದೆನೆಂತ ತಿಳಿಸಿರಿ. ನಾನು ನನ್ನ ಗತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಡಿಯುವಹಾಗೆ ಕರುಣಿಸಿರಿ. ಸುಖ, ಕೀರ್ತಿ, ಅಪಕೀರ್ತಿ, ಮಾನಭಂಗಗಳು, ಸ್ತೋತ್ರಗಳು, ದ್ರವ್ಯ, ದರಿದ್ರ, ಏನಾದರೂ ಬರಲಿ, ದೇವರವರ ತನಕ ನಾನು ಹೋಗಿ ಸೇರಿದರೆ, ನನಗೆ ಸುಮಾರ್ಗವಾಗುವದು.

---

೨ ನೇ ಧ್ಯಾನವು.

ಕ್ರೀಸ್ತುವನಾದವನ ಗತಿ ಯಾವದು.

---

೧ ನೇ ಆಯತ್ತವು. ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯ ದೇವವಾಕ್ಯವ ಕೇಳುವದು: ''ಯಾರಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸ ಮನಸ್ಸಾಗಿದ್ದರೆ, ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಲಿ.''

೨ ನೇ ಆಯತ್ತವು. ಈ ಶ್ರುತವಾದ ವಾಕ್ಯದೊಳು ಕ್ರೀಸ್ತುವರ ಗತಿ ಅಣಗಿರುವದರಿಂದ ಇದರ ಭಾವಾರ್ಥವ ಗ್ರಹಿಸ ಬೇಕೆಂತ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದು.

೧ ನೇ ಯೋಚನೆ.— ಕ್ರೀಸ್ತುವನಾದವನು ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮೀ ಸತ್ಯ ವೇದದ ನೇಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ. ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ

కైంకర్యవ మాడ బేకు. యాతక్కె క్రీస్తువనాదెను? స్వామియన్ను స్తోత్రవాగి సేవిసువదక్కె సరంజవే. ఆదరె నన్నబుద్ధి అల్పబుద్ధియాద్దరిందలూ మట్టుళ్ళ బుద్ధియాద్దరిందలూ, పాపద అంధకారదొళు తగలిద మేలె, స్వామియన్నూ సత్య బోధనెయ మూలకగళన్నూ అరియలారెను. ప్రధానవాద మోగమార్గవ నమ్మ కర్తరాద జేసునాథస్వామియే పాఠైసిదరు. అవర సత్య వేద నేమకద మేరెగె నాను సర్వేశ్వరనిగె కైంకర్యవ మాడ బేకాగిరుత్తె. ఈ నేమకవల్లదె స్వామిగె బేరె సేవె సల్లదు. నిజవాద దేవరన్ను అరుకింసువదక్కూ అవరిగె యోగ్యారాధనె బోధిసువదక్కూ జేసునాథస్వామి ఈ భూలోకక్కె చిత్తైసిదరు. పూర్వకాలదల్లి మోయిసెసెంబ దూరదృష్టియాదవరు జూదెయరిగె అర్చనె బలియిందలూ యజ్ఞబలియిందలూ సర్వేశ్వరనిగె ఆచరణెమాడ పాఠైసిదరు. ఆదరె ఆ పూజెగళింద స్వామిగె మృగగళ రక్తమాత్ర సమర్పిసుత్తా ఇద్దరు. ఆ పూజెగళు స్వామియ మరింమెగె మితియిల్లద దూరవిరలాగి, జేసునాథ స్వామి చిత్తైసి సర్వేశ్వరనన్ను జ్ఞానదిందలూ సత్యదిందలూ అర్చిస పాఠైసిదరు. సకల పూజెగళిగింతలు స్వామిగె యోగ్యకరవాద మానస పూజెయన్ను ఉపదేశిసిదరు. అదు హ్యాగందరె, మనుష్యను తన్నన్ను తాను పరిత్యజిసి తన్నన్ను తాను

ಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞವಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವದು. ಈ ತತ್ವ ಬೋಧನೆ ದಿವ್ಯ ಗುರುವೂ ವೇದ ಕರ್ತರೂ ಆಗಿರುವ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ದೀಕ್ಷಿಸಿದರು. (*) ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗ, ಈ ದಿವ್ಯವಾಕ್ಯವ ಪಾಲಿಸಿದರು, ಯಾವದೆಂದರೆ: "ಬಲಿಯರ್ಪಣಾದಿಗಳ ಒಲ್ಲದೆ ಹೋದಿರಿ; ನನಗಾದರೆ ದೇಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಯಜ್ಞ ಬಲಿಗಳು ದೇವರ ವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸರಿಪಡದೆ ಹೋದವು; ಆದದರಿಂದ ಇಗೋ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದೆನು." ಹಾಗೆ ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಶರೀರಾರ್ಪಣದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ನಮಗೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನಂದರೆ: "ನಮ್ಮ ಹಿಂಬಾಲ್ಲತ್ತಿ ಬರುವಂಥವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಲಿ," ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಪರಿತ್ಯಾಗದಿಂದಲೇ ಕ್ರೀಸ್ತುವನು ಆಗುತ್ತೇನೆ. ಈ ಜ್ಞಾನ ಪರಿತ್ಯಾಗದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನಾನು ಕಡನಾಗಿದ್ದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡ ಸನ್ನಾಹಂ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಮೋಹಾಪೇಕ್ಷೆ, ಅಹಂಕಾರ, ಮತ್ಸರಾದಿಗಳನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ಸಹ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಹೆಸರು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕ್ರೀಸ್ತುವನು; ನಾನು ನನಗೆ ಅಪಕೀರ್ತಿಯಾಗಿ ಕ್ರೀಸ್ತುವಿನ ಹೆಸರು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದೆ ಇದ್ದೇನಾದರೆ, ದೇವರನ್ನು ತಕ್ಕಂತೆ ಅರಿತುಕೊಂಡಿರು

(*) ಆರಂಭಿಸಿದರು.

ವದಾಯಿಲ್ಲ, ತಕ್ಕಂತೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವದಾಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ದೀಕ್ಷೆಯೂ ನನ್ನ ಸತ್ಯವೂ ಆ ಪರಿತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿರುತ್ತೆ. ಅಂಥ ಪರಿತ್ಯಾಗವ ಜಾಡೆಯರು ಅರಿಯದಿರ ಬರುದು. ಆದರೆ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯು ತಮ್ಮ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲೂ ದಿವ್ಯ ನಡತೆಯಿಂದಲೂ ಅರುಹಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಈ ವಿಶೇಷವಾದ ಜ್ಞಾನವ ಅರಿಯದಿದ್ದರೆ, ದುರಿತವಿಲ್ಲದೆ ಇರದು. ಸದರಹಿ ಪರಿತ್ಯಾಗವು ದುರ್ಲಭವೂ, ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸುವಂಥಾದ್ದು ಅತಿ ಕಷ್ಟವೂ ಆಗಿಧೆ; ಅಂಥ ವಾಕ್ಯವು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಬರು ಪ್ರತಿಕೂಲವಾದದ್ದು; ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವಸರವುಂಟು. ಅಂಥ ಪರಿತ್ಯಾಗವಾದದ್ದು ಮರಣಾ ತರುಣೋಪಾಯವೂ ಜೀವದ ವಾಕ್ಯವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

೨ ನೇ ಯೋಚನೆ.—ಕ್ರೀಸ್ತುವನಾದವನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿಯೂ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು. ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯ ಉಸುರಿನಿಂದ ವರ್ತಿಸ ಬೇಕು.

೧ ನೇದು. ನಾನು ಕ್ರೀಸ್ತುವನಾದದರಿಂದ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸನ್ನಿಭನಾಗಿರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನನ್ನನ್ನು ಅರಿತು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರನ ಪ್ರತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಮೋಕ್ಷಪಾತ್ರನಾಗ ಮಾಡಿದರು. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಗೂ ನನಗೂ ಏಕ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಿದ್ದರೇನೇ, ದೇವರ ದಯವನ್ನು ನಾನು ನಂಬ ಬರುದು. ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯು ಸ್ವರೂಪವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ದೊರಕದೆ ಇದ್ದಾಗಲೇ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮ್ಮವರೊಳಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಎಣ್ಣುವದಿಲ್ಲವು. ಜೇಸುನಾಥ

ಸ್ವಾಮಿ ನನಗೆ ಮಾತ್ರರೆ: ನಾನಾದರೆ, ಅಂಥ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರತಿಗೆ ಸಮವಾಗಿರ ಬೇಕು.

೨ ನೇದು. ನಾನು ಕ್ರೀಸ್ತುವನಾದದರಿಂದ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಸತ್ಯವೇದ ವಾಕ್ಯದ ಮೇರೆಗೆ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವ ತೆಗದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಉಟ್ಟುಕೊಂಡೆನು. ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೀರ್ತಿ! ಹಳೇ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡೆನು. ಆದರೆ ಬರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಬುದ್ಧಿ ಅವರ ಜ್ಞಾನವ ಧರಿಸದೆ ಇದ್ದೇನಾದರೆ, ಎಷ್ಟು ನಾಚಿಕೆಯು! ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯ ದೇವ ದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನವ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪವಿತ್ರತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವದು ಮಹಾ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಮುಂದೆ ಕ್ರೀಸ್ತುವನಾಗುವದು, ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನಿ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿಯೂ ಅಜ್ಞಾನಿ ಮನಸ್ಸಾಗಿಯೂ ಇರುವದು, ಮಹಾ ಪಾತಕವಾದ ಡಂಭ ಜ್ಞಾನವು.

3 ನೇದು. ನಾನು ಕ್ರೀಸ್ತುವನಾದದರಿಂದ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಅಂಗವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಸತ್ಯವೇದದ ಬೋಧನೆ, "ನಿಮ್ಮ ಶರೀರಗಳು ಜೇಸುನಾಥರ ಅಂಗಗಳೆಂದು ನೀವು ಅರಿಯರೋ?" ಶಿರಸ್ಸಿಗೂ ಅಂಗಗಳಿಗೂ ಹೊಂದಿಕೆ ಇರಬೇಕೇ. ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ಶಿರಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೀರ್ತಿ ಬರುವಮಾನ ಬರುತ್ತೆ. ಹೊಂದಿಕೆ ತಪ್ಪಿದರೆ ದುರ್ಮಾಂಸವಾದ ಅಂಗದ ಮೇರೆಗೆ ಶಿರಸ್ಸಿಗೆ ಅಪಕೀರ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತೆ.

೪ ನೇದು. ನಾನು ಕ್ರೀಸ್ತುವನಾದದರಿಂದ ಜೇಸುನಾಥ

ಸ್ವಾಮಿಯು ಉಸುರಿನಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ನಡೆದ ಹಾಗೆ ನಾನು ನಡೆಯಬೇಕು; ಅವರು ಯೋಚಿಸಿದಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸ ಬೇಕು; ಮಾತಾಡಿದಹಾಗೆ ಮಾತಾಡಬೇಕು; ಯಾವದರ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಷವಾಗಿರುತ್ತಾರೋ, ನಾನೂ ಪಕ್ಷವಾಗಿರಬೇಕು; ಯಾವದರ ಮೇಲೆ ರಂಗೆಯಾಗಿದ್ಧಾರೋ, ನಾನೂ ರಂಗೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಖಂಡಿತವಾಗಿ, ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ, ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮುಖದೊಳು ಹಾಗೆ ಇದ್ಧೇನೋ, ಇಲ್ಲವೋ?

3 ನೇ ಯೋಚನೆ.— ಕ್ರೀಸ್ತುವನಾದವನು ತಿರು ಸಭೆಯಾಚಾರಗಳ ಸಾಂಗ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ಪಾತ್ಯೈಸಿದಾತಿಶಯ ತರುಣೋಪಾಯುಗಳ ಹಿಂಡಿದು ನಡೆಯ ಬೇಕು.

೧ ನೇದು. ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯು ಯಾವ ಮಾರ್ಗದೊಳು ಕರೆಯುತ್ತಾರೋ, ಆ ಮಾರ್ಗವು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಸುಮಾರ್ಗವೇ; ಆ ಮಾರ್ಗವು ಯಾವದಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತರ ಚರಿತ್ರೆಯೊಳು ಹುಡುಕ ಬೇಕು. ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಸ್ತುವರ ಗತಿ ಶೇರಬರುದೇ ವಿನಾ, ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲವು. ಅದು ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಮನೋದರಿದ್ರವು ಲೋಕದ ಭಾಗ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಸಡ್ಡೆಮಾಡಬೇಕು. ಲೋಕದ ಐಶ್ವರ್ಯವ ಹೊಂದುವದಕ್ಕಿಂತ ವರ್ಜಿಸುವದು ಮೇಲೆಂದು ಮನಸ್ಸಾಗಿರ ಬೇಕು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರು ಪಾತ್ಯೈಸಿದ ಪ್ರಥಮೋಪಾಯವೆಂತ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ಪಾತ್ಯೈಸಿದ್ಧರಿಂದಲೂ ಅನುಸರಿಸಿದ್ಧರಿಂದಲೂ, ಸುಖದೊಳಿರುವದಕ್ಕಿಂತ ತಪಸ್ಸನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಬೇಕು.

೨ ನೇದು. ಅಪೋಸ್ತಲರಾದವರು ನಮ್ಮ ಕರ್ತರ ವಾಕ್ಯವ ನಡಿಸಿದಂತೆ ಶಿಶ್ವೆಯನ್ನು ಕೊರಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶರೀರವನ್ನೂ ಅದರ ದುರಾಶೆಗಳನ್ನೂ ನಾನು ನಿಗ್ರಹಿಂಸ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ಬೋಧಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿರ ಕೂಡದು. ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ತೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಅವರ ಧರ್ಮವನ್ನೂ ತಪವನ್ನೂ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಲೋಕದ ಬಡುಮಾನವ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಮರೆಯಾಗಿರ ಕೋರುವದು; ಆಳುವದಕ್ಕಿಂತ ತಗ್ಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವದು ಮೇಲೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವದು; ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರಗಳ ಬಿಟ್ಟು, ಶಾಂತ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆಯುವದು. ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿ ಅಪಮಾನಕ್ಕೂ ನಿರ್ಬಂಧಕ್ಕೂ ಹೆದರದೆ ಇರುವದಲ್ಲದೆ, ಅಪಕೀರ್ತಿ ಕಷ್ಟ ಈ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ದಿವ್ಯ ಚಿತ್ತದ ಮೇರೆಗೆ ಅನುಭವಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಆಶೆಯಾಗಿರ ಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಲೋಕವು ಅರಿಯದಂಥ ಪರಮ ಯೋಗಮಾರ್ಗವೇ ಸರಿ. ಇನ್ನೂ ಲೋಕದ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸಹಾ ಈಗಲೂ ಅರಿಯರು. ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾದ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಪಾಲ್ಸಿಸಿದಿರಲ್ಲಾ? ನಿಮಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಲಿ, ಸ್ವಾಮಿ! ನನಗೆ ಸುಬುದ್ಧಿ ವಿಮಲ ಜ್ಞಾನವ ಬೋಧಿಸಿದಿರಿ. ಲೋಕಸ್ತರು ಅರಿಯದೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮಾರ್ಗದೊಳು ನಡೆದು ಅಸ್ಥಿರ ವಸ್ತುಗಳ ನಂಬಿ ಮೋಸಹೋಗುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಅಂಥ ದಾಸತ್ವದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದಿರಲ್ಲಾ? ನನಗೆ ನಿಜ ಸಫಲ ಅನುಭವಿಸ ಮಾಡಿದಿ

రల్లా? నిమగె స్తోత్రవుంటాగలి! నన్న జేసువే, నన్నన్ను క్రీస్తువనాగ మాడిద్దరింద దేవరవర వశవర్తియాగి యావాగ్యూ ఇరువెను. దేవరవరు పాశ్కైసిద బుద్ధియల్లి ఇరువెను. ఈ వరివిగె జ్ఞానస్నాన తెగదాగలే కొట్టమాతు సల్లిసల్లిల్లవల్లా; ఇందినిందలే దేవరవర దయదింద తిరు సభే ఆచారదొళు సంపూర్ణవాగి నడెయువెనెందు ఘట్టి ప్రతిజ్ఞే మాడుత్తిద్ధేనె.

---

౩ నే ధ్యానవు.

సమ్మనస్సర పాపవన్నా ఆది తందె తాయిగళు మాడిద పాపవన్నా స్వంత పాపవన్నా ధ్యానిసువదు.

---

౧ నే యోచనే: సమ్మనస్సర పాపవు. — సర్వేశ్వరను పరమ జ్ఞానరాగియూ సర్వ నిరంజన నిర్గుణవాగియూ ఇరలాగి, తమగె నిరాకారవాద సేవె మాడబేకెందు బరే నిరాకారవాద ప్రాణిగళెంబ సమ్మనస్సరన్ను సృష్టిసిదరు; అవరిగె తెంజాద బుద్ధియన్ను దయపాలిసిదరు; అక్షయవాద స్థిర జీవత్వవ కొట్టు, తమ్మ దివ్య ఇష్టదొళిరిసి, ఉచిత జ్ఞాన తిళువళికె శాస్త్ర స్వతంత్ర్య పవిత్రతే ఇవు మొదలాద వర ప్రసాదగళింద అవరన్ను అలంకరిసి, దేవర ప్రత్యక్ష దర్శనద తెంబాంద ప్రాస్తరన్ను మాడిదరు. సమ్మనస్స

రొళగొబ్బను తనగిద్ద మహిమెయన్ను నోడి, అలంకరిసి, తాను దైవవెందెణిసికొండు, సమ్మనస్సర మూరుభాగదొళగె ఒందుభాగ తన్న పక్కదల్లిరమాడి కెడిసిదను. ఆ ద్రోహవ మాడుత్తలే, స్వామి తామస విల్లదె నరకద పాతాళ ఉంటుమాడి, అవరన్న అదరల్లి తళ్ళిబిట్టరు. అందినిందలే నరకదొళగిద్దారె, సదాకాలక్కె ఇరువరు. అవర శిక్షెయింద నావు కలియ తక్క బుద్ధి యావదందరె:

౧ నేదు. సర్వేశ్వరను పాపవన్ను ఎష్టాగి రోసుత్తారెందు తిళియువదు. పాపవు ఒందావర్తి మాత్రవాయితు; విచారదింద మాత్రవే మాడిద పాప. అదన్న తాళి ఇద్దరె, అనంతకాలదొళు అంథ సమ్మనస్సరు స్వామియన్ను స్తుతిసువరు; తాళదిద్దరె, యావాగ్యూ వైరిగళాగి దూషిసువరెందు తిళిదిద్ద దేవరు, ఎష్టు దయాపరరాగి ఇద్దాగ్యూ, నరకదొళు అవరన్న తళ్ళిదరు. స్వామియు పాపవ ఇష్టు రోసువల్లి, హ్యాగె భయవిల్లదె నాను అదన్న మాడువెను?

౨ నేదు. అష్టు దొడ్డవరిగె తపస్సు మాడ ఎడెగొడదె ఇరలాగి, ననగె కొడువరో?

3 నేదు. సర్వేశ్వరను అష్టావర్తి ననగె తాళిద మేలె, అవర దయదింద నాను అధిక ద్రోహియాగువహాగె కారణవో?

౨ నే యోచనె: ఆది తందెతాయిగళు మాడిద పాపవు. — సర్వేశ్వరను ఆది తందెగూ ఆది తా

ಯಿಗೂ ಮಾಡಿದಂಥ ಉಪಕಾರಗಳು ನೆನಸುವದು. ೧ ನೇದು. ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ೨ ನೇದು. ದೇವಿಷ್ಟದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಪುತ್ರರಾದರು. ೩ ನೇದು. ಜನ್ಮ ಪಾಪವಿಲ್ಲದೆ ಪವಿತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ನೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿ ದುರಾಶೆ ಇಲ್ಲದೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಕೀಳ್ಪಟ್ಟು ಒಳವಿಭಾಗವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರು. ೪ ನೇದು. ಸ್ಥಿರಜೀವಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ದುಃಖ ಕಷ್ಟ ಬಾಧೆ ರಹಿತರಾಗಿದ್ದರು. ೫ ನೇದು. ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ವಶವಾಗಿದ್ದು ತಾವೇ ಲೋಕದ ಕರ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ೬ ನೇದು. ಸಕಲವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಶೃಂಗಾರ ವನದೊಳಿರಿಸಿದರು. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವ ಸೇರುವದಕ್ಕಿದ್ದರು. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಆದಿತಾಯಿ ಪಿಶಾಚಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಲು ಆದಿ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಸತಿಯ ತಂತ್ರಕ್ಕೊಳ ಬೀಳಲು, ಉಭಯತ್ರರೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕಲ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮೀರಿದರು. ಅದರಿಂದ ಕೈಕೊಂಡ ವರಗಳ ಕಳಕೊಂಡು ವ್ಯಾಧಿಗೂ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೂ ಮರಣಕ್ಕೂ ಪ್ರಾಪ್ತರಾದರು. ಆ ಪಾಪದಿಂದ ಬಂದ ಕೇಡುಗಳು ಹೇಳಲಾಗುವದೋ? ಕೂಡದು. ಲೋಕವು ಹುಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯದಿಂದ ಲೋಕಾಂತ್ಯದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಬಂದ ಕೇಡುಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಇದೇ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲವೇ? ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿಯೇನು?

೧ ನೇದು. ಸ್ವಾಮಿ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪಾಪದ ದ್ರೋಹ ಎಷ್ಟೆಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವದು. ೨ ನೇದು. ಆದಿ ತಂದೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ಇಷ್ಟು ಕೋಪ ಮಾಡಿದರೆ, ನನ್ನ ಪಾಪವ ಕುರಿತು ಸುಮ್ಮನೆಯಿರುವರೋ? ೩ ನೇದು.

ಆದಿ ತಂದೆಯು ಒಂದಾವರ್ತಿ ಪಾಪ ಮಾಡಿ ಒಂಭೈನೂರಾ ಮೂವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೂ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ನಾನೋ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಪಾಪಗಳ ಮಾಡಿದೆನು. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಲಿಲ್ಲವೇ.

3 ನೇ ಯೋಚನೆ: ಸಾವಾದ ಪಾಪವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುವದು.—೧ ನೇದು. ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನರಕಕ್ಕಿಳಿದು ಅದರೊಳು ಶಾಶ್ವತ ಅಗ್ನಿಕೂಪದಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿರುವ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ: "ನೀನು ಯಾತಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದೀ?" ಎಂದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಹೇಳುವರು. ಕೆಲವರು: "ಇಗೋ ಒಂದಾವರ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಘನವಾದ ಪಾಪವ ಮಾಡಿ ತಪಸ್ಸು ಇಲ್ಲದೆ ಮರಣವ ಹೊಂದಿ ಸದಾ ನರಕದೊಳಿರುತ್ತೇವೆ." ಕೆಲವರು: "ನಾವು ಕೆಲ ಸಂವತ್ಸರಗಳು ಶುದ್ಧದಿಂದ ನಡೆದು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದೆವು; ಆದರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು ದುರ್ಮಾರ್ಗಸ್ತರಾಗಿ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೆವು," ಅನುವರು. ೨ ನೇದು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ನನಗೂ ಸಹ ಬರಬಹುದೇ. ಆವರಿಗಿಂತಲು ಅನೇಕ ಪಾಪಗಳ ಮಾಡಿದೆನು. ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ನರಕಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದೆನು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಈ ಪರಿಯಂತ್ರಕ್ಕೂ ತಾಳಿದವರಾದರೆ, ಅವರ ದಯವ ಮರೆಯ ಬಹುದೋ? 3 ನೇದು. ನಾನು ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳವಂತೆ ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ನನ್ನನ್ನು ನರಕದೊಳಗಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡಿ ಪುನಃ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಬೀಳದಂತೆ ಅತಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿರುವೆನು.

೪ ನೇ ಯೋಚನೆ: ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಪಾಪದ ದ್ರೋಹವ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವದು.—ಹಸೀ ಮರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲಾದರೆ ಒಣಗಿದ ಮರಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡುವರೆಂದು, ನಮ್ಮ ಕರ್ತರು ಪಾಲಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ಧ್ಯಾನಿಸುವದು. ದೇವ ಪುತ್ರನಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಗುಲಾಮನಿಗೆಷ್ಟು ಬೇಕಾಗಿರುವದು? ಸ್ವಾಮಿಯು ಕಷ್ಟಗಳೊಂದೊಂದನ್ನು ನೋಡಿ, ಈ ಕಷ್ಟವು ಈ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಆ ಕಷ್ಟವು ಆ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅನುಭವಿಸಿದರೆಂತ ಅರಿತು ನಾಚಿಕೆ ಪಡುವದೂ ದುಃಖ ಪಡುವದೂ, ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕಾಗಿ ಅಳುವದೂ, ಅವುಗಳ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವದೂ, ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳುವದೂ.

ಮೊದಲನೇ ಚಿಂತನೆಯು.

ಪೂಜೆಯನ್ನೂ ಸತ್ ಪ್ರಸಾದವನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸುವದು.

---

೧ ನೇದು. ಪೂಜೆಗೆ ಬರುವಾಗ, ಕಪಾಲ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ನಿನಗಾಗಿ ಮರಣವ ಹೊಂದ ಹೋಗುವ ಜೇಸು ಕ್ರೀಸ್ತುವಿನ ಹಿಂಡೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂತ ನೆನಸಿಕೋ.

೨ ನೇದು. ಗುರುವು ಯಾವ ತಾತ್ಪರ್ಯವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಆರಭ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾಪಸಂಕೀರ್ತನವ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅದೇಪ್ರಕಾರ ನೀನು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಕಾಣುವದಕ್ಕೆ ಹೃದಯದ ಪವಿತ್ರತೆಯಿಂದ ಸನ್ನಾಹ ಪಡುವಿಯಾಗಲಿ.

೩ ನೇದು. ಸುವಿಶೇಷ ಓದುವಾಗ, ನೀನು ಕ್ರೀಸ್ತುವ ನೆಂದು ನೆನಸಿ, ಸುವಿಶೇಷದ ನೇಮಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲ ಬೇಕೆಂದರಿತು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದಾಗಲೇ ಪ್ರಾಣವ ಸಹ ಕೊಡುವೆನೆಂಬ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿಕೋ.

೪ ನೇದು. ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಗೊಪ್ಪಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಕಾರಣಗಳುಂಟು. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆ ಪೂಜೆಗಳಿದ್ದವು. ಈ ಬಗೆಗಳೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರ ಪೂಜೆಯೊಳಗೆ ಉಚಿತ ವಿಧವಾಗಿ ಅಣಗಿರುತ್ತವೆ. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸಕಲಕ್ಕೂ ಕರ್ತರು ಅಲ್ಲವೇ? ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಆಧೀನದಲ್ಲಿಯಲ್ಲವೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞ ಬಲಿಯಲ್ಲಿ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ದಹಿಸಿ, ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರು ಸ್ವಾಮಿಯ ವಶವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ಸಾಲದೇಯಿದ್ದ ಕಾರಣ, ದೇವ ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರ ದಿವ್ಯರಕ್ತವ ಚೆಲ್ಲಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ದಿವ್ಯವಾದ ಪೂಜೆಯನ್ನೇ, ನಿತ್ಯ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕರ್ತರೆಂದು ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ, ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ಧೇವೆ. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಮಗೆ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಉಪಕಾರಗಳ ಮಾಡಿದರಲ್ಲ? ಆ ಮುಖಾಂತ್ರದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಕಿಂತ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವ ಈ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ಧೇವೆ. ನಾವು ಅಪಾರ ಪಾಪಗಳ ಮಾಡಿದೆವು. ನಿವಾರಣೆ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಿಂದಲಾಗದ್ದರಿಂದ, ಲೋಕದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉಂಟಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ದಿವ್ಯ ಪೂಜಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ಧೇವೆ. ಪುಣ್ಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ

ಸ್ವಾಮಿಯ ಚಿತ್ತದ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆಯುವದಕ್ಕೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂದ ತಂತ್ರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಜಯಿಸುವದಕ್ಕೂ ಸ್ವಾಮಿಯ ದಯ ಬೇಕು, ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಹಾಯ ಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಸಕಲ ಪ್ರಸಾದಗಳ ನಿಕ್ಷೇಪವಾದ ಸತ್ಯ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಗುರುವಿನ ಕೈಯಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಈ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಮರ್ಪಣೆಯಾಗುವಂತೆ ಒಪ್ಪಿಸ ಬೇಕು.

೫ನೇದು. ಪೂಜೆಯಾದದ್ದು ಗುರುಗಳದೂ ಕ್ರೀಸ್ತುವರದೂ ಹುದುಗಾಗಿರುವದರಿಂದ, ಕ್ರೀಸ್ತುವರು ಗುರುಗಳ ಸಮೇತವಾಗಿ ಏಕ ಮನಸ್ಸಾದ ತಾತ್ಪರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಇರ ಬೇಕು. ಗುರುಗಳಿಂದ ತಾನೇ ತನ್ನ ಪೂಜೆ ಬಲಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವದು.

೬ನೇದು. ಪರಾಕು ಬಾರದಂತೆ ಜಪವಾದರೂ ಪಾಡು ಪಟ್ಟ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ಕಷ್ಟಗಳ ಕುರಿತ ಧ್ಯಾನವಾದರೂ ಮಾಡುವದು.

೭ನೇದು. ಸತ್‌ಪ್ರಸಾದ ಎತ್ತುವಾಗ, ವಿಶ್ವಾಸ ನಂಬಿಕೆ ಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಿಗೆ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವದು.

೮ನೇದು. ಗುರುಗಳು ಸತ್‌ಪ್ರಸಾದವ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಾಗಲು, ಅಂಥ ದಿವ್ಯ ಭೋಜನದ ಮೇಲೆ ಆಶೆಪಟ್ಟು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳುವದು. ಅದರೆ ಸಾವಾದ ಪಾಪವು ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ, ಮುಂಚೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ಮನಸ್ತಾಪಪಟ್ಟು, ಸ್ವಾಮಿಗೆ ತಾಳಿಕೆಂಬ ಮನವಿ ಮಾಡಿ, ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸತ್‌ಪ್ರಸಾದವ ತೆಗೆಯ ಬಹುದು.

సత్ ప్రసాదవన్ను కురిత యోచనె.

౧నేదు. ఒందావర్తి సత్ ప్రసాద తెగద్దరింద జ్ఞాన సిద్ధరాగ బేకాగిరువల్లి, అష్టావర్తి తెగద బళిక అష్టు తప్పుగళు హ్యాగె? ఈ దివ్య భోజనదింద పవిత్రతె బారదె హోదల్లి, మత్యావదరింద బందీతు?

౨నేదు. సత్ ప్రసాద తెగెయువదక్కె బరువాగ, మోక్ష ప్రవేశవెందెణిసి బరుత్తియో? జేసునాథ స్వామియన్ను నిన్న ఆత్మద మందిరక్కె కరెయువదక్కె అధిక వందనార్తియాగిర బేకో, జేసునాథ స్వామియింద తమ్మ మోక్ష నగరక్కె కరెయల్పడువదక్కె అధిక వందనార్తియాగిర బేకో?

౩నేదు. సత్ ప్రసాదద మేలె ఆశెయాగిద్దీయో, మందత్వదొందిగె తెగెయుత్తీయో? సోమారితనదిందలాలశ్యవో, భయదింద ఆలశ్యవో? సావాద పాపదల్లి ఇద్దరె తెగెయ బారదు వాస్తవ్యవే: అదరింద బదుక బేకాదరె శీఘ్రువాగి పాప వర్జిసి బిట్టు, ఆత్మ వైద్యన బళిగె బా, ఆత్మద రోగాదిగళిగె సత్ ప్రసాదవు అవుషధ హౌదే. జ్ఞాన హసివెగొండిద్దరె, యాతక్కె నిట్టుపవాసవాగిద్దీ? దివ్య భోజనవ తెగదరె తృప్తియాగువదు.

౪నేదు. హత్రహత్రవాగి సత్ ప్రసాదవ తెగదరూ, ప్రతిదినవు తెగదరూ, తీక్ష్ణ కమ్మియాగదంతె ఎచ్చరికెయాగిరు. నిత్య విశ్వాస భక్తి వృద్ధియాగ బేకే హొరాతు మట్టినొళు నిల్లబారదు. సత్ ప్రసాదదింద తృప్తి

ಆದಾಗ್ಯೂ, ಮೋಕ್ಷವಾಸಿಗಳು ಯಾವ ಮೇರೆಗೆ ದೇವ ದರ್ಶನದಿಂದ ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ದರ್ಶಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕೋರುತ್ತಾ ಇದ್ಧಾರೋ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯುವದಕ್ಕೆ ಆಶೆ ಹುಟ್ಟುವದು.

೫ನೇದು. ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದೊಳು ಇರುವ ಸಮಯವು ಅದೇ ಒಳ್ಳೇ ಕಾಲವೆಂದೂ ರಕ್ಷಣ್ಯದ ದಿವಸವೆಂದೂ ತಿಳಿ, ಅದನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸ ಬೇಡ. ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಕರ್ತರು ಇರಲಾಗಿ, ಸಕಲ ನಿಕ್ಷೇಪವೂ ಇರುತ್ತೆ. ನೀನು ದರಿದ್ರನ ಮೇರೆಗೆ ಭಿಕ್ಷವ ಕೇಳು. ದಿವ್ಯ ಗುರುವು ಇದ್ಧಾರೆ, ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೇಳು. ನಿನ್ನ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಯಾಕೆ ಇರುವದು: ಲೋಕದ ಪಾಪಗಳ ಪರಿಹರಿಸುವಂಥವರು ನಿನ್ನೊಳು ಇರಲಿಲ್ಲವೇ? ದುಖ್ಖ ಪಡುವದು ಯಾಕೆ: ದುಃಖೋಪಶಮನ ಮಾಡುವ ಪ್ರಿಯವಾದ ಸ್ನೇಹಿತನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವದಿಲ್ಲವೇ?

೬ನೇದು. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಬುದ್ಧಿ ಕೇಳು. ಹ್ಯಾಗೆ ನಿನ್ನ ಸೋಮಾರಿತನವನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ತಪ್ಪು ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಎಚ್ಚರಿಸುವರು! ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿಸಿ ಕರೆಯುವರು! ಹ್ಯಾಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವರು!

೭ ನೇದು. ಸತ್ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವೀಕರಿಸದ ಮುಂಚೆಯೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಾಗಲೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಮೇಲೆಯೂ ಮಾಡ ತಕ್ಕ ಆಚಾರವ ನಿಧಾನಿಸು.

೧ ನೇದು. ಚಿತ್ತೈಸಿದವರ ಮಹಿಮೆ ಏನು? ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಲ್ಲಿ ದೈವ ಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇರು

ತ್ತವೆ. ತಾವೇ ಅನಾದಿಯಾಗಿದ್ದು ಸಕಲ ಮೇಲುಗಳ ಸ್ವರೂಪಿಯೂ, ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ? ಇಂಥವರು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವ ಧರಿಸುವದು ಸಾಲದೆ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೊಳು ಸತ್ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಚಿತ್ತೈಸ ಕರುಣಿಸಿ, ನಮ್ಮೊಳು ವಾಸಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಸಿಂಹಾಸನ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಅವರ ದಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವೆನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಎಷ್ಟಾಗಿರ ಬೇಕು! ಈತನು ಕನ್ಯಾ ಮರೀಯಮ್ಮನವರ ಉದರದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಿಸಿ, ಆ ಗುಡಾರದೊಳು ನವಮಾಸಗಳಿದ್ದು, ಸಕಲ ವರಪ್ರಸಾದಗಳಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಜನನಿಯ ಉದರದೊಳಗಿಂದ ಸ್ನಾನಿಕ ಅರಳಪ್ಪನವರನ್ನೂ ಅವರ ಮಾತೃವನ್ನೂ ಪವಿತ್ರ ಮಾಡಿ, ದೂರ ದೃಷ್ಟಿಗಳ ಪಟ್ಟವ ಕೊಟ್ಟು, ಸ್ಪೀರಿತು ಸಾಂಕ್ತುವಿನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅವರನ್ನು ತುಂಬಿಸಿದಂಥವರು ನನ್ನೊಳು ಚಿತ್ತೈಸಿ, ನನ್ನೊಳು ನಿವಾಸಿಸಿ ನಿಂತು, ಅಂಥ ಭಾಗ್ಯಗಳ ಕೊಡದೆ ಹೋಗುವರೋ? ಈತನು ಹುಟ್ಟಿ ತಮ್ಮ ತೊಟ್ಟಿಲಿಂದ ತಮಗೆ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸಮೀಪದಿಂದಲೂ ಗೊಲ್ಲರನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೂ ಮೂರು ರಾಯರನ್ನು ಕರೇಕಳುಹಿಸಿ ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರಲ್ಲಾ: ನಾನು ಅವರನ್ನು ತೆಗದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆಯದೆ ಇರುವೆನೋ? ಇವರು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯೋಪದೇಶವ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಸೀಮೆ ಪಟ್ಣ ಊರು ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸಂಚರಿಸಿ, ಸರ್ವರಿಗೆ ಗುಣ ಉಪಕಾರಗಳ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರಲ್ಲಾ: ನನ್ನೊಳು ಚಿತ್ತೈಸುವಾಗ ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ಮಾಡುವರು. ಸಮಸ್ತ ಉಪದ್ರ

గళ అనుభవిసిద తిరు శరీరవు, సకల ఘాయుగళింద నమగాగి సురిద ఈ దివ్య రక్తవు నన్నన్ను రక్షిసదే హోగలారదు. ఇవరు మృతియన్ను జయిసి నరకవ తళ్ళిబిట్టు, మోక్షవన్ను ప్రవేశ మాడి, పితనాదవర దక్షిణ పార్శ్వదింద నమగె సకల సహాయోపకారగళన్ను మాడుత్తారల్లా: నన్నల్లి పూర్ణవాగి చిత్తైసిదరె ,ఆత్మక్కె ఆళిదవరూ వైద్యరూ పోషకరూ దివ్య గురువూ ఆగువరు.

౨నేదు. సత్ప్రసాద తెగదుకొండవను ఎంథవను? నరను అష్టె. అంథవన మందిరక్కె దయమాడిదవరు ఎంథవరు? దేవరూ రాయరుగళిగె రాయరాగిరువంథవరూ ఇష్టు అల్ప స్థళక్కె దయ మాడిద్దు హ్యాగె? బాయొళగె మొదలు చిత్తైసుత్తారె; బాయొళగింద పాపగళు ఎష్టో! తరువాయ బాయింద హృదయదొళగె ఇళియుత్తారె; బాయిగింత అదు యోగ్యవో? అల్లియే పాపగళు హుట్టువవు: ఆగద విచారగళూ హగె మత్సరగళూ ద్రోహగళూ దురాశెగళూ హుట్టిద స్థళవల్లవే? ఆద్దరింద, స్వామి, నిమ్మ దయువు బేకాగిరుత్తె; దేవరవరు బరువదక్కె ముంచెయే నన్న ఆత్మవ శుద్ధి మాడికొళ్ళి, పరలోకదింద సకల పుణ్యగళ పరివారదొందిగె చిత్తైసి బన్ని. స్పిరితుసాంక్తువెంబ సర్వేశ్వరా, దేవమాతెయ ఆత్మవన్ను ప్రయత్నవ మాడిద ప్రకార నన్న ఆత్మవన్ను అమరికె మాడికొళ్ళి.—హీగె దేవ

ಮಹಿಮೆಯನ್ನಾ ತನ್ನ ಅನಾಪ್ತತನವನ್ನಾ ಕ್ರೀಸ್ತುವನಾದವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಆದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಯತ್ತವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುವನಾಗಲಿ.

ಆದರೆ ಸತ್ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಆಯತ್ತವೂ ಉಂಟು, ಹತ್ರವಾದ ಆಯತ್ತವೂ ಉಂಟು. ದೂರವಾದ ಆಯತ್ತವೇನಂದರೆ—ಶುದ್ಧ ನಡತೆಯೂ ಜಪವೂ ದಾನ ಧರ್ಮವೂ ದುರ್ಗುಣಗಳ ನಿಗ್ರಹವೂ ಸರಿ. ಹತ್ರವಾದ ಆಯತ್ತವೋ ಅಂದರೆ, ಆತ್ಮದ ಆಯತ್ತವೂ ಶರೀರದಾಯತ್ತವೂ ಎರಡು ಬಗೆಯಾಗಿಧೆ. ಆತ್ಮ ಸನ್ನಾಹವಾಗುವಂತೆ ಪಾಪ ರಹಿತವಾಗಿರ ಬೇಕು; ಉಂಟಾಗುವದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಪಾಪ ಸಂಕೀರ್ತನ ಮಾಡಬೇಕು: ಇದಲ್ಲದೆ ವಿಶ್ವಾಸ, ನಂಬಿಕೆ, ಭಕ್ತಿ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ಈ ಮೊದಲಾದ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಧರಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುವದು. ಶರೀರದಾಯತ್ತ ಯಾವದೆಂದರೆ—ಸರಿ ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಶುದ್ಧೋಪವಾಸವಾಗಿರ ಬೇಕು, ಕೈ ಕಾಲು ಮುಖ ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೊಳೆದು ಬರ ಬೇಕು, ಮೌನ ಬೇಕು, ಮುಖ ಮಂದಾಕ್ಷವನ್ನು ಧರಿಸ ಬೇಕು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಚಾರ ಹುಟ್ಟಿ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾರದ ಹಾಗೆ ತಲೆ ಬೊಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮಠಕ್ಕೆ ಬರ ಬೇಕು.

೩ನೇದು. ಸತ್ಪ್ರಸಾದವ ತೆಗದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆಚಾರವೇನು? ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದವರ ದೇವ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ತೆಗೆಯುವದಕ್ಕೆ ಮಹಾ ಕ್ಷುಧೆಯುಂಗೊಂಡು, ಮಹಾ ಭಕ್ತಿ ವಿನಯದೊಂದಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ನಂಬಿಕೆ ದೇವ ಸ್ನೇಹ ಆರಾಧನೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ವಿಷಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕು. ಈ

ಪ್ರಕಾರ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬರುದು: ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮೀ, ಸತ್ಪ್ರಸಾದದೊಳು ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಶರೀರದೊಂದಿಗೂ ರಕ್ತದೊಂದಿಗೂ ಆತ್ಮದೊಂದಿಗೂ ಚಿತ್ತೈಸುತ್ತಾ ಇದ್ಧೀರಿ ಎಂದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸದೊಂದಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸುತ್ತಿದ್ಧೇನೆ. ದೇವರವರು ಸಮಸ್ತಗಳಿಗೆ ಏಕ ಕರ್ತರಾದವರೇ, ಮೋಕ್ಷ ವಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೂಡ ನಿಮಗೆ ಉತ್ತಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ಧೇನೆ. ಸರ್ವೇಶ್ವರಾ ಸ್ವಾಮೀ, ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಮಡಗಿದ ಪಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ದೇವರವರ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ಧೇನೆ. ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದಯಾರಸವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರಾ ತಂದೇ, ತಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಿ ಇದ್ಧೇನೆ. ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಕೊಮಾರನ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ರಕ್ತದಫಲಗಳ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಭಾಗ್ಯವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವದೆಂದು ನಂಬಿ ಇದ್ಧೇನೆ. ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿರುವಂಥಾ ಸರ್ವೇಶ್ವರಾ, ಭೂಲೋಕವೂ ಪರಲೋಕವೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಡಗಿಸಲರಿಯವು ಅಲ್ಲವೇ, ಹ್ಯಾಗೆ ನನ್ನೊಳು ಚಿತ್ತೈಸುತ್ತೀರಿ? ನಾನು ಪಾಪಾತ್ಮನು, ಇಂಥ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನು ಅಲ್ಲ; ಆದರೆ ದೇವರವರ ವಾಕ್ಯ ಮೀರದ ಹಾಗೆ ಭಯದೊಂದಿಗೂ ವಿನಯದೊಂದಿಗೂ ಬರುತ್ತೇನೆ, ನನ್ನನ್ನು ಪಾತ್ರನನ್ನು ಮಾಡಿರಿ, ಸ್ವಾಮೀ.

೪ ನೇದು. ಸತ್ಪ್ರಸಾದ ತೆಗೆಯುತ್ತಲೇ ಅತಿಶಯ ಪಟ್ಟು, ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಿಗೆ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ದೇವಮಾತೆಗೂ ಸನ್ಮನಸ್ಸರಿಗೂ ಮೋಕ್ಷವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಮನವಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವರುಗಳನ್ನೂ ಕರೆಯುವದು. ತಾನು ತಲೆ ಬೊಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಯಾರನ್ನೂ ನೋಡದೆ, ತನ್ನೊಳು

ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹೋಗಿ, ಕರ್ತರನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಜ್ಞಾಪಕ ಮನಸ್ಸು ಆತ್ಮ ಶರೀರವನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ, ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗಾಗಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಹಾಗೆ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವದು. ಆ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡಿ ಒಳಿಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಅವಯವಗಳನ್ನೂ ಕರೆದು, ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನಾನು ಕಂಡಂಥ ಸ್ವಾಮಿ, ನಿಜವಾದ ದೇವರು, ನನಗಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಕೊಂಚದರೊಳಗೆ ಅಣಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿದ್ಧಾರೆಂತ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವದು. ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಹೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು: ಸ್ವಾಮೀ, ದೇವರವರು ನನಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳ ಪಾಲಿಸಿದಿರಲ್ಲಾ: ಆದಾಗ್ಯೂ ನಾನು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳೆಲ್ಲ ತಾಳಿರಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಪಾಪಗಳ ಕಾಣದಂತೆ ನಿಗ್ರಹಿಸಿರಿ. ಭೂಲೋಕವನ್ನೂ ಪರಲೋಕವನ್ನೂ ದೇವರವರು ಉಂಟುಮಾಡಿದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಲಾಗಿ, ದೇವರವರ ದರ್ಶನವು ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲಾದೀತೆಂದು ಆಶೆಯಾಗಿದ್ಧೇನೆ.—ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ವಾಕ್ಯ ಕೇಳುವಂತೆ, ನನಗೆ ಕರ್ಣಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದಿರಲ್ಲಾ: ಆದರೆ ಲೋಕದ ವಿಪರೀತ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನೂ ಪಾಪದ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿದೆನು; ಈ ತಪ್ಪು, ಸ್ವಾಮೀ, ತಾಳಿರಿ. ದೇವರವರ ಸತ್ಯೋಪದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ಕೇಳುವೆನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ಧೇನೆ. ನನಗೆ ಶ್ರವಣಧರ್ಮವ ಪಾಲಿಸ ಕರುಣಿಸಿರಿ. ನನ್ನ ದಿವ್ಯ ಗುರುವಾದವರೇ, ನನ್ನನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನಡಿಸಿರಿ; ಇದುವರಿವಿಗಿಂತ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಕೇಳುವೆನು, ಸ್ವಾಮೀ.—ಸುಗಂಧದ ಪರಿಮಳ ವಾಸನೆ ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯವ ನನಗೆ ಪಾಲಿಸಿದಿರಿ: ನಾನಾ

దరె పాపద దుర్గంధ మాత్ర అనుభవిసిదెనల్లా? ఇదు తప్పు: ఇన్ను మేలె నిమ్మ పుణ్యద సుగంధవ ఆఘ్రాణిసువెనెందు ఘట్టి మనస్సుళ్ళవనాగిద్దేనె.—నిమ్మన్ను స్తుతిసువదక్కల్లవే ననగె వాక్కు పాలిసిదిరి: నానో బాయ్యింద మనుష్యర మనస్సు నోయిసిదేను, విరోధవాద ప్రత్యుత్తరగళ నుడిదెను, అబద్ధగళ కేళిదెను; ననగె నాచికె, ఈ తప్పుగళ తాళికొళ్ళి. ఇన్ను మేలె నిమగె స్తోత్రవాగి మాతాడువెను, నిమ్మ సత్యవన్ను సారి కేళువెను, నిమ్మ అమృతవాద వాక్యగళింద శాంత గుణవ తోరిసువెను.—పుణ్యదల్లి నడెయువదక్కల్లవే ననగె కాలుగళ పాలిసిదిరి: నానాదరె కాలుగళింద పాపక్కె హోదెను. ఇదు తప్పు. హీగె నన్న ఇంద్రియగళన్నెల్ల తారుమారాగి నడిసిదను. తాళిరి, స్వామీ. ఏను మాడిదాగ్యూ, ఎల్లిగె హోదాగ్యూ, నిమగె స్తోత్రవాగి మాడువెను.

ఈ ప్రకారదల్లి ఒబ్బొబ్బను తన్న వృత్తిగె తక్కహాగె మనవి మాడువదు. లోభిగళు ఉదారత్వ గుణవన్నూ సోగసుగారరు విరక్తత్వవన్నూ కోపగారరు శాంతవన్నూ అలంకారిగళు దాక్షిణ్యవన్నూ బేడికేళువరు, బేకాద వరగళ విజ్ఞాపిసువరు. సత్ప్రసాద తెగదంథవరు ఇష్టుపకారగళ ఒందు దినక్కాదరూ మరెయం బేడిరి.

ఎరడనేౕ దివసవు.

౧ నేౕ ధ్యానవు.

పాపద ఘనతెయన్ను బరుత్వదిందలూ జ్ఞానక్కె విరోౕధదిందలూ తిళుకొళ్ళువదు.

౧నేౕ యోౕచనే: బుద్ధియరిత దినారభ్యదింద మాడిద పాపగళన్ను శోౕధిసువదు.—బాల్యదల్లియూ యవ్వనదల్లియూ కౌమారదల్లియూ వార్ధిక్యదల్లియూ నెనసిద్దూ కేౕళిద్దూ మాడిద్దూ ధ్యానిసిదరె, ఎష్టు? స్థితియిందలూ వ్యాపారదిందలూ ఉద్యోౕగదిందలూ ఎష్టు? అతి దుఖ్ఖదొందిగె నెనసువదు. అజ్ఞానదిందలూ అహంకారదిందలూ శరీౕరప్రియదిందలూ కోౕప లోౕభ మోౕహదిందలూ మద మాత్సర్య ఈ మొదలాద దుర్వ్యసనగళిందలూ మాడిద్దెల్ల నెనసిదరె, లెఖ్ఖ దొరకదు. ఇదల్లదె తిళియద పాపగళెష్టు? మరెతవుగళెష్టు? తలె కూదలుగళిగింత నన్న పాపగళు మించిదవు, సముద్రద ఉసుబిగింతలూ హెచ్చాగివె. స్వామీ, హ్యాగె ఈ పరియంతరక్కూ ఇంథా పాపాత్మనన్ను తాళిదిరి! మనుష్యరొళగె ఎరడావర్తి తాళువదు అపరూపవు, హ్యాగె ఇష్టావర్తి తాళిదిరి, ఆశ్చర్యవేౕ!

౨నేౕ యోౕచనే.—ఒందొందు సావాద పాపవు కొరళిగె కట్టిద బీసువ కల్లిన హాగె ఇద్దరె, అష్టు

ಭಾರವಾದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಎಳೆಯುವದು? ಅಷ್ಟು ಪಾಪಗಳು ಕಬ್ಬಿಣದ ದೊಡ್ಡ ಸರಪಣಿ ಕೊಲಿಯಹಾಗೆ ನರಕದ ಬುಡ ಮಟ್ಟಿಗೂ ನೇತಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಹಿಡುಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತವೆ. ದುಷ್ಟ ವ್ಯಾಘ್ರಗಳಂತೆ ಆತ್ಮವನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಾಯ ಮಾಡಲಾ ಕಡಿಯಲಾ ನುಂಗಲಾ ಬರುತ್ತವೆ. ಕೋಟ್ಯಾಂತ್ರವರರು ಸಾಲ ಮಾಡಿದ ಮೇರೆಗೆ ನನ್ನ ಪಾಪಗಳ ಸಾಲವು ಭಾರವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಒಡವೆಯನ್ನಾ ನನ್ನನ್ನಾ ಮಾರಿದರೂ, ತೀರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಾಲದು. ಮತ್ತು ಒಂದೊಂದು ಪಾಪವನ್ನು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಮಾಡುವದು ಸಾಲದೆ, ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಮಾಡಿದೆನು. ನಾಯಿ ಕಾರಿದ್ದನ್ನು ತಿರಿಗಿ ತಿಂದಹಾಗೂ ಹಂದಿ ಗೊಜ್ಜಲಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳ್ಯಾಡಿದ ಹಾಗೂ ಆಯಿತಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಇನ್ನು ಈ ಸಾರಿ ದಯ ಮಾಡಿರಿ, ಸ್ವಾಮಿ. ಸಕಲವೂ ನಿಮ್ಮ ದಯದಿಂದ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತರ ಫಲದಿಂದ, ತೀರಿಸುವೆನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ: ನನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ದೃಢ ಪಡಿಸಿರಿ, ಸ್ವಾಮಿ.

೩ನೇ ಯೋಚನೆ.—ಮನುಷ್ಯನ ಹುಟ್ಟುವಳಿ ದೈವಸ್ವರೂಪವಾಗಿದ್ದರೆ, ಪಾಪಗಳಿಂದ ಮೃಗಗಳಿಗೆ ಸರಿಸಮವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮೃಗಗಳು ನಡೆಯುವಹಾಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಪಾಪ ಮಾಡಮಾಡಲಾಗಿ ಮರುಳುಗೊಂಡು, ಮತಿ ಕೆಟ್ಟು, ಮೃಗದ ಮಾರ್ಗವು ಸರಿ ಅಷ್ಟೇ; ಮೃಗದ ಆಶೆಗಳೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು. ಬುದ್ಧಿ ಜ್ಞಾನವು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಪರಿಚಾರಕವ ಮಾಡುವದೂ ಅಡಿಮೆಯಾಗಿರುವದೂ ಎಷ್ಟು ಅಪಯೋಗ್ಯವು! ಜ್ಞಾನವು ಶರೀರವನ್ನು

ಸೇವಿಸುವದು ಎಷ್ಟು ವಿಪರೀತವು! ಮನುಷ್ಯನು ಪಾತಕದಿಂದ ಪಾಪಕ್ಕೂ ಪಿಶಾಚಿಗೂ ಗುಲಾಮನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಮೋಸ ಬಾರದಂತೆ, ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಅತಿ ದುಖ್ಖದೊಂದಿಗೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಿ ಆಗಲಿ. ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವದು.

೨ನೇ ಧ್ಯಾನವು.

ಪಾಪದ ಅಘೋರತ್ವವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನ ನೀಚತ್ವದಿಂದಲೂ ದೇವರ ಘನದಿಂದಲೂ ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವದು.

೧ನೇ ಯೋಚನೆ: ಮನುಷ್ಯನ ಅಲ್ಪತನವ ಧ್ಯಾನಿಸುವದು.—೧ನೇದು. ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ, ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ತೃಣ ಸೊಪ್ಪಿನ ಮೇರೆಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಒಣಗುತ್ತೆ. ಹೊಲದ ಪುಷ್ಪದ ವಿಧವಾಗಿ, ಹೊತ್ತಾರೆ ಹೊತ್ತು ಅರಳಿ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಮಂಜಿನ ಹಾಗೆ, ಕಿಂಚಿತ್ತು ಹೊತ್ತಿನೊಳಗೆ ಕರಗಿ ಹೋಗುತ್ತೆ. ನಿಲ್ಲದ ನೆರಳಿನಂದದಿ ಮನುಷ್ಯನು ಅಲ್ಪ ದಿವಸ ಜೀವಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದ ಆಟಂಕಗಳೆಷ್ಟು ಹೇಳಬರುದೋ? ಅವಸರಗಳೆಷ್ಟು! ಹಸಿವೆ, ವ್ಯಾಧಿ, ಹೋರಾಟ, ಕಷ್ಟ, ನಿರ್ಬಂಧ, ವೇದನೆ, ಲಂಪಟಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಪಾತ್ರೆಯಾದವನು. ತನ್ನನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಿ ನರಕದೊಳು ತಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ತ್ರಾಣೆಯುಳ್ಳವರನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಹಿಗ್ಗುವಿಕೆಯಿಂದ ನೋಯಿಸುತ್ತಾನೆ! ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಧ್ಯಾನಿಸ ಬೇಕು.

೨ನೇದು. ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವಾತ್ಮದ ಅಲ್ಪತನ
ನೋಡ ಹೋದರೆ, ಏನೊಂದಿಲ್ಲದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ದೇ
ವರ ದಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ
ಮಾತ್ರ ಕೈ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿರ್ಮೂಲವಾಗಿ ಹೋಗುವ ವಸ್ತುವು
ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ
ಸ್ವತಂತ್ರವುಳ್ಳವನಲ್ಲವು. ಮನುಷ್ಯನು ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಜನಿಸ
ಲಾಗಿ, ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳೆಂಬ ಆರುಮಂದಿ ಶತ್ರುಗಳ ಹಾಗೆ
ಆತ್ಮದೊಳಿರುತ್ತವೆ. ದೃಶ್ಯವಾಗಿಯೂ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ
ಯೂ ಇರುವ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಘರ್ಜಿಸುವ ಸಿಂಹಗಳಹಾಗೆ
ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ನುಂಗುವೆವೆಂತ ತಿರುಗುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬ ಮನು
ಷ್ಯನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪವು ಎಷ್ಟು ಅಘೋರವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ,
ಬೇರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ದುಸ್ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವನೆಂದು
ಅರ್ಚ್ಯ. ಆಗುಸ್ತೀನು ಎಂಬವರು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ
ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಅವಗಡವಾದ ವಸ್ತುವಾದಂಥ ನರನು
ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದಂಥ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ
ಕೋಪಿಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ!

೩ನೇದು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನು ಸಕಲ ಮನುಷ್ಯರ ಮುಂದೆ
ಎಷ್ಟಲ್ಪವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ! ತನ್ನಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಊನಗಳು
ಎಷ್ಟು! ಸಕಲ ಮನುಷ್ಯರೂ ಸಮ್ಮನಸ್ಸರೂ ಕೂಡ ಇದ್ದರೆ,
ಅವರಿಗಿಂತ ಒಬ್ಬಮನುಷ್ಯನು ಎಷ್ಟೋ ಅಲ್ಪನು! ಸರ್ವೇಶ್ವ
ರನ ಮುಖದಲ್ಲಿಯೋ ಅಂದರೆ ಹೇಳ ಬಹುದೋ? ಜನರೆ
ಲ್ಲರೂ ರಾಯರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಏನಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯ
ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಿದ್ದಾರೆ. ನಕ್ಷತ್ರಾದಿಗಳು ಸೂರ್ಯ ಸನ್ನಿಧಾನ
ದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವದೇ ಇಲ್ಲ. ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೇಲುಗಳೆಲ್ಲ,

ಶರೀರದ ಶೋಭನವೂ ಆತ್ಮದ ಶೋಭನವೂ ಕೂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಹಂತ್ರ ಇರಿಸಿದ್ದಾದರೆ, ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗುವವು. ಇದು ಹೀಂಗಿರಲಾಗಿ, ಬೇಕೆಂತ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮುಖದಲ್ಲಿಯೇ ಪಾಪವು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಿದೆನು! ಆದದರಿಂದ ಅಘೋರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವೆನು.

೨ನೇ ಯೋಚನೆ: ದೇವ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು.—೧ನೇದು. ದೈವ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ, ಪಾಪದ ದ್ರೋಹವಿಂಥಾದ್ದೆಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸಕಲ ಮೇಲುಗಳ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದ್ಧಾರಲ್ಲಾ: ಆದ್ದರಿಂದ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ಸ್ನೇಹಿಸಲ್ಪಡುವದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರು. ತಾವೇ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಷವಾಗಿದ್ಧಾರೆ. ಮೋಕ್ಷ ವಾಸಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ದರ್ಶಿಸಿ ಪೂರ್ಣ ಮನದೊಡನೆ ಕೋರಿ ಸ್ನೇಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಗೋ ಅಷ್ಟು ರಮ್ಯವಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ತೃಣೀಕರಿಸಿ ಅನಾದರಣೆಯಾಗಿ ನೋಡಿದೆನು? ಎಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಇದ್ಧಾರಲ್ಲಾ: ಸಕಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಿಯೂ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿಯೂ ಮಿತಿ ಇಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಇದ್ಧಾರಲ್ಲಾ: ಇಂಥವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಥವರ ಮಧ್ಯದೊಳಗೂ ಇದ್ದು ಪಾಪವ ಮಾಡಿದೆನು! ಅವರ ಪರಿಶುದ್ಧ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಸಹ್ಯವೂ ಕೋಪವೂ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡಿದೆನು. ಸರ್ವವಲ್ಲಭರೂ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಆದಿ ಕಾರಣವುಳ್ಳವರೂ ಆದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸಕಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿ ನಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರಲ್ಲಾ: ಆ ನಿಮಿತ್ತ ಸಕಲ ವರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ದೇವ ವಲ್ಲಭವು ಅನುಕೂ

ಲವಾಗ ಬೇಕು. ಅಂಥ ದೇವ ಸಹಾಯವನ್ನು ನನ್ನ ದುರ್ಗುಣದಿಂದ ಪಾಪವ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅತಿಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡಿಸಿದೆನು. ನನ್ನ ದುರ್ವ್ಯಸನಗಳಿಗೆ ದೇವ ಯತ್ನ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆನು.

೨ನೇದು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಕಾಪಾಡಿ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲಾ: ಅದರಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರಗಳೆಷ್ಟೆಂದು ನೆನಸಿಕೊಂಡು ಸತ್ಯವೇದ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳ ಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರುವದೇನಂದರೆ: ಉನ್ಮಾದದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಹುಚ್ಚನಾದ ಪಾಪಾತ್ಮನೇ, ನಿನ್ನ ಕರ್ತರಿಗೆ ನೀನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವು ಎಂಥಾದ್ದು? ಅವರು ನಿನಗೆ ತಂದೆಯಲ್ಲವೇ? ನೀನವರ ವಶವರ್ತಿಯಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದವರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದವರೂ ಅವರಲ್ಲವೇ? ಇಂಥ ದೇವರನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿಯೋ! ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕರ್ತರನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿಯೋ! ಇದರಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮವು ಎಷ್ಟೆಂತ ಧ್ಯಾಸುವದು. ತಂದೆಯೂ ಪೋಷಕರೂ ವೈದ್ಯರೂ ಉಪಾಧ್ಯರೂ ಗುರುವೂ ರಕ್ಷಿಸುವವರೂ ಇವರೇ. ನಾನಾದರೆ ಪಾಪದಿಂದ ತಿರಿಗಿ ಅವರನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿದೆನು, ಚಂಡಿತನ ಮಾಡಿದೆನು, ತೃಣೀಕರಿಸಿದೆನು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾಚಿಕೆ ಪಟ್ಟು ಪಾಪವ ಶೋಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಪವಿತ್ರನಾಗ ಮಾಡುವಹಾಗಲ್ಲವೋ ದೇವದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕಾವಿಸಿ, ಜ್ಞಾನ ಸ್ನಾನದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ತಿರುಸಭೆಗೆ ಜನ್ಮಿಸಕೊಟ್ಟು, ಭದ್ರವಾದ ಅಭ್ಯಂಗದಿಂದ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ದೃಢ ಪಡಿಸಿದರು. ಆತ್ಮ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಔಷಧವಾದ

ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವನ್ನು, ಎರಡನೇ ಸರ್ತಿ ಮುಳಿಗಿದವರು ಗತಿ ಶೇರುವದಕ್ಕೆ ಹಲಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅದು ಸಾಲದೆ, ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಮಹಾ ಸಂಭ್ರಮವುಳ್ಳ ಸಮಾರಾಧನೆ ಆಗುವಂತೆ, ಸತ್ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದಯದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಾಣಾಂತ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೈ ಬಿಡದೆ, ಗುಣವಾಗುವಂತೆಯಾದರೂ ಶೇಷ ಕಲ್ಮಷಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಒಳ್ಳೇ ಮರಣ ತರುವಂತೆಯಾದರೂ, ಅವಧಿ ಅಭ್ಯಂಗವನ್ನು ದಯ ಮಾಡಿದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಿರು ಸಭೆಯನ್ನು ಆಳುವದಕ್ಕೂ ದೇವ ದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನಗಳ ತಿರು ಸಭೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡಿಸುವದಕ್ಕೂ ನರಪುತ್ರರಿಗೆ ಗುರುತ್ವದಿಂದ ತಮ್ಮ ಮುದ್ರೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ, ಕಲಾಂತರಗಳಾಗಿ ತಿರುಸಭೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸತ್ಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡಿಸುವ ಹಾಗೂ, ಜ್ಞಾನ ವಿವಾಹವೆಂಬ ದೇವ ದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಿನ ಅನುಗ್ರಹಂಗಳು ಎಷ್ಟು, ತರುಣೋಪಾಯಗಳೆಷ್ಟು, ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೇರುವದಕ್ಕೆ ವಿಧಾನಗಳೆಷ್ಟು! ಇದಲ್ಲದೆ ದೇಹದ ಉತ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಮೋಕ್ಷದಾನಂದಕ್ಕೂ ತಾವೇ ಅಡವೂ, ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಪ್ರಧಾನನೂ. ಇಂಥ ಕೃಪಾ ದಯಾ ಕಟಾಕ್ಷವುಳ್ಳ ದೇವರಂತೆ ಯಾರು ಇಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಇವರು ಎಂದಿಗಾದರೂ ನಮಗೆ ಅಪಕಾರ ಮಾಡಲಾರರು.

೩ನೇದು. ಯಾವ ನಿಮಿತ್ತಾರ್ಥವಾಗಿ ದುಷ್ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿದ್ದೆಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನೊಳು ವಿಚಾರಿಸುವದು. ನೀಚವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಅಲ್ಪ ಸುಖ ಅಲ್ಪ ಲಾಭವ ಶೇರಿಸಿ,

ಮನುಷ್ಯರ ಮುಖವ ನೋಡಿ, ಸುಚಿತ್ತವ ಎಡೆಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು, ಮಲಿನ ಚಿತ್ತವ ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡೆನು. ದೇವರನ್ನು ಸಡ್ಡೆ ಮಾಡದೆ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆನು. ಬರಬ್ಬಾಸನು ಬದುಕಲಿ, ಜೇಸುಕ್ರೀಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿರಿಯೆಂತ ಕೂಗಿದೆನಲ್ಲವೇ? ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕೇಡುಂಟೋ? ಇಷ್ಟು ಪಕ್ಷವ ಅರಿಯದವನನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಭೂಮಿ ಹೊರುತ್ತದೆ! ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮ್ಮ ಕೋಪವ ತೀರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪಂಚ ಭೂತಗಳನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ! ಮನುಷ್ಯನಾದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುವರು ಸಹಜವೇ. ದೇವರೋ ಅಂದರೆ, ಸೂರ್ಯನನ್ನೂ ಚಂದ್ರನನ್ನೂ ನಕ್ಷತ್ರಾದಿಗಳನ್ನೂ ಭೂತಗಳನ್ನೂ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ಪೈರುಗಳನ್ನೂ ಮೃಗಗಳನ್ನೂ ಸಮ್ಮನಸ್ಸರನ್ನೂ ಸಹ ನಮಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗಿ ದಯ ಮಾಡಿದರು. ಆದ ಕಾರಣ ಇಂಥ ದಯವನ್ನು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮರೆಯದೆ ನಡೆಯ ಬೇಕೆಂದು ಮನದೊಳು ತೀರುಮಾನಿಸುವದು.

3ನೇ ಧ್ಯಾನವು.

ಮರಣದ ಪ್ರಕೃತಿಯು.

೧ನೇ ಯೋಚನೆ: ಸಕಲರಿಗೂ ಮರಣ ಸಿದ್ಧವು.—೧ನೇದು. ದೇವ ಅನುಶಾಸನ ತಪ್ಪಿಸ ಕೂಡದು. ಮರಣವುಂಟೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಸಂಶಯ ಪಡುವಂಥವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವು. ಅದರ ನಿಧಾನ ತಿಳಿಸ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವು. ಮುಂಚೆ ಹೋದಂಥವರು ಮರಣಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವು. ಸರ್ವೇ

ಶ್ವರನು ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದ ದಿವಸವನ್ನಾ ಘಳಿಗೆಯನ್ನಾ ತಪ್ಪಿಸ ಕೂಡದು. ಆದದರಿಂದ ನಾನು ಬದುಕುವ ದಿವಸಗಳೆಲ್ಲಾ ದೇವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವದೇ ಉಚಿತ ಉಂಟು.

೨ನೇದು. ಸಾವಿಗೆ ನರರೆಲ್ಲರು ಹೇಂತುಕರರು, ಆದರೆ ಸ್ಥಳವೂ ಬಗೆಯೂ ಆಗಮನವೂ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯ ಕೂಡದು. ಕಳ್ಳನಂತೆ ಬರುವದು. ನನಗೆ ಜಾಗರಣೆ ಬರಬೇಕೆಂತ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪ್ರಾಣಾಂತ್ಯದ ಕಾಲವನ್ನು ಮರೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದಿನವನ್ನಾ ಘಳಿಗೆಯನ್ನಾ ತಿಳಿಯುದ್ದರಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತಿರ ಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದರು. ನೀವು ನೆನಸದ ಘಳಿಗೆಯೊಳು ಬರುವೆವು, ಆದದರಿಂದ ಸನ್ನಾರಂ ಪಡಿರೆಂದು ನಾನಾ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯ ಮಾಡಿದರು. ಇದನ್ನು ಅರಿತು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾದ ಮರಣಾದಿಗಳನ್ನು ನೆನಸುವೆವು. ಆಗಾಗ್ಯೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ! ಅವರಿಗೆ ಬಂದಂಥಾದ್ದು ನನಗೂ ಬರ ಬಹುದು. ಎಷ್ಟಾವರ್ತಿ ಸಾವಾದ ಪಾಪವ ಮಾಡಿದೆನೋ, ಅಷ್ಟಾವರ್ತಿಯು ಅಂಥಾ ಮರಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತನಾದೆನು. ನನಗಿಂತಲು ಅವರು ಘನವಾದ ಪಾಪಗಳ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲವು. ನಾನು ಒಂದು ಘಳಿಗೆಯಾದರೂ ಪಾಪದ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ನಮ್ಮ ಕರ್ತರು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಗದರಿಸಿದರೆ, ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದಂಥವರ್ಯಾರು?

೩ನೇದು. ಒಂದಾವರ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಮರಣವ ಹೊಂದುವದು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಮರಣ, ಈ ಸ್ಥಾಪಿತವು ದೇವೋಕ್ತಿ ಸರಿ. ಆದದರಿಂದ ಒಳ್ಳೇ ಮರಣವ ಹೊಂದಿ

ದರೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲು ಇಲ್ಲವು, ಸ್ಥಿರವಾಗುವದು, ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೂ ಭಯವಿಲ್ಲವು. ಅಲ್ಲದ ಮರಣವ ಹೊಂದಿದೆನೋ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕೇಡು ಬಂದಿಲ್ಲವು. ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯಗಳ ನಷ್ಟವೂ ಸಕಲ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಗಳ ಅನುಭವವೂ ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ಸತ್ಯೋಪದೇಶದಿಂದ ತಿಳಿದವರು ಹ್ಯಾಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ಧಾರೆ! ಮರಣದ ಸ್ಮರಣೆಯಿಲ್ಲದೆಯೂ ಆಯತ್ತವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಹ್ಯಾಗೆ ಸೋಮಾರಿತನವಾಗಿದ್ಧಾರೆ! ಆ ಬಳಿಕ ಈಗಲೇ, ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಮರಣ ಬಂದರೆ ಸಿದ್ಧವುಂಟೋ? ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧಿಕ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿಯೂ ಅಧಿಕ ಚುರುಕಾಗಿಯೂ ಇರುವೆನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ದೇವ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅತಿ ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೇಳುವೆನು.

೨ನೇ ಯೋಚನೆ: ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯದ್ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಿಂದ ಅವಸ್ಥೆಗಾರನಿಗೆ ಬರುವ ಅಗಚಾಟ್ಲು.—೧ನೇದು. ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ಏಕ ಗುಂಪಾಗಿ ದಂಡು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಮೇರೆಗೆ ಆತ್ಮವನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಾಧಿಸುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾಳಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಸಹ ಅಂಜಿಕೊಳುವೆನು. ಇದಲ್ಲದೆ ಕಾಲಕ್ಷೇಪವೂ ಆಗದ ಕೆಲಸಗಳೂ ವ್ಯರ್ಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ಫಲವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದ ಉಚಿತ ಕಾಲವೂ ಸಲ್ಲಿಸದ ದೇವ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಗಳೂ ದೇವ ದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನಗಳ ನಿಷ್ಫಲವೂ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪಾಪದ ರುಣವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ನನ್ನಿಂದ ಪರರು ಮಾಡಿದ ಪಾಪದ ಭಾರವೂ ಸಹ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವದು. ಆಗ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವೆನು. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಸಲ್ಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ

ಹೋಗುತ್ತೆ. ನಾವು ಈಗ ಸಿಕ್ಕಿಯಿರುವ ಲೋಕದ ತಂತ್ರಗಳೂ ಪಿಶಾಚಿಯು ಕಳ್ಳ ಉಪಾಯಗಳೂ ಆಗ ಬರಿ ತಿಳಿವಾಗುವವು. ಆದರೆ ಗಾಲದೊಳು ಸಿಕ್ಕಿದ ಬಲೆಯೊಳು ದೊರಕಿದ ಮತ್ಸ್ಯಗಳು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಗಾಲ ಬಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೊಂಡರೆ ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೇ? ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ಮರಣದ ಬಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮನುಷ್ಯನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮಾಡುವಂಥ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗಳ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಪುವನೋ? ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಆದದರಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರ ಬೇಕಾದರೆ, ಈಗಲಿಂದಲೇ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು, ಕಿಂಚಿತ್ತು ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡದೆ, ಒಂದೊಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಪುಣ್ಯವನ್ನೂ ಒಂದೊಂದು ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುವದು.

೨ನೇದು. ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಿಂದ ಅಗಬಾಟ್ಲು ಏನಂದರೆ, ಹೇಳುವದನ್ನು ಕೇಳು. ಮರಣದಿಂದ ಭಾಗ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ಉದ್ಯೋಗ, ವ್ಯಾಪಾರ, ದ್ರವ್ಯ, ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ, ಮನೆ, ಕುಟುಂಬ, ಭಾರ್ಯೆ, ಮಕ್ಕಳು, ಸ್ನೇಹಿತರು, ಪುರುಷ, ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಅಣ್ಣ, ತಮ್ಮ, ಅಕ್ಕ, ತಂಗಿ, ಶರೀರ, ಈ ಮುಂತಾದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡ ಬೇಕಾಗಿಧೆ. ಅಂಥಾ ಲೌಕೀಕ ಮೇಲುಗಳೂ ಐಶ್ವರ್ಯವೂ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ಧೇವೋ, ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಡವೆಯಾದರೂ ಮಕ್ಕಳಾದರೂ ತಾಯಿಯಾದರೂ ಗಂಡನಾದರೂ ಅದರೊಳೊಂದು ಮಾತ್ರ ಹೋದರೆ, ಅಂಗಲಾರ್ಚುವಿರೆ ಕೂಗುಗಳಿಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳ ಕೂಡದು; ಮತ್ತು ಇದೆಲ್ಲಾ

ఒట్టాగి బిట్టు హోగువంథ దుఖ్ఖక్కె మితియుంటో? ఆద్దరింద నాను యావదాదరూ అన్యాయవాగి స్నేరింసిద్దరె, మరణ కాలదొళు నిష్ఫలవాగి బిట్టు బిడువదక్కింత ఈగలు దేవరింతార్థక్కోస్కర వర్జిసువదు లేసు. అనిత్య భాగ్యగళు శీఘ్ర హోగుత్తవెయల్లా: అవుగళ నంబువదు యాకె? కొళతు హోగువంథ శరీరవన్ను కుస్తరిసువదేను? నాశనవాగి హోగువ పదార్థగళిగోస్కర మోక్షవ హోగలాడిసికొండు ఇరువదూ తాను అనంతర నరకదల్లి బీళువదూ మహా విపరీతవెందు నిధానిసువదు.

3నేదు. భవిష్యత్కాలదింద బరువ అగబాట్లు ధ్యానిసువదు.—ఏనందరె, మరణద సమయదల్లి యావ పార్శ్వవాగి బిద్దేనో, అల్లియే యావాగ్యూ ఇరువేను; ఇన్ను ముందె రక్షిణ్యక్కె ఎడె ఇల్లవు. నాను పాపదల్లి సత్తేనో, నన్న కార్యవు తీరితు: యావాగ్యూ నరకదొళు బిద్దిరువేను. నన్నొళు పుణ్యవిద్దరె, మోక్షవే సిద్ధ. ఆదరె, నాను పాపగళ మాడిద్దు వాస్తవ్యవే; నివారణె ఆయితో, ఇల్లవో, సంశయవే: యారిగాదరూ తిళియు కూడదు. సన్మార్గరిగె సహ భయవుంటు. ఆగ పిశాచి తంత్రవ మాడి ననగె అపనంబికె హుట్టువంతె ప్రయాస పడువదు. ఆ సమయదల్లి నమ్మ కర్తర పాడు పట్ట స్వరూప కయ్యల్లి హిడుకొండు: స్వామీ, నిమ్మన్ను మాత్ర

ನಂಬಿ ಇದ್ದೇನೆ; ದೇವರವರ ಘಾಯಗಳ ನೋಡಿ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂತ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು.

ಎರಡನೆ ಚಿಂತನೆ.

ಆತ್ಮ ಶೋಧನೆಯೂ ಪಾಪ ಸಂಕೀರ್ತನವೂ.

೧ನೇದು. ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗವು ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಬುದ್ಧಿಯೆಂತೆಂದರೆ, ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಅರಿಯುವದು, ಪಾರಾಯಣ ವೇದ ಪಾಠಕರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ ಪೂರ್ವ ಪಿತೃರೂ ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವು. ಆ ಬೋಧನೆ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದರೆ, ಆತ್ಮ ಶೋಧನೆ ಅತಿ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿರುವದು. ಆತ್ಮ ಶುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಆತ್ಮ ಶೋಧನೆಯಾಗ ಬೇಕು. ವರ್ತಕನು ಐಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸ ಬೇಕಾದರೆ, ನಿತ್ಯ ತುಷ್ಟಿ ನಷ್ಟಿ ಬರೆಯ ಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಸ್ತುವನು ಜ್ಞಾನದ್ರವ್ಯವ ಗಳಿಸ ಬೇಕಾದರೆ, ನಿತ್ಯ ಆತ್ಮ ಶೋಧನೇ ಮೂಲವಾಗಿ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಬಂದ ತುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಪಾಪದಿಂದ ಬಂದ ನಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ನಿಧಾನಿಸ ಬೇಕು. ಪಾಪವು ಮಿಂಚಿ ಹೋಗದ ಹಾಗೂ ಅದರ ಬೇರು ಸಹ ಮನದೊಳು ಬಲಿಯದ ಹಾಗೂ ಉಪಾಯ ಬೇಕಾದರೆ, ಆತ್ಮ ಶೋಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಮಾಡ ಬೇಕು. ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯದ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಇರಬೇಕಾದರೆ, ನಿತ್ಯವೂ ಆತ್ಮ ಶೋಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕು. ಜನ್ಮ ಪಾಪದಾರಭ್ಯದಿಂದ, ಕೆಟ್ಟ ಭೂಮಿಯ ಮೇರೆಗೆ, ಮುಳ್ಳಿನ ಗಿಡಗಳೂ ವಿಷ ಮೂಲಾದಿಗಳೂ ಮನುಷ್ಯ

రింద హుట్టుత్తవెయల్లా: అదదరింద నిత్య ఆత్మ శోధనె ఎంబ కొడ్లియింద కడియ బేకు. ఒళ్ళే మరణక్కె ఆయుత్తవాగి ఇర బేకాదరె, దినంప్రతి ఆత్మ శోధనెయాగ బేకు. యావ ధర్మవాదరూ యావ పుణ్యవాదరూ బేకాగిద్దరె, ఆత్మ శోధనె జాగ్రతె యాగి మాడ బేకు; ఇదక్కింత ఉపాయవిల్లవు.

౨నేదు. ఆత్మశోధనె మాడువదరల్లి ఐదు విశే షగళు బేకాగివె.

౧నే విశేషవు. సర్వేశ్వరను మాడిద ఉపకా రగళన్ను నెనసి అవరిగె స్తోత్ర మాడువదు. ముంచె ఉపకారగళన్ను నెనసువదు యాతక్కెందరె, ఉపకా రగళొందు కడెయూ పాపగళొందు కడెయూ ఇట్టు సరి నోవాడుగ, అధిక నాచికెయూ అధిక మన స్తాపవూ హుట్టువదల్లవే? హీగె హుదువాద వరగ ళన్నూ ప్రత్యేక దత్తగళన్నూ, విశేషవాగి ఈ దిన దల్లి స్వామి మాడిద దయవన్ను నెనసువదు. దాయ కర మహిమెయన్నూ కొట్టంథవర తాత్పర్యవన్నూ ప్రియవన్నూ కైకొండవన అల్పతనవన్నూ నిధాని సువదు. ఆదకారణ, దేవరు నన్నన్ను సృష్టిసి ద్దరింద స్తోత్రవ హేళువెను. నన్నన్ను తమ్మ దివ్య రక్తదింద రక్షిసిదరల్లా? తిరు సభెయ మగ నాగ మాడిదరల్లా? మత్తు నన్నొన్నళు చిత్తైస కరు ణిసిదరల్లా? నన్నన్ను సాకుత్తారల్లా? కాపాడుత్తా రల్లా? ఇదల్లదె శరీర ఆత్మదాపత్తుగళింద ఎష్టావర్తి

ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದರು! ತಮ್ಮಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಸನ್ಮನಸ್ಸರಿಂದಲೂ ಗುರುಗಳಿಂದಲೂ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೇ ವಿಚಾರ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದರು! ಒಂದೊಂದು ಮುಖಾಂತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಹೇಳುವದು. ಆದರೆ ವಿನುತಿಸುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸಾಲದ್ದರಿಂದ, ದೇವ ತಾಯಿಯನ್ನೂ ಕಾವಲಾದ ಸನ್ಮನಸ್ಸರನ್ನೂ ಮೋಕ್ಷವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನನಗೆ ಜತೆಯಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡಿರೆಂತ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು.

೨ನೇ ವಿಶೇಷವು. ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವದಕ್ಕೂ ಆ ಪಾಪಗಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅಳುವದಕ್ಕೂ ಪುಣ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಹುಟ್ಟುವದಕ್ಕೂ ದಿವ್ಯ ಸಹಾಯುವ ಕೇಳುವೆನು. ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಪಾಪಗಳು ಬರುವ ಹಾಗೂ ಪಾಪದ ದೋಷವ ಗ್ರಹಿಸುವ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ವಿವೇಕ ಸುಚಿತ್ತವನ್ನು ಕೇಳುವದು. ಫಲದೊಂದಿಗೆ ಮನಸ್ತಾಪ ಪಡುವಂತೆ, ಸ್ವಾಮೀ, ಒಳ್ಳೇ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದಯಮಾಡಿರೆಂತ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದು.

3ನೇ ವಿಶೇಷವು. ಶೋಧನೆ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯೂಗಿರುವಂಥ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಸಮುಖವನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಂಡು, ಸಕಲಕ್ಕೂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ನಿರ್ಣಯುವ ಮಾಡುವರೆಂದೂ ರಹಸ್ಯವಾದದ್ದನ್ನೂ ಕುಛ್ಛವಾದದ್ದನ್ನೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡುವರೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಿ, ಅವರ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳು ನಾನು ನೆನಸಿದ ವಿಚಾರಗಳೂ ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳೂ ಮಾಡಿದ ಕ್ರಿಯೆಗಳೂ, ಈ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಎಂಥಾ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದ ಮಾಡಿದೆನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸುವದು. ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದೂ ತಪ್ಪಿ

ದ್ದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ನನ್ನ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ ದುರ್ನಡತೆಯಿಂದಲೂ ಪರರಿಗೆ ಯಾವ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೇತುವೆಯಾದೆನೆಂತಲೂ ಯಾವ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗಿದ್ದೆನೆಂತಲೂ ಶೋಧಿಸುವದು. ಇಂಥ ಶೋಧನೆ ಮೊತ್ತವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ, ನಿಷ್ಫಲವು; ಒಂದೊಂದು ವಿಶೇಷಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ, ಈ ದಿನ ಎದ್ದಾಗಲಿಂದ ಈ ಪರಿಯಂತ್ರಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಘಳಿಗೆಯನ್ನು ನೆನಸಿ ಶೋಧಿಸುವದು. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆನು? ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದೆನು? ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಜಪ ಮಾಡಿದೆನು? ನಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಸ್ವಾಮಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದೆನೋ? ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಡಿದೆನೋ? ಮೇರೆ ಮರ್ಯಾದೆ ತಪ್ಪಿದ್ದುಂಟೋ? ಈ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವದು. ಈ ಶೋಧನೆಯನ್ನು ಹತ್ತು ಕಲ್ಪಣೆಗಳ ಮೇರೆಗೂ ಏಳು ತಲೆಯಾದ ಪಾಪಗಳ ಮೇರೆಗೂ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಬುದ್ಧಿ ಮನಸ್ಸು ಜ್ಞಾಪಕವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ನಡಿಸಿದೆನೆಂದು, ಇದೆಲ್ಲ ಶೋಧಿಸಿ, ತಪ್ಪು ದೊರಕಿದರೆ, ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆ ಪಟ್ಟು, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮಹಾ ಘನವಾದ ತಪ್ಪು ಎಂಧೇಳಿ, ಪಾಪ ಸಂಕೀರ್ತನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವೆನೆಂಬ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುವದು.

೪ನೇ ವಿಶೇಷವು. ದುಖ್ಖವು. ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲು ಅಧಿಕ ಮನಸ್ತಾಪ ಪಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಮನಸ್ತಾಪವು ದೇವರ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಬೇಕು. ಈ ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ತಾಪದ ಬಲದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಪಾಪದ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಹೃದಯವು

ವಿಮಲವುಂಟಾಗಿ, ದೇವ ಇಷ್ಟದೊಳು ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಆ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವಾಗ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರೂ, ಮೋಕ್ಷದ ಭಾಗ್ಯವು ತಪ್ಪದು. ಆದದರಿಂದ ಶಯನಿಸದ ಮುಂಚೆಯೇ ಅದನ್ನು ಹೊಂದುವದಾಗೆ ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟು ಶಯನಿಸುವದು; ಆಗ ಮರಣ ಬರಲಿ, ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಬಾರದು. ಇಂಥ ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ತಾಪದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ನಾಲ್ಕುಂಟು.

೧ನೇ ಲಕ್ಷಣವು. ದೇವ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಇರಬೇಕು.—ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನೋಡಿ ಮನಸ್ತಾಪ ಪಡಬೇಕು. ಪಾಪದಿಂದ ವ್ಯಾಧಿ ಅಪಕೀರ್ತಿ ನಷ್ಟ ಆಗಾಗ್ಯ ಬರುತ್ತವೆಯಲ್ಲಾ: ಅಂಥ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮನಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಆ ಮನಸ್ತಾಪವು ಸ್ವಾಮಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳು ಸಲ್ಲದು. ಯಾಕಂದರೆ ಅದು ನಿನ್ನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ ಹೊರ್ತು, ಸ್ವಾಮಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ; ನಿನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡಿ ಸ್ನೇಹಿಸಿದಿಯೇ ಹೊರ್ತು, ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಲೂ ಇಲ್ಲ ಸ್ನೇಹಿಸಲೂ ಇಲ್ಲವು. ಇದರಿಂದ ದೇವ ವಿಷಯವಾದ ಮನಸ್ತಾಪವಲ್ಲವು.

೨ನೇ ಲಕ್ಷಣವು. ಉತ್ತಮವಾಗಿರ ಬೇಕು.—ರಾಜ್ಯ ಒಡವೆ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದಂಥವನು ಎಷ್ಟು ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರುವನೋ, ಅಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಪಾಪದಿಂದ ದೇವ ಇಷ್ಟವ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದಂಥವನು ಅಧಿಕ ದುಃಖವಾಗಿರಬೇಕು. ತಂದೆ ತಾಯಿ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಸತ್ತರೆಂದು ಮನಸ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತಾರಲ್ಲ: ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸಿದೆನೆಂತ ಮನಸ್ತಾಪ ಪಡ ಬೇಕು.

ಯಾವ ಕಷ್ಟ ಯಾವ ನಿರ್ಬಂಧ ಬಂದರೂ ಬರಲಿ, ಪಾಪದಿಂದ ಬಂದ ದುಃಖಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಲ್ಲವು. ಈ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ತಾಪವು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲು ಅಧಿಕವಾಗಿರ ಬೇಕು.

೩ನೇ ಲಕ್ಷಣವು. ಅಂತರಂಗದೊಳು ಇರ ಬೇಕು.—ಬಹಿರಂಗವಾದ ಮನಸ್ತಾಪ ಸಾಲದು, ಬಾಯಿ ಮನಸ್ತಾಪ ಸಾಲದು; ಕಣ್ಣೀರು ಬಿಟ್ಟು ಅತ್ತರೂ, ಶ್ವಾಸಗಳ ಬಿಟ್ಟಾಗ್ಯೂ, ಮನಸ್ಸು ಕರಗದೆ ದುಃಖವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಡಂಭ ಜ್ಞಾನವೂ ಕಳ್ಳ ಮನಸ್ತಾಪವೂ ಅಂತರಂಗವ ನೋಡುವ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸಲ್ಲುವದೋ? ಸಲ್ಲದು.

೪ನೇ ಲಕ್ಷಣವು. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರ ಬೇಕು.—ಸಾವಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೋಸಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡ ಬೇಕು. ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ತಾಪವು ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಯಾವ ಮುಖಾಂತ್ರದಿಂದ ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ತಾಪ ಹುಟ್ಟುವದೆಂದರೆ, ದೇವರು ಸಕಲ ಮೇಲುಗಳ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲ: ಅವರ ಲಕ್ಷಣಗಳ ನೋಡ ಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವರು ನಮಗೆ ಮಾಡಿದಂಥ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ನೋಡುವದು. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ, ಅವರು ಉದಾರತ್ವಪರರೂ ದಯಾಪರರೂ ತಾಳಿಮೆ ಶಾಂತ ಶಮನವುಳ್ಳವರೂ, ನನ್ನನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದವರೂ, ಅವರೇ ನನ್ನ ತಂದೆ, ಈ ಮೊದಲಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ತಾಪ ಪಡುವದು.

೫ನೇ ವಿಶೇಷವು: ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಘಟ್ಟಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುವದು.—ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು

ದೃಢ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಹುಟ್ಟ ಬೇಕು. ತನ್ನನ್ನು ನಂಬದೆ, ಸ್ವಾಮಿಯ ಬಲವನ್ನು ನಂಬ ಬೇಕು. ತನ್ನ ದುರ್ಗುಣಗಳ ಜಯಿಸುವದಕ್ಕೆ ತನ್ನಿಂದಲಾದಷ್ಟು ನಿಶ್ಚಯಿಸ ಬೇಕು. ಪಾಪಕ್ಕೆ ಸಂದು ಕೊಡ ಬಾರದು; ಪಾಪದ ತಂತ್ರಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ ಬೇಕು; ಪಾಪದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾಗದು; ಪಾಪಾತ್ಮರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹಾಚಾರ ಮಾಡ ಬಾರದು. ಈಗ ಚಂನಾಗಿ ನೋಡು: ಆತ್ಮ ಶೋಧನೆ ಪಾಲುಮಾರಿಕೆಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ? ಈ ಐದು ವಿಶೇಷಗಳ ಮೇರಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ? ಮತ್ತು ದಿವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶ ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ಆತ್ಮದೊಳಗೆ ಇಳಿದು ಸಂದುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ರಹಸ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಶೋಧಿಸಿ ನೋಡಿ, ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತೀಯೋ? ಆ ಬಳಿಕ ಪಾಪಕ್ಕೆ ತಗಲದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿ ಇದ್ಧೀಯೋ? ಇದೆಲ್ಲ ನಿಧಾನದಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿಕೋ. ದೊರಕಿದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಪಾಪಸಂಕೀರ್ತನದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿನೊಳು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೀಯೋ? ಅಪರಾಧವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ? ಆತ್ಮಶೋಧನೆ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಮರಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಇದ್ಧೀಯೋ? ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡುವರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದ್ಧೀಯೋ? ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಫಲವನ್ನಾದರೂ ಹೊಂದಿದ್ಧೀಯೋ?

ಈಗ ವಿವರಿಸಿದ ಹುದುವಾದ ಆತ್ಮಶೋಧನೆಯಲ್ಲದೆ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆತ್ಮಶೋಧನೆಯುಂಟು. ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ: ಶತೃಗಳೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿರುವಾಗ ಜಯಿಸುವದು ಪ್ರಯಾಸವಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಜಗಳ

మాడిదరె జయిసువదు సులభవు. సాధారణ ఆత్మ శోధనెయింద శత్రుగళెంబ పాపగళెల్లెల్ల ఏకవాగి తగలుత్తేవె; ప్రత్యేక ఆత్మశోధనెయింద ఒందే పాప ఒందే దుర్వ్యసనవ ఖండిసువదక్కె ప్రయాస పడుత్తేవె. ఒబ్బొబ్బను తన్నల్లి బలిత పాపదొందిగె కాదాడి జయిస బేకు. ఈ ఆత్మశోధనెయన్ను త్రికాలగళల్లియూ మాడువదు. బెళిగ్గె ఎద్దాగ ఏళుత్తలే మొణకాలిన మేలెయిద్దు, స్వామిగె నన్నన్ను రాత్రి యొళు కాపాడి రక్షిసిద్దక్కె స్తోత్రవ మాడి, కళెద రాత్రియన్ను శోధిసి, అదరల్లి పాపగళ మాడిద్దరె అళువదు. ఆ బళిక, ఈ దినదల్లి నాను విచారిసువ విచారగళెల్లవన్నూ ఆడువ మాతుగళెల్లవన్నూ జేసు నాథ స్వామియ పుణ్య ఫలగళొందిగె శేరిసి, స్వా మియ కైయల్లొప్పిసువదు. యావ పాపవన్నాద రూ, విశేషవాగి నన్నొళు బలిత పాపవన్ను, మాడు వదిల్లవెంబ ప్రతిజ్ఞె మాడువదు. మధ్యాహ్నదల్లి యూ సర్వేశ్వరన దివ్య ప్రకాశవ కేళి, నాను విశేష వాద పాపదల్లి బిద్దెనో, ఎష్టావర్తి తగలిదెనో, ఎందు విచారిసి, నానే ననగె తక్కదాగి బుద్ధి కేళి కొండు, నన్న అధైర్యక్కాగియూ ఆలస్యక్కాగియూ అంగలాచి, యావదరింద పాప బంతెందు పరిశో ధిసి, ఇన్ను ముంచె అధిక ఎచ్చరికెయాగిరువెనెందు మనదల్లి సంకల్పిసువదు. మనస్సన్ను స్థిరపడిసువంతె ఆ సమయదల్లి నన్న కర్తరాద జేసునాథ స్వామి

ಯನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿದರೆಂತ ನೆನಸುವದು ಒಳ್ಳೇದು. ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸದ ಮುಂಚೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವದು. ತಪ್ಪು ಆಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದಾಗಲೇ, ಮನಸ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ತಿರಿಗಿ ಮಾಡಬೇಕು; ತನ್ನ ಪಟ್ಟು ಬಿಡ ಬಾರದು: ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನಂಬಿ ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ಹಿಂಡಿಯು ಬೇಕು.

ಪಾಪ ಸಂಕೀರ್ತನವು.

೧ನೇದು. ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವೆಂಬ ದೇವ ದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನದ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿರೋ. ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ದೇವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತ್ರಾಣೆಯುಂಟಲ್ಲವೇ? ಸತ್ಯವೇದ ಶ್ರುತಿಯು ಮೇರೆಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಇಸಾಯಾಸೆಂಬವರಿಗೆ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನಾನೇ ನಿನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ನಿಮಿತ್ತ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದಯದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸತ್ಯ ಗುರುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನು ಪಾಲಿಸ ಕರುಣಿಸಿದರು. ಒಂತ್ತೆ ಸರ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲ, ನೂರು ಸರ್ತಿಗೂ ಅಲ್ಲ, ಸಾವಿರ ಸರ್ತಿಗೂ ಅಲ್ಲ: ಎಷ್ಟು ಸರ್ತಿಗಾದರೂ, ಎಷ್ಟು ಪಾಪಗಳಿಗಾದರೂ, ವಿಮೋಚನೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವತಂತ್ರವ ದಯಪಾಲಿಸಿದರು.

೨ನೇದು. ಪಾಪ ಸಂಕೀರ್ತನವು ವಿಶೇಷ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು; ಯಾಕಂದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಂಚಿದ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ನಡಿಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ.—೧ನೇದು. ವಿಶ್ವಾಸ.—ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ

ದಯೆ ಪಾಲಿಸಿದರೆಂದೂ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯದ ಬೀಗದಕೈಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ ಆಯಿತೆಂದೂ, ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸ ಬೇಕು.—೨ನೇದು. ನಂಬಿಕೆ.—ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪವನ್ನು ಪಾಪಸಂಕೀರ್ತನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಾಳುವರೆಂದು ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸ ಬೇಕು.—3ನೇದು. ಭಕ್ತಿ.—ತಾನು ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ದುಖ್ಖವು ಹುಟ್ಟುತ್ತೆ; ಸ್ವಾಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಐಕ್ಯ ಮಾಡುವ ದಿವ್ಯ ಇಷ್ಟವನ್ನು ಪುನಃ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಆಶೆಯಾಗುತ್ತೆ.—೪ನೇದು. ಮನೋದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ.—ಅಂತರ್ಯದೊಳಿರುವ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅತಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಬೇಕು.—೫ನೇದು. ಶ್ರವಣಧರ್ಮ.—ಗುರುವು ಹೇಳಿದ ಮೇರೆಗೆ ಕೇಳುವದಕ್ಕೆ ಶ್ರವಣಧರ್ಮವಿರ ಬೇಕು.—೬ನೇದು. ನೀತಿ.—ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೂ ತಾನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಹೊರಿಸುವದಕ್ಕೂ ತಾನು ತನಗೆ ಆಜ್ಞೆಯಿಡುವದಕ್ಕೂ ನೀತಿ ಆಗ ಬೇಕು.—೭ನೇದು. ಜ್ಞಾನಧೈರ್ಯ.—ಪಾಪವ ಮರೆಮಾಡದೆ ತನ್ನ ನಾಚಿಕೆಯನ್ನು ಜಯಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕ ಬಲವೂ ಅಧಿಕ ಧೈರ್ಯವೂ ಆಗ ಬೇಕು. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ, ಒಳ್ಳೇ ಪಾಪಸಂಕೀರ್ತನ ಮಾಡುವವನು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ ಕಾರಣ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾದ ಪಾಪಸಂಕೀರ್ತನವು ಮಹಾ ಅತಿಶಯವಾದ ವಿಶೇಷವೆಂಥೇಳಲ್ಪಡುವದು.

3 ನೇದು. ಈ ದೇವದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನದ ಫಲವೇ

ನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿರೊ.—೧ನೇ ಫಲವು: ಆತ್ಮವನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧ ಮಾಡುವ ದೇವ ಇಷ್ಟವುಂಟಾಗುತ್ತೆ. ಆ ಇಷ್ಟದಿಂದ ದೇವ ಭಕ್ತರೂ ದೇವ ಪುತ್ರರೂ ಆಗುತ್ತೇವೆ. ಪುಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಸ್ಪೀರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಿನ ವರಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದುತ್ತೇವೆ.—೨ನೇ ಫಲವು: ಆತ್ಮ ಕುದುರುವದು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನೊಂದಿಗೂ ಶತ್ರುಗಳೊಂದಿಗೂ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತೆ. ಶತ್ರುಗಳು ಮೂರುಂಟು: ಪಾಪಗಳೂ, ಪಿಶಾಚಿಗಳೂ, ದುರ್ವ್ಯಸನಗಳೂ. ಪಾಪಸಂಕೀರ್ತನವು ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುತ್ತೆ; ಪಿಶಾಚಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದಟ್ಟಿ ಓಡಿಸುತ್ತೆ; ದುರಾಶೆಗಳನ್ನು ಬಿಗಿಸಿ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಕೀಳ್ಪಡಿಸುತ್ತೆ. ಈ ಪ್ರಥಮ ಫಲಗಳ ನೋಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ಜಯಿಸುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮೇರೆಗೆ ಪಾಪಸಂಕೀರ್ತನ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಆಯತ್ತವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀ? ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ದಿವ್ಯ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ನಿನ್ನ ಪಾಪದ ದೋಷವನ್ನು ತೊಳೆಯ ಬೇಕೆಂದು ಬರುತ್ತೀಯೋ? ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಬರಬೇಕು. ಹಬ್ಬದೊಳು ಎಲ್ಲರೂ ಪಾಪಸಂಕೀರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲ: ಅದೇ ನಿನಗೆ ಕಾರಣವೋ? ಪಾಪವಾದದ್ದು ನಾಯಿ ಕಡಿದಂತೆ ಆತ್ಮವನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತೆ, ಕರಗಸದಿಂದ ಕೊಯಿದಂತೆ ವೇದನೆ ಪಡಿಸುತ್ತದೆಯಲ್ಲಾ: ಆ ವೇದನೆ ಮಟ್ಟುಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪಾಪಸಂಕೀರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ? ಇದು ಸಾಲದು; ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸಾಲವಾಗಿದ್ದೀಯೇ: ಸಾಲ ತೀರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಆತ್ಮ ಶೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತೀ

ಯೋ? ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೆನೆಂದು ಎಲ್ಲರ್ಕಿಂತಲು ದುಖ್ಖವಾಗಿದ್ಧೀಯೋ? ಶಿಲುಬೆಯೊಳು ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯ ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಬರುತ್ತೀಯೋ? ಪಾಪಸಂಕೀರ್ತನದಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಮರೆಮಾಜದೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀಯೋ? ವಿಶೇಷವಾದ ಸಂಕೋಚ ಹುಟ್ಟಿಸ ತಕ್ಕ ಅಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೀಯೋ? ತಪ್ಪು ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ನೆವನ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೀಯೋ? ಪರರ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸುತ್ತೀಯೋ? ಲೆಖ್ಖವನ್ನೂ ಔಚಿತ್ಯಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಯ ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ? ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಪಾಪವು ಬಾರದ ಹಾಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರುವಿಯೋ? ಸ್ವಾಮಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ನೋಯಿಸದ ಹಾಗೆ ಸ್ಥಿರಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ಧೀಯೋ? ನೀನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಯಾವದು? ಅಪರಾಧವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ತೀರಿಸುತ್ತೀ? ನಿನಗೆ ಈ ದೇವದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನದಿಂದ ಫಲವೇನು? ಅಲ್ಪಪಾಪ ಸಹ ಪಾಪಸಂಕೀರ್ತನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಹೋಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡ ಬೇಕು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೀ. ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಪಾಪ ಸಂಕೀರ್ತನ ಮಾಡುವದು ಒಳ್ಳೇದು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಿಧಾನಿಸಿ ನೋಡು.

ಮೂರನೇ ದಿವಸವು.

೧ನೇ ಧ್ಯಾನವು.

ಜೀವ ಹೋದಾಕ್ಷಣವೇ ಮನುಷ್ಯನ ಕಳೇಬರದ ಪ್ರಕೃತಿ.

೧ನೇ ಯೋಚನೆ:—ಸತ್ತ ದೇಹದ ಸ್ಥಿತಿ ಯಾವದೆಂತ ಧ್ಯಾನಿಸುವದು.—೧ನೇದು. ಸತ್ತವನ ಆತ್ಮವು ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳ ಲೆಖ್ಖ ಹೇಳುವಾಗ, ಮನುಷ್ಯನ ತನುವಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂಥಾದ್ದು? ಅಂಗಾಂಗಗಳು ಕದಲದೆ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತವಾಗಿಯೂ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಅಚೇತನವಾಗಿಯೂ, ನೇತ್ರಗಳಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಶ್ರೋತ್ರಗಳಿಗೆ ಶ್ರವಣವಿಲ್ಲದೆ, ಮೂಗಿಗೆ ಆಘ್ರಾಣಿಸುವಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಜಿಹ್ವಕ್ಕೆ ರುಚಿ ಇಲ್ಲದೆ, ಶರೀರವಾದ್ಯಂತಕ್ಕೆ ಸ್ಪರ್ಶೇಂದ್ರಿಯವಿಲ್ಲದೆ, ಕಳೆಯೆಲ್ಲ ಹೋಗಲು, ವಿಕಾರವಾಗಿ ದುರ್ವಾಸನೆ ಬಡಿಯುತ್ತೆ. ಜೀವಿಸಿರುವಾಗ ಅತಿ ಸೌಂದರ್ಯವೂ ರಮ್ಯವೂ ಆಗಿತ್ತು; ಸತ್ತಾಗಲೇ ಮಹಾ ಹೇಸಿಕೆಯೂ ಅಸಹ್ಯವೂ ಹುಟ್ಟಿ, ಅದನ್ನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಿಡ ಬೇಕೆಂದು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೆತ್ತಿ ಆಚೆ ವೈಯ ಬೇಕಾಗಿಧೆ.

೨ನೇದು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಬಳಿಕ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ದಂಡಿಸಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಲ್ಲದಂತೆ ಇರುವೆನಾಗಲಿ. ಅಲಂಕಾರವ ನೋಡದಹಾಗೆ ಕಣ್ಣು ದೃಷ್ಟಿ ಅಡಗಿಸುವೆನು. ಪಾಪದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳ ಕೇಳದೆ ಕಿವುಡನ ಹಾಗಿರುವೆನು. ಭೋಜನಪ್ರಿಯವ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಒಂಧೊತ್ತಾಗಿ ಇರುವದಲ್ಲದೆ, ಹಸಿವೆ ದಾಹಗೊಂಡಿರುವಾಗ, ಆಶೆ ಮಟ್ಟುಪಡಿಸುವಂತೆ,

స్వల్ప తామస మాడి తాళువెను. వర్ణనెగళు యావవిధవాగిరుత్తవెందు నోడదె, అవసరవెంథాద్దెందు నోడువెను. నన్నన్ను సత్తవనెందు బిట్టు బిట్టు, దూరస్థనంతె నోడుత్తారెంత ఎణిసికొళ్ళదె, నన్నల్లిరువ మేలుగళ హొరగె తోరిసదె మౌనవాగిద్దు, ఈ ప్రకారదల్లి ధర్మగళన్ను నానా విధదింద నడిసువెను.

౨నే యోచనె: ప్రేతద వస్తువూ హాసిగెయ వాసన్నూ యావవెంత ధ్యానిసువదు.—౧నేదు. ఒందు దుప్పటియల్లి సత్తవన శరీర సుత్తువదే సరి. ఆదరె హొసదో హళేదో ఎంబదు హెణక్కె అక్కరె ఇల్లవు. ఏనాదరూ ఒడవె భూషణగళ ధరిసిద్దరె, సమాధియొళిరిసువాగ తెగెయుత్తారె. సుట్టరె, బూదియే హాసిగెయు; హూణిదరె, నెలవే హాసిగెయు, హొద్దిరె హుళగళే, మనెయో ఎళు గేణిన హళ్ళవే సరి. మేలె సమాధియాదరూ గోపురవాదరూ కట్టిదాగ్యూ భస్మవాద శరీరక్కె ప్రయోజనవేను?

౨నేదు. సత్తు హోగువంథ శరీరక్కె అలంకార ఒడవె శోభనగళు యాతక్కె? ఇహలోకదల్లి, దరిద్ర స్థితిగె తక్కహాగె, విరక్తత్వవూ శ్రవణ ధర్మవూ ఉచితానుచితగళూ వింగడిసి నడిసువెను.

3నే యోచనె.—౧నేదు. కెలవు దినగళిగె ముంచె పరిణామదొందిగె తిరుగాడిదంథవనన్ను బంధుగళు శిదిగెయ మేలె మలగిసి, విమానద మేలె కుళితిర మాడి, పరర కైయల్లి బీదియొళగె హొరి

ಸಿಕೊಂಡು ಸಮಾಧಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರಲ್ಲಾ? ನಾನು ಈಗ ಮನೆಯಿಂದ ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗುವ ತರುಣದಲ್ಲಿ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ಸಹಾ ರೂಪ ಭೇದವಾಗಿ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂತ ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು.

೨ನೇದು. ಸಂಗಡ ಹೋಗುವವರೊಳಗೆ ಕೆಲವರು ಅಳುತ್ತಲೂ ಕೆಲವರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಹೇಳುತ್ತಲೂ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಗಮನ ಮಾಡುವರು: ಆದರೆ ಜೀವವಿಲ್ಲದ ಹೆಣಕ್ಕೆ ಇದೆಲ್ಲ ಏನು?

೩ನೇದು. ಸಮಾಧಿಯೊಳಗಿರಿಸಿ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಹೂಣಿ, ಕಲ್ಲು ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಾರಲ್ಲಾ. ಅಷ್ಟರೊಳು ಶರೀರವು ಹುಳ ತಿಂಡಿದು ತೀವ್ರದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಕೆಲವು ದಿನದ ಬಳಿಕ ಒಂದು ಹೆಸರೂ ಒಂದು ಜಾಡೆಯಾದರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವದೇ ನಿಶ್ಚಯ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಬಹುಮಾನಗಳ ತೃಣೀಕರಿಸುವೆನು. ಕೊಳತು ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೋಗುವಂಥ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಕುಸ್ತರಿಸದೆಯೂ, ಎಲ್ಲರು ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿರುವೆವೆಂತ ಎಣಿಸಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಅಲ್ಪವಾಗಿ ನೋಡದೆಯೂ, ಆತ್ಮದ ಕೆಳಗೆ ಪರಿಚಾರಕ ಗುಲಾಮನ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶರೀರವನ್ನೂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ನಡಿಸುವೆನು.

೨ನೇ ಧ್ಯಾನವು.

ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯವು.

೧ನೇ ಆಯುತ್ತವು. ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯದ ಕರ್ತರಾಗಿ

రువ జేసునాథస్వామియ సన్నిధియల్లి ఆత్మవు న్యాయ నిర్ణయక్కె కాదుకొండిరుత్తె ఎందు నెనసువదు.

౨నే ఆయత్తవు. న్యాయ నిర్ణయద సమాచారవ నాను ఫలదొందిగె గ్రహిసువంతె బేడికొళ్ళువదు.

౧నే యోచనె: కాలవన్నూ స్థళవన్నూ నెనసువదు.—౧నేదు. కాలవు.—మరణ హొందిద క్షణవే, ఆత్మ శరీరవన్ను బిట్టగలిదాగలే, తీర్వె నడెయుత్తె. దొడ్డ కులవూ చిక్క కులవూ కెలసవిల్ల; ధొరెయ ఆత్మవూ పరదేశియ ఆత్మవూ భేదవిల్లదె సరియాగిరుత్తె. ఆగ ఒడవెగళిందలూ ధొరెతనదిందలూ బహుమానదిందలూ శాస్త్రదిందలూ సహ ప్రయోజనవిల్లవు. సుధర్మ సుకృతగళింద మాత్రవే సహాయవు. బంధుగళిల్లవు, స్నేహితరిల్లవు, సంగడిగరిల్లవు. కావలియాద సమ్మనస్సూ పిశాచియూ నన్నాత్మవన్ను సుత్తికొళ్ళువరు. పాపిష్ఠ ఆత్మవాదరె, సమ్మనస్సిగె దుఖ్ఖవు పిశాచిగె సంతోషవు; పుణ్యాత్మవాదరె సమ్మనస్సిగె సంతోషవు పిశాచిగె దుఖ్ఖవు. నిర్ణయ కర్తరాగిరువంథ దేవరు పారుపత్యవ మాడ కుళితు, తమ్మ ప్రత్యక్షవన్ను కెలవు లక్షణగళింద తిళియ పడిసి, మితియిల్లద జ్ఞానదిందలూ మితియిల్లద నీతియిందలూ మితియిల్లద త్రాణెయిందలూ ఇరువరు. అవరల్లదె మత్తొబ్బరిల్లవు. అవర నిర్ణయ తప్పిసికొండు హోగ కూడదు; బేకొ

ಬ್ಬರ ಹತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗ ಕೂಡದು. ದಿನಚರ್ಯಗಳ ಪುಸ್ತಕವು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದು. ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕಾದರೂ ನರಕಕ್ಕಾದರೂ ಸದಾಕಾಲಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತ ನಿರ್ಣಯವಾಗುವದು.

೨ನೇದು. ಸ್ಥಳವು.— ಮನುಷ್ಯನು ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಸ್ಥಳವೇ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯವಾದರೆ, ಆಯತ್ತವಾಗಿದ್ದೇನೋ? ನನಗೆ ಈಗಲೇ ನಿರ್ಣಯವಾಗುತ್ತದೆಂದೂ, ನ್ಯಾಯ ಕರ್ತರು ಉಗ್ರ ಕೋಪದೊಂದಿಗೆ ಪಾಪಾತ್ಮರನ್ನು ನೋಡುವ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿ ಭಯ ಪಡುವೆನು. ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟುವ ಹಾಗೇ ನನಗೆ ಕಾವಲಾದಂಥ ಸನ್ಮನಸ್ಸು ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ದೂರವಾಗಿ ಓಡಿಸುತ್ತಾರೆಂತಲೂ ದೇವರ ತಾಯಿ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆಂತಲೂ, ಕರ್ತರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯಾ ದೃಷ್ಟಿ ಇಡುತ್ತಾರೆಂತಲೂ ನೆನಸುವೆನು. ಸ್ವಾಮೀ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಆಯತ್ತವಿಲ್ಲದೆ ಪಾಪದೊಂದಿಗೆ ದೇವರವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳದೆ, ದೇವದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಫಲವಾಗಿ ಹೊಂದಿ ಪರಿಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಕರುಣಿಸಿರಿ.

೨ನೇ ಯೋಚನೆ: ನಿರ್ಣಯ ನಡೆಯುವ ಬಗೆಯು.

—೧ನೇದು. ಪಿಶಾಚಿಯೂ ಕಾವಲಾದ ಸನ್ಮನಸ್ಸೂ ಪಳಿ ಹಾಕುವವರಾಗಿಯೂ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಯೂ ನಿಲ್ಲುವರು. ಪಿಶಾಚಿಯು ತನ್ನ ತಂತ್ರಗಳಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ತಾನೇ ವಿರೋಧವಾದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದು ತನಗೆ ನಿಶ್ಚ

యవాగి తిళియువ పాపగళన్ను హోరిసువదల్లదే, మనుష్యన అంతఃకరుణదల్లి నడిద్దన్ను నోడలారదె ఇద్దాగ్యూ, సందేహదింద చాడి హేళువను. ఆత్మద జ్ఞాన ప్రకాశవు, సావిర సాక్షిగళ మేలిగె, ఆత్మదల్లి ఇద్దద్దెల్లా ప్రసిద్ధి మాడువదు. సమ్మనస్సరో అందరె, తావు హుట్టిసిద ప్రేరణెగళన్నా కొట్టంథ జ్ఞాన బెళకన్నా తిళియు పడిసిద బుద్ధిగళన్నా కరుణిసిద ఉపకారగళన్నా నాను అశ్రద్ధె మాడిదెనెంత నన్న మేలె మోరెయిడువరు. హాగిద్దు, అందినల్లి పిశాచియు నన్న మేలె చాడి హేళదంతె, ఈగలే అవన తంత్రగళెల్ల జయిసువెను; ఆత్మద తిళువళికెయెంబ జ్ఞాన బెళకినల్లి నడెయువెను. నాను మాడ హోగువ కృత్యగళొళగె పాపవుంటెందు జ్ఞానవాదరె, యావాగ్యూ మాడువదిల్ల. ననగె కావలియాద సమ్మనస్సన్ను అనుసరిసి అవర బుద్ధి మతిగళ నమస్కరిసి నడెయునెను.

౫నేదు. శోధనెయెంథాద్దందరె, అతి సూక్ష్మవాద మహా సమర్పకవాద శోధనెయో. విచారగళెల్లా క్రియెగళల్లా నిధానిసువదల్లదె, మాడదె బిట్ట ధర్మగళ లెఖ్ఖ కేళువరు. భక్తియిల్లద జపగళెష్టు? దేవద్రవ్య అనుమానగళన్ను తెగదుకొండ బగె యావదు? నడెయుద తరుణోపాయగళూ, అసడ్డె మాడిద ప్రేరేపణెగళూ, ఫలిసద ఉపకారగళూ, ఇవెల్ల శోధిసి నోడి లెఖ్ఖ కేళువరు. ఆ శోధనె ఇష్టు ప్ర

ಕಾಶವಾಗಿಯೂ ಇಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮಾಡುವರೆಂದು ಕೇಳ ಕೂಡದು. ಆ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಆತ್ಮವು ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ನೋಡಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ದ್ರೋಹವೆಷ್ಟು ಕಲ್ಮಷವೆಷ್ಟೆಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವದು. ಮರೆತದ್ದೆಲ್ಲಾ, ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅಕೃತ್ಯಗಳೂ ಕಪಟಗಳೂ ತಂತ್ರಗಳೂ ದ್ವೇಷಗಳೂ, ಲೋಭ, ಮೋಹ, ಮಾತ್ಸರ್ಯ, ಈ ಮೊದಲಾದ ಪಾತಕಗಳೂ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬಹು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವವು. ದುರ್ಜನರ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಸಜ್ಜನರ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಹ ಶೋಧಿಸುವರು; ಎಷ್ಟು ಅಲ್ಪವಾದಾಗ್ಯೂ, ಎಷ್ಟು ರಹಸ್ಯವಾದಾಗ್ಯೂ, ದೇವಶೋಧನೆಗೆ ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮವು ಶಾಂತ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅದರ ಮಹತ್ವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವದು. ಸ್ವಾಮಿಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಬೊಗಸೆ ನೀರು ಸಹ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುವರು. ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟಗಳು, ನಿಭಾಯಿಸಿದ ಅಪಕೀರ್ತಿ, ಈ ಮೊದಲಾದ ರಹಸ್ಯ ಸುಕೃತಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಧಾನಿಸುವರು. ಆದರೆ ದೇವ ಶೋಧನೆಯಿಂದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ಬರುವಂಥ ಉಪಶಮನವು ನನಗೆ ಆಗ ಬೇಕಾದರೆ, ಈಗ ನಾನು ಅವರು ನಡೆದ ಸುಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯ ಬೇಕು. ಸರ್ವೇಶ್ವರಾ ಸ್ವಾಮೀ, ದೇವರವರ ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕಲ್ಮಷವಿಲ್ಲದೆ ಶೀಲವಂತರಾಗುವರು! ಯಾರಲ್ಲಿ ನೀತಿ ದೊರಕುವದು! ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ದಾಸನ ಸಂಗಡ ನ್ಯಾಯ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಬಾರದೆ, ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಿರಿ.

3ನೇ ಯೋಚನೆ: ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯ ಅನುಶಾಸ

నవు.—౧నేదు. జేసునాథ స్వామి ఆత్మదొళిరువంథ పాప పుణ్య కర్మగళ విచారిసిద తరువాయ, దుర్జనద ఆత్మగళన్ను పాపదోషక్కె తక్కంతె నరకద వేదనె అనుభవిస మాడువరు. పాపిష్టర ఆత్మగళొందిగె హీగన్నువరు: శపిసల్పట్టవరుగళిరా, ఆరద అగ్నియొళు పిశాచిగళొందిగె మితియిల్లద దండనెయన్ను సదా అనుభవిస హోగిరెంత శపిసువరు. ఆ వాక్య ఉచ్చరిసిదాక్షణవే పిశాచిగళు ఆత్మవన్ను హిందిట్టుకొండు నరకక్కె ఎళెయువవు. ఇదెల్ల ఒందేక్షణదొళాదాగ్యూ నావు చన్నాగి గ్రహిసువంతె వివరిసి ధ్యానిస బేకు.

౨నేదు. పుణ్యాత్మరిగె అందరె, నమ్మ కర్తరాద జేసునాథ స్వామి అవరన్ను ఆదరిసుత్తా, సకల భాగ్యగళ మోక్షదల్లి అనుభవిసువదక్కె కరెయుత్తా, ఈ ప్రకారదల్లి పాలిసువరు: పితనాద సర్వేశ్వరనింద ఆశీర్వదిసల్పట్టవరుగళిరా, లోకారభ్యదింద నిమగె సిద్ధమాడిద రాజ్యవన్ను అనుభవిస బన్నిరెందు ఆశీర్వదిసువరు. ఆగలే కావలాద సమ్మనస్సరుగళు ఆత్మగళన్ను హిందిట్టుకొండు మోక్షక్కె కరెయువరు.

3నేదు. ఈ నిర్ణయవు అవశ్యవాద నిర్ణయవు. స్థిరవూ అనుశాసనవూ ఆగుత్తలే, యావదరిందలాదరూ మార్పడువదిల్ల. ఈ నిర్ణయవు నిత్యవూ దేవరు ఇరువంథ సదాకాలక్కూ నిల్లువదు. నిర్ణయ మాడువంథ జేసునాథస్వామియు

ಸರ್ವ ವಲ್ಲಭರಾಗಿರಲಾಗಿ, ನಾವೆಲ್ಲರು ಅವರ ಕೈವಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ. ಮೋಕ್ಷ ಕೊಡುವದೂ ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತ, ನರಕದೊಳು ತಳ್ಳುವದೂ ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತವು. ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಲೆಖ್ಖ ಹೇಳ ಬೇಕು; ಅವರೋ, ಯಾರಿಗೂ ಲೆಖ್ಖ ಹೇಳಲವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲವು. ಅವರು ನೀತಿ ತ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳ ತೂಗಿ, ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ಸಂದುಗಳೊಳಗೆ ಇದ್ದಂಥ ರಹಸ್ಯಗಳ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಮರೆಯುವದಿಲ್ಲ. ವಿಚಾರ, ಆಶೆ, ವಾರ್ತೆ, ನೋಟ, ಚೇಷ್ಟೆ, ಚಲನೆ, ತಮಗೆ ಯಾವಾಗ್ಯೂ ನಿದರ್ಶನವಾಗುತ್ತೆ. ಲೋಕದ ಕರ್ತರುಗಳಿಗೆ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಸ್ವತಂತ್ರವುಂಟು; ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಗಂದರೆ, ಶರೀರದ ಮೇಲೆಯೂ ಆತ್ಮದ ಮೇಲೆಯೂ ಅಧಿಕಾರವುಂಟು: ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನರಕದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲವು; ಹಿರಿಕಿರಿಯರು ದ್ರವ್ಯ ದಾರಿದ್ರವ ಸೌಂದರ್ಯ ಕುರೂಪ ನೋಡುವವರಲ್ಲವು. ಅವರ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳು ಎಂಥ ಧೈರ್ಯವುಳ್ಳ ಪಾಪಾತ್ಮನಾದರೂ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ನಿಲ್ಲುವನೋ? ಆದರೆ ಆಗಿನ ಭಯವು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಭಯವಾದದರಿಂದ, ಈಗಲೇ ಭಯಪಡಿರಿ. ಆ ಭಯವು ದೇವದತ್ತವೇ ಹೌದು; ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ಕೇಳಿರಿ. ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಾದ ದಾವೀದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಮೇರೆಗೆ: ಸ್ವಾಮೀ, ನಿಮ್ಮ ಭಯದಿಂದ ನನ್ನ ಶರೀರವ ತಿವಿಯಿರಿ: ನಿಮ್ಮ ಭಯೋತ್ಕಂಪ ನನ್ನೊಳು ಭರಿತ

వాగ మాడిరి. నన్న భయవు బాధిసువ భయవే శోకార్ణ, తిరిగిసువంథ భయవల్లవు. నిమ్మ భయ వాదరె, నన్న మనస్సన్ను కరగిసువదు, తిరిగిసువదు, పవిత్రవాగ మాడువదు. ఆ భయవన్నే ననగె కరుణిసిరి.

అంథ న్యాయ నిర్ణయక్కె అంజువదు సర్వ న్యాయవే. పుణ్యవంతరు, తపస్సిగళు, ఆర్యశిష్టరు, బరలుశా అంజికొండిద్దరు; ఆ భయదింద పవిత్రరాదరు. పాపాత్మరు భయపడ కెలసవిల్లవెంత కేళిదరె, కేళ బారదు. పరిశుద్ధ ప్రకాశదింద ప్రకాశిసల్పట్ట నిజ జ్ఞానిగళాద శ్యిరోనిముస్ రిలార్యోనెంబవరు పాల్సిసిద బోధనెయన్ను కేళబేకు. నిశ్చయవాగి నంబికొండిరువదు న్యాయవే. ఆదాగ్యూ ఇవరు అతి పవిత్రరూ పుణ్యాత్మరూ మహా జ్ఞానసిద్ధరూ ఆగిద్దు దేవ న్యాయ నిర్ణయక్కె అంజికొండిద్దరె, పాపాత్మనూ ద్రోహియూ ఆదంథ నాను హ్యాగె అంజదెయిరువెను? ఇవరు అరణ్య మధ్యదొళు సన్యాసిగళా శ్రమగళల్లి భయపట్టిదరల్లా: నాను సంసార సాగర మధ్యదల్లి లోకద తంత్రగళొళు సిక్కికొండు ఎంథా భయదొందిగె ఇరబేకు! ఇవరు మనస్సినల్లి సకల ఆశావిషయగళాద లోభ మోహ ద్వేష పాశగళ పరిత్యజిసిదవరూ సత్కర్మపరరూ దేవ భక్తరూ శమదమగుణవుళ్ళవరూ నిర్మల చిత్తవుళ్ళవరూ శాంతరూ దాక్షిణ్యవుళ్ళవరూ అహంకార మమకార

ಗಳ ಬಿಟ್ಟವರೂ ಉಪವಾಸಪರರೂ ಆಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ದೇವ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಭಯಪಟ್ಟವರಾದರೆ, ಸೋಮಾರಿಯೂ ಪುಣ್ಯವಿಲ್ಲದವನೂ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅತಿಜಾಡ್ಯದಿಂದ ನಡೆದವನೂ ಆಗಿರುವಂಥ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಭಯ ಭರಿತನಾಗಿರಬೇಕು!

ಎಲ್ಲರ್ಕಿಂತಲೂ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಅಂಜಬೇಕು. ದೇವರನ್ನು ಎಲ್ಲರ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿಸದೆ ಹೋದರೆ, ಸ್ನೇಹಿಸುವದು ನಿಷ್ಫಲವು. ದೇವ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಯ ಪಡದಿರುವದು ಅಪ್ರಯೋಜನವು. ದೇವ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಅಂಜಿದರೂ ಲೋಕದ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಭಯಪಡುತ್ತೇನೆ; ಲೋಕದ ಕಷ್ಟಗಳು ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಸದಂತೆ ಬಹು ಚುರುಕಾಗಿಯೂ ಬಹು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿಯೂ ಇದ್ಧೇನೆ. ದೇವ ನಿರ್ಣಯ ಭಯದಿಂದ ನನಗೆ ಜಾಗರಣೆಯಿಲ್ಲ, ತೀಕ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಕ್ರಮವು. ಮತ್ತು ದೇವ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಅಂಜಿಕೊಳ್ಳುವದರ್ಕಿಂತ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಅಂಜುವದೇ ಮೇಲು. ಪಾಪವನ್ನು ತೊಲಗಿಸುವದಕ್ಕೂ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕಂಜುವದು ಒಳ್ಳೇ ಉಪಾಯ; ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಜದಹಾಗೆ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲಾ ಜಯಿಸುವದು ಉತ್ತಮವಾಗಿಧೆ. ಅಂಥ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯ ಭಯದ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ದುರಾಶೆಗಳು ಮನದೊಳು ಹುಟ್ಟಿದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅಣಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ದೇವ ನಿರ್ಣಯವ ನೆನಸಿಕೊಂಡು ಅಂಜಬೇಕು. ಪಾಪದ ಸ್ಮರಣೆ ಆತ್ಮವನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಬಾಧಿಸುವಾಗಲೂ, ಕ್ರಮ ತಪ್ಪಿ ತಿಂದು ಕಾಣಿಸುವಾಗಲೂ, ಮನದೊಳು ಹೊರ್ಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕದ್ದೇನಂದರೆ: ಸರ್ವೇ

ಶ್ವರಾ, ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು, ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇರಲಾಗಿ, ದೇವರವರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಎದುರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು? ಪಾಪದ ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ತತ್ತಳಿಸಿದರೆ, ಈ ವಿಚಾರದಿಂದ ಯುದ್ಧವ ತೊಡಗ ಬೇಕು: ಏನಂದರೆ: ಸ್ವಾಮಿಯ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಯಾವ ಮನಸ್ಸು ಆಗಲಿರುವದೋ, ಈಗಲೂ ಅಂಥ ಮನಸ್ಸು ಧರಿಸ ತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ಪಾಪವು ಆ ಪಾಪವು ಅಷ್ಟು ಘನವು ಅಷ್ಟು ದ್ರೋಹವು ಅಲ್ಲವೆಂಬ ವ್ಯಸನವು ಮನದೊಳು ಹುಟ್ಟಿದರೆ, ಅರ್ಚ್ಯಶಿಷ್ಟ ಹ್ಯೆರೋನಿಮುನೆಂಬವರು ಪಾಲಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ: ದೇವರಾದರೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ಣಯಿಸುವರೋ? ಎಂದು ಕೇಳ ಬೇಕು. ದೇವರ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಅಂಜುವೆನಾಗಲಿ; ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಕರಗುವಂತೆ ಬೊಗ್ಗಿ ಆಚಾರಮಾಡಿ ಅವರ ಕೋಪ ಶಾಂತಪಡಿಸುವೆನಾಗಲಿ. ಅವರ ಕೋಪ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ದಿಕ್ಕುಂಟೋ? ಅರ್ಚ್ಯ. ಆಗುಸ್ತೀನೆಂಬವರು ಕೇಳಿದ ಮೇರೆಗೆ, ಕೋಪವಾಗಿರುವ ದೇವರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಡುವದಕ್ಕೆ ಶಾಂತ ಪಟ್ಟಿರುವ ದೇವರಲ್ಲದೆ ಮತ್ಯಾರು ಇಲ್ಲವು. ಅಂಥವರ ಎಡೆಯಾಗಿ ಓಡಿ ಹೋಗ ಬೇಕಾದರೆ, ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ ಬಾ. ದೇವಚಿತ್ತ ನಮಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಯಿತೇ, ಸತ್ಕರ್ಮದಿಂದಲೂ ಬಾಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ ಅವರ ಹೃದಯವ ಕರಗಿಸ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವದು.

3ನೇ ಧ್ಯಾನವು.

ನರಕವು.

೧ನೇ ಆಯತ್ತವು. ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನರಕಕ್ಕೆ ಇಳಿದು, ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಅಗ್ನಿಯೊಳು ಬಿದ್ದ ಪಿಶಾಚಿಗಳನ್ನೂ ಪಾಪಾತ್ಮರನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಸ್ವಾಮಿಗಂಜುವದು.

೨ನೇ ಆಯತ್ತವು.—ನರಕದ ವೇದನೆ ನಾನು ಪೂರ ಗ್ರಹಿಸುವ ಹಾಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೀಳದ ಹಾಗೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದು.

೧ನೇ ಯೋಚನೆ: ನರಕದ ವರ್ತಮಾನವು.—೧ನೇದು. ಈ ಭೂಮಿಯ ಕೆಳಗೆ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಅಗ್ನಿ ಗುಂಡವೆಂಬ ನರಕ ಉಂಟು; ಅದರ ಪ್ರಕೃತಿ ಏನಂದರೆ, ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳು. ತಪಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಸಾವಾದ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಸತ್ತಂಥವರನ್ನು ಬಾಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಕಲ ದಂಡನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಸ್ಥಳವು, ಶಾಶ್ವತವಾದ ಉಗ್ರ ಶರೆಮನೆಯು, ಅದೇ ನರಕವು. ಸಕಲ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ಹಿಂತವಾದ ವೃತ್ತಿ, ಸಕಲ ವೇದನೆಗಳ ಸಮೂಹವು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮೇಲು ಒಂದಾದರೂ ಇಲ್ಲವು. ಈ ಲೋಕದ ಭಾಗ್ಯಗಳ ಅನುಭವಿಸುವ ಹಾಗೆ ಕೆಲವರು ಪ್ರಾಣದ ಮೇಲೆ ಅತಿಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ: ಆ ಭಾಗ್ಯಗಳು ಸಹ ನರಕದಲ್ಲಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ಕೇಡುಗಳೆಲ್ಲ ಜೀವದೊಂದಿಗಿರುವ ಪರಿಯಂತರ ಮನುಷ್ಯನು ಪಡತಕ್ಕ ಕಷ್ಟಗಳೇಸರಿ: ನರಕದೊಳು ಒಂದಾದರೂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಉಂಟು. ಲೌಕಿಕ ಉಪದ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಿ

ದರೆ, ಇವೆಲ್ಲ ಬರಿ ಚಿತ್ರದಿಂದ ಬರೆದ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ: ನರಕದ ಬಾಧೆಗಳ ನೋಡ ಹೋದರೆ, ಅವುಗಳಿಗಿಂತ ಮಹಾ ಅಘೋರವಾದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಕಾದು. ಆದರೆ ವಿಚಾರದಿಂದ ಗ್ರಹಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಲದು. ನರಕದ ವೇದನೆಗಳ ಉಗ್ರವನ್ನೂ ಪ್ರಚಂಡವನ್ನೂ ಎಣಿಸಕೂಡದು. ನಾನಾದರೆ ಈ ಅಗ್ನಿ ಗುಂಡದೊಳಗಿಳಿಯುದ ಹಾಗೆ ಕೊಂಚವಾದರೂ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡದೆ ಹೋಗುವೆನೋ? ಮತ್ತು ನರಕದ ವೇದನೆಗೆ ಮುಗಿವುಯಿಲ್ಲವು: ಅಪರಿಮಿತ ಕಾಲ ನಿಲ್ಲುವದು; ಕೋಟ್ಯಾನು ಕೋಟಿ ಸಂವತ್ಸರಗಳು ಗತಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ತಿರಿಗಿ ಆರಂಭಿಸಿದ ಹಾಗಿರುವದು.

೨ನೇದು. ನರಕದ ವೇದನೆಗಳಿಗೆ ಅಪರಿಮಿತ ಕಾರಣಗಳುಂಟು; ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಏಳು ವಿವರಿಸುವೆನು.

೧. ಅಮರತ್ವ.—ನರಕದ ವಾಸಿಗಳ ಆತ್ಮ ಶರೀರಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಸಾಯುವದಿಲ್ಲವು. ಆಗ ಮನುಷ್ಯರು ಮರಣವನ್ನು ಹುಡುಕುವರು: ಮರಣವು ದೊರಕುವದಿಲ್ಲವು; ಸಾಯುವೆವೆಂತ ಕೋರುವರು; ಆದರೆ ಮರಣವು ಓಡಿ ಹೋಗುವದು. ಇದು ಶೃತವಾಕ್ಯವು. ಸಾವು ದೊರಕದ್ದರಿಂದ ನರಕವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅಘೋರ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯುವದು.

೨. ಸ್ಥಳ.—ನರಕವು ಭೂಮಿಯ ಕೆಳಗಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ನಿಮಿತ್ತ, ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿನ ಕಿರಣವೊಂದಾದರೂ ಬೀಸುವದಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಮಹಾ ಇಕ್ಕಟ್ಟೂ ಸಂಕಟವೂ ಆದ ಸ್ಥಳವೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ನರಕವಾಸಿಗಳ ಕಳೇಬರಗಳು ಒಂದೊಂದರ ಮೇಲೊಂದೊಂದು ಬಿದ್ದಿರುವವು. ಗಂಧಕಾಗ್ನಿ

ಕೂಪದೊಳು ಮುಣುಗಿರುವ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಹೆಣಗಳ ದುರ್ವಾಸನೆ ಇಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲವು.

೩. ಅಗ್ನಿ.—ನರಕದ ಅಗ್ನಿಯು ಆರದೆ ಇರುವಂಥ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಅಗ್ನಿ ಆಗಿಧೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಮಿ ಬೀಸುವ ಘಾಳಿಯಾದದ್ದು ಗಂಧಕ ಪ್ರವಾಹದ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ರೇಗಿಸಿ ಹೊತ್ತುರಿಯು ಮಾಡುತ್ತೆ ಎಂತ ಇಸಾಯಾಸೆಂಬ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಾದವರು ಸತ್ಯ ವೇದದಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕರ್ಥವೇನಂದರೆ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಚಿತ್ತವಾದದ್ದರಿಂದ ನರಕಾಗ್ನಿಯೊಳು ಗಂಧಕದ ನದಿ ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಹರಿದೋಡುವ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೂ ಆರುವದಿಲ್ಲವು. ಅಂಥ ಅಗ್ನಿ ಎಷ್ಟು ಉರಿದಾಗ್ಯೂ, ಸವೆಯುವದೂ ಇಲ್ಲ, ತನ್ನೊಳಗಿರುವ ಆಹಾರವನ್ನು ಜೀರ್ಣಿಸುವದೂ ಇಲ್ಲ.

೪. ಜೊತೆಗಾರರು.—ನರಕದ ಜೊತೆಗಾರರಿಂದ ಬರುವ ಕಷ್ಟವಿಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಲಶಕ್ಯವು. ಅಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚಿಗಳೂ ಪಾಪಾತ್ಮರೂ ಚಂಡಾಲರೂ ಎಲ್ಲರೂ ವರ್ಣಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಪರಸ್ಪರ ಬರು ಶತೃತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವರು. ಕೆಂಡದ ಮೇಲೆ ಕೆಂಡವು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ಉರಿಯುವದಲ್ಲಾ: ಈ ಪ್ರಕಾರವೇ ನರಕದ ಕೊಳ್ಳಿಗಳೆಂಬ ಪಾಪಾತ್ಮರು ವೇದನೆಯ ಕಠೋರತ್ವದಿಂದ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ವಾಗ್ವಾದ ಮಾಡುವದೂ ಬಯ್ಯುವದೂ ಹೊಡೆಯುವದೂ ಕಡಿಯುವದೂ ವಿನಾಯಿಸಿ, ಎಂದಿಗಾದರೂ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲವು; ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಮನ ಕುದುರಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲವು.

೫. ಹುಳ.—ಅವರ ಹುಳವು ಸಾಯುವದಿಲ್ಲವೆಂದು

నమ్మ కర్తరాద జేసునాథస్వామి పాలిసిదరు. ఆ హుళువేనందరె, ఆత్మవన్ను కచ్చి కడియుత్తా ఇరువ పాపద జ్ఞాపకవే సరి. మరద గర్భవన్ను హుళువు కొరెయువ మేరెగె, పాపద జ్ఞాపకవు ఆత్మవన్ను యావాగలూ కొరెయుత్తా ఇరువదు.

౬. స్థిరత్వ.—దేవానుశాసనవు స్థిరవు; మార్పడద్దు; నరకదల్లి రక్షణ్యవు ఇల్లవే ఇల్లవు. అల్లి జేసుక్రీస్తువిన దివ్య రక్తవు ఫలిసువదిల్లవు.

౭. నిత్యత్వ.—పాపదోషవు యావాగలూ ఇరలాగి, అదక్కె తక్క శిక్షెగె ముగివు ఇల్ల. నరకదల్లి తపస్సు ఇల్లదరింద పాప నివారణె ఇల్లవు. ఈ నిమిత్త నరను మరణద సమయదల్లి పాపవన్ను బిడదె ఇద్దరె, పాపద మేలె దృఢచిత్త ధరిసిద హాగాయితు; పాపదొళు యావాగలూ ఇరువెనెందు కోరిద హాగాయితు.

3నేదు. నరకవేదనె అనవరతవాదద్దు. యావాగ్యూ బాధె నిలకడె ఇల్ల, మహా ఉపద్రగళిగూ దండనెగళిగూ కించత్తాద బిడుగడె ఇల్ల, దుఃఖోపశమన రవెష్టూ ఇల్లవు. ఎణిస కూడద క్షుధా పీడెగె ఒందగుళు అన్నవూ ఇల్ల, దాహక్కె ఒందు బొట్టు నీరు సహ ఇల్ల; ఎష్టు దిన బెంకియొళగిద్దాగ్యూ, అగ్నియ ప్రచండవు కమ్మియాగదు. దుఃఖవూ కోపవూ పైత్యవూ హెచ్చువదే హొరతు, యావాగ్యూ కడిమెయాగువదిల్లవు.

೨ನೇ ಯೋಚನೆ: ಶರೀರ ವಿಷಯದ ಬಾಧೆಗಳನ್ನೂ ಆತ್ಮ ವಿಷಯದ ಬಾಧೆಗಳನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸುವದು.—ಯಾವ ಇಂದ್ರಿಯದಲ್ಲಿ ಪಾಪವುಂಟಾಯಿತೋ, ಆ ಇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ದಂಡನೆಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವವು. ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಮಿತಿ ಇಲ್ಲದ ಅಂಧಕಾರವೂ ಶ್ರೋತ್ರಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಆಡಿದ ದೂಷಣೆಗಳಿಂದಲೂ ಬೈಗಳ ನಿಂದೆಗಳ ಕೂಗುಗಳಿಂದಲೂ ಮಹಾ ಭಯ ಹುಟ್ಟುವದು. ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಹೆಣಗಳು ಗಂಧಕಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಉರಿಯುವಾಗ, ಅದರಿಂದ ಮೂಗಿಗೆ ಬರುವ ದುರ್ನಾತ ಕಮರುವಾಸನೆ ಹೇಳುವಂಥವರ್ಯಾರು? ಕೊಳೆತ ನೀರು ಕದಲಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರವು ತಾಳಕೂಡದು. ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಪಾಪಗಳ ನಾತ ತಾಳುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಬಾಯಿ, ದೀಪನ ದಾಹದಿಂದ ಒಣಗಿ, ಶುಷ್ಕಿಸಿ, ಸದಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಬಾಧಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಮತ್ತು ಸರ್ವಾಂಗಗಳು ಹೊರಗೂ ಒಳಗೂ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ತುಂಬಿ ಕಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಹಾಗೆ ಉರಿಯುತ್ತಾ ಅಗ್ನಿಮಯವಾಗುವವು. ರೂಪಾಕಾರವುಳ್ಳ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮಾಯ ಭೂತಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಉಗ್ರ ಸ್ವರೂಪಗಳಿಂದಲೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಭಯಂಕರವಾದ ಉತ್ಪಾತಗಳು ಕಾಣಿಸುವವು. ಒಳಿಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು, ಕರಗಸದಿಂದ ಕೊಯ್ಯುವ ಮೇರೆಗೆ, ಕೋಪ, ದುಖ್ಖ, ಅಸಹ್ಯ, ಹೇಸಿಕೆ, ಮತ್ಸರ, ಈ ಮೊದಲಾದ ದುರ್ವ್ಯಸನಗಳು ತಿವಿದು ಕಿತ್ತು ಹರಿಧಾಕುವವು. ಜ್ಞಾಪಕವು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲೂ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದ ದೇವದತ್ತಗಳ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲೂ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಪ್ರತಿಕೂಲವಾದ ಆಶೆಗಳು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಾಧಿಸುವವು. ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಖವಂಗೊಂಡು ದೇವರ ಮೇಲೆ

ರಂಗೆಯಾಗಿದ್ದಕಾರಣ, ನರಕದೊಳ್ಯಾವದನ್ನು ಕೋರಿದಾಗ್ಯೂ, ಯಾವದನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದಾಗ್ಯೂ, ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ಎಷ್ಟು ಅಲ್ಪ ಅಭೀಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಾರದು. ಬುದ್ಧಿಯಾದದ್ದು ತನ್ನ ವೇದನೆಯ ಮೇಲೆ ತದೇಕ ವಿಚಾರವಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಇರುವದು. ಸದಾಕಾಲಕ್ಕೂ ನರಕದೊಳಿರುವೆನೆಂದರಿತು ಅತಿ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯಿಂದಿರುವದು. ಆದರೆ ದೇವ ದರ್ಶನ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದಂಥ ಆತ್ಮವಾದದ್ದು ಅದನ್ನುತನ್ನ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಬರುವಂಥ ವೇದನೆಯನ್ನು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಬಾಧೆಯೇ ನರಕವು; ಆ ಬಾಧೆಯೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ತಾಳಕೂಡದ ಬಾಧೆಯು. ದೇವರು ಎಷ್ಟಾಗಿರುತ್ತಾರೋ, ಆ ಬಾಧೆಯು ಅಷ್ಟಾಗಿರುತ್ತೆ ಎಂದು ಮಹಾ ಋಷಿಯಾದ ಅರ್ಚ್ಯ. ಬೆರ್ನಾರ್ದೆಂಬವರು ಪಾಲಿಸಿದರು. ದೇವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡುವದು ಎಂಥಾ ಮೇಲೋ, ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ದೇವರನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವದು ಅಂಥಾ ಕೇಡು.

3ನೇ ಯೋಚನೆ: ನರಕದ ನ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ಬರುವ ಬುದ್ಧಿಗಳು.

೧ನೇ ಬುದ್ಧಿ. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮಿತಿ ಇಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನ, ಮಿತಿ ಇಲ್ಲದ ನೀತಿ, ಮಿತಿ ಇಲ್ಲದ ದಯಾಪರರಾದವರಲ್ಲವೇ ? ಜ್ಞಾನದಿಂದ, ಪಾಪ ದೋಷವನ್ನು ಅರಿಯುವರು; ನ್ಯಾಯಪರರಾದದರಿಂದ ದಂಡಿಸುವದರೊಳು ಮೇರೆ ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ; ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೆ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಮರಣ

ಹೊಂದಿದವರು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕೈ ಬಿಡುವವರಲ್ಲ. ಇದು ವಾಸ್ತವ್ಯವಾಗಿರಲಾಗಿ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಒಂದು ಸಾವಾದ ಪಾಪದ ನಿಮಿತ್ತಾರ್ಥವಾಗಿ ಪಾಪಾತ್ಮನನ್ನು ನರಕದೊಳು ಸದಾಕಾಲವಿರುವದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದರೆ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪಾಪದ ಮೇಲೆ ಹಗೆಗೊಂಡಿರ ಬೇಕು. ಪಾಪದೋಷ ಎಂಥಾ ದೋಷವೆಂತ ಇದರಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಲಾಗುವದು. ಈ ವರಿಗೂ ಅದನ್ನು ಅರಿತಿದ್ಧೀಯೋ?

೨ನೇ ಬುದ್ಧಿ. ಯಾರಾದರೂ ರಾಜ್ಯ ಪಟ್ಟದ ನಿಮಿತ್ತ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಅಗ್ನಿಯೊಳಿರುವೆನೆಂಬ ಮಾತು ಕೊಡುವನೋ? ಎಂಥಾ ಪೈತ್ಯಗಾರನಾದರೂ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ ತಾಳುವನೋ? ಕೊಟ್ಟ ಮಾತು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ತೆಗೆಯುವನಲ್ಲಾ? ವಿವೇಕಸ್ಥರೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವರು ನಿತ್ಯವೆಂಬುವಂಥಾದ್ದು ಯೋಚಿಸದೆ ನರಕದೊಳು ಸುಮ್ಮನೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ? ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಒಂದು ವರುಷ ಇರುವದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ; ಯಾವಾಗ್ಯೂ, ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕಾಲ ಪರ್ಯಂತರ ಅಗ್ನಿಯೊಳು ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ: ಅದಕ್ಕಿಂತಲು ಅಂಧಕಾರವುಂಟೋ? ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉನ್ಮಾದವಿಲ್ಲವು. ಅಲ್ಪ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ, ಘಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಬರುಮಾನವ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ, ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಸುಖಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಆತ್ಮವು ಕಷ್ಟ ಹೊಂದುವದು ಎಂಥಾ ಬುದ್ಧಿ!

3ನೇ ಬುದ್ಧಿ. ಎಷ್ಟಾವರ್ತಿ ಸಾವಾದ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನೋ, ಅಷ್ಟಾವರ್ತಿಯು ನರಕಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದೆನು. ನರಕವಾಸಿಗಳೊಳಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ನನಗಿಂತ ಅಲ್ಪ ಪಾಪಗಳ ಮಾಡಿದರು! ಅವರು ಅಗ್ನಿಯೊಳಗೆ ಇದ್ಧಾರೆ; ನಾನು

ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಇದ್ಧೇನೆ. ಈ ಭೇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ, ನನಗೆ ದಯ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮಾಡಿದಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಇಂಥ ಉಪಕಾರವನ್ನರಿತು, ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು, ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ವಾಮಿಯ ದಯವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವೆನು. ನರಕದೊಳು ಬಿದ್ದ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಬಿಡಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದರೆ, ಅವನು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಋಣಸ್ಥನಾಗಿರುವನೋ! ಆ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವ ಮಾಡುವನೋ! ನಾನು ನರಕದೊಳು ಬೀಳದಂತೆ ಎಷ್ಟಾವರ್ತಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ದಯಮಾಡಿದರೋ, ಅಷ್ಟಾವರ್ತಿಯು ಅದರೊಳಗಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸರಿಭಾರವುಂಟು.

೪ನೇ ಬುದ್ಧಿ. ನರಕದಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟವನು ನರಕಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಎಷ್ಟು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ತನಗೆ ಅತಿ ಸುಲಭವೆಂದು ಕಾಣಿಸುವದಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆ ನರಕಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ ನನಗೆ ಸಕಲ ಧರ್ಮ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯ ಸಕಲ ತಪಸ್ಸೂ ಸುಲಭವಾಗಿರ ಬೇಡವೋ?

೫ನೇ ಬುದ್ಧಿ.—ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳದಂತೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಈ ವರಿವಿಗೂ ದಯಮಾಡಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೀಳ ಬರುದಾದದರಿಂದ, ಅತಿ ಭಯವಾಗಿರ ಬೇಕು: ಇಷ್ಟು ಆಪತ್ತುಗಳು ತೊಲಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅತಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿರ ಬೇಕು. ಈ ಭುವನದೊಳು ಯಾವ ವಿಘ್ನ ಬಂದರೂ ಬರಲಿ; ಅಗ್ನಿ, ವ್ಯಾಧಿ, ಕಿಲ್ಲೆಗಳು, ದುಷ್ಟಮೃಗ, ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವೆನು. ಸ್ವಾಮೀ, ನಿಮ್ಮ

ಚಿತ್ತವಾಗಲಿ. ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನರಕದೊಳು ಬೀಳದಂತೆ ದಯಮಾಡಿದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಬೇಯಿಸಿರಿ, ಸುಡಿರಿ: ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತವೇ ಸಾಕು.

ಮೂರನೇ ಚಿಂತನೆಯು.

ಜಪವು.

೧ನೇದು. ಜಪದ ಪ್ರಕೃತಿ.—ಮನುಷ್ಯನು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಂಡು ಆತ್ಮವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ದೇವಕೈಂಕರ್ಯವ ತೀರಿಸಲೂ ತನಗೆ ಅವಸರವಾದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮನವಿ ಮಾಡಲೂ ಜಪವನ್ನುವರು. ಜಪದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾಯಿದ್ದೇವೇ; ನಮಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ; ಪಿಶಾಚಿಗಳೂ ಶರೀರವೂ ಶತೃಗಳೂ ಮಾಡುವ ತಂತ್ರಗಳ ಜಯಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಲವನ್ನು ಜಪದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತೇವೆ; ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆ ಜಪದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ; ಜಪ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಸುಮಾರ್ಗವನ್ನರಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಹಾಗೂ ಬೇಕಾದ ಪುಣ್ಯಗಳ ಹೊಂದುವ ಹಾಗೂ ಸಹಾಯವ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ.

೨ನೇದು. ಜಪದಾವಶ್ಯವು.—ಜಪ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಲವುಂಟು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದರು. ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲೂ ನಡತೆಯಿಂದಲೂ ಜಪ ಮಾಡಲು ಪಾಠೈಸಿದರು. ಅದಲ್ಲದೆ ಜಪವಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆ

ಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸ ಕೂಡದು; ಅವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ತಿಳಿಯ ಕೂಡದು. ಜಪವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಅರ್ಚಿಸುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಜಪವಿಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯ ಕೃತ್ಯಗಳ ತೀರಿಸುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ತಂತ್ರಗಳ ಜಯಿಸುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಸಕಲಕ್ಕೂ ಜಪವು ಅಗತ್ಯವಾಗಿಧೆ; ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಬೇಕಾಗಿಧೆ. ಶರೀರಕ್ಕೆ ಅನ್ನವು ಎಷ್ಟಗತ್ಯವೋ, ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಜಪವು ಇನ್ನು ಅಧಿಕಾಗತ್ಯವು. ಶರೀರಕ್ಕೆ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡ ಮರೆತರೆ, ನಿತ್ರಾಣೆ, ಜಾಡ್ಯ, ವ್ಯಾಧಿ, ಕಡೆಸಾರಿ ಮರಣವು. ಜಪವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುತ್ತೆ. ಮಳೆಯಿಲ್ಲದ ನಿರ್ಜಲ ಭೂಮಿಯು ಹ್ಯಾಗಿರುವದೋ, ಜಪವಿಲ್ಲದ ಆತ್ಮವು ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತೆ. ಬರಗಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಹ್ಯಾಗಿರುವರೋ, ನೋಡದಂಥವರು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬರುಂದು; ಜಪ ರಹಿತದಿಂದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬರವು ಎಷ್ಟಿರುವದೋ, ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಶಕ್ಯವಿಲ್ಲವು. ಜಪವಿಲ್ಲದಂಥವನನ್ನು ಸಕಲ ಪಾಪಗಳು ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವವು. ಅವನಲ್ಲಿ ಕಿಂಚತ್ತು ಧರ್ಮವೂ ಪುಣ್ಯವೂ ಇರದು: ಅಥವಾ ಇದ್ದರೆ, ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ನೀರಿಲ್ಲದ ಕೆರೇ ಕೆಳಗೆ ಬೆಳೆಯು ಒಣಗಿದಂತೆ ಆ ಪುಣ್ಯಗಳು ಒಣಗಿ ಹೋಗುವವು.

3ನೇದು. ಜಪದ ಫಲಗಳು.—ತರುಣೋಪಾಯಗಳೊಳಗೆ ಜಪವೇ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವು. ಸಕಲ ಪರಿವಾರಗಳು ಭೂಪತಿಯನ್ನು ಪರಿವೇಷ್ಠಿಸುವ ಮೇರೆಗೆ, ಸಕಲ ಪುಣ್ಯ ಧರ್ಮಗಳು ಜಪವನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಮುಂಚೆ ನಡೆಯುವ ಪುಣ್ಯಗಳು: ವಿಶ್ವಾಸವೂ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೂ, ವಿನಯವೂ, ವಿಮಲ ತಾತ್ಪರ್ಯಗಳೂ; ಸಮೇತವಾಗಿ ಬರುವ

ಪುಣ್ಯಗಳು: ಭಕ್ತಿ ಚುರುಕು, ಭಜನೆ, ವಿವೇಕ, ಸುಬುದ್ಧಿ, ಈ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಪೀರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಿನ ವರದತ್ತ ಪ್ರಸಾದಗಳು; ಹಿಂಬಳಿಸುವಂಥಾವುಗಳು: ಘಟ್ಟಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯೂ, ಶ್ರವಣಧರ್ಮವೂ, ತಾಳ್ಮೆಯೂ, ಮನೋಸ್ವಸ್ಥವೂ, ಈ ಮೊದಲಾದ ಧರ್ಮ ನಡತೆಗಳು. ಜಪವಾದದ್ದು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ, ಸೆರಾಫೀಮೆಂಬ ಸಮ್ಮನಸ್ಸರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಕೆರುಬೀಮೆಂಬ ಸಮ್ಮನಸ್ಸರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪೂರ್ಣದಿಂದಲೂ, ಸಿಂಹಾಸನರೆಂಬ ಸಮ್ಮನಸ್ಸರಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ನಿಶ್ಚಲತ್ವದಿಂದಲೂ, ಪತಿಗಳೆಂಬ ಸಮ್ಮನಸ್ಸರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೇಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಸ್ವತಂತ್ರದಿಂದಲೂ, ಪ್ರಭುಗಳೆಂಬ ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಮೇಲೆ ಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಭುತ್ವದಿಂದಲೂ, ಪುಣ್ಯರೆಂಬ ಸಮ್ಮನಸ್ಸರಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದಲೂ, ಪ್ರಥಮರೆಂಬ ಸಮ್ಮನಸ್ಸರಿಗೆ ವಿಘ್ನಗಳೆಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಜಯಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ತ್ರಾಣೆಯಿರುವದರಿಂದಲೂ, ಮಿಕ್ಕಾದ ಸಮ್ಮನಸ್ಸರಿಗೆ ಶ್ರವಣಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅತಿ ವೇಗದಿಂದಲೂ ಪವಿತ್ರ ಸುಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ, ಮತ್ತು ಜಪದಿಂದ ದೇವರಿಗೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಸಂಭಾಷಣೆಯುಂಟು. ಹೃದಯಧೂಪ ಕಲಶದಿಂದ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯ ಸಕಲ ಧರ್ಮವಿಷಯಗಳ ಸುಗಂಧ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮುಖಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವು ಫಲ ಪುಷ್ಪ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಶೃಂಗಾರ ವನದ ಮೇರೆಗೆ ಇರುತ್ತೆ. ದೇವ ಸಹಾಯವೆಂಬ ಜಲವಾದದ್ದು ಜಪವೆಂಬ ಕಾಲುವೆಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಆತ್ಮವೆಂಬ ಶೃಂಗಾರ ಶೋಪಿನೊಳು

పుణ్య పరిమళవన్నూ ధర్మ ఫలవన్నూ ఫలిసువంతే రుంరిదోాడి బరుత్తదే.

౪నేదు. జపద బగెగళు.—తిరుసభెయల్లి ఎరడు బగె జపగళు నడిసల్పడుత్తవే: సాధారణ జపవూ ప్రత్యేక జపవూ. ప్రత్యేక జపక్కింతలు సాధారణ జపవు శేంష్ఠు. గురుగళూ క్రీస్తువరూ కూడ జప మాడిదరే, సాధారణ జపవెంబువదు. క్రీస్తువరు గుడిగె బందు నాల్కు మందియు కూడి జప ఒందే ప్రకార మాడిదరే, సాధారణ జపవెంధేళల్పడుదదు. సాధారణ జపవు యాతక్కె శ్రేష్ఠవెందరే:—౧. తిరుసభెయన్ను ఆళువ స్పిరితుసాంక్తు నడిసుత్తారే.—౨. తమ్మ శెంసరినల్లి కూడి ఇరువవర మధ్యదొాళు ఇద్ధేవెందు నమ్మ కర్తరాద జేసునాథ స్వామి పాలిసిదరు.—3. స్నేరం బంధనదింద ఒబ్బొాబ్బను ప్రార్థిసిద్దు ఎల్లరిగూ రుందువాగి ఫలిసుత్తే.—౪. సర్వేశ్వరన ముద్ర మనుష్యరెంబ సత్య గురుగళింద సమర్పిసిద జపవు స్వామిగె అధికవాగి సమర్పకవాగిరుత్తే. సాధారణ జపదొాళగె తిరుసభెయల్లి నడెయువ దివ్య పూజె బలియాదద్దు మరా శ్రేష్ఠవాగిధే. యాకందరే, పూర్వ సకల సత్య యజ్ఞార్చనె పూజె జపగళ ఫలగళు ఈ ఒందే పూజెయల్లి అడగిరుత్తవే.

అదల్లదే ప్రత్యేక జపదల్లి బాయి జపవూ ధ్యానవెంబ రుృదయ జపవూ ఎరడు బగె జపవుంటు.

౫నేదు. బాయి జపవు.—ప్రార్థనె మంత్రగళ

ಕೇಳುವದು ಬಾಯಿ ಜಪವನ್ನಲ್ಪಡುವದು. ಬಾಯ್ಯು ಜಪ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಲೋಕದ ಎಂಬಂಥ ಮಂತ್ರವಾದದ್ದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿಧೆ; ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಕಲ ಬಗೆ ಬಿನ್ನಹಂಗಳು ಆ ಒಂದೇ ಮಂತ್ರದೊಳು ಅಡಗಿರುತ್ತವೆ. ಬಾಯಿ ಜಪವನ್ನು ಪರಾಕಿನೊಂದಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾಡುವದು ಬರೇದು. ಬಾಯಿ ಜಪವನ್ನಲ್ಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ, ಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ಕೂಡದೆಯಿದ್ದರೆ, ಜಪವು ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲವು.

೬ನೇದು. ಧ್ಯಾನವು.—ಧ್ಯಾನವಾದದ್ದೇನಂದರೆ, ಜ್ಞಾನವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾಪಕದಿಂದ ನೆನಸುವದೂ, ಅದರೊಳಿರುವ ಸುಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ಜ್ಞಾನ ಸಾರವನ್ನೂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಹುಡುಕುವದೂ ಯೋಚಿಸುವದೂ. ಬುದ್ಧಿಯಾದದ್ದು ದೀಪದಹಾಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲಾಗಿ, ಮನಸ್ಸು ಆ ಬೆಳಕಿನೊಳು ಪುಣ್ಯಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು. ಮನುಷ್ಯನ ಗತಿಯೂ, ಪಾಪದ್ರೋಹವೂ, ಮರಣವೂ, ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯವೂ, ನರಕ ಮೋಕ್ಷಾದಿಗಳೂ, ಸ್ವಾಮಿ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಗಳೂ, ದೇವ ದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನಗಳೂ, ದೇವ ಕಲ್ಪಣೆಗಳೂ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತರ ಚರಿತ್ರೆಗಳೂ ಪರಮ ರಹಸ್ಯಗಳೂ ಕಷ್ಟಗಳೂ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತರ ದಿವ್ಯೋಪದೇಶವೂ, ದೈವ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ, ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ವರಗಳೂ, ಮೊದಲಾದ ಧರ್ಮವಿಷಯಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸ ಬಹುದು.

೭ನೇದು—ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ದಯದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿದ ಕ್ಷಣವೇ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮಾಡ ಬೇಕು; ಹೃದಯದೊಳು ಸ್ವಾಮಿ ಕೇಳಿದ ದಿವ್ಯ ಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು

ಕೇಳ ಬೇಕು. ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ವರಗಳನ್ನು ಕೇಳುವದು.

೮ನೇದು. ಎಲ್ಲಿ ಜಪ ಮಾಡುವದು.—ಸ್ವಾಮಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಇರಲಾಗಿ ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಾದರೂ ಜಪ ಮಾಡಬಹುದು. ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮನವಿಯನ್ನು ಆಲೈಸುತ್ತಾರೆ. ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೃದಯದೊಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಚಿತ್ತವನ್ನು ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

೯ನೇದು. ಯಾವಾಗ ಜಪ ಮಾಡುವದು.—ಯಾವಾಗಲೂ ಜಪ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಿರುಸಭೆಯ ಆಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಪೂಜಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು; ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏಳುವಾಗ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು; ಸಾಯಂಕಾಲ ಸಹ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಕೇಳ ಬೇಕು. ಊಟ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಆಶೀರ್ವಾದವ ಕೇಳ ಬೇಕು; ಭೋಜನ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ, ಭೋಜನವ ದಯ ಪಾಲಿಸಿದಂಥ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಪಾಪದ ತಂತ್ರ ಬರುವಾಗ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಹಾಯವ ಕೇಳ ಬೇಕು.

೧೦ನೇದು. ಯಾರಿಗಾಗಿ ಜಪ ಮಾಡುವದು.—ನಮಗಾಗಿ ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಆ ಬಳಿಕ ತಿರು ಸಭೆಗಾಗಿಯೂ, ತಿರು ಸಭೆಯನ್ನು ಆಳುವಂಥ ಅರ್ಚ್ಯಶಿಷ್ಟ ಪಾಪುಸ್ವಾಮಿಗಾಗಿಯೂ ಗುರುಗಳಿಗಾಗಿಯೂ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗಾಗಿಯೂ, ಧೊರೆಗಳಿಗಾಗಿಯೂ, ಬಂಧು ಬಳಗಗಳಿಗಾಗಿಯೂ, ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದವರಿಗಾ

ಗಿಯುಾ, ಶತೃಗಳಿಗಾಗಿಯುಾ, ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಾಗಿಯುಾ, ಉತ್ತರಿಸುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವಂಥ ಆತ್ಮಗಳಿಗಾಗಿಯುಾ, ವ್ಯಾಧಿಷ್ಠರಿಗಾಗಿಯುಾ, ದುಖ್ಖ ಪಡುವವರಿಗಾಗಿಯುಾ, ಮತ್ತುಂಟಾದ ಸಕಲರಿಗಾಗಿಯುಾ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು.

೧೧ನೇದು. ಕೇಳತಕ್ಕವುಗಳು.—ಬೇಡಿ ಕೇಳುವ ವರಗಳ್ಯಾವವೆಂದರೆ, ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮರ್ಕೆ ಭಾಗ್ಯಗಳಾಗಿರುವ ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆ, ದುರ್ಗುಣಗಳ ಜಯ, ಪುಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು, ಧರ್ಮ ದಾರಿ ಬಿಡದ ಧೈರ್ಯ, ಸತ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣತೆ, ಸತತ ಜೀವ, ದೇವದರ್ಶನ. ಆರೋಗ್ಯ, ಪುತ್ರಸಂತಾನ, ಐಶ್ವರ್ಯ, ಈ ಮೊದಲಾದ ಲೋಕದ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯು ಚಿತ್ತದ ಪ್ರಕಾರ ಅವಸರಕ್ಕಾದರೂ ಧರ್ಮಕ್ಕಾದರೂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬರುಂದು; ಅರುಂಕಾರಕ್ಕಾದರೂ ಯಾವ ಪಾಪಕ್ಕಾದರೂ ಸಹಾಯವಾಗಿ ಕೇಳಬಾರದು. ಎಲ್ಲರೂ ಜಪ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲಷ್ಟೇ ಇರಲಾಗಿ, ಪಾಪಾತ್ಮರಿಗೆ ಎಷ್ಟಧಿಕ ಸಾಲವುಂಟು! ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಾಪಚಿತ್ತ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಪಾಷಾಣ ಹೃದಯವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಕರಗುವ ಮೃದುತರ ಹೃದಯವನ್ನು ದೇವರು ಕರುಣಿಸಿ ಕೊಡುವ ಹಾಗೂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು.

೧೨ನೇದು. ಜಪದ ಗುಣಗಳು.—ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯು ನಾಮದಿಂದ ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತುವಿನ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಜಪವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯು ಆಲೈಸಿ ಮೆಚ್ಚ ಬೇಕಾದರೆ, ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೂ ಪಾಪವಿಲ್ಲದ್ದ ಹೃದಯದೊಂದಿಗೂ

ಭಕ್ತಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿಯೂ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿಯೂ ಬಿಡದ ಧೈರ್ಯವಾಗಿಯೂ ಜಪವ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಪಾಪವಿಲ್ಲದೆ ಯಾಕೆಂದರೆ, ಪಾಪದ ಭಾರದಿಂದ ಆತ್ಮವು ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮುಖಕ್ಕೆ ಏರದಂತೆ ವಿಘ್ನವಾಗುವದು. ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳು ಅಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸು ನಿಲ್ಲುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಯಾಕೆಂದರೆ, ವಿನಯ ಆಚಾರ ವಿಲ್ಲದೆ ಧೊರೆಗಳ ಸಂಗಡ ಮಾತಾಡ ಬಾರದು; ರಾಯರಿಗೆ ರಾಯರಾದವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಿನ್ನಪ ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ, ವಿನಯವಿಷ್ಟು ಆಚಾರವಿಷ್ಟು ಎಂತ ಕೇಳ ಬರುಂದೋ? ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದೊಂದಿಗೆ, ತಾನ್ಯಾರು ದೇವರು ಯಾರೆಂಬದಾಗಿ ತಿಳಿದಂಥವನು ಯಾಕೆಂದು ಕೇಳುವನೋ? ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿ ಹ್ಯಾಗಂದರೆ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದಯವನ್ನೂ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ಪುಣ್ಯ ಫಲಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟುವದು. ಬಿಡದ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಯಾಕೆಂದರೆ, ನಾವು ಕೇಳಿದ ಮನವಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ಆಲೈಸದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಆಲಸ್ಯದ ಮೇಲೆ ಆಲೈಸಿದರೂ, ಜಪವ ಬಿಡಬಾರದು; ಸೋಮಾರಿತನವಾಗಿ ಮಾಡ ಬಾರದು; ದೇವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಬಾರದು, ನೆನಸಲಾಗದು: ನಮಗೆ ಏನು ಕೊಡಬೇಕು ಯಾವಾಗ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುವದು ದೇವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಲ್ಲವೇ, ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು.

೧೩ನೇದು.—ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತರ ನಾಮದಿಂದ ಸ್ಪೀರಿತು ಸಾಂತ್ತುವಿನ ಮುಖಾಂತ್ರ ತಿರುಸಭೆ ಏಕವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಾಗ್ಯೂ,

ಇನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು; ಸ್ಪೀರಿತು ಸಾಂತ್ತುವನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಮತ್ತು ದೇವರ ತಾಯಿಯನ್ನೂ ಸನ್ಮನಸ್ಸರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೋಕ್ಷ ವಾಸಿಗಳನ್ನೂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಅವರು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ, ಕಾನೆ ವರಗಳ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಕೊಡಿಸುವರು. ಅವರು ದೇವರ ಪ್ರಿಯ ಸಮುಖಸ್ಥರಾದ ಕಾರಣ, ನಮ್ಮ ಮನವಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವರು.

೧೮ನೇದು.—ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ನಿತ್ಯ ಜಪವನ್ನೂ ಧ್ಯಾನವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ? ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ದೇವಚಿತ್ತ ಅರಿಯುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿರುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಜಪ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಜ್ಞಾನ ಜೀವ ನಿಲ್ಲುವದಿಲ್ಲ. ಮೃಗವು ಸರಿ, ಜಪವಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯನು ಸರಿ. ಜಪ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳ ಬಾರದು. ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಥಮ ಅಂಶ ಆತ್ಮವಲ್ಲವೇ? ಅದು ಕೆಡದ ವಸ್ತು, ಅದು ಸ್ಥಿರವಾದ ವಸ್ತು; ಶರೀರವೋ, ಅಲ್ಪ ವಸ್ತು, ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವ ವಸ್ತು. ಹೀಗೆ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಇಂಥ ಪರಾಮರಿಕೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಶರೀರವನ್ನು ಸಾಕುವದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಉಂಟಾಗಿದ್ದರೆ, ಆತ್ಮವನ್ನು ಜಪ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಸಾಕುವದಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವದು? ಪಾಪ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ದೊರಕುವದು: ಜಪಕ್ಕೆ ದೊರಕದೋ? ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಧೋರೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳರು ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರಲ್ಲ? ನಾವು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೆ

జపవ మాడకూడదె హోగువదో? ననగె బుద్ధి సాలదు, నన్నిందలాగదెందు హేళ బారదు. ఒబ్బొబ్బను తన్న బుద్ధిగూ యథా శక్తిగూ సరియాగి జపధ్యానవ మాడ బరుదు. ఎంథ మంద బుద్ధియుళ్ళ మనుష్య నాదాగ్యూ, స్వామియ సముఖవ నెనస బరుదు; విశ్వాసవాగియూ నంబికెయాగియూ భక్తియాగియూ పూజ్యవాగియూ ఇర బరుదు. ఎంథ మతికెట్ట పరదేశియాదాగ్యూ, భిక్ష కేళువదక్కె ఉపాయ తనగె దొరకువదిల్లవో? నావు పరదేశిగళు, దేవరు సకల ఐశ్వర్య సంపన్నరాదవరు: అవరన్ను భిక్షవ కేళువెవాగలి.

౧౫నేదు.—జపధ్యాన మాడువాగ మనస్సన్ను స్వామియ సముఖదొళు నిల్లిసుత్తీయో? ప్రారంభిసువాగ స్వామిగె ఆరాధనె మాడి దేవ సహాయ కేళుత్తీయో? జపవన్ను మాడువదక్కె నిన్నిందలాగదెందు తిళిదు, స్వామియ బలవన్ను నంబి బరుత్తీయో? జపధ్యాన మాడువదక్కె నన్నాహ పడుత్తీయో? ఆయత్త మాడుత్తీయో? సకల ఆశె విషయగళ సాకు మాడి, బుద్ధియాగి నడెయుత్తీయో? పంచేంద్రియగళన్ను మనదొళు అణగిసుత్తీయో? పాలుమారికెతనదింద ప్రయాస పడదె జప మాడుత్తీయో? కూడిద మాత్ర తుణిదు మాడిదరె, బేకాదద్దెల్ల స్వామి నినగె పాలిసువరెంత ఘట్టియాగి నంబిరో. స్వామీ, దేవరవరు శిష్యరిగె పాఠైసిద

೧ನೇ ಧ್ಯಾನ—ಪೋಲಿಯಾದ ಕುಮಾರನು ೭೯ ಮೇರೆಗೆ, ನನಗೆ ಜಪಧ್ಯಾನ ಮಾಡ ಪಾಠೈಸಿರಿ. ನನ್ನ ಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚಲಿಸದಂತೆ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿರಿ; ನನ್ನ ಪಾಷಾಣ ಹೃದಯವ ಕರಗಿಸಿರಿ.

ನಾ ಲ್ಕ ನೇ ದಿ ವ ಸ ವು.

೧ನೇ ಧ್ಯಾನವು.

ಓಡಿಹೋದ ಪೋಲಿಯಾದ ಕುಮಾರನು ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದ ಆತ್ಮವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಬಳಿಗೆ ತಿರುಗುವಿಕೆಯನ್ನೂ ಕುರಿತದ್ದು.

೧ನೇ ಆಯುತ್ತವು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ನೆನಸಿದಂಥ ದೃಷ್ಟಾಂತವ ನೆನಸುವದು.—ದೃಷ್ಟಾಂತವು. ಇಗೋ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಚಿಕ್ಕ ಮಗನು ಒಂದು ದಿನ ತಂದೆಯಬಳಿಗೆ ಬಂದು: ಅಪ್ಪಾ, ನನಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಪಾಲನ್ನು ಹಂಚಿ ಕೊಡೆಂತ ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ತಂದೆ ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಹಂಚಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ಬಳಿಕ, ಕಿರಿಯ ಮಗನು ಉಂಟಾದದ್ದೆಲ್ಲ ಕೂಡಿಸಿ ದೂರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ, ಕಾಮಾತುರದಿಂದ ತನ್ನ ಒಡವೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆದನು. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದೆಲ್ಲ ವ್ರಯಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ, ಮಹಾ ದುರ್ಭಿಕ್ಷವು ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಆಗ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆಯೂ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದೆಯೂ ಒಬ್ಬನ ಹತ್ತ

ಜೀತಕ್ಕೆ ನಿಂತನು. ಆ ಯಜಮಾನನು ತನ್ನ ಹಂದಿಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಹಂದಿಗಳು ತಿಂಬುವ ತೀನಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕೋರಿದಾಗ್ಯೂ, ತನಗೆ ಕೊಡುವಂಥವರು ಯಾರು ಇಲ್ಲದಕಾರಣ, ಬುದ್ಧಿ ತೇರಿದವನಾಗಿ ಹೀಗಂದುಕೊಂಡನು: ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಜೀತಗಾರರು ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ; ನಾನಾದರೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಎದ್ದು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಹೀಗನ್ನುವೆನು: ಅಯ್ಯಾ, ಸ್ವಾಮಿಗೂ ನಿಮಗೂ ಬರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆನು; ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರನೆಂದೆಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪಾತ್ರನಲ್ಲವು; ನಿಮ್ಮ ಜೀತಗಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಮಾಡಿರೆಂಥೇಳುವೆನು, ಎಂಬದಾಗಿ ನೆನಸಿಕೊಂಡು, ಆಗಲೇ ಹೊರಟು ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ತಂದೆಯು ಬರುವ ಕುಮಾರನನ್ನು ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿ, ದಯಾಭರಿತನಾಗಿ ಓಡಿ ಬಂದು, ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದಿಟ್ಟನು. ಕುಮಾರನಾದರೆ: ಅಪ್ಪಾ, ಪರಲೋಕಕ್ಕೂ ನಿಮಗೂ ಬರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರನೆಂದನ್ನಲ್ಪಡುವದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಲ್ಲವೆಂಥೇಳಲಾಗಿ, ತಂದೆಯು ಊಳಿಗದವರೊಂದಿಗೆ: ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮೊದಲಿನ ಅಂಗಿ ತಂದು ತೊಡಿಸಿರಿ; ಕೈಗೆ ಉಂಗರವೂ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಪಾದರಕ್ಷೆಯೂ ಇಟ್ಟು, ಕೊಬ್ಬಿದ ಹೋತನ್ನು ತಂದು ಕೊಂದು, ಔತನ ಸನ್ನಾಹ ಮಾಡಿರಿ; ಯಾಕಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕುಮಾರನು ಸತ್ತವನಾಗಿದ್ದು

ತಿರಿಗಿ ಜೀವಿಸಿದನು; ಕಾಣದೆ ಹೋದವನಾಗಿದ್ದು ತಿರಿಗಿ ದೊರಕಿದನು, ಎಂಬದಾಗಿ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದನು. ಆ ತರುವಾಯ ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರನು ಬಂದು ಮನೆಗೆ ಸಮೀಪಿಸಿದಾಗ, ಮೇಳವ ಕೇಳಿ, ಊಳಿಗದವನನ್ನು ಕರೆದು, ಅದೇನೆಂತ ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಭೃತ್ಯನು: ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮನು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ; ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಕುಮಾರನ ಬರುವಿಕೆಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊಬ್ಬಿದ ಹೋತನ್ನು ಕೊಯಿಸಿದನೆಂದನು. ಆ ಮಾತಿಗೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನು ಬರುವದಿಲ್ಲವೆಂಥೇಳಲಾಗಿ, ತಂದೆಯು ಹೊರಟು ಬಂದು ಕುಮಾರನಿಗೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಅದಕ್ಕವನು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ: ಇಷ್ಟು ವರುಷದಿಂದ ನಿಮಗೆ ಊಳಿಗವ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ಧೇನೆ, ಯಾವಾಗ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ವಾಕ್ಯ ಮೀರಲಿಲ್ಲವು; ನೀವು ನನಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಾ ಭುಜಿಸುವದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೇಕೆ ಮರಿ ಸಹ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ: ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಮಗನಾದರೆ, ವೇಶ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ತನ್ನ ಒಡವೆಯಾದ್ಯಂತ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪುನಹ ಮನೆಗೆ ಬರುವಲ್ಲಿ, ಅವನಿಗಾಗಿ ಕೊಬ್ಬಿದ ಹೋತನ್ನು ಕೊಯಿಸಿದಿರಿ, ಅಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ತಂದೆಯು: ಕುಮಾರನೇ, ನೀನು ಯಾವಾಗ್ಯಾ ನನ್ನ ಹಂತ್ರ ಇರುತ್ತೀ; ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನದಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನು ಸತ್ತು ಜೀವಿಸಿದನಲ್ಲಾ, ಕಾಣದೆ ಇದ್ದು ತಿರಿಗಿ ದೊರಕಿದನಲ್ಲವೇ? ಆದದರಿಂದ ನಾವು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿಥೆ, ಅಂದನು.

೨ನೇ ಆಯುತ್ತವು—ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆವು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಬಳಿಯು ನಿಜವಾದ ತಿರುಗುವಿಕೆಗೂ ಖಂಡಿತವಾದ ತಪೋಮನಸ್ಸಿಗೂ ಮಾತೃಕೆಯು ಹಾಗೆ ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕರು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಈ ದುಡುಕು ಮಗನು, ತನ್ನ ಮದ ಗರ್ವದಿಂದ ತಂದೆಯ ಮಂದಿರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ಮನೋರಥವಾದ ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸುವದಕ್ಕೂ ತನ್ನ ಸ್ವೇಛ್ಛೆಯಾಗಿರುವದಕ್ಕೂ ದೂರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದನಲ್ಲಾ? ಆದರೆ, ತನ್ನ ಕುರುಡಾಟವನ್ನರಿಯುವದಕ್ಕೂ ತಂದೆಯ ಮನೆಗೆ ತಿರುಗುವದಕ್ಕೂ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಎಡೆಯಾಯಿತು. ಮೂರು ಮುಖಾಂತ್ರಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿತು.—೧ನೇ ಮುಖಾಂತ್ರ: ತನಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬಂದ ಅನರ್ಥದ ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನವು;—೨ನೇ ಮುಖಾಂತ್ರ: ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿನಿಂದ ಬಂದ ಮನಸ್ತಾಪವು;—೩ನೇ ಮುಖಾಂತ್ರ: ತನ್ನ ಒಳ್ಳೇ ತಂದೇ ದಯದ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯು.

೧ನೇ ಯೋಚನೆ: ೧ನೇ ಮುಖಾಂತ್ರವು—ಇಗೋ ಓಡಿ ಹೋದ ಪೋಲಿಯಾದ ಮಗನು ನಾನೇ. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನನಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಂಥಾ ವರಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನೂ ದೇವದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಪೋಲು ಮಾಡಿದೆನು! ಇನ್ನು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ನಡೆಯುವೆನೋ? ಸ್ವಾಮಿಯ ಸುಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿಯುವದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ತಾಮಸ ಮಾಡಬಾರದು. ಓಡಿ ಹೋದ ಪೋಲಿಯಾದ ಮಗನಿಗೆ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಬರುವದಕ್ಕೆ

ಇಂಥಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಇಂಥಾ ಮನೋನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಮುಖಾಂತ್ರಗಳು ನನಗೆ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿಸದೆ ಹೋಗುವವೋ? ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕರಗಿಸಿದ ಮೊದಲನೇ ಮುಖಾಂತ್ರವು:ತನಗೆ ಬಂದ ಅನರ್ಥವು. ಈ ಭುಜಂಗನಾದ ಪೋಕರಿ ಚಿಕ್ಕವನು ಸೊಗಸಿನಿಂದಲೂ ಕಾಮಾತುರದಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದೆಲ್ಲ ಕೆಲವು ಮಾಸಗಳೊಳಗೆ ದುಬಾರಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ, ಅತಿ ದಾರಿದ್ರನಾದನು. ಮುಂಚೆ ಗೃಹಸ್ಥನೂ ಆಸ್ತಿಯುಳ್ಳವನೂ ಆದಂಥವನು, ಈಗ ಸಕಲವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅತಿ ಬಡವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತನಗೆ ಅತಿ ಪ್ರಿಯವಾದ ಇಚ್ಛೆ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಒಬ್ಬನ ಬಳೀಲಿ ಗುಲಾಮತನವ ಮಾಡುತ್ತಾನಲ್ಲವೇ? ತಾನು ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಹಂದಿಗಳ ತೀನಿ ಆಶಿಸಿದಾಗ್ಯೂ, ಕೊಡುವಂಥವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವು. ಆಗಲೇ ತನ್ನ ಸಂಕಟವ ತಿಳಿದು, ಜ್ಞಾನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆರದು, ತಾನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಹತ್ರ ಇದ್ದದಕ್ಕೂ, ಈಗಿನ ಅಂತಸ್ತಿಗೂ ಎಷ್ಟೋ ಭೇದವೆಂದು ಜ್ಞಪ್ತಿ ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಯೊಳು ಊಳಿಗದವರೂ ಜೀತಗಾರರೂ ಎಷ್ಟೋ ಜನವು! ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ನವು ಸಂಪೂರ್ಣವುಂಟೇ; ನಾನಾದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂಬಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹಸಿದುಕೊಂಡು ಸಾಯುತ್ತೇನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದನು. ಅಂಥ ಜ್ಞಾನವು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೇ, ಬೇರೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡದೆ, ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವೆನೆಂಬ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾರಭ್ಯದಿಂದ ನಾನಾ ಸರಿ, ಒಡಿ

ಹೋದ ಈ ಚಿಕ್ಕವನೂ ಸರಿ. ಅಂದಿನಿಂದ ನನಗೆ ಜಪವಿಲ್ಲವು, ದೇವ ದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನಗಳಿಲ್ಲವು, ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಲ್ಲವು. ಒಣಗಿದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪುಷ್ಪ ಗಿಡದಷ್ಪಂದ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಕಮಲವು ಬಾಡಿತು. ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ, ಚುರುಕಿಲ್ಲ; ನನ್ನ ಜ್ಞಾನ ದರಿದ್ರದಂತೆ ದರಿದ್ರವಿಲ್ಲ. ಕ್ರೂರ ಕರ್ತರಾದ ನನ್ನ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೂ ನಿಷ್ಠುರಕಾರರು ಎಂಬ ಆಶವಿಷಯಗಳಿಗೂ ಸೇವಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಿರುಸಭೆಯೊಳಿರುವ ಸಮ್ಮನಸ್ಸರ ಆಹಾರವೆಂಬ ಸತ್ಪ್ರಸಾದ ಜಪ ಧ್ಯಾನ ವೇದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಹಂದಿಗಳ ತೀನಿ ಎಂಬ ಭೋಜನಾತುರ ಕಾಮಾತುರ ಇವು ಮೊದಲಾದ ಶರೀರದ ಆಶೆ ವಿಷಯಗಳ ಹುಡುಕಿ ಅರಸಲಾಗಿ, ಅದು ಸಹ ದೊರಕದೆ ಹೋಯಿತು. ಅತಿ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟರೂ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥವು. ಒಳ್ಳೇ ಕ್ರೀಸ್ತುವರು ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮುಖಸ್ಥರಾಗಿ ದಿವ್ಯ ಇಷ್ಟ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ; ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಭಾಗ್ಯಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಂಟು. ಭ್ರಷ್ಟತನವಾಗಿ ನಡೆದೆನು. ಈಗ ಓಡಿಹೋದ ಪೋಲಿಯಾದ ಮಗನು ಮಾಡಿದಂಥ ಮನೋನಿರ್ಧಾರವ ನಾನೂ ಸಹ ಮಾಡಬೇಕು.

೨ನೇ ಯೋಚನೆ: ೨ನೇ ಮುಖಾಂತ್ರ.—ವಿಟಗಾರನಾದ ಚಿಕ್ಕವನು ತನಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನಿಂದ ಬಂದ ಅನರ್ಥವ ನೋಡಿ ಯೋಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಬುದ್ಧಿ ಬರಲಾಗಿ, ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ದ್ರೋಹವ ತಿಳಿದು, ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟು, ಮನಸ್ತಾಪವ ಹೊಂದಿ, ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವೆನೆಂತ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ, ತಂದೆಯ ಪಾದಗಳ ಹಿಡಿದು, ತಪ್ಪು ಹೇ

ಳಿಕೊಂಡು, ತಪ್ಪೆಲ್ಲ ನನ್ನದೇ, ಸ್ವಾಮಿಗೂ ನಿಮಗೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆನೆಂಧೇಳಿದನು. ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಯಾಕೆಂದರೆ, ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಬುದ್ಧಿ ಮತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳ ಬೇಕೆಂತ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಾ? ಆದಕಾರಣ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಬುದ್ಧಿ ಮೀರುವದು ಸರಿ, ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಮೀರುವದು ಸರಿ. ಇದು ತನಗೆ ಸಾಲದೆ, ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು, ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರನೆಂತ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪಾತ್ರನಲ್ಲವು. ನಾನು ಮಗನಂತೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲಾ: ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ತಂದೆಯಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವು ; ಗುಲಾಮನಂತೆ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಸಾಕು. ಎಷ್ಟು ಭೇದವು! ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮುಂಚೆ ಬಹು ಅಹಂಕಾರ, ಬಹು ದ್ರೋಹ; ಈಗ ಎಷ್ಟು ತಾಳ್ಮೆ, ಎಷ್ಟು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ಎಷ್ಟು ದೈನ್ಯವು! ಈ ಪ್ರಕಾರ, ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳ ದುಖ್ಖಾಕ್ರಾಂತದಿಂದಲೂ ಮನಸ್ತಾಪದಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬರಬೇಕು. ಈ ವಿಟಗಾರನಾದ ಚಿಕ್ಕವನ ತಂದೆಯು ಕುಮಾರನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಗಳು ಏನು? ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನನಗೆ ಮಾಡಿದ ದಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದೀತೋ? ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಹಾಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳುಂಟೋ? ಸ್ವಾಮಿ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವರಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ ದಯವನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಮನಸ್ಸು ಕರಗದೆ, ನೆನಸ ಬಹುದೋ? ನೆನಸಿದಾಗಲೇ ಮನಸ್ಸು ಕರಗುವದು, ಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟುವದು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯು ಬಳಿಗೆ ಅತಿ ದುಖ್ಖವಾಗಿಯೂ ಅತಿ ಮನಸ್ತಾಪವಾಗಿಯೂ ಬಂದು, ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕೋಪಿಸಿ, ಬಹು ವ್ಯಾಕುಲದಿಂದ ಅತ್ತು, ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದಗ

ళన్ను హిడిదు నంబి, నన్న దేవరే, నాను తప్పు మాడిదెను; ఒందే సారి అల్ల, అనేకావర్తి పాప మాడిదెను; ఎష్టావర్తి ఎందు దేవరవరిగె తిళియువదె హొర్తు, ననగె తిళియదు; నన్న మేలె తప్పు, నన్న మేలె తప్పు, నన్న మేలె దొడ్డ తప్పు, నన్నన్ను కాపాడి రక్షిసిరి. నాను సత్యవన్ను తిళిదు, తిరుసభెయెంబ పుణ్యక్షేత్రదల్లి దేవరవర సముఃఖదొళు దుష్కృతవ మాడిదెను, నిమ్మ వార్తె మీరిదెను, నిమ్మ దివ్యయిష్ట ప్రసాదగళన్ను కేడాగి పోలు మాడిదెను; నిమ్మ మక్కళెనిసికొళ్ళగిరువదక్కె ననగె స్వతంత్రవిల్లవు; ఎష్టు కఠిన తపస్సు మాడిదాగ్యూ ననగె సాలదు; కుమారన హాగె నడెయు బేకాగిత్తు: ఆద్దరింద నన్నన్ను గులామనంతె మాత్ర నోడి కొళ్ళి, ఎంబదాగి నమ్మ కర్తర పాదక్కె మాడ తక్క బిన్నహవు.

౩నే యోజనె: ౩నే ముఖాంత్ర.—ఓడి హోదంథ పోలియాద చిక్కవను తన్న పాపవన్ను మాత్ర నోడి ఇద్దరె, ఎష్టు మనవి మాడిదాగ్యూ, ఎష్టు తగ్గిదాగ్యూ, తందెయాదవను ఆల్కైసనెందు భయపడ బరువుదు. ఆదరె తందెయు హత్రక్కె బరుత్తేనెందు, తందెయు తన్న స్వభావవాద పుత్రాభిమాన బిడువదిల్లవెంత నంబి, ఆ క్షణదల్లి ఎద్దు హొరటు బందు, తందెగె సమీపిసిదను. సమీపిసలాగి తన్న నంబికె భద్రవాయితు. హ్యాగందరె, ఆగలే తందె

యు కుమారనన్ను నోడి, అవన తప్పుగళన్ను మరె తు, తాను తందెయెంత మాత్ర నెనసి ఎదురాగి ఓడి బందు, కుమారనన్ను అప్పికొండు ముద్దిట్టు, మనెగె కరెదు, దుర్నడతెయన్ను రుంగిసదె, తానే అతి సం తోషపట్టు ఎల్లరిగూ ఉత్సాహవాగలెంత హేళి, ఆ క్షణవే హొస అంగియన్ను తరిసికొడిరెంత ఆజ్ఞా పిసి, సమారాధనె మాడిసుత్తానె. ఇదెల్ల యాకె? తం దెయ వాక్యవన్ను కేళిదెవల్లా: ఇగో నన్న మగను సత్తు ఎద్దను, కాణదె హోగి దొరకిదను.

పాపాత్మను స్వామియ హత్తిరక్కె తిరుగువాగ, ఈ ప్రకారవాగుత్తె. నాను యావ దిన కణ్ణీరు తందు కొండు, సకల ఆశెవిషయగళన్ను జయిసి దుష్కృత మార్గవన్ను బిట్టు శిష్ట మార్గవన్ను హిడిదు స్వా మియ హత్తిరక్కె హోగువెనో, తన్న కుమారనిగో స్కర ఈ తందెయాదవను దయ తోరిసువదక్కింత సర్వేశ్వరను ననగె అధిక దయ తోరిసువరు. నన్న మేలె కోపిసువదక్కె ఎంథా కారణవిద్దాగ్యూ అవరు తమ్మ దయ మరెయువదిల్లవు, అవరు తందెగింతలు హెచ్చాద పోషకరాగిద్దారెందు ననగె దృష్టాంతవా గువదు. నన్న దుర్గుణగళన్ను జయిసువదరొళగూ సత్య ప్రకార నడెయువదరొళగూ బంద తంత్రగళిగూ విఘ్న విరోధగళిగూ నాను భయపడ బేకిల్ల. ఘట్టియాగి హిడియువదక్కె ననగె మన స్సుంటాగిద్దరె, ఘట్టి పట్టు మాడి ఎల్లక్కూ తాళువె

ನೆಂತ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ, ಸ್ವಾಮಿಯ ಹತ್ರಕ್ಕೆ ಬರುವೆನೆಂದು ಮೊದಲನೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುವಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಭಯವೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗುವದು. ನನಗೆ ದಯಾಪರರಾದ ದೇವರು ದೊರಕುವರು; ತಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿ ಹೋದಂಥವರನ್ನು ಮರೆಯದಿದ್ದರೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ಅರಸುವಂಥವರನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಆದರಿಸುವರು! ನನಗೆ ಹಾದಿ ಸರಾಗ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಎದುರಾಗಿ ಬರುವರು. ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮಾಡುವರು. ನಾನು ಏಳುವದಕ್ಕೂ ನಿಲ್ಲುವದಕ್ಕೂ ಧೈರ್ಯ ಕೊಡುವರು. ತಮ್ಮ ಪುತ್ರ ಸಂಘದೊಳು ಪುನಃ ಇರಿಸುವರು. ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದವ ಫಲಿಸ ಮಾಡುವರು. ದಯಾಪರರಾಗಿರುವಂಥ ಸರ್ವೇಶ್ವರಾ, ನನಗೆ ಒಳ್ಳೇ ವಿಚಾರ ಸುಬುದ್ಧಿ ಒಳ್ಳೇ ಸಂಕಲ್ಪ ಕೊಟ್ಟೆರೀ: ನಿಮಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವುಂಟಾಗಲಿ! ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಭದ್ರಮಾಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನನಗೆ ಕೇಳಮಾಡಿದಿರೀ, ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದಿರಲ್ಲಾ; ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕೈಬಿಡದೆ, ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಡಿಸುವ ರೀತಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ನಡಿಸಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮೀರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಘಟ್ಟಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆಮೆನ್ ಜೇಸು.

೨ನೇ ಧ್ಯಾನವು.

ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಕಲರ್ಗೂ ರಾಯರಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಪುಣ್ಯ ದಾರಿಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

೧ನೇ ಆಯತ್ತವು. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯೋಪದೇಶವನ್ನು ಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮ ಪಟ್ಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾರಿ, ತಮ್ಮ ಹಿಂಬಳಿಯಾಗಿ ಪುಣ್ಯವೆಂಬ ಸತ್ಯ ದಾರಿಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ನೆನಸುವದು.

೨ನೇ ಆಯತ್ತವು. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ದಿವ್ಯ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುವ ಹಾಗೆ ಅನುಗ್ರಹವ ಬೇಡಿ ಕೇಳುವದು.

೧ನೇ ಯೋಚನೆ: ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯವರು ರಾಯರಾಗಿದ್ಧಾರೆ.—೧ನೇದು. ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳಲು ರಾಯರಾಗಿ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ತಾವೇ ದೂರ ದೃಷ್ಟಿಯಾದವರಿಂದ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ: ದೇವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪರಿಪಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡ ನಮಗೆ ರಾಯರ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆ ರಾಯರಿಗಿಂತಲು ಒಳ್ಳೆಯವರು ಇಲ್ಲವು, ಅರ್ಹರಾದವರು ಇಲ್ಲವು. ಅವರು ಮನುಷ್ಯನಾದದರಿಂದ ಕಾಪಾಡುವರು, ದೇವರಾದದರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವರು. ನಿಜವಾದ ದೇವರಲ್ಲದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ, ತಿದ್ದುವದಿಲ್ಲ, ಔಷಧವ ಇಡುವದಿಲ್ಲ; ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮಾತ್ರಕೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲವೆಂತ ಮಹಾ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ಅರ್ಚ್ಯ

శిష్ట పాపు స్వామియువరాద శిమోనెంబవరు పాలిసిద వాక్యవు.

౨నేదు. జేసునాథ స్వామియల్లి పరిపాలనె మాడువదక్కె యోగ్యవాద పుణ్యగళుంటెందు ధ్యానిసువదు.—నమ్మ అవసర దరిద్ర అక్కరెగళన్ను తిళియువదక్కె మితియిల్లద జ్ఞాన సంపన్నరూ, సహాయ మాడువదక్కె సర్వ వల్లభరూ సర్వ ప్రాణెయుళ్ళవరూ, కాపాడువదక్కె దయాపరరూ ఆగిద్దారె. పరామరిసువదక్కె దేవ యత్నవుళ్ళవరూ ఉదారత్వవుళ్ళవరూ సకల విభవదింద పరిపాలకరూ నీతిపరరూ అనంత బుద్ధియుళ్ళవరూ. అవర రాజ్యక్కె ముగివిల్లవు; అవర రాజ్యవు స్థిరవాద రాజ్యవు. లోకద రాయరు ప్రజెగళ కైయింద కందాయ తెగెయుత్తారె; ఇవరో అందరె, తమ్మ ఒడవెయిందలే ప్రజెగళ రుణగళన్ను తీరిసుత్తారె. లోకద ధొరెగళు తమ్మ పూర్ణ తృప్తి నోడికొండు ప్రజెగళిగె కమ్మి మాడుత్తారె; ఇవరో, నమగె భాగ్యవన్నూ తమగె దరిద్రవన్నూ కోరిదరు. లోకద ప్రభుగళు ఆగాగ్యె నీతిమార్గవ బిట్టు అజ్ఞానవన్నూ అన్యాయవన్నూ నడిసి నీచరాగుత్తారె; ఇవరు మట్టిల్లద జ్ఞాన మట్టిల్లద దయదింద సుమార్గ తప్పదె నడిసుత్తారె. లోకద కర్తరు కఠిణవాద కట్టళె ఇట్టు తావే ఒళగాగువదిల్లవు; జేసునాథ స్వామియో అందరె, మహా ఫలితవాద నేమకగళ కట్టళెమాడి తావే ముందె

ನಡೆದು ತಮಗೆ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಲೋಕದ ಧೊರೆಗಳ ಧೊರೆತನವು, ಭಂಗಾರ, ಬೆಳ್ಳಿ, ತಾಂಬ್ರ, ಕಬ್ಬಿಣ, ಮುಂತಾದವುಗಳು ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹೋಗುವವು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದರ ಅಸ್ಥಿವಾರ ಮೃಣ್ಮಯವು; ಸ್ವಾಮಿಯ ರಾಜ್ಯವಾದರೆ, ಮುಗಿವಿಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯವು. ಧೊರೆಗಳಿಗೆ ಆಪ್ತನಾಗುವದು ಅತಿ ದುರ್ಲಭವಾಗಿಧೆ; ಆದರೆ ದೇವರಿಗೆ ಸಮುಖಸ್ಥನೂ ಆಪ್ತನೂ ಆಗಿರಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನಿಂದಲಾದೀತು.

೨ನೇ ಯೋಜನೆ.—೧ನೇದು. ರಾಯರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಕರೆಯುವ ವರ್ತಮಾನವು.—ಅನಂತ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಶಾಸನದ ಮೇರೆಗೆ ಪಿಶಾಚಿಗೂ ಲೋಕಕ್ಕೂ ಶರೀರಕ್ಕೂ ಸಕಲ ವಿಷಾಪೇಕ್ಷೆ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳಿಗೂ ಯುದ್ಧವ ಮಾಡಿ ಚಿತ್ತದೊಳು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಯಿಸಿ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಪರಲೋಕದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಹಾ ಒಡ್ಡೋಲಗದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ ಯಾರಾದರೂ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರ ಮನಸ್ಸಾಗಿದ್ದರೆ, ನಮಗೆ ಭಾವನೆಯಾಗಿ ನಡೆಯ ಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪಾಲಿಸಿದ ವಾಕ್ಯವು.

೨ನೇದು.—ಜೇಸುನಾಥರ ಹಿಂಬಳಿಯಾಗಿ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಮುಖಾಂತರಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ: ತಮಗೆ ಹಿಂದೆ ಕರೆಯುವಂಥವರ ಮಹಿಮೆಯೂ, ಅವರು ನಮಗೆ ಮಾಡಿದ ಅನಂತ ಕೋಟಿ ಉಪಕಾರಗಳೂ ಯುದ್ಧದ ನ್ಯಾಯವೂ, ಜಯದ ಸಂಭಾವನೆಯೂ, ಈ ಮೊದಲಾದ ಮುಖಾಂತ್ರಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿರುವದು. ನಿಷ್ಠೂರರಾದ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜಡರ ಬಡಿದು

ಜಯಿಸಿದರೆ, ಪ್ರಯೋಜನವು ನಮ್ಮದೇ. ಸಕಲಕ್ಕೂ ಕರ್ತರಾಗಿರುವ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾತಕ್ಕೆ ಕರೆದರೆಂತ ವಿಚಾರಿಸುವದು. ನಮ್ಮ ವೈರಿಗಳಾದ ಪಿಶಾಚಿ, ಪಾಪ, ಶರೀರವನ್ನು ಜಯಿಸುವದಕ್ಕಲ್ಲವೋ? ತಾವು ಕರ್ತರಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸುವರು. ತಾವು ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಕರೆಯುವದಲ್ಲದೆ, ತಾವು ಅನುಭವಿಸದ ಆಪತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಂಸುವದಿಲ್ಲವು. ಜಯಗೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಸಕಲ ಯತ್ನ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಜಯಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಪ್ರಯಾಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಧರ್ಮಫಲ ಅನುಭವಿಸ ಮಾಡುವರು. ತಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಜಯಿಸಿದ್ದರಿಂದ ತಾವನುಭವಿಸುವಂಥ ಭಾಗ್ಯದ ಅನುಭವವನ್ನು ನಮಗೆ ಕರುಣಿಸುವರು.

3ನೇ ಯೋಚನೆ.—ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯು ಜಾಡೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದಂಥವರು ಅಪಾರ ಮಂದಿಯಿಲ್ಲವು. ಕ್ರೀಸ್ತವರಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯು ಸಮುಖವ ಹೊಂದಬೇಕೆಂತ ಕೋರುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಕರ್ತರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವಾಗ ಬೇಕು: ಧೈರ್ಯ ಸಾಲದು. ಅನೇಕರು ಜಾಡೆ ಹಿಡಿದು ದೂರದಿಂದ ಹಿಂಬಾಲತ್ತಿ, ಕಲ್ಪಣೆಗಳ ಮೇರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಜಾಡ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಚಾಕರಿ ಮಾಡುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೂ ಸ್ವಾಮಿಗೂ ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಸರ್ವಸಂಗ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸ್ವಾಮಿಕೂಡಾ ಸಮೀಪ ನಡೆದಪ್ಪಂದ, ಲೋಕದ ಸುಖ ಭಾಗ್ಯ ಬರು

మానగళన్ను బిట్టు, విఘ్నగళెల్లా జయిసి, జేసునాథ స్వామి నడెద హాగె నడెయ నిశ్చయిసి కొళ్ళుత్తారె. నన్న జేసునాథరే, దేవరవరు మాత్ర నన్న కర్తరే; సాయువంథ కర్తరిగె ఈ వరిగూ ఊళిగవ మాడిదెను. ఇన్ను మేలె అమృతనాద దేవరవరన్ను సేవిసువెను. యావ కట్టళె మాడిదాగ్యూ, యావ బుద్ధి హేళిదాగ్యూ, కించిత్తు మీరదె, ఎల్లిగె కరెదాగ్యూ, శిలుబె హొరువదక్కాదరూ, అదరల్లి జడియల్పట్టు మరణ హొందువదక్కాదరూ, ధైర్య హొంది గుణగ్రాహికెగొండు బరువెనెంత ఘట్టి ప్రతిజ్ఞె మాడుత్తిద్దేనె.

3నే ధ్యానవు.

జేసునాథ స్వామియవరు మనుష్య స్వభావవన్ను వహిసికొళ్ళువాగ పాత్రైసిద మనోదాక్షిణ్యవెంబ పుణ్యవన్ను ధ్యానిసువదు.

౧నే ఆయుత్తవు. పితనాద సర్వేశ్వరన స్థానాపతియాగిద్దంథ గాబ్రియేలెంబ సమ్మనస్సు దేవమాతెయొందిగె హేళిద మంగళవార్తె యోచిసి, దేవమాతె నీవు హేళిద ప్రకార ననగాగలి ఎంబ ఒప్పాచారద వాక్య ఉచ్చరిసలాగి, స్పిరితు సాంక్తువిన అనుగ్రహదింద సుతనాద సర్వేశ్వరను అర్చ్యశిష్ట కన్యా స్త్రీయాద మరియమ్మనవర తిరు ఉదరదల్లి

ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವ ಧರಿಸಿ, ಮನುಷ್ಯಾವತಾರ ಮಾಡಿದ ರೆಂತ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ, ನಿಜವಾದ ದೇವರೂ ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯನೂ ಏಕವಾಗಿ ಆದಂಥ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವದು.

೨ನೇ ಆಯುತ್ತವು. ಈ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಮನೋದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೆಂಬ ಪುಣ್ಯವ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದು.

೧ನೇ ಯೋಚನೆ.—ಪರಮ ರಹಸ್ಯವಾದ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರದ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಅಚರ್ಯ. ಪೌಲು ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ, ಜೇಸು ಕ್ರೀಸ್ತನಾಥರು ತೃಣಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಚಿತ್ತೈಸಿ ಅವತರಿಸಿದರೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಈ ಶೃತವಾದ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಮನೋದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೂ ಎಂಥ ಗರ್ವತಗ್ಗಿಕೆಯೂ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸ ಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯಾವತಾರ ಮಾಡಿದ ದೇವರು ಅಹಂಕಾರ ತಗ್ಗಿಕೆಯೆಂಬ ಪುಣ್ಯವ ತೋರಿಸಿದರೆ ಹೊರ್ತು, ಮತ್ಯಾರಾದರೂ ತೋರಿಸಲಾರನು. ಮನುಷ್ಯನು ತೋರಿಸಲಾರನು: ಯಾಕೆಂದರೆ, ತಗ್ಗುವ ಹಾಗೆ ತನ್ನೊಳು ಉನ್ನತವೆಲ್ಲಿ? ಮನುಷ್ಯನ ಆದಿ ಏನು? ಅಭಾವನೆ; ಅಂತ್ಯವು ನರಕವೇ; ಮಧ್ಯವು ಪಾಪವೇ, ಸರಿ ಅಷ್ಟೇ. ಹೀನತನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕೆಯಿಂದ ತಗ್ಗುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಶುದ್ಧ ದೇವರು ಸಹ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೀರ್ತಿಯೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮೆಯೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಶಸ್ತವೂ ಉಳ್ಳವರಾಗಿರಲಾಗಿ ತಗ್ಗ ಕೂಡದು.

ನಿಜವಾದ ದೇವರೂ ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯನೂ ಏಕವಾಗಿ ಆದಂಥವರು ಮಾತ್ರ ತಗ್ಗ ಬಹುದು. ದೈವವು ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವ ಧರಿಸಲಾಗಿ, ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣೆಯುಳ್ಳವರು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ನಿತ್ರಾಣವಾಗಿದ್ದರು. ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿರುವಂಥವರು ಕನ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯು ಗರ್ಭದೊಳು ಅಣಗಿದರು. ಅನಾದಿಯಾಗಿರುವಂಥವರು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅಮೃತನಾದಂಥವರು ಮೃತರಾದರು. ಸಕಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಕಲ ಸುಖವುಳ್ಳಂಥವರು ಮನುಷ್ಯನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪಾಪವ ವಿನಾಯಿಸಿ ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಅದರೊಳು ಮನೋದೀನತ್ವ ಎಷ್ಟೆಂತ ವಿಚಾರಿಸುವದು. ಮದಗರ್ವದಿಂದ ಅಹಂಕರಿಸಿದ ನನ್ನ ಆತ್ಮವೇ, ನಮ್ಮ ದೇವರ ತಗ್ಗಿಕೆ ನಿಗರ್ವವನ್ನು ನೋಡಿ ನಾಚಿಕೆ ಪಡುವಿಯಾಗಲಿ; ನನ್ನೊಳಿರುವ ಕೇವಲ ಪಾಪವನ್ನರಿತು ಮನೋದೀನತ್ವವೆಂಬ ಪುಣ್ಯವ ಕಲಿತುಕೋ.

೨ನೇದು.—ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಕೀರ್ತಿ ಅರ್ಥವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯಾದ್ಯಂತವನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ ದೇವ ಕೀರ್ತಿಯ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟೆಂತ ತಿಳಿಯ ಬಹುದು. ಆ ಕೀರ್ತಿಯ ಮುಖಾಂತ್ರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾಡ ತಕ್ಕದ್ದೇನೆಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತರವಾದರು. ಅದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ, ಸ್ವಾಮಿಯು ಕೀರ್ತಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ ನಿನ್ನ ಬಹುಮಾನ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡದೆ ಹೆರಾಗುವಿಯೋ?

೩ನೇದು.—ಅನಂತ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿ ಮನೋದೀನತ್ವವ

ನ್ನೂ ತೃಣೀಕರವನ್ನೂ ಕೋರಿದರೆ, ಇದೇ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸಲ್ಲುವದೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತರು ಮನುಷ್ಯಾವತಾರ ಮಾಡಿದ ದಿನವೇ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವುಂಟಾಯಿತು. ಆ ದಿನವೇ ಪಿತನಾದವರು ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿ: ಇಗೋ ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ಕುಮಾರನು; ಇತನಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಂತೋಷದೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದೇನೆಂತ ಪಾಲಿಸ ಚಿತ್ತವಾದರು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಸಹ ಮನೋದೀನತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿದರೆ, ಸ್ವಾಮಿ ನನ್ನಮೇಲೆ ದಯವಾಗಿರುವರು.

೨ನೇ ಯೋಚನೆ: ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯಾವತಾರ ಮಾಡಿದಾರಭ್ಯದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಕೀರ್ತಿ ಮನೋದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದೊಳಿರುತ್ತೆ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸುವದು.—ಲೌಕೀಕರು ಕೀರ್ತಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಕೀರ್ತಿ ಯಾವದರಲ್ಲಿಯುಂಟೋ ಅರಿಯದೆ ಮೋಸ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಧೊರೆಯ ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯೋಗವಿದ್ದರೆ ಕೀರ್ತಿಯೆಂತ ನೆನಸಿ, ಆ ಉದ್ಯೋಗ ತನಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಜಯದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿಯುಂಟೆಂದು, ಅತಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಅನೇಕರನ್ನು ಕೊಂದು, ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಸಹ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟು ಹಿಂತೆಗಿಯದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಕೋಪದಿಂದ ಕೀರ್ತಿ ಆಗುತ್ತೆಂದು, ಎಂದಿಗೂ ತಾಳದೆ, ಹಗೆಯವರನ್ನು ಹತಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾವಂತರು ಆಗು

ವರೆಂತ ನೆನಸಿ, ನಿಷ್ಠೂರ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಭಾವಿಯನ್ನು ಅಗಿಸಿದರೆ, ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ, ವನ ಹಾಕಿಸಿದರೆ, ಕೀರ್ತಿಯುಂಟೆಂದು, ಉದಾರತ್ವದಿಂದ ಅನೇಕ ಹಣ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲವು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ತದ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆದು ಆತನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ, ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಪಾಪಿಗಳಿಂದ ಬಂದ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಪರಿಹರಿಸಿದರೆ, ಅದೇ ಕೀರ್ತಿ ವಿಭವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪರಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿದು ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿ ತಾಳ್ಮೆ ಮನೋನಿಗರ್ವ ನಿಂದೆಯನ್ನು ಕೋರಿದರು. ಇದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಉಪಾಯವೆಂದು ಯೋಚಿಸ ಬೇಕು. ಆದದರಿಂದ ಅದಕ್ಕಿಂತಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ಕೀರ್ತಿ ಇಲ್ಲವು. ಪಾಪಾತ್ಮರಿಂದ ತೊಲಗಿಸಲೂ ಅನಾದರಿಸಲೂ ತೃಣೀಕರಿಸಲೂ ಪಟ್ಟಂಥ ಪುಣ್ಯವಂತನು ತನಗೆ ತಾಳ್ಮೆ ಗುಣ ಬರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸ್ವಾಮಿ ಚಿತ್ತವೆಂದು ಒಪ್ಪಿದರೇ, ತನಗೆ ಬಂದಂಥ ನಿಷ್ಠೂರಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟರೆ, ಮೋಕ್ಷವಾಸಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಸಮುಖಕ್ಕೂ ಮಹಾತ್ಮನೂ ಅತಿಶಯವಂತನೂ ಆಗುವನು. ಅವನಿಗೆ ಅಷ್ಟಷ್ಟರೆ ಬಹುಮಾನ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಹತ್ತುವನು. ಇದು ನಿಶ್ಚಯವೆಂದೂ ಶೃತವಾದ ವಾಕ್ಯವೆಂದೂ ವಿಶ್ವಾಸಿಸುತ್ತೀಯೋ? ಸ್ವಾಮಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಧಾನಿಸಿರೊ. ನಿಜವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು, ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು, ಕೋರಿ ಹುಡುಕಿ, ತಗ್ಗಿ ನಡೆಯ ಬೇಕು. ದಾ

క్షిణ్యవిల్లద పుణ్య ఒందూ ఇల్లవు. నిగర్వదింద దినచర్యగళిగూ శుధ్ధ కర్మగళిగూ సకల కృత్యగళిగూ పుణ్యద కళె ధర్మద భావనె రుత్తువవు. లోకస్థరు విభవదల్లియూ ఆహారదల్లియూ భూషణదల్లియూ బోర్కసదల్లియూ కీర్తి ఇట్టరూ ఇడలి. ననగాదరె జేసునాథ స్వామియొందిగె కూడా తృణీకరిసల్పడువదే, ఇళితరవాగి హోగువదే, దాక్షిణ్యవూ తాళ్మెయూ ఆగిరువదే, మహా కీర్తి బరువమానవాగువదు. లోకస్థరిగె యావదు ఘనవాగిధెయో, అదు స్వామిగె అసహ్యకరవాగిధె.

నాల్కనే చింతనె.

కాలక్షేపవు.

కాలవిరువల్లియే సుకృతవ మాడికొళ్ళిరి.—౧నేదు. ఒబ్బొబ్బను తన్న స్థితిగె తక్కంతె స్వామియన్ను సేవిసువదక్కూ మోక్షవన్ను హొందువదక్కూ సర్వేశ్వరను కాలవ దయపాలిసిదరు. అంథ కాలదొళు పుణ్యవ నడిసిదంథవరిగె మోక్షవూ పాప మాడిదంథవరిగె నరకవూ బరుత్తె. ఆదదరింద వ్యర్థవాగి కాలక్షేపవ మాడదె నమ్మ వశదల్లిరువ కాలదొళు పుణ్యవన్ను మాడబేకు. నావు ఈ భూలోకదల్లి సంచరిసువంథ దినగళు మోక్ష ప్రయాణక్కె కొట్టిరుత్తవె. ప్రయాణ సాగ బేకాదరె, పుణ్య దారి

ಯಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಲ್ಲದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರ ಬೇಕು. ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯ ಬಾರದು. ನಮಗೆ ಅದ ಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಲವು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೆ, ಬೇರೆ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿ ರಲಿಲ್ಲವು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸಂ ಬಳಗಾರರಂತೆ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಧೊರೆಯಾದವನು ತನ್ನ ಸೀ ಮೆಯ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದರೊಳು ಸ್ವಾಮಿ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಲ ಪ್ರಾಪ್ತಕಾಲವೆಂದು ಸುಕೃತದಿಂದ ನಡೆಯ ಬೇಕು. ವರ್ತಕನು ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ ದರೊಳು ಸ್ವಾಮಿಯ ಜೀತವ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂತ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡದೆಯೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯದೆಯೂ ತನ್ನ ಬೇರ ತನಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ನೆನಸ ಬೇಕು. ಒಕ್ಕಲಿಗನು ಆರಂಬ ಸಾರಂಬವು ತನಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ತಾನು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟವು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸಲ್ಲುವಂತೆ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡ ಬೇಕು. ಉಪದೇಶಿಗಳು ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮೊದಲಾದವರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಊಳಿಗ ಮಾಡುವದ ರೊಳು ಕಾಲವ ಕಳೆಯದೆ, ಸತ್ಯ ಮಾರ್ಗವ ತೋಳುವದೂ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸುವದೂ ಪಾಪ ತಿಂಚ್ಚದಂತೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವದೂ ತಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗವೆಂದು ತಮ್ಮ ಕರ್ತರ ಸೇವೆಯೊಳು ಪಾಲುಮಾರಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರ ಬೇಕು.

೨ನೇದು. ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ ಕಾಲವು ತಿರಿಗಿ ಬರಲಾರದು. ಗತಿಸಿದ ಸಂವತ್ಸರಗಳೆಲ್ಲದರೊಳಗೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆನು? ಒಂದೊಂದು ದಿವಸ ಒಂದೊಂದು ಘಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕ್ಷಣದೊಳು ನನಗೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ನೂರು ಫಲಿಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದರೊಳೆಷ್ಟು

ధర్మగళ ఎష్టు పుణ్యగళ సంపాదిస బేకాగిత్తు! ఆదరె ఒందాదరూ నన్న కైయొళు ఫలిసలిల్లవే! ఆ బళిక కాలక్షేప మాడిదరె, పుణ్యవిల్లదెయూ ధర్మ విల్లదెయూ మరణ సమయదల్లి స్వామి కొట్ట కాలక్కె లెక్క ఒప్పిసువదు హ్యాగె?

౩నేదు. వ్యర్థ కాలక్షేపవాగదంతె, ఒందొందు దినదల్లి నాను మాడహోగువ క్రియెగళన్నూ ఆడువ మాతుగళన్నూ నెనెసువ విచారగళన్నూ దిట్టపడిసువెను. ననగె తానే నేమకమాడి తప్పదె నడెయువెను; ఏను మాడువెను, హ్యాగె మాడువెను, మొదలు మొదలాగి యోచిసువెను.

౪నేదు. హొత్తారెయల్లి జాగ్రతెయాగి ఎద్దు, స్వామిగె ఆరాధనె మాడి, నన్న ఆత్మ శరీరవన్ను ఆతన కైవశక్కొప్పిసి, నన్నన్ను రాత్రియొళు కాపాడిదక్కాగి స్తోత్రవ మాడి, నాను ఇందు పాపవ మాడదంతె మనవి మాడి, నన్న విచారగళెల్లవన్నూ నన్న వాక్కు క్రియెగళెల్లవన్నూ శుద్ధవాగిర బేకెంత స్వామియ కైవ్యోళు ఒప్పిసువెను. ఆ బళిక జప ప్రార్థనెగళ పరాకిల్లదె భక్తియొందిగె స్వామియ సముఖదొళిద్దంతె మాడి, నన్న స్థితిగె తక్కంతె నన్న ఉద్యోగక్కె హోగి, అదరొళు పాపద తంత్ర బందల్లి స్వామియ సహాయదింద జయిసువెను. ఏను మాడలిక్కంత ముంచె శిలుబెయ గురుతు హాకికొండు, స్వామియ సముఖదొళు ఇద్ధేనెంత అరితు, నీతియ

ప్రకార నన్న ఉద్యోగవన్ను మాడి, ఈ మర్యాదెత ప్పదె స్వామియ సముఖవ నెనసువెను. అన్న భుజిసు వదక్కింత ముంచె దేవరింద ననగె కొడల్పడుత్తెయొంత ననగూ నన్న అన్నక్కూ స్వామియన్ను ఆశీర్వాద కేళువెను. పశువిన ప్రకార భోజన ప్రియదింద భుజిసదె, అవసరక్కె తక్క హాగె ప్రాణ నిల్లిసువదక్కె మర్యాదెయొళు ఊటా మాడి, పరదేశిగళిగె భాగ హంచికొడువెను. భుజిసిద మేలె అన్నవ కొట్టంథ సర్వేశ్వరనిగె స్తోత్ర మాడువెను. పూజె కాణువదక్కె అవకాశవుంటాదల్లి పూజెయన్ను మహా ఆచారదొందిగూ ఫలదొందిగూ కాణ బేకు. అస్తమానద సమయదల్లి ప్రార్థనె కేళ బేకు. ఆత్మశోధనె మాడదె మలగ బారదు.

౫నేదు. ఈ ప్రకార నడెదు, ఒందు దిన ఒందు ఘళిగె ఒందు క్షణవాదరూ వ్యర్థవాగి హోగలాడిసదె ఇద్దరె మరణ సమయదొళు జ్ఞాన నిక్షేప సంపూర్ణవాగువదు. నిత్య కర్మగళల్లి తప్పు ఆగదంతె మాడబేకాదరె, నీను మాడువదక్కిరువ కృత్యదల్లియే మరణ హొంద బరుదెంత నెనసిరో. నీను మాడిద అల్పకార్యక్కె మితియిల్లద కాలద పరియంత రక్షా సర్వేశ్వరను మోక్షదల్లి భావిసకూడదద ఫలవన్ను పాలిసువరు. అవరన్ను నెనసు. గర్వ అహంకార ఒళగె తూరదంతె ఎచ్చరికెయాగిద్దు, స్వామియన్ను మాత్ర నోడి క్రియె మాడ బేకాగిదె.

పాలువారికెయిల్లదె హురుకినొందిగె స్వామియ కైంకర్యవ మాడుత్తేనెందు నెనసి మాడబేకు.

ఐ ద నే దివ స వు.

౧నే ధ్యానవు.

జేసునాథస్వామి హుట్టిదాగలు పాత్రైసిద దరిద్రత్వవన్ను ధ్యానిసువదు.

౧నే ఆయుత్తవు. బెత్లెహెమెంబ ఊరినొళు నమ్మ కర్తరాద జేసునాథస్వామి దనద కొట్టిగెయల్లి హుట్టిదరెంతలూ అవరన్ను గాడియల్లి హుల్లిన మేలె మలగిసిదరెంతలూ జ్ఞాన దృష్టియింద దర్శిసి నిశ్చయిసువదు.

౨నే ఆయుత్తవు. దనద కొట్టిగెయొళు నమ్మ కర్తరల్లి నడెద పరమ రహస్యగళన్ను గ్రహిసువ హాగె జేసునాథస్వామియన్ను బేడికొళ్ళువదు.

౧నే యోచనె: జేసునాథస్వామి హుట్టిదాగలే అనుభవిసిద దరిద్రవన్ను ధ్యానిసువదు.— ౧నేదు. సుతనాద సర్వేశ్వరను మనుష్య స్వభావవన్ను ధరిస చిత్తవాగిద్దల్లి అతిశయవాద దరిద్రదల్లి హుట్టిదరెందు నెనసిరో. ఈ మితియిల్లద మహిమెయుంటాద దేవరు, సకలక్కూ ఏక కర్తరాదవరు, సకల ద్రవ్యాదిగళ పరలోకదల్లి సంపన్న

ರಾಗಿದ್ದು, ನಮಗಾಗಿ ಪರಲೋಕದಿಂದಿಳಿದು, ನಮ್ಮ ದುರಾಶೆಗಳನ್ನು ಮಟ್ಟುಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಕಲ ದರಿದ್ರವನ್ನನುಭವಿಸಿದರು. ಮನೋದರಿದ್ರರಾದವರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು ಎಂಬ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆ ತಮ್ಮ ಮಾತೃಕೆಯಿಂದ ಪಾಲೈಸಿದರು. ಆದದರಿಂದ ಹುಟ್ಟುವಾಗ ದರಿದ್ರವನ್ನೇ ಕೋರಿದರು.

೨ನೇದು. ಹುಟ್ಟಿದಂಥ ಸ್ಥಳ ಪರಸ್ಥಳವು. ಪ್ರೈಣದಲ್ಲಿ, ಅರಮನೆಯಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಮನೆಯಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಬಿಡುದಿಯಿಲ್ಲದೆಯೂ, ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯೊಳು, ಘಾಳಿಗೂ ಚಳಿಗೂ ಮರೆಯಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ತೊಟ್ಲುಯಿಲ್ಲದೆ ಗೋದಲಿಯಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಪವಡಿಸ ಮಾಡಿದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದನಂತರ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಿಗೆ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು. ಇವರು ಸರ್ವ ವಲ್ಲಭರಾಗಿರಲಾಗಿ, ತಾವು ಬೇಕೆಂದು ಇಂಥ ದರಿದ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಸಕಲ ದ್ರವ್ಯ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತ. ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನವೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ವಿವೇಕವೂ ಉಂಟಾಗಿರಲಾಗಿ ದರಿದ್ರಸ್ಥಿತಿ ಕೋರಿದರೆ, ಅದು ದ್ರವ್ಯಸ್ಥಿತಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈವರಿಗೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಿಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ? ಕೈಯಲ್ಲುಂಟಾದ ಭಾಗ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಮಡಗಿದ ಪಕ್ಷದಿಂದಲೂ ಅವು ಹೋಗದಂತೆ ಭಯದಿಂದಲೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸುವದಕ್ಕೆ ಆಶೆಯಿಂದಲೂ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀಯೆಂತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು. ಅನಂತ ಜ್ಞಾನ ಅನಂತ ಬುದ್ಧಿಯುಂಟಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಮೋಸ ಕೋರಿದರೋ, ನೀನು ಮೋಸಗೊಳ್ಳುತ್ತೀ

ಯೋ? ಈ ಎರಡರಲ್ಲೊಂದು. ಸ್ವಾಮಿ ಮೋಸಹೋಗುವದಿಲ್ಲವಲ್ಲ; ಆದದರಿಂದ ನೀನೇ ಮೋಸಹೋಗುತ್ತೀ. ಸ್ವಾಮಿಯ ಹಿಂಬಳಿಗೆ ಬಾ. ಅವರ ನಿಜ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ನಿನ್ನ ಅಂಧತ್ವ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವದು. ಲೌಕೀಕ ಭಾಗ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಅನಿತ್ಯವೆಂತಲೂ ಅಲ್ಪವೆಂತಲೂ ಎಣಿಸಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಡದೆ, ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಕೋರಿದ ದರಿದ್ರತ್ವವೇ ಎಷ್ಟೋ ಭಾಗ್ಯವೆಂತ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವಿಯಾಗಲಿ.

೨ನೇ ಯೋಚನೆ: ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೇ ತೊಟ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಪಾತೈಸಿದ ದರಿದ್ರವನ್ನು ನಡಿಸುವ ಬಗೆ ಹ್ಯಾಗೆಂದು ಧ್ಯಾನಿಸುವದು.—೧ನೇದು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪಾಲಿಸಿದ ದಿವ್ಯವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ, ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರನಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ: ಈ ಬಾಲಕನು ಇದ್ದಹಾಗೆ ನೀವುಂಟಾದರೆ ವಿನಾ, ಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಶೇರಲಾರರಿ, ಎಂದು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆಂತ ನೆನಸಿಕೋ. ಸದ್ಗತಿ ಶೇರುವದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರ ದರಿದ್ರತ್ವವ ನಡಿಸ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರ, ತನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನು ಅನುಸರಿಸ ಬೇಕು. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಸರ್ವಸಂಗ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದಹಾಗೆ ಸಂಸಾರಿಗಳು ಮಾಡ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವು. ಲೋಕದ ದ್ರವ್ಯವಿಲ್ಲದವರು, ಅಂದಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನ್ನ ತಮ್ಮ ಬೆವರಿನಿಂದ ತಾನೇ ಸಂಪಾದಿಸುವಂಥವರು, ತಮ್ಮ ದರಿದ್ರತ್ವದ ಮೇಲೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರೆ, ತಮಗಿಲ್ಲದ್ದರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟರೆ, ಉತ್ಸಹದ ದಿವಸಗಳೊಳು ಕೆಲಸ ಗೈದರೆ, ಆಸೆಯ

ಮುಖಾಂತ್ರದಿಂದ ದ್ರವ್ಯಸ್ಥರೇ ಹೊರ್ತು, ನಿಜವಾದ ದರಿದ್ರರು ಅಲ್ಲವು. ಋಣ ಕಾಸು ಉಳ್ಳಂಥವರು, ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿರಿಸದೆಯೂ ಲೋಭಿತನವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಭಿಕ್ಷುಕರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷವನ್ನೀಡಿ, ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ತಮ್ಮ ದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವದಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತವಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಮರ್ಯಾದೆ ಮಿಂಚಿ, ಹೋಗದೆ ಅಧಿಕ ಒಡವೆ ಅಲಂಕಾರ ಭೂಷಣಗಳ ಧರಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ, ಅವರು ನಿಜವಾದ ದರಿದ್ರರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗಿಂತಲು ಅತಿಶಯವಾದ ದರಿದ್ರರು ಇದ್ಧಾರೆ. ಅವರ್ಯಾರಂದರೆ, ಸ್ವಾಮಿ ಮುಖಾಂತ್ರದಿಂದ ಲೋಕದ ಭಾಗ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ತೃಣೀಕರಿಸಿ, ನಿಜವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ದರಿದ್ರ ಆಪತ್ತು ಕಷ್ಟ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಅನುಭವಿಸಿ, ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಂಬಿ, ಸುಖ ಉಂಟಾದಾಗ ಸಂತೋಷವಿಲ್ಲದೆ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಏನಿಲ್ಲದಾಗ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಯಾವಾಗ್ಯಾ ಸಮಚಿತ್ತನಾಗಿದ್ದು, ದರಿದ್ರ ವ್ರತಮಾಡಿದವರು, ಅವರೇ ನಿಜವಾದ ದರಿದ್ರರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ದರಿದ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಸಹ ಅದನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ದುರಾಶೆ ತ್ಯಜಿಸಿ, ನಷ್ಟ ಬರುವಲ್ಲಿ ಕೋಪವ ಮಾಡದೆಯೂ ಶಪಿಸದೆಯೂ, ಲಾಭ ಬರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸಂತೋಷ ಪಡದೆಯೂ, ಲೋಭಿತನವಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಪರದೇಶಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಷವನ್ನಿರಿಸಿ, ನಿಜವಾಗಿ ದರಿದ್ರರಾಗಿರದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲಾದರೂ ಇರಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕದ್ದು: ಪರಲೋಕ ಭೂಲೋಕಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಂಥ ಸರ್ವೇಶ್ವರಾ, ದೇವರವರು ನಮಗಾಗಿ ದರಿದ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಸುತ

నన్ను హుట్టిసిదిరల్లా. నిమగూ దనద కొట్టిగెయల్లిద్ద జేసునాథస్వామిగూ ఉత్తమ ఆరాధనె మాడుత్తా ఇద్ధేనె. స్వామీ, నిమ్మన్ను నోడి లోకద భాగ్యవాద్యంతవు తృణీకరిసుత్తేనె. నిమ్మ తిరుదరిద్రవు ననగె సకల నిక్షేపగళిగింతలు ప్రియవాగిరుత్తె. లౌకిక నిక్షేపగళు నన్నల్లిద్దాగ్యూ దేవరవర పాదగళిగె ఒప్పిసువెను. లవలేశ పాప మాడువదక్కింత, సుఖ భాగ్యగళెల్ల బిట్టు బిడువెనెందు ఘట్టి ప్రతిజ్ఞె మాడుత్తా ఇద్ధేనె, స్వామీ. ఆదరె నన్న త్రాణె సాలదద్దరింద నిమ్మ దివ్య దరిద్రవ పాత్రైసిరి, నన్న ప్రతిజ్ఞె ఘట్టి పడిసిరి. మనస్సినొళు దరిద్రరాగిరువంథవరిగె మోక్షదానందవ పాలిసువెవెంత మాతు కొట్టిరల్లా. దరిద్రదింద ననగె మోక్షరాజ్యవ పాలిస కరుణిసిరి.

౨నే ధ్యానవు.

ఏజిప్తు దేశక్కె హోగోణవు.

౧నే ఆయత్తవు. వేద శృతియ ధ్యానిసువదు. ఇగో మువ్వరు రాయరు నమ్మ కర్తరిగె ఆరాధనె మాడి తమ్మ తమ్మ రాజ్యగళిగె బేరె బేరె దారియాగి హోదాక్షణవే, కర్తర సమ్మనస్సు జోసేఫెంబవరిగె స్వప్నదల్లి ప్రత్యక్షవాగిద్దు, బాలరన్ను హతమాడ హెరోదెసను హుడుకుత్తానాదదరింద దివ్య బాల

ನನ್ನೂ ಇವರ ಜನನಿಯನ್ನೂ ಹಿಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಏಜಿಪ್ತಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಚ್ಚರಿಸುವ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ಇರಬೇಕೆಂತ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಜೋಸೇಫ್ ಎದ್ದು ಬಾಲನನ್ನೂ ಇವರ ಮಾತೃವನ್ನೂ ಹಿಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಏಜಿಪ್ತಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹೆರೋದೆಸನ ಮರಣದ ಪರಿಯಿಗೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು; ವೇದವಾಕ್ಯ ಈಡೇರುವಂತೆ: ಏಜಿಪ್ತಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಕುಮಾರನನ್ನು ಕರೆದೆವು.

೨ನೇ ಆಯತ್ತವು. ಈ ಶೃತವಾದ ವಾಕ್ಯ ಗ್ರಹಿಂಸುವ ಹಾಗೂ ಅದರೊಳುಂಟಾದ ಬೋಧನೆ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವಹಾಗೂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದು.

೧ನೇ ಯೋಚನೆ: ದೇವ ಯತ್ನದ ಮೇರೆಗೆ ನಾವು ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ತಮ್ಮ ನಡತೆಯಿಂದ ಪಾಠೈಸಿದ ಬೋಧನೆ ಧ್ಯಾನಿಸುವದು. —೧ನೇದು. ಹೆರೋದೆಸೆಂಬ ರಾಯನು ಬಾಲಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಹಂತಮಾಡ ಹುಡುಕುತ್ತಾನಾದದರಿಂದ ಏಜಿಪ್ತಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಕರ್ತರಾಗಿದ್ಧಾರಲ್ಲಾ. ತಮಗೆ ಶತೃವಾದ ಹೆರೋದೆಸನ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ಕರಗಿಸುವರು; ದೂರದಿಂದ ಮೂವರು ರಾಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮುಖಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಕೆಗಳರ್ಪಿಸಿ ಆರಾಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕರೆದ ಮೇರೆಗೆ ಹೆರೋದೆಸನನ್ನು ಕರೆಯ ಬೇಕಾದರೆ ಕರೆಯುವರು; ಅವನ ಮದಗರ್ವಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ ಆ ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಮಾಡುವರು. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತರು ಸಕಲ ಧರ್ಮ

సకల పుణ్యగళన్ను తమ్మ మాతృకెగళింద పాలైస చిత్తైసిద కారణ, సమ్మనస్సు హేళిద మేరెగె ఏజిప్తు దేశక్కె హోదరు. స్వామి తమ్మ చిత్తవ అరుహు మాడిదరు, సాకు: ఆజెగె శోధిస కెలసవిల్ల. ఆళిదవరు తమ్మ యత్నద మేరెగె నడెయదె పితనాదవరింద తమ్మన్ను నడిస మాడుత్తారె. మనె బంధు మిత్రరన్ను సీమెయన్ను బిట్టు బిట్టు అరియద సీమెగె హోగ బేకెందు దేవయత్నవాదదరింద, ఆ క్షణదల్లియే హోగుత్తారె. ప్రయత్నవిల్లవెందూ, ప్రయాణ దూరవెందూ, ప్రజెగళు అజ్ఞానరూ, ఈ ముంతాద విఘ్నగళుంటెందూ హేళువదిల్లవు, రాత్రియల్లియే శీఘ్రమెద్దు హోరటు, ఎష్టు దినవిర బేకెంత కేళదె, సర్వేశ్వరన చిత్తద మేరెగె హోగుత్తారె.

౩నేదు. జేసునాథస్వామి పాలైసిద బుద్ధి అతి శ్రేష్ఠవాద బోధనె సరి. ఆ మాతృకెయన్ను నోడి ఈ మేరెగె నడెయ బేకు. స్వామియ యత్న ఈ వరిగూ ఎష్టావర్తి తప్పిసి కొండెను! స్వామీ, తమ్మ దివ్య పరామరికెయన్ను నంబదె, నన్న బదుకిన మేలె అతి భయదొందిగె చింతెయాగిద్దెను; నన్నన్నూ నన్న ఎచ్చరికెయన్నూ నంబిదంతె నడెదెను. ఇన్ను ముందె నిమ్మ దివ్య మాతృకెయన్ను నోడి, సర్వేశ్వరను నన్నన్ను హ్యాగె నడిసుత్తారో హాగెయే నడెయువెనెంత ఘట్టి ప్రతిజ్ఞె మాడుత్తేనె.

೨ನೇ ಯೋಚನೆ: ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ಮಾತೃಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ ದೇವ ಯತ್ನಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿ ನಡತೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳ್ಯಾವವೆಂತ ಧ್ಯಾನಿಸುವದು.—ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳಿದವರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಡಿಸಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಕಾರಣಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗುಂಟು. ೧ನೇ ಕಾರಣವು, ಅದು ನ್ಯಾಯುವಾಗಿಧೆ;—೨ನೇ ಕಾರಣವು, ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಆದದರಿಂದ ತಕ್ಕ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ;—3ನೇ ಕಾರಣವು, ನಮಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತೆ.

೧ನೇ ಕಾರಣವು: ನ್ಯಾಯುವಾಗಿಧೆ.—ಯಾಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಅವಸರಗಳನ್ನೂ ಅಕ್ಕರೆಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ತ್ರಾಣಿ ಚಿತ್ತವುಳ್ಳವರನ್ನು ನಂಬುವದೂ ತನ್ನನ್ನು ಅವರಿಂದ ಆಳ ಕೊಡುವದೂ ನ್ಯಾಯುವಲ್ಲವೇ? ಅಂಥ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಬಗ್ಯೆ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತರು ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಈ ವಾಕ್ಯವ ಪಾಲಿಸಿದರು, ಏನಂದರೆ: ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದವರು ಏನೇನು ನಿಮಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಅರಿಯುವರು. ನಮಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದೆಲ್ಲ ದೇವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದು. ಅವರು ನಮಗೆ ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ಧಾರಲ್ಲವೇ? ನಮ್ಮ ಅವಸರ ಅಕ್ಕರೆ ತಿಳಿದರೆ, ಅರಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಪರಾಮರಿಸುವದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಯವು ಯಾತಕ್ಕೆ? ನಮಗೆ ತಂದೆಯಾಗಿರಲಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ದಯವನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ ಇಡದೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವರೆಂದು ಸಂದೇಹ ಪಡ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಜ್ಯೋತಿಶ್ಚಕ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸಕಲ ಸ್ವತಂತ್ರವಿರಲಾಗಿ, ಅವರು ನಮಗೆ ಬೇ

ಕಾದ ಭಾಗ್ಯಗಳ ಕೊಡಲುಳ್ಳವರು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮರೆಯೊಂದಾದರಿಲ್ಲವು; ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರ ಪರಾಮರಿಕೆಯುಂಟು. ಯಾವ ವರ್ತನೆಯಾದರೂ ಯಾವ ಸಮಾಚಾರವಾದರೂ, ಘನವಾಗಲಿ ಅಲ್ಪವಾಗಲಿ, ಕಿಕ್ಕು ಇಲ್ಲದೆ ಈಕ್ಷಿಸಿ ನಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತ ಕೋಟಿ ಯುಗಾಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವೃತ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ಸಮುಖದೊಳಿರುತ್ತವೆ. ಸಕಲವನ್ನರಿತು ರಕ್ಷಿಸಿ ನಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪಾಲಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ, ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ತಲೆಯ ಕೂದಲು ಬೀಳದಿದ್ದರೆ, ಘನವಾದ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಆತ್ಮದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನೂ ಪರಾಮರಿಸದೆ ಇರುವರೋ? ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಪಕ್ಷವಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೈ ಬಿಡುವರೋ? ನಿನ್ನನ್ನು ದಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಬದುಕುವದಕ್ಕೆ ತಾಯಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಕಾಪಾಡಿ, ನಿನಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ತದ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವ ಹಾಗೆ ಬೇಕಾದ ವರಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸದೆ ಇರುವರೋ? ನಿನ್ನನ್ನು ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತನನ್ನು ಮಾಡಿದಂಥವರು ನಿನಗೆ ಲೋಕದ ಬದುಕು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವರೋ? ನಿನ್ನ ಹೆತ್ತ ತಂದೆಯನ್ನು ನಂಬಿಯಿದ್ಧೀಯಲ್ಲವೇ: ದೇವರಂತೆ ತಂದೆಯೊಬ್ಬರಾದರುಂಟೋ? ಪರಲೋಕದೊಳಿರುವಂಥವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ಧಾರಲ್ಲ? ಯಾವ ವಸ್ತುವಾದರೂ ತಮಗೆ ಎದುರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವದೋ? ಅಚೇತನವಾದ ವಸ್ತುಗಳು ಸಹ ಅವರ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ದೇವರಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತೈಸುವದೂ ಮಾಡುವದೂ ಒಂದೇ, ನನಗೆ ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲ,

మేలు, కీడు, విఘ్న, సహాయ, ఉచిత, అనుచిత, ఇవెల్లా నోడుత్తా బరుత్తారె. త్రాణిగె ముట్టిల్ల; నన్న మేలె పక్షవు పక్షవే: ననగె భయవు యాకె?

౨నే కారణవు: సర్వేశ్వరనిగె ఆచరణెయాగుత్తె.—హ్యాగందరె, సృష్టిసల్పట్ట మనుష్యను తన్నన్ను సృష్టిసిద స్వామిగె ఆచరణెయెంబ రీతి ప్రశస్త మాడ బేకాదరె, అవరన్ను సడ్డె మాడి స్నేహిసి స్తుతిసిదరె ప్రశస్తవాగువదు. సడ్డె మాడువ బగె హ్యాగందరె, తన్నన్ను తాను సర్వేశ్వరనింద ఆళ్లపడ మాడువదూ తన్న యత్నక్కె అనుకూలవాగిరువదూ సడ్డెయల్లవే? భక్తియన్ను తోరిస బేకాదరె, దేవర దయవన్ను సంపూర్ణవాగి నంబి తన్నన్ను తాను మరెతు, స్వామియొళ్గు విశ్రమిసికొండు, సుఖ దుఖగళు తుష్టి నష్ట సమవాగి నోడికొండు, దేవర చిత్తవాదరె సఫలవెంత ఎణిసికొళ్లువంథవరు అవరే భక్తివంతరు.

3నే కారణవు: నమగె ప్రయోజనవాగుత్తె.—హ్యాగందరె, మనుష్యను చింతెయిల్లదె దుఖవిల్లదె నెమ్మదియాగిద్దు, తృప్తి హొంది, దేవ యత్నదల్లి విశ్రమిసి, కూసు తాయియ మడిలల్లి పవడిసి నిద్రె హోగువ మేరెగిరువదు, అదక్కింత ప్రయోజనవుంటో? ఈ స్థితియన్నరితు హొందిదంథవరు భాగ్యవంతరు. సకల ద్రవ్యగళ నష్టదింద సంపాదిసిదాగ్యూ, ఆ స్థితి ననగె దొరకిదరె వరప్రసాదద నిక్షేప దొ

రకిద హాగాయితు; అదరొళు స్థిరవాద సమాధాన వుంటు: ముక్తి హొందిదవర తృప్తియు నిక్షేపవాగిదె, బరువ మోక్షద అడవు కూడదు. నన్న జేసు నాథరే, నడతెయింద దేవరవరు మాత్ర ఇంథ పరిపూర్ణ నంబికెయన్ను పాల్కైసిదిరే, ననగె దయ పాలిసిరి. నిమ్మ శక్తి మట్టిల్లద దయెయన్ను నాను హొందువంతె నిమ్మ మేలె భక్తి వాంభల్యతె ఇరబేకు. ఇంథా భక్తియన్ను ననగె పాలిస కరుణిసిరి.

3నే ధ్యానవు.

జేసునాథస్వామియ శ్రవణధర్మవు.

౧నే ఆయత్తవు. హన్నెరడు సంవత్సరగళ వయస్సినింద మూవత్తు సంవత్సరగళ వయస్సిన వరివిగూ నమ్మ కర్తర చరిత్రెగళల్లి ఈ వాక్యగళు మాత్ర బరెదిరుత్తవె: జోసెఫర మరియమ్మనవర మాతు కేళి అవరిగె కేళ్పట్టు కొండిద్దరు. ఆ వాక్యగళ నెనసువదు.

౨నే ఆయత్తవు. జేసునాథస్వామి పాల్కైసిద విధేయత్వవు నావు గ్రహింసువంతెయూ అనుసరిసువంతెయూ బేడికొళ్ళువదు.

౧నే యోచనె: జేసునాథస్వామి పితనాద సర్వేశ్వరన వాక్యవ కేళుత్తా నడెదరెందు ధ్యానిసు

ವದು.—ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ತಮಗೆ ಪಿತನಾಗಿರುವಂಥ
ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ತವನ್ನರಿತು ಮೂವತ್ತು ವರುಷದ ವಯ
ಸ್ಸಿನ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಅಜ್ಞಾತವಾಸವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭಿಕ್ಷು
ಕನ ಕುಮಾರನಂತೆ ನಡೆದಂಥ ವರ್ತಮಾನವ ಧ್ಯಾನಿಸಿ
ಕೋ. ಅಷ್ಟರೊಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಚರಿಸುತ್ತಾ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ
ದಿವ್ಯೋಪದೇಶವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾ ಬರ ಬೇಕಾದರೆ,
ತನ್ನ ಚಿತ್ತ; ತನ್ನ ಅದ್ಭುತಗಳಿಂದ ವಿಸ್ಮಯವ ಹೊಂದ
ಮಾಡಿ, ಪರಿಶುದ್ಧ ನಡತೆಯಿಂದ ಮಾತೃಕೆಯಾಗಿ, ದೇವ
ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬೈಲು ಪಡಿಸುವರು. ಆದರೆ ಈ ಮಾ
ರ್ಗವ ಹಿಡಿಯದೆ ಯಾಕೆ ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಮ ಗುಪ್ತ
ದಲ್ಲಿಯೂ ಮೌನವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆಂದು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸು
ವಂತೆ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಸ ಪಡ ಬೇಕು. ಈ ದಿವ್ಯ
ವಾದ ಬೋಧೆಯನ್ನು ಕೇಳ ಬೇಕು.

೧ನೇ ಬೋಧನೆ.—ಪುಣ್ಯದ ಉಚಿತವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ
ಸ್ವಾಮಿಯ ಚಿತ್ತದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವದೇ
ಹೊರ್ತು, ಸ್ವಾಮಿಗಾಗಿ ಸಹಿಸಿದ ಘನವಾದ ಕಷ್ಟಗಳೊಳ
ಗೂ ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯಗಳೊಳಗೂ ಆಡಿದ ವಾಕ್ಯಗಳೊಳಗೂ
ಮಾತ್ರ ಅಡಗಿರುವದಿಲ್ಲವು. ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರಾದ ಜೇಸು
ನಾಥಸ್ವಾಮಿ ನಜರೇತೆಂಬ ಊರಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾದ ವಾಸ
ದಿಂದ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಆಚರಣೆ ಕೊಂಚ ಮಾ
ಡಿದರೆಂದೂ, ಜೆರೂಸಲೇಮೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದೊಳು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದ
ತತ್ವ ಬೋಧನೆಗಳಿಂದಲೂ ಅದ್ಭುತಗಳಿಂದಲೂ ತಮಗೆ
ಪಿತನಾಗಿರುವಂಥ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಆಚರಣೆ ಅಪಾರ ಮಾಡಿ
ದರೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗದು: ಯಾಕಂದರೆ ಇದರೊಳು ಸ್ವಾ

మియ చిత్తవు సరి, అదరొళు స్వామియ చిత్తవు సరి; ఆదదరింద స్వామిగె సరియాద కీర్తి, సరియాద ఆచరణె బంతు. ఈ మేరెగె అపార కెలస మాడిదరూ, స్వల్ప కెలస మాడిదరూ, స్వామిచిత్తద ప్రకార మాడిదరె పుణ్యవూ సరి ఫలవూ సరి. వ్యాధి గ్రస్తరు తపస్సు మాడకూడదెంతలూ దరిద్రరు భిక్ష కొడకూడదెంతలూ అంగలాయిసె పడ బేడ: స్వామియ చిత్త మాడిదరె తపస్సిగింతలూ హెచ్చు, భిక్షక్కింతలూ హెచ్చు.

౨నే బోధనె.—అజ్ఞాతవాసవెంబ అంతరంగ వాసవు అనేకరిగె మోక్షమార్గవాగుత్తె. స్వామిగె స్తోత్రవ మాడువదక్కె మహా ఉపాయవాగిదె. అదు హ్యాగందరె, అపరూపవాద పరిమళవు ఎష్టు పరియంతర ముచ్చి ఇరువదో, అష్టు పరిశుద్ధవాగి నిల్లువదు; బయిలినల్లిద్దరె బర బర కొళతు కెట్టు హోగి దుర్గంధ హిడియువదు. పుణ్యాత్మను గుప్తదల్లి ధర్మవ మాడిదరె, కాణపడదె తపస్సు మరె మొళు హెసరు కీర్తి ఇల్లదె వర్తిసువల్లి, అహంకార హుట్టువదిల్లవు; ఎంథ పవిత్ర ఉద్యోగదల్లి వర్తిసిదరూ, ప్రసిద్ధియాదరె అహంకార మమకారాదిగళు నుసి హుళద మేరెగె హుట్టువవు.

౩నే యోచనె: జేసునాథస్వామి హిరియర మాతు కేళికొండు నడెద వర్తమానవ ధ్యానిసువదు.—౧నేదు. సువిశేషదల్లి జేసునాథస్వామియ

ಚರಿತ್ರೆಯೊಳಗೆ ೧೨ ಸಂವತ್ಸರಗಳ ವರ್ತಮಾನವೇನಂದರೆ, ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರಷ್ಟಲ್ಲದೆ, ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲವು. ಮರೀಯಮ್ಮನಿಗೂ ಜೋಸೇಫಿಗೂ ಕೀಳ್ಪಟ್ಟು ನಡೆಯುವದು, ಇದು ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರ ಉದ್ಯೋಗವು. ಅವರ ಅದ್ಭುತಗಳೂ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ಜ್ಞಾನಪ್ರಬೋಧೆಯೂ ಇದೇ. ಆದರೆ ಈ ಶ್ರವಣಧರ್ಮದ ಔಚಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿಧಾನಿಸಿ ಶೋಧಿಸಿ ಧ್ಯಾನಿಸ ಬೇಕು.

೨ನೇದು. ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂಥವರ್ಯಾರು? ಅನಂತ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ನಿಜವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕುಮಾರನೂ, ಅಖಿಲ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲ ಆಳುವಂಥಾ ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಬುದ್ಧಿಯುಂಟಾದ ಕರ್ತರಾದವರೂ, ನನಗಾಗಿ ರಂಸಿಕೂಸಿನ ಹಾಗೆ ಮಾತು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನಡೆದರಲ್ಲ. ನಾನೋ ಅಂದರೆ, ಪವಿತ್ರತೆಯಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನೂ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದವನೂ ಆಗಿ ಹಿರಿಯರ ಮಾತು ಕೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನ್ಯಾಯವೋ?

3ನೇದು. ಯಾರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ? ತಮಗೆ ಮಾತೆಯಾಗಿದ್ದಂಥ ಮರೀಯಮ್ಮನವರ ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ಭಾವನೆಯಾಗಿದ್ದಂಥ ಜೋಸೇಫೆಂಬವರ ಮಾತನ್ನು ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಧೇಯತ್ವವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಇನ್ನು ಹಿರಿಯರ ಕೆಳಗೆ ನಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡ ಬರುಂದೋ? ಹಿರಿಯರ ಮುಖ ನೋಡದೆ, ಹಿಂಲೇ ತನವ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮುಖವ ನೋಡ ಬೇಕು.

౪నేదు. కర్తరు మాతు కేళిద బగె హ్యాగె?
శీఘ్రవాగి, తామసవిల్లదెయూ మోరెపడదెయూ,
అనుకూలవాగి కేళికొండు బందరు. సమర్పక
వాగి, కించిత్తు మాతు మీరదె, సంపూర్ణవాగి, మన
స్సినొళు సమ్మతిసి; తమ్మ పితనిగె స్తోత్రవాగి, మరీ
యమ్మనవర జోసేఫర వాక్యవ కేళికొండిద్దరు. ఈ
ప్రకారదల్లి జేసునాథస్వామియ మాత్యకె నోడి
నడెయుత్తియ్యో? ఎష్టావర్తి మోరెయిట్టు పాలు
మారికెయాగి బుద్ధియన్ను కేళిది! ఎష్టాసర్తి, రిూ
రగణ కెలస మాడిదాగ్యూ, మనస్సు ఒప్పా బారవిల్లదె
నింతితు! నమ్మ కర్తరాద జేసునాథస్వామి తోరి
సిద మాత్యకెగె ఎష్టు దూరవాగి ఇరుత్తీయెంత నెనసి,
నిన్న సోమారితనవ తొరెసి, విధేయత్వవుళ్ళ మనస్స
న్ను ధరిసికొ.

౫నేదు. యావదరొళు జేసునాథస్వామియు
మాతు కేళుత్తిద్దరు? బడవర మక్కళు మాడువ కెల
సగళల్లియే. నమ్మ కర్తరు సంతోషవాగి మరీ
యమ్మనవరిగూ జోసేఫెంబవరిగూ సహాయవ
మాడుత్తా ఇద్దరెంత నెనసికొ. అహంకారవన్నూ
గర్వవన్నూ మట్టు పడిసికొ. కర్తరూ నిజవాద
దేవరూ మాడిద కెలస నిన్నంథ పాపాత్మనిగూ సల్ల
దెంధేళదె, హిరియరు యావ కట్టళె మాడిదాగ్యూ,
స్వామియ వార్తె కేళదంతె శీఘ్రదిందలూ భక్తియిం
దలూ సంపూర్ణవాగి కేళు. సర్వేశ్వరా స్వామీ,

ದೇವರವರು ಪರಲೋಕದಿಂದ ನಿಮಗೆ ಪಿತನಾಗಿರುವಂಥ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ತದ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆಯಲು ಚಿತ್ತೈಸಿದಿರಲ್ಲಾ? ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಂಥವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದೇ ಹೊರತು, ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಚಿತ್ತವ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು, ದೇವರವರಿಗೆ ಬದಲಾಗಿರುವಂಥ ಹಿರಿಯರ ಮಾತು ಮೀರದೆ ಕೇಳುವಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅವರೊಳು ನೋಡುವ ಹಾಗೂ ನನಗೆ ದಯ ಮಾಡಿರಿ. ನನ್ನ ಅಹಂಕಾರವ ಬಿಟ್ಟು ಕೀಳ್ಪಟ್ಟು ನಡೆಯುವೆನೆಂಬ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಧೈರ್ಯವ ಪಾಲಿಸ ಕರುಣಿಸಿರಿ.

೫ನೇ ಚಿಂತನೆ.

ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಆವಾಹನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು.

ತಿರು ಸಭೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳೊಳು ಸ್ವಾಮಿಯ ಆವಾಹನೆಯೆಂಬಂಥಾದ್ದು ಏನಂದರೆ, ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನೆನಸಿ, ಅವರ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳು ನಡೆಯುವದು. ಇದು ಮಹಾ ಉಚಿತವೆಂದು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೂ ಮಹಾತ್ಮರೂ ತಪೋಧನರೂ ಸತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ ಬಹುಶಃ ನಡಿಸಿದಕಾರಣ, ಅದರ ಅವಸರ ಪ್ರಯೋಜನ ನಡೆಯುವ ವಿಧವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ಅತಿ ಮೇಲಾಗಿರುತ್ತೆ.

೧ನೇದು: ಅವಸರವಾಗಿದೆ.—ಸ್ವಾಮಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯ

న్ను నెనసి నడెయువదు అవసరవెంబువదక్కె ఎరడు కారణగళుంటు.

౧నే కారణవు: దేవరు ఎల్లియూ వ్యాపియాగిద్దారె.—దేవరు సర్వాంతర్యామి ఆదదరింద, నాను ఎల్లియూ దేవరన్ను పూజిసబేకు. అవరు సకలక్కూ కర్తరు, నాను అవర వశవర్తియెందు నెనసబేకు. ఈ ప్రపంచవాద్యంతదొళు దేవసన్నిధియింద శుచియిల్లద స్థళ ఒందూయిల్లవు. నానెల్లిద్దాగ్యూ, ఈ శృతవాద వాక్యవన్ను కేళబరుదు: ఈ స్థళవు పవిత్రవెందు తిళియదె ఇద్దెను, నెనసదె హోదెను; ఇల్లి సర్వేశ్వరను ఇద్దారె, ఆదరె మరెతిద్దెను. ఈ ప్రకార స్వామియ సముఖదొళు నడెదుకొండిరువల్లి సర్వవ్యాపియాగిరువంథ స్వామిగె నిజవాద స్తోత్రద పగది సల్లిసి కైంకర్యవ మాడుత్తేనె. అర్చ్య. ఆగుస్తీనెంబ మహా గురువాదవరు దేవరన్ను సర్వవ్యాపకదింద అపరిమిత సముద్రదంతె నెనసిదరు. అదరొళు సృష్టిసల్పట్ట వస్తుగళెల్లా ముళిగి, దేవ మహిమెయిందలూ స్వభావదిందలూ తుంబి, అవరింద హొరగె హొరటు బైలిగె బరువదక్కె అవకాశవిల్లదె, అవర సన్నిధియొళు తమ్మ హుట్టువికెయింద నింతిరుత్తవె. ఆదదరింద, మనుష్యను బుద్ధి సంపన్ననాద కారణ, జ్ఞానదిందలూ భక్తియిందలూ స్వామియన్ను ఆవారుంనె మాడికొండు, స్వామియ మధ్యదొళు ఇద్దేనెంతలూ

ದೇವರು ಪ್ರಸನ್ನರೆಂತಲೂ ತನಗೂ ದೇವರಿಗೂ ಮಹಾ ಅನುಕೂಲವೆಂತಲೂ ಯೋಚಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುವದು.

೨ನೇ ಕಾರಣವು: ದೇವರು ಸಕಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ಧಾರೆ.—ದೇವರು ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವಂಥ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಿಧಾನಿಸುತ್ತ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ದರ್ಶಿಸಿ, ಅವರ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳು ನಡೆದು, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾದವರು ನನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೂ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೂ ಅಂತರಂಗದ ವಿಚಾರಗಳಿಗೂ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೂ ಸಾಕ್ಷೀಭೂತರಾಗಿದ್ಧಾರೆಂತ ಯೋಚಿಸ ಬೇಕು. ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನವೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೂ ಉಂಟಾದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ, ಒಲ್ಲಿದರೂ ಒಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ಧೇನೆ. ಅವರ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿ ತಪ್ಪಿಸ ಕೂಡದು. ದಾವೀದೆಂಬ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾದವರು ಹೇಳಿದ ಮೇರೆಗೆ, ದೇವರವರ ಜ್ಞಾನವ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿ ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು? ನಿಮ್ಮ ಸಮುಖದಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗುವೆನು? ಪರಲೋಕಕ್ಕೇರಿದರೂ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ಧೀರಿ; ಪಾತಾಳಕ್ಕಿಳಿದರೂ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸನ್ನಮೂರ್ತಿಯಾಗುತ್ತೀರಿ; ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರದ ಕಟ್ಟಕಡೆ ನಿಂತರೂ, ನಿಮ್ಮ ಕೈಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎಳಕೊಂಡುಬರುವ ನಿಮಿತ್ತ ಅಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರವರ ವಶವಾಗಿರುವೆನು. ಅಂಧಕಾರವು ನನ್ನನ್ನು ಮುಚ್ಚುವದೆಂತ ನೋಡಿದರೆ, ದೇವರವರ ಸಮುಖದೊಳು ಕತ್ತಲೂ ಮೊಬ್ಬಾಗಿರುವದಿಲ್ಲವು: ಹಗಲು ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ರಾತ್ರಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತೆ, ಅಂದರು. ಈ ಯುಕ್ತಿ

యింద అర్చ్యశిష్ట రాయను యావాగ్యూ స్వామియ సముఖదొళు నడెయ బేకెంత సంకల్పిసిద మేరెగె నాను సంకల్పిస బేడవో?

౨నేదు: ప్రయోజనవాగిధె.—స్వామియ ఆవారనె మాడికొళ్ళువ సాధకదింద ఎరడు విశేష ప్రయోజనగళుంటు.

౧నే ప్రయోజన: పాపవ మాడద హాగె అమృతవాద ఔషధవు.—హ్యాగందరె, స్వామియ సముఖదొళిద్దేనెందు నెనసిదరె, క్రమ తప్పద హాగూ మర్యాదెయొళు నిల్లువహాగూ ఒళ్ళే ఉపాయవు, సకల ఆశే విషయాదిగళిగె సాకుమాడువంతె ఒళ్ళే బుద్ధియాగిధె, నన్నల్లి ఇరువంథ శతృగళాద అరిషడ్వర్గగళన్ను జయిస మాడుత్తదె. ఘనవాద పాపక్కె హేతువెయాద యావదొందు శోధనె సంభవిసువ వేళెయల్లి, నన్న కర్తర సముఖదొళు ఇద్దేనెంతలూ, పాప పుణ్య నిర్ణయద కర్తరు నన్నన్ను నోడుత్తిధారెంతలూ, ననగె నిర్ణయ ఈగలే మాడువరో మాడదిరువరో ఎంతలూ మనస్సినొళు అభిప్రాయవుంటాగిద్దరె, ఎష్టు మతభంగనాగిద్దరూ, ఎష్టు మద గర్వ మించియిద్దరూ, మురియల్పడువదు, సరంజ. స్వామియ దర్శన హోగలాడిసదిద్దరె, ఒందు దినక్కాదరూ పాప మాడువరో? కుళువాడి నోడుత్తిరలాగి కళ్ళరు కళ్ళతన మాడువరో? సర్వేశ్వరను ఈగలే నోడుత్తాయిధ్ధారె, ఎష్టు అంతరం

గవాగిద్దాగ్యూ తమగె అంతరంగవిల్లవు సరంజవెందు మనదొళు ఇరిసదెయిద్దాగ్యూ, స్వామిగె విరుద్ధవాగియూ అవరు నోడదెయూ యారాదరూ దుష్కృతవమాడలవకాశవుంటో? అగడమాడి ఓదికొండ దులాభి రుడుగను ఆ విచారదింద, పితనాదవనే, పరలోకక్కూ నిమ్మ సముఖదల్లియూ పాపవ మాడిదె నెంత దుఃఖపట్టు, తందెయ బళిగె తిరిగి బందను.

౨నే ప్రయోజన: సాంగోపాంగవెంబ పుణ్యద శిఖరవన్ను హొందువదక్కె సంక్షేపవాద మార్గవు.—ఈ మార్గవన్ను సర్వేశ్వరను తావే సకల పుణ్యాత్మరిగె పితృవాద అబ్రహామెంబవరిగె పాశ్చిసిదరు: నమ్మ సముఖదొళు నడెదుకో, పుణ్య సాంగోపాంగ సంపన్ననాగిరువియెందు పాలిసిదరు. క్రీస్తువనాదవను దినచర్యగళన్నూ నిత్య కృత్యగళన్నూ ఒళ్లే మనదొందిగూ జ్ఞాన చురుకినొందిగూ మాడుత్తా బందరె, సాంగోపాంగవాగువదల్లవే? ఆదరె, అంథ చురుకు అంథ మర్యాదె నిత్య కర్మగళిగె ఉంటుమాడ బేకాదరె, స్వామియన్ను ఆరాధనె మాడికొళ్ళువదక్కింతలు హేరె ఉపాయవుంటో? దేవరు నన్నన్ను శోధిసుత్తిద్దారె, సదా నోడుత్తారెంత విచారిసిదరె, స్వామియ కైంకర్యదల్లి సోమారితన మట్టు పడుత్తదె, భక్తి హెచ్చుత్తదె. అదల్లదె పుణ్యాత్మరిగె పుణ్య మార్గదొళు బందంథ విఘ్నగళన్నూ తంత్రగళన్నూ

కలాపగళన్నూ జయిసువదక్కె ఈ దేవ సముఖద సాధనెయింద మహా ధైర్య హుట్టుత్తదె. ఈ మాధుర్య విచారదింద: దేవరు నన్నొందిగిద్దారెంతలూ నన్న మేలె పరామరికెయాగియూ దయవాగియూ సహాయ మాడుత్తాయిద్దారెంతలూ, సకల కష్టగళిగూ ఉపశమనవాగుత్తె; యుద్ధరంగదొళు హోగి బీళువదక్కె ధైర్య హుట్టుత్తదె: దేవ సన్నిధానద ఫలవిదే హౌదు.

3నేదు: సర్వేశ్వరన ఆవారునె మాడుత్తా నడెయువ విధవు హ్యాగె.—ఈ దివ్య సాధనె ఎరడరల్లి అణగిరుత్తె.—౧నేదు. స్వామియ సముఖదల్లి నడెయుదంతె విఘ్నగళన్నెల్ల అతి జాగరణెయాగి తొలగిస బేకు;—౨నేదు. ఆ సాధకవు బరువంతెయూ బంద బళిక నిల్లువంతెయూ అదంథ ఉపాయగళ ఘట్టియాగి హిండియ బేకు.—విఘ్నగళ తొలగిసువదు ఏనందరె, లోకద వ్యర్థ ఆటగళూ ఆరాభారగళూ, హృదయవన్ను ముణిగిసువ రమ్యగళూ సంభ్రమాదిగళూ, బుద్ధియ విభ్రమణె మాడువ క్రమ తప్పిద రతిక్రీడెగళూ సంతోషగళూ ఉత్సాహగళూ, సత్య అనుష్ఠానగళిగె విఘ్న మాడువ సంబంధగళూ, దుర్జన సంగ, మనుష్యర మేలె అధిక ప్రియవూ, తదేక విచారవన్ను బరమాడువ కెలసగళూ స్నేహబంధుగళూ, నమ్మన్ను చింతిసమాడి చంచల గొళిసి భిన్న మాడువంథ అత్యాశెయూ పరవశవూ, ఉన్మా

ದ ಬರಮಾಡುವ ದುರ್ವ್ಯಸನಗಳ ಪ್ರಚಂಡವೂ, ವ್ಯರ್ಥ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಆತ್ಮವನ್ನು ತುಂಬಿಸುವ ಅಲ್ಲದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳೂ, ಕಳವಳಗೊಳಿಸುವ ಅಧಿಕ ಚಿಂತೆಗಳೂ, ಮುಣಿಗಿಸಿ ಅಣಗಿಸುವ ತಾಪತ್ರಯಗಳೂ ಮಿತಿ ತಪ್ಪಿದ ಕೆಲಸ ಉದ್ಯೋಗಗಳೂ, ಸಹಸ್ರ ಪರಾಕುಗಳ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ನಾನಾವಿಧ ವ್ಯಾಪಾರಗಳೂ, ಈ ಮೊದಲಾದವುಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮುಖದೊಳು ಪ್ರವರ್ತಿಸದಂತೆ ವಿಘ್ನ ಮಾಡುತ್ತವೆ; ಆದದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ವರ್ಜಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುವದು. ಇಂಥ ಉಚಿತ ಸಂಕಲ್ಪ ನಿನ್ನಲ್ಲುಂಟಾಗುವಂತೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಿ ಆಗಲಿ.

ಸರ್ವೇಶ್ವರಾ ಸ್ವಾಮೀ, ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಸಮುಖವಾದದ್ದು ನನಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ನಿಕ್ಷೇಪವಾದದರಿಂದ, ಈ ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸುವ ಹಾಗೆ ಏನೇನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿದರೂ ಅಧಿಕವಲ್ಲವು. ಈ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವ ಎಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದಾಗ್ಯೂ, ಫಲವೇ ಹೊರತು ನಷ್ಟವಲ್ಲವು. ಈ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಸಕಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೂ, ಮುಕ್ತಿ ಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ.

೨ನೇದು. ಆ ದಿವ್ಯ ಸಾಧಕ ಬರುವಂತೆಯೂ ಬಂದ ಬಳಿಕ ನಿಲ್ಲುವಂತೆಯೂ ಬೇಕಾದ ಉಪಾಯಗಳು ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿಯ ಬೇಕು. ಅಂಥ ಉಪಾಯಗಳೇನಂದರೆ:—೧. ಜಪವು; ಇಂಥ ಐಶ್ವರ್ಯವುಳ್ಳ ದತ್ತವನಿತ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕೇಳುವದು. ಸ್ವಾಮೀ, ದೇವರವರ ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಾರ್ಗವ ತಿದ್ದುಪಾಟು ಮಾಡಿರಿ; ನಿಮ್ಮ ಸಮುಖವ ಬಿಡದಂತೆ ದಯ ಮಾಡಿರಿ.—೨. ಮೌನತ್ವವು; ಹ್ಯಾಗಂ

ದಶೆ: ಮನುಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ದಿನಂಪ್ರತಿಯೂ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಏಕಾಂತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಲೋಕಸ್ಥರ ಶಬ್ದವ ಕೇಳದೆ, ಸ್ವಾಮಿಯ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವದು.—೩. ಏನು ಮಾಡಿದರೂ, ಕ್ರಮದೊಂದಿಗೂ ಮರ್ಯಾದೆಯೊಂದಿಗೂ ನೇಮದ ಮೇರೆಗೂ ಮಾಡುವದು. ಸ್ವಾಮಿಯ ಚಿತ್ತವನ್ನರಿತು ನಡಿಸುವದು. ಏನು ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಸ್ವಾಮಿಯ ಲಕ್ಷಣವೆಂದು ನೆನಸುವದು. ಸಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆ, ಪುಷ್ಪವ ನೋಡಿದರೆ, ಸ್ವಾಮಿಯ ಮಹಿಮೆ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಅಧಿಕ ಉಚಿತವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುವದು. ಪರಲೋಕವು ಸ್ವಾಮಿಯ ಅರಮನೆಯೆಂದೂ, ಭೂಮಿಯು ಅವರ ಪಾದ ಪೀಠವೆಂದೂ, ಮನುಷ್ಯರು ದೇವಯತ್ನವೆಂದೂ, ದೂತರು ದೇವ ನಿಯೋಗಿಗಳೆಂದೂ ಯೋಚಿಸುವದು.—೪. ಭಾಗ್ಯ ದೊರಕಿದರೆ ದೇವ ಉದಾರತ್ವದಿಂದ ಬಂತೆಂ ಹೇಳುವದು. ದುಖ್ಖ ಆಪತ್ತುಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದರೆ, ದೇವ ಶಿಕ್ಷೆಯೆಂದೂ ನೀತಿಯೆಂದೂ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಪರಿಕ್ಷೆಯೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವದು. ಈ ಉಪಾಯದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯ ದರ್ಶನವು ತಪ್ಪದೆ ಆಗುವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅರ್ಚ್ಯ. ಇಗ್ನಾಸಿಯವರು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಆವಾಹನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ನಾವು ಸಹಾ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಆದಿ ಕಾರಣವಾಗಿರುವಂಥ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಧಾನಿಸುವೆವಾಗಲಿ. ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಯಾದರೂ ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಯಾದರೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು

ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯನಾಗಿದ್ಧಾರೆ; ನನಗೆ ಉಪಕಾರಾರ್ಥಗಳ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ಧಾರೆ. ಈ ನಿಮಿತ್ತ ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಯಾದರೂ ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಯಾದರೂ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮುಖದೊಳು ನಡೆಯ ಬೇಕು. ದೇವರು ಎಂದಿಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಮರೆಯುವದಿಲ್ಲವು; ನಾನವರನ್ನು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಮರೆಯದಿರುವದೇ ನ್ಯಾಯವು.

ಆರನೇ ದಿವಸವು.

೧ನೇ ಧ್ಯಾನವು

ಎರಡು ನಿಶಾನಿಗಳು.

೧ನೇ ಆಯುತ್ತವು. ಇಬ್ಬರು ಗುರಿಕಾರರು ತಮ್ಮ ನಿಶಾನಿಯ ಕೆಳಗೆ ಭಂಟರನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರೊಳಗೊಬ್ಬನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯೆಂದೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಪಿಶಾಚಿಯೆಂದೂ ಅರ್ಚ್ಯಶಿಷ್ಟ ಇಗ್ನಾಸಿಯವರು ಯೋಚಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ಯೋಚಿಸುವದು.

೨ನೇ ಆಯುತ್ತವು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತರ ನಿಶಾನಿಯ ಕೆಳಗೆ ನಾನು ಜಗಳ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂತ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದು.

೧ನೇ ಯೋಚನೆ.—ಸಕಲ ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಪಿಶಾಚಿಯಾದದ್ದು ಅಗ್ನಿ ಗದ್ದಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಭಂಟರ ಮೇರೆಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕೆಡಿಸ

ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವಂಥ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಗಳ ನೆನಸಿರೋ. ಅವನ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮೇಲೆಯೂ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆಯೂ ಸಮರದ ಗುರಾಣಿಯನ್ನೆತ್ತಿವದೂ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರು ತನ್ನ ಹಿಂಬಳಿಯಾಗಿ ಬರ ಮಾಡಿ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಾ ನರಕಕ್ಕೆ ಎಳದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂಬುವ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇ ಸರಿ. ಅವನ ಉಪಾಯಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ, ಮೋಹಪ್ರಿಯವೂ, ಐಶ್ವರ್ಯಾಭಿಲಾಷೆಯೂ, ರಾಜ್ಯಾಪೇಕ್ಷೆಯೂ, ಈ ಮುಂತಾದ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ತನ್ನ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸೊಗಸುಗಾರರು ಭೋಗೇಛ್ಛೆಯ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೂ, ಲೋಭಿಗಳು ಸಂಪತ್ತಿನ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೂ, ಅಹಂಕಾರರು ಬಹುಮಾನಗಳ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೂ, ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಈ ತಂತ್ರ ಆ ತಂತ್ರಗಳೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂತ ನೆನಸಿರೋ. ಸಕಲ ಆಶೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವದು ಅರಿದಾಗಿದೆ. ಸುಖ ದ್ರವ್ಯ ಕೀರ್ತಿ ಎಂಬ ವಿಷಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪೈತ್ಯಗಾರರಾದ ನರರು ನರಕಕೂಪದೊಳು ಬೀಳುತ್ತಾರೆಂತ ನೋಡಿ ಇಂಥ ಅಂಧಕಾರವ ಕುರಿತು ಅಂಗಲಾಚುವದು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತರ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ತಿರು ರಕ್ತದ ಫಲದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆತ್ಮಗಳು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿ, ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು, ಪಿಶಾಚಿಯ ಹಿಂಬಳಿ ಹೋಗುತ್ತವೆಯೆಂದು ಮಹಾ ದುಖ್ಖ ಪಡ ತಕ್ಕದು. ಪಾಪಾತ್ಮರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಬೆಳಕು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದು. ನಿನ್ನ ಆತ್ಮದೊಳು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಶೋಧಿಸಿ, ಪಿಶಾಚಿಯ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿದ್ದೀಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ, ಎಂದು ನಿಧಾನಿಸಿರೋ. ಜ್ಞಾನ

ಸ್ನಾನ ತೆಗೆಯುವಾಗ ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ಪಿಶಾಚಿಯ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲ, ಅದರ ಆಡಂಭಾರವೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ಹ್ಯಾಗೆ ತಿರಿಗಿ ಹಿಂಡಿದೀ? ಮನಸ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು, ತಪ್ಪು ಎಂತ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವ ತೀರಿಸಿ, ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೇಡಿ ಕೊಂಡು, ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನ ಹೊಂದುವಾಗ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತು ಪುನಃ ಕೊಟ್ಟು, ಘಟ್ಟಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರೋ.

೨ನೇ ಯೋಚನೆ.—ಬೇರೆ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಅತಿ ಜಾಜ್ವಲ್ಯವಾದಂಥ ಭದ್ರಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಮಂದಹಾಸ ಮಹಿಮೆ ಶಾಂತ ಮರ್ಯಾದೆ ಸೌಂದರ್ಯ ಮುಖವಿಲಾಸದೊಂದಿಗೆ ಸತ್ಯ ಡಾಲು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಳಿಯಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರನ್ನು ಈ ಅಮೃತವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆಂತ ನೆನಸಿರೋ: ಪಿಶಾಚಿಯ ದಾಸತ್ವದಲ್ಲಿ ಪೀಡೆ ಪಟ್ಟು, ಆಯಾಸಗೊಂಡವರುಗಳಿರಾ, ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬನ್ನಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸುವೆವು. ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ತಾಳ್ಮೆ ಸಾಧುತ್ವವ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ; ನಮ್ಮ ನೊಗವು ಮೃದುವೂ ಹೊರೆಪು ಬಳುವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಆಗಿರುತ್ತೆ. ಪಿಶಾಚಿಗಳ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯುಪದ್ರಗಳ ಪರಿಹರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಚಿತ್ತೈಸಿದೆವು. ಪಿಶಾಚಿಗೆ ಪ್ರತಿ ವಿಧಾನವಾಗಿ ತತ್ವ ಜ್ಞಾನ ಡಾಲು ಎತ್ತಿ, ಯೋಗ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಶತ್ರುಗಳೆಂಬ ಪಿಶಾಚಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಜಗಳವಾಡಿ ಜಯಿಸಿ ಮೋಕ್ಷವ ಹೊಂದುವಂತೆ, ಇಗೋ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಈ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆ ಅನುಸರಿಸಿ, ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ಲೋಕದ ಸುಖ ಭಾಗ್ಯ ಬಹುಮಾನಗಳ ಪರಿತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಿಕ್ಕ ಕ್ರೀಸ್ತು

ವರಾದರೆ, ಕ್ರಿಯೆ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಬಿಡದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಡದೆಯೂ ನಂಬದೆಯೂ, ಪಾಪ ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಎಲ್ಲ ನಿಜವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವದಕ್ಕೆ ಸನ್ನಾರು ಪಡ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆ. ಅದರಿಂದ ಅರ್ಚ್ಯ. ಚಿನ್ನಪ್ಪನವರು ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಸತಿಯುಳ್ಳವನು ಸತಿ ಇಲ್ಲದವನ ಹಾಗೂ, ಅಳುವವರು ಅಳದವರ ಹಾಗೂ, ಸುಖದೊಳಗಿರುವಂಥವರು ಅನುಭವಿಸದೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೂ, ಕೊಳ್ಳುವಂಥವರು ಸಂಪಾದಿಸದೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೂ, ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುವವರು ವರ್ತಿಸದೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೂ ಇರಲಿ. ಲೌಕೀಕ ಭಾಗ್ಯ ಸುಖ ಬರುಮಾನಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಪಾಪದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸ ದಾರಿಯಾದರೆ, ಇವೆಲ್ಲ ವರ್ಜಿಸುವಿಯೋ, ಪಾಪದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸುವಿಯೋ? ಆದರೆ ಪಾಪವ ಮಾಡದ ಹಾಗೆ ಪ್ರಪಂಚವಾದ್ಯಂತ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದಿದ್ದರೆ, ಪಿಶಾಚಿಯ ನಿಶಾನೀ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀಯೋ ಹೊರ್ತು, ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಇರಲಾರಿ. ಪಾಪಕ್ಕಿಂತ ದರಿದ್ರಕ್ಕೂ ಅಪಕೀರ್ತಿಗೂ ಕಲಾಪಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟಕ್ಕೂ ಅಂಜಿಕೊಂಡರೆ ನೀನು ನಿಜ ಕ್ರೀಸ್ತುವನಲ್ಲವು. ನಿಜವಾದ ಕ್ರೀಸ್ತುವರು ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ಪ್ರೋಕ್ತ ಕೇಳಿ ಬೆಂಬಳಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ; ನೀನೋ, ಸ್ವಾಮಿಯ ದಿವ್ಯ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೀಯೋ? ಸತ್ಯೋಪದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಕೋಚ ಪಡುವದಿಲ್ಲವೋ? ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಇರುವದಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲವೋ? ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನ ತೆಗೆಯುವಾಗ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿನ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತೀಯೋ? ಸ್ವಾಮಿಯ ನಿಜವಾದ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿರುವಿ ಆಗಲಿ.

ಜೇಸುನಾಥರೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಮಹಾ ದುಃಖವಾಗಿದ್ಧೇನೆ, ಮಹಾ ಮನಸ್ತಾಪವಾಗಿದ್ಧೇನೆ. ಸ್ವಾಮೀ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ದೇವರವರ ಶಿಷ್ಯನಹಾಗೆ ನಡೆಯುವೆನೆಂತ ಘಟ್ಟಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಲೋಕ ಪಿಶಾಚಿ ನನ್ನ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಧೈರ್ಯ ಸಾಲದ್ದರಿಂದ, ದೇವರವರು ನನಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಸುವಿಚಾರ ಸುಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ನೆರವೇರಿಸುವಹಾಗೆ ನನಗೆ ದಯಮಾಡ ಕರುಣಿಸಿರಿ.

೨ನೇ ಧ್ಯಾನವು.

ಪರರ ಮೇಲೆ ಸ್ನೇಹವು.

೧ನೇ ಆಯುತ್ತವು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತರು ತಮ್ಮ ನಡತೆಯಿಂದಲೂ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲೂ ಕಲಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಂತೆ ನೆನಸುವದು.

೨ನೇ ಆಯುತ್ತವು. ಈ ಕಲ್ಪಣೇ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹ ಕೇಳುವದು.

೧ನೇ ಯೋಚನೆ.—೧ನೇದು. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪರರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಿಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದರು. ತಾವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಕಟ್ಟಳೆ ಏನಂದರೆ: ನೀವು ಸ್ನೇಹವಾಗಿಯೂ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇರಿಯೆಂತ ನಾವೇ ನಿಯಮಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಕಲ್ಪಣೆ ಎರಡನೇ ಕಲ್ಪಣೆ, ಆದರೆ ಮೊದಲನೇ ಕಲ್ಪಣೆಗೆ ಸರಿಸಮವಾಗಿಧೆ. ಇದು ನೂತನ

ಕಲ್ಪಣೆ ಸರಿ. ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಸ್ನೇಹ ಬಂಧನೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ನೀವು ನಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರೆಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗುವದು. ಈ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯು ಪರರ ಮೇಲೆ ಸ್ನೇಹವೆಂಬ ಕಲ್ಪಣೆಯನ್ನು ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ತಾವೇ ಮಾತೃಕೆಯಾಗಿ, ತಮ್ಮ ನಡತೆಯಿಂದ ಸಹಾ ಪಾಲಿಸಿದರು. ನಾವು ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ನೇಹವಾಗಿರ ಬೇಕೆಂತ ಕೇಳಿದರೆ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಿರಿ. ನರಮಕ್ಕಳು ಹ್ಯಾಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಪ್ರಾಣವ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ, ಹಾಗೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಶತ್ರುಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ನಿಷ್ಠುರರಿಗಾಗಿಯೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಹತ ಮಾಡಿದವರಿಗಾಗಿಯೂ ಜೀವವ ಧಾರೆಯೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಪಾಪಾತ್ಮರಾಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೇಸು ಕ್ರೀಸ್ತು ನಮಗೋಸ್ಕರ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರೆಂತ ಸತ್ಯವೇದ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿರ ಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಸ್ನೇಹವಾಗಿ ನಡೆಯ ಬೇಕು. ಸ್ವಾಮಿ ನಮಗೆ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರಲ್ಲಾ: ಪ್ರತಿ ಉಪಕಾರವ ಕೊಡ ಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಸ್ನೇಹವಾಗಿರ ಬೇಕು. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ನಮಗಾಗಿ ಪಟ್ಟ ಪ್ರಯಾಸವು, ದಯಪಾಲಿಸಿದ ದೇವ ಪ್ರಸಾದವು, ಈ ಮೊದಲಾದ ಉಪಕಾರಗಳಿಗಾಗಿ ಬದಲು ಕೇಳಿದರೆ, ನಾವು ಏನು ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಸಾಕಾಗುವದೋ? ಸರಿಯಾಗುವದೋ? ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಯಾವದಕ್ಕಾದರೂ ಅಕ್ಕರೆಯಿಲ್ಲವು. ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ನಾವವರಿಗೆ ಸಾಲವಾಗಿ ಬಿದ್ದಂಥ ಋಣವ ಪರರಿಗೆ ಹವಾಲ್ತೆ ಮಾಡಿದರು. ಆದದರಿಂದ ಮನು

ಷ್ಯರಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ತಮಗೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ನೋಡುವರು. ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಮಾಡಿದಂಥ ಅಪಮಾನ ಅಪಕೀರ್ತಿ ತಮಗೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ನೋಡುವರು. ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವ ದಿನದಲ್ಲಿ ಪಾಪಾತ್ಮರನ್ನು ನರಕದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳುವಾಗಲೂ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಮೋಕ್ಷದ ಭಾಗ್ಯ ಕೊಡುವಾಗಲೂ, ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಮರೆತಂತೆ, ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡದೆಯಿದ್ದಕಾರಣ ನರಕದೊಳು ತಳ್ಳುವರು, ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಗಳ ನಿಮಿತ್ತ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವರು.

ಈ ಪುಣ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ಮೆಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವವಂದರೆ, ನಿನ್ನಂತೆ ದಿವ್ಯ ರಕ್ತದಿಂದ ಬಿಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಸುವದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನಂತೆ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ತಿರು ಸಭೆಯೊಳು ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಪುತ್ರನ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಷವಾಗಿರುವದು ಕ್ರಮವಲ್ಲವೇ? ನೀನು ಅನುಭವಿಸುವ ದೇವ ದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಅವನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನಲ್ಲ? ನೀನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂಥ ದಿವ್ಯ ಸತ್ ಪ್ರಸಾದವ ಆವನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನಲ್ಲ? ನೀನು ಕೋರಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಅವನು ಸಹ ಕೋರುತ್ತಾನೆ; ಆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಂದಿದರೆ ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಸ್ನೇಹವಾಗಿರುವದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೇ? ಆದದರಿಂದ ಈ ಸ್ನೇಹವು ಈಗಲಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸ ಬೇಕು. ಈ ಕಲ್ಪಣೆ ಮಾತ್ರ ಸಿದ್ಧಿಸಿದರೆ, ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರು ಏಕೀಭವಿಸಿ ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಿಜ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನು

ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಶುಭವ ತನಗೆ ಕೋರಿದ ಹಾಗೆ ಕೋರಿದರೆ, ಸ್ಥಿರವಾದ ಸಮಾಧಾನವು ಮೋಕ್ಷದ ಮೇರೆಗಿರುವದು. ಈ ನ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಹೃದಯವು ಕರಗದಿದ್ದರೆ ಪಾಷಾಣ ಗುಂಡೇ ಸರಿ, ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯವು ಅಲ್ಲವು. ನಾನು ಈ ಪಟ್ಟಿಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಸುವ ಮೇರೆಗೆ ಬೇರೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಸಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ದೇವರ ಮೇಲೆ ಇರುವ ನನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಡಂಭ ಭಕ್ತಿಯೋ ಹೊರತು ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿ ಅಲ್ಲವು. ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರೇ, ನನ್ನ ಕಲ್ಲಿನ ಹೃದಯವ ತೆಗದುಹಾಕಿ, ನನಗೆ ನೂತನ ಮೃದುತರವಾದ ಹೃದಯವನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ದೇವರವರಿಗಾಗಿ ಸ್ನೇಹವುಳ್ಳ ಹೃದಯವನ್ನೂ ಪಾಲಿಸ ಕರುಣಿಸಿರಿ.

೨ನೇ ಯೋಜನೆ: ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದ ಸ್ನೇಹದ ಲಕ್ಷಣವೇನೆಂತ ಧ್ಯಾನಿಸುವದು.— ಮೊದಲನೇ ಲಕ್ಷಣವು: ದೇವರಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿರ ಬೇಕು.—ಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವಭಾವ ಗುಣ ಅನುಕೂಲವೆಂಬ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಸ್ನೇಹವಾಗಿರುವದು ಸಾಲದು; ಪ್ರತಿ ಉಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ ಕುಲಾಚಾರಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿದರೆ, ಲೌಕೀಕ ಸ್ನೇಹವೇ ಹೊರತು, ದಿವ್ಯವಾದ ಸ್ನೇಹವಲ್ಲವು. ದಿವ್ಯವಾದ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಸುತ್ತೇವೇ. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಸಿದಂತೆ ಪರರನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಸುತ್ತೇವೆ, ಜೇಸುನಾಥರಿಗಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸ್ನೇಹಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ಪ್ರತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ದೇವರಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹ ದಿವ್ಯವಾಗಿರುವದೆಂದು ಹೇಳ ಬರುದು.

ಇಂಥ ಸ್ನೇಹವು ಸುಲಭವೂ ಉಚಿತವೂ ಫಲಿತವೂ ಆಗಿರುತ್ತೆ.

೨ನೇ ಲಕ್ಷಣವು: ಖಂಡಿತವಾಗಿರ ಬೇಕು.—ಬಾಯ್ಯಿಂದಲೂ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲೂ ಸ್ನೇಹಿಸುವದು ಡಂಭ ಸ್ನೇಹವು. ಕಪಟ ತಾಳುವದು, ಲಾಲನೆ ಮಾಡುವದು, ಮೇಲ್ಭಾವನೆ ತೋರುವದು, ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೂಷಿಸುವದು, ಹಿಂತ ಶತೃತ್ವವು ಸರಿ, ಲೌಕೀಕ ಸ್ನೇಹವೇ; ಇವೆಲ್ಲ ಸ್ನೇಹದ ಭ್ರಷ್ಟತ್ವವೆಂಥೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು. ಕ್ರೀಸ್ತುವರ ಸ್ನೇಹವು ನಿಜವಾಗಿರ ಬೇಕು. ಅಂತಃಕರುಣವಿಷ್ಟ ಇರಿಸ ಬೇಕು. ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸ್ನೇಹಿಸುವ ಮೇರೆಗೆ ಸ್ನೇಹಿಸ ಬೇಕು. ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು: ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸ್ನೇಹಿಸಿದಂತೆ ಸ್ನೇಹಿಸುವದು ಅದೇ ಪ್ರಮಾಣಿಕವು, ಅದೇ ದೇವ ಕಲ್ಪಣೆಯು.

೩ನೇ ಲಕ್ಷಣವು: ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸುದಾರಿಕೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರ ಬೇಕು.—ಪರರೆಲ್ಲರನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿಸುವಂಥ ಕ್ರೀಸ್ತುವನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತನ್ನಿಂದ ಮೋಸ ಬರಲಿಸದೆಯೂ ನಷ್ಟ ಮನಸ್ತಾಪ ಬರಲಿಸದೆಯೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಿಘ್ನಗಳ ವರ್ಜಿಸುವನು. ತನ್ನನ್ನು ನೋಯಿಸಿದಂಥ ಪರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸದಂತೆ ಮತ್ಸರ ಬಿಡುವನು. ತನಗೆ ಎದುರಾಗಿ ವಿವಾದಿಸಿದವರೊಂದಿಗೆ ಜಗಳವಾಡದೆ, ಶಾಂತ ವರಿಸುವನು. ಪರರ ಶುಭವು ತನಗೆ ನಷ್ಟವೆಂಥೇಳದೆ, ಮಮಕಾರ ಲೋಭ ಅಸರ್ಯಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವನು. ಪರರ ಅಪಕೀರ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂತೋಷಿಸದೆ, ತನ್ನ ವಿಕಾರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಕು ಮಾಡುವನು.

ತನ್ನ ಕೈಕೆಳಗಿರುವ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡದೆ, ಮುಖದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ನೋಡದೆ, ಮದಗರ್ವ ಅಣಗಿಸುವನು. ಉಗ್ರ ಕರ್ಮಾದಿಗಳು ತನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಳು ತಗಲದೆ, ಮನದೊಳು ಕೋಪದ ವಿಚಾರವ ಠಾಯಿ ಗೊಳ್ಳಿಸದೆಯೂ, ಗುಮಾನು ಪಡದೆಯೂ, ಮನಸ್ತಾಪ ಪಡದೆಯೂ, ದೋಷದ ಮಾತುಗಳಾಡದೆಯೂ, ಸತ್ಯ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನಗಳೆಲ್ಲ ವರ್ಜಿಸಿ ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿ, ನಿರ್ಮಳ ಉತ್ತಮ ಶಾಂತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿರುವನು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಬೋಧಿಸಿದ ಸ್ನೇಹದ ಪ್ರಕಾರ ಪರರ ಅಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ತೊಲಗಿಸುವದು ಸಾಲದೆ, ತಾನು ತನಗೆ ಕೋರಿದ ಮೇಲುಗಳೆಲ್ಲಾ, ಶರೀರದ ಭಾಗ್ಯಗಳೂ ಆತ್ಮದ ಮೇಲುಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ಬರ ಬೇಕೆಂತ ಕೋರುವನು; ತನ್ನಿಂದಲಾದಷ್ಟು ಕೊಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಸಪಡುವನು; ತನ್ನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ್ದು ಪರರಿಗಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವನು; ಅವರಿಗೆ ಶುಭವುಂಟಾದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಬಂತೆಂತೆ ಸಂತೋಷ ಪಡುವನು; ಅವರಿಗೆ ದುಖೋಪಶಮನ ಮಾಡುವನು, ಸಹಾಯವಾಗಿರುವನು, ಬುದ್ಧಿ ಮತಿ ಹೇಳುವನು, ಅವರ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಅಳುವನು. ಇದೆಲ್ಲ ಸ್ವಾರ್ಥ ನೋಡದೆಯೂ, ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಜನವ ನೆನಸದೆಯೂ, ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಆತ್ಮಗಳ ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಾಗಲೇ, ತನ್ನ ಭಾಗ್ಯ ಸುಖ ಬರುಮಾನ ಪ್ರಾಣ ಸಹ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಕೊಟ್ಟ ಮೇರಿಗೆ ಅತಿ ಕಾಂಕ್ಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೊಡುವನು. ಇದೇ ಕ್ರೀಸ್ತುವರ ಸ್ನೇಹವು. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ತಾವೇ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ ಕರೆ

ಯುತ್ತಾರಲ್ಲ? ಹಾಗೆ ನಡೆಯುದವನು ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಉಂಟೋ? ಈ ಪರಿಪಿಗೂ ನಡೆದಿಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ, ಎಂದು ಶೋಧಿಸಿ, ಮನೋ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ, ಸ್ವಾಮಿಯು ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಕೇಳುವದು.

೩ನೇ ಧ್ಯಾನವು.

ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಬೋಧಿಸಿದ ಅಷ್ಟ ಭಾಗ್ಯಗಳು.

೧ನೇ ಆಯುತ್ತವು. ಅಷ್ಟ ಭಾಗ್ಯಗಳ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರ ದಿವ್ಯ ವಾಕ್ಕಿನಿಂದ ಕೇಳಿದಂತೆ ಇರುವದು.—೧ನೇದು. ಮನೋ ದರಿದ್ರವುಳ್ಳವರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯವಾದದ್ದು ಅವರದಾಗಿದೆ.—೨ನೇದು. ಶಾಂತಿಯುಳ್ಳವರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು, ಯಾಕಂದರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನಾಳುವರು.—೩ನೇದು. ಅಳುವವರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು, ಯಾಕಂದರೆ ಉಪಶಮನವ ಹೊಂದುವರು.—೪ನೇದು. ನೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕ್ಷುಧೆ ತೃಷಿಯುಳ್ಳವರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು, ಯಾಕಂದರೆ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದುವರು.—೫ನೇದು. ದಯಾಗುಣಶಾಲಿಗಳು ಭಾಗ್ಯವಂತರು, ಯಾಕಂದರೆ ದಯಾ ಹೊಂದುವರು.—೬ನೇದು. ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು, ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು.—೭ನೇದು. ಸಮಾಧಾನ ಗುಣಶಾಲಿಗಳು ಭಾಗ್ಯವಂತರು, ಯಾಕಂದರೆ ಸರ್ವೇ

శ్వరన మక్కళు అన్నిసికొళ్ళల్పడువరు.—೭నేదు. నీతి గోస్కర ఉపద్ర పడువవరు భాగ్యవంతరు, యాకందరె మోక్షరాజ్యవాదద్దు అవరదాగిధె.

೨నే ఆయుత్తవు. ఈ అష్ట భాగ్యగళ అర్థవన్ను గ్రహింస బేకెంత దేవానుగ్రహవన్ను కేళువదు.

೧నే యోజనె.—సర్వేశ్వరన సకల జ్ఞానద్రవ్య సకల శాస్త్ర నిక్షేపవుళ్ళవరూ దివ్య గురువూ ఆగిరువ జేసునాథస్వామి, లౌకిక కథెగళన్నూ వ్యర్థ ప్రసంగగళన్నూ కేళదె, నిజవాద శిష్ట మార్గవన్నూ తరుణోపాయవన్నూ పాశ్కైసిదరు. నేమకర్తనాగిద్దు, వేదార్థవ కేళువదరల్లి సూక్ష్మవాగిద్ద బుద్ధియున్ను చైలు మాడి, అధిక సాంగవన్ను బోధిసిదరు. మహా ఉచితవిధవాగి బహిరంగ మాత్ర బెళగదె, అంతఃకరణవ శుద్ధికరిసి, ధైర్యవ హుట్టిసి, త్రాణె కొట్టు, మనోహరవాగువంతె వ్యాఖ్యానా మాడిదరు. స్వామీ, నిమ్మ దివ్య సమక్షమదల్లి మాతాడిదరె, ననగె బుద్ధి బరుత్తె; తావు ఏనాదరూ కట్టళె మాడిదరె, నిమ్మ కరుణ కటాక్షదింద నడిసువెను.

೨నే యోజనె.—ఈ అష్ట భాగ్యగళు పూర్వవూ నూతనవూ ఆగివె. పూర్వవు యాకెందరె, యావ కాలదల్యాదరూ యావ స్థితియల్యాదరూ ఇంథవరు భాగ్యవంతరూ, మిక్కవరు నిర్భాగ్యస్థరూ సహజవే. నూతనవు యాకెందరె, జేసునాథ సామియు బారద ముంచె గుప్తవాగిద్దవు: అవరే వాక్యదిం

ದಲೂ ನಡತೆಯಿಂದಲೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡಿದರು. ಲೋಕಸ್ಥರೂ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಶರೀರದ ಸುಖ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವಂಥವರೂ ಏನೇನು ಕೇಡೆಂತಲೂ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯವೆಂತಲೂ ಶ್ರಮವೆಂತಲೂ ನೆನಸುತ್ತಾರೋ, ಅದನ್ನೇ ನಿಜವಾದ ಭಾಗ್ಯ ಐಶ್ವರ್ಯ ಶುಭವೆಂತ ಎಣಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂಬುವಂಥ ಬೋಧನೆ ನೂತನವಾದ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲವೋ?

3ನೇ ಯೋಚನೆ: ಅಷ್ಟ ಭಾಗ್ಯಗಳ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ನಿಧಾನಿಸುವದು.

೧ನೇ ಭಾಗ್ಯ: ಮನೋ ದರಿದ್ರವುಳ್ಳವರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯವು ಅವರದಾಗಿಧೆ.— ಮನೋದರಿದ್ರರಾದವರು ನಾನಾವಿಧಗಳುಂಟು. ಸ್ವಾಮಿಯ ವಾಕ್ಯ ಮೀರುವದಕ್ಕಿಂತ ಸಕಲವನ್ನು ವರ್ಜಿತ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸನ್ನಾಹ ಪಟ್ಟವನು ಮನೋದರಿದ್ರನೇ ಸರಿ. ಸ್ಪೀರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಿನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ಬೆಂಬಳಿಯಾಗಿ ಬರ ಬೇಕೆಂತ ಸರ್ವಸಂಗ ಪರಿತ್ಯಾಗವ ಮಾಡಿದವನೂ, ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರವಿಲ್ಲದವನೂ, ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ತನ್ನ ಬಲ ತನ್ನ ಪುಣ್ಯವ ನಂಬದೆ ನರರ ಸ್ತುತಿ ಬಹುಮಾನ ಅನುಸರಣೆ ಇದೆಲ್ಲ ತೃಣೀಕರಿಸುವಂಥವನೂ ಮನೋದರಿದ್ರನು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮನ ಇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳನ್ನೂ ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಹಿರಿಯರ ಕೆಳಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ನಡೆದು, ದುರ್ಗುಣವಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಆಶೆ ಇಲ್ಲದೆಯೂ: ಸ್ವಾಮಿ, ದೇವರವರೇ ಹೊರ್ತು ನನಗೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತೇನು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವೆಂದವನೂ ಮನೋದರಿದ್ರನು. ತನ್ನೊ

ಳಿಗಿರುವಂಥ ಮೇಲುಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರೌಢಿಮೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಧರ್ಮ ಪುಣ್ಯ ನಿಷ್ಠೆ ಇವೆಲ್ಲವು ಸ್ವಾಮಿಯ ದಯದಿಂದ ಬಂದವೆಂತಲೂ, ತನ್ನಿಂದಲೋ ಅಂದರೆ ದೀನತ್ವವೂ ಚಂಚಲವೂ ಅಹಂಕಾರವೂ ಅವಘಡವೂ ಆಟಂಕವೂ ದುರ್ಬಲವೂ ಪಾಪವೂ ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದಂಥವನು ಮನೋದರಿದ್ರನು. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಇದೆಲ್ಲ ನಡತೆಯಿಂದ ಪಾಲೈಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಿಂದ ದುರಾಶೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕುವದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟಂಥವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನದೊಳು ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಇರಗೊಡಿಸುವರೋ? ನಿಜ ದರಿದ್ರರಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಸರ್ವ ದರಿದ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದ ದಿನಗಳಾದ್ಯಂತ ಗೃಹವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಸರ್ವಸಂಗ ಪರಿತ್ಯಾಗವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮರಣ ಹೊಂದುವಾಗ ತಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ನಿಕ್ಷೇಪವಾಗಿದ್ದಳು, ಅದು ಸಹ ಮರಣ ಹೊಂದದ ಮುಂಚೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು. ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ, ಶಿಷ್ಯರು ವಸ್ತ್ರಗಳ ಕೊಂಡು ಹೊದ್ದಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸಮಾಧಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ, ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ತನಗಾಗಿ ತೋಡಿದ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲು ಹೆಚ್ಚಾದ ದರಿದ್ರವ ಎಣಿಸ ಬಹುದೇ? ಮನದೊಳು ಗರ್ವವಿಲ್ಲದೆಯೂ, ತಮಗೆ ಕೀರ್ತಿ ಹುಡುಕದೆಯೂ, ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾತ್ರವೇ ಕೋರಿದರು. ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಶಾಂತವೂ ತಾಳ್ಮೆಯೂ ಪಾಲೈಸಿರಿ ಎಂತ ಪಾಲಿಸಿದರಲ್ಲ? ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತವನ್ನು ವರ್ಜಿಸಿ ಪಾಲಿಸ ಕರುಣಿಸಿ

ದ್ದೇನಂದರೆ: ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ತದ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆಯ ಬಂದೆನು, ನನ್ನ ಚಿತ್ತವ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವು; ಪಿತನೇ, ನನ್ನ ಚಿತ್ತವಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತವೇ ಆಗಲಿ; ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ತವ ಮಾಡುವದು, ಅದೇ ನಮ್ಮ ಆಹಾರವು. ತಮ್ಮದೆಲ್ಲಾ ಪಿತನಾದವರದು ಎಂತ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ತಿಳಿಯ ಮಾಡಿದರು.

ಮತ್ತು ದರಿದ್ರರಿಗೆ ಬರುವ ಶ್ಲಾಘವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವದು. ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯವು ಅವರದಾಗಿಥೆ. ಮೋಕ್ಷ ಭಾಗ್ಯವು ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಚಿತವಾದ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುವಂತೆ, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲು ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ, ಮೋಕ್ಷಭಾಗ್ಯವು ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತ್ರದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ ಲೌಕೀಕ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಇಷ್ಟು ಲಾಭವೆಂದು ಹೇಳ ಶಕ್ಯವುಂಟೋ? ಅನಿತ್ಯವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಅಲ್ಪ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಬಿಟ್ಟದ್ದಾಯಿತು: ಬದಲು ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಕೆಡದ ಸಂಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿಯುಂಟಾಯಿತು!

೨ನೇ ಭಾಗ್ಯ: ಶಾಂತಿಯುಂಟಾದವರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಳುವರು.—೧ನೇದು. ಶಾಂತ ಗುಣಸ್ಥನು ಕೋಪವನ್ನು ಶಾಂತ ಪಡಿಸಿ, ಮತ್ಸರ ಬಿಟ್ಟು ಸಹಿಸಿ, ನೀತಿ ಕೋಪ ತರುವಾಗ ಗುಣವ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು, ನ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗವ ತಪ್ಪದೆ, ದಮೆಯೆಂಬ ಉಗ್ರ ನಿಗ್ರಹವ ತೋರಿಸುವನು.—೨ನೇದು. ಮಧುರ ವಚನಗಳಾಡಿ, ಅಭಿಮುಖದವರಲ್ಲಿ

ಒಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸು ನೋಯಿಸದೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪಕಾರವ ಮಾಡುವನು.—3ನೇದು. ರುಂಗೆಯುವರಿಗೆ ಮೋಂ ಚಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಅಪಮಾನ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಬಹುಮಾನವ ಮಾಡುವನು. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಈ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕೆಂದು ಇಸಾಯಾಸೆಂಬ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಾದವರು ಪಾಲಿಸಿ ಇದ್ದರು. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ: ಇವರು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರು ಅಲ್ಲವು, ಕಲಹಪ್ರಿಯರು ಅಲ್ಲವು; ಇವರು ಕೂಗುವವರು ಅಲ್ಲವು. ಇವರ ಶಬ್ದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲವು; ನಲುಗಿದ ಜುಕಬ್ಬು ಮುರಿಯುವದಿಲ್ಲವು; ಕೊಗೆಯುವ ಬತ್ತಿಯನ್ನು ಆರಿಸುವದಿಲ್ಲವು. ಮತ್ತು ಪ್ರಥಮಾಪೋಸ್ತಲರಾದವರು ಪಾಲಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ: ದೂಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ ಇರುವಲ್ಲಿ ತಾವು ದೂಷಿಸಲಿಲ್ಲವು; ಪಾಡು ಪಡುವಾಗ ಗದರಿಸಲಿಲ್ಲವು. ಅನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಪು ಇಡುವವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ತಿರಿಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರು ತಾವೇ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನಾವು ಶಾಂತವೂ ಮನೋದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೂ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ನಮ್ಮಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಶಾಂತಶಾಲಿಗಳಿಗೆ ಫಲವೇನಂದರೆ, ಅವರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಳುವರು. ತಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಭೂಮಿಯೆಂಬ ದುರ್ವ್ಯಸನಗಳನ್ನೂ ಅರಿಷ್ಡ್ವರ್ಗಗಳನ್ನೂ ಆಶೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಆಳುವರು. ಶಾಂತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕಡೆಹಾಯಿಸಿದವರು ಮನುಷ್ಯರ ಕೀರ್ತಿಗಿಂತಲು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿಸಲ್ಪಡುವರು; ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಂತರು ಪರರ ಹೃದಯವನ್ನಾಳುವರು. ಜೀವಿತರ ಭೂಮಿ ಎಂಬ ಸ್ಥಿರವಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೆಗದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಶಾಂತರು

ಸ್ವತಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡ ಸ್ಥಿರವಾದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವು ಅವರಿಗೆ ದೊರಕುವದರಿಂದ, ಲೋಕ ಸ್ವತಂತ್ರದ ನಷ್ಟ ನಾಶನವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತರದೆ, ಮೋಕ್ಷದೊಳು ವಾಸವಾಗಿದ್ದಂತೆ, ಚಿಂತೆ ಮಾಡದೆ ನಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವರು.

3ನೇ ಭಾಗ್ಯವು: ಅಳುವವರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಉಪಶಮನವುಂಟಾಗುವದು.—ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಪಾಪದ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಬಾಗುವದರಿಂದಲೂ ಅಳುವವರು ಕೆಲವರು. ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಪಾಪಗಳು ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತವೆಯೆಂತಲೂ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಜನರು ನರಕದೊಳು ಬೀಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಂತಲೂ ಕಂಡು ಅಳುವವರು ಕೆಲವರು. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡ ಬೇಕೆಂತ ಅಳುವವರು ಕೆಲವರು. ಮತ್ತು ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಎಂದಿಗಾದರೂ ನಕ್ಕವರಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಅತ್ತರೆಂತಲೂ, ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ರಕ್ತ ಬೆವರು ಬೆವರುವ ಮಟ್ಟಿಗೂ ದುಖ್ಖವಾಗಿದ್ದರೆಂತಲೂ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಅಳುವವರಿಗೆ ಫಲವಾಗಿ ಉಪಶಮನವುಂಟಾಗುವದು. ಮೋಕ್ಷ ಭಾಗ್ಯವಾದದ್ದು ಸಕಲ ದುಖ್ಖ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪಾಪದ ಭಯ ಪಾಪದ ತಂತ್ರ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲವು; ಕೋರಿದ ಶುಭವು ಸಂಪೂರ್ಣವೂ ಶಾಶ್ವತವೂ ಆಗಿಹೆ. ಪಾಪದ ರಾಜ್ಯವು ನಿರ್ಮೂಲವಾಗುವದು.

4ನೇ ಭಾಗ್ಯವು: ನೀತಿಗೋಸ್ಕರ ದೀಪನ ದಾಹವುಳ್ಳವರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದುವರು.—ನೀತಿಯೆಂದರೆ, ಪವಿತ್ರ ಮಾಡಿ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವ ದೇವಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದವೂ, ಮತ್ತು ಆ ದಿವ್ಯ ಇಷ್ಟ

ದಿಂದ ಮಾಡುವ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯ ಕೃತ್ಯಗಳೂ. ಇದಲ್ಲದೆ ಈಗ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿದ ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತವೂ ಆಗ ಕಡೆ ತೇರಿದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತೆ. ನಿಷ್ಠಾ ಮಾರ್ಗ ಸತ್ಯ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳು ನಡೆಯ ಬೇಕೆಂತ ಅತಿ ಕಾಂಕ್ಷೆಗೊಳ್ಳುವದೂ, ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ಯೋಗವುಚಿತವನ್ನಾ ಸಕಲ ನೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಕಲ ಶುದ್ಧತನದಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವನ್ನಾ ಕೋರಿಕೊಳ್ಳುವದೂ, ಪುಣ್ಯದ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವದೂ, ನಮಗೆ ನೀತಿಯಾಗಿರುವಂಥ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕ್ಷುಧೆ ತೃಷಿಗೊಂಡಿರು ವದೂ, ಸತ್ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೂ ನಿಜ ಐಕ್ಯ ತೀಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಲೂ ಜ್ಞಾನ ಐಕ್ಯ ಬರ ಬೇಕೆಂತ ಮನದೊಳು ಅತ್ಯಾಭಿಲಾಷೆಗೊಂಡಿರುವದೂ, ಮೋಕ್ಷವೆಂಬ ಸ್ವದೇಶವನ್ನಾ ಪರಮ ನೀತಿಯುನ್ನಾ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವದೂ, ಇವುಗಳೇ ನೀತಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳು. ಈ ನೀತಿಯ ಫಲಗಳ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿ, ಪರದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮುಖವಾಗಿ ನೋಡಿ, ಜ್ಞಾನ ವಿಧವಾಗಿ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಐಕ್ಯವಾಗುವದು. ಇದೆಲ್ಲ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಉಚಿತ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲೂ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದಲೂ ಪಾಶ್ಚೈಸಿದರು. ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ನಡಿಸುವದೂ ಅವರ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದೂ ತಮಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಾಗ ದಾಹವುಂಟೆಂತ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಶಾಂತಿಶಾಲಿಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಫಲವೇನಂದರೆ, ಅವರು ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದುವರು. ಇಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ಫಲಾಮೃತವು ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು

సురిదరూ ఆశె తీరదు. అల్లి మాత్ర సకల భాగ్య రాశిగళాగి దయ పాలిసువంథ స్వామియన్ను కొండదరె, అధిక కోరదె మనస్సు తృప్తియాగి ఆశె తీరువదు.

౫నే భాగ్యవు: దయ మాడువంథవరు భాగ్యవంతరు, యాకెందరె అవరు దయ హొందువరు.—దయద విషయగళన్నూ అదరొందిగె కూడిద ధర్మగళన్నూ నడిస బేకు. అవు యావవెందరె, శరీర సంబంధవాదవుగళు ఏళుంటు.—౧నేదు. హసివెగొండు ఇరువవరిగె అన్న నీడువదు.—౨నేదు. దాహగొండిరువవరిగె దాహ శాంతి మాడువదు.—౩నేదు. వస్త్ర హీనరిగె ఉడ కొడువదు.—౪నేదు. కారాగృహదల్లి ఇరువంథవరన్నూ వ్యాధిష్ఠరన్నూ సంధిసి పరామరిసువదు.—౫నేదు. పరదేశిగళాగి ఇరువవరిగె స్థళ కొడువదు.—౬నేదు. సెరెయల్లి సిక్కిరువంథవరన్ను బిడుగడె మాడువదు.—౭నేదు. సత్తవరన్ను సమాధియొళు స్థాపనె మాడువదు. ఇవే సరి.—మత్తు ఆత్మ సంబంధికవాగిరువంథ దయదొందిగె కూడిద ధర్మగళు ఏళుంటు.—౧నేదు. బుద్ధి హీనరిగె సుబుద్ధి హేళువదు.—౨నేదు. అరియదవరిగె ఆత్మ సంబంధవాద కార్యగళన్ను పాఠిసువదు.—౩నేదు. దుఃఖాక్రాంతరాగిరువవరిగె దుఃఖోపశమన మాడువదు.—౪నేదు. తప్పు మాడిదవరిగె పారుపత్య మాడిసువదు.—౫నే

ದು. ತನಗೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಾಳುವದು.—೬ನೇದು. ಪರರು ಅರಿಯದೆ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವದು.—೭ನೇದು. ಜೀವಿತರಿಗಾಗಿಯೂ ಸತ್ತವರಿಗಾಗಿಯೂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಈ ಧರ್ಮಗಳ ನಡಿಸುವಾಗ ಒಬ್ಬನಾದರೂ, ಹಂಗೆಯುವನನ್ನೂ ಮೊದಲಾಗಿ, ಅಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ತಳ್ಳ ಬಾರದು. ಸಕಲ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಮಾಡ ಬೇಕು. ತನ್ನಿಂದ ಕೂಡದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರರ ಕೈಯಿಂದಲಾದರೂ ಮಾಡಿಸ ಬೇಕು. ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಕಷ್ಟ ಜೀವಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲಾ ದಯೆಯುಳ್ಳ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮಾತೃಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿ, ಪಿಶಾಚಿಯಿಂದ ಬಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರೆಲ್ಲರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವರು; ದೇಶ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವರು; ಕುಂಟರಿಗೆ ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ, ಕಿವುಡರಿಗೆ ಶ್ರವಣವನ್ನೂ, ಮೂಕರಿಗೆ ಮಾತಾಡುವಿಕೆಯನ್ನೂ, ಅಂಧಕರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಪಾಟವನ್ನೂ, ವ್ಯಾಧಿಷ್ಠರಿಗೆ ಸ್ವಸ್ಥವನ್ನೂ, ಸತ್ತಂಥವರಿಗೆ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ, ಪಾಪಾತ್ಮರಿಗೆ ಪಾಪದ ನಿವಾರಣೆಯನ್ನೂ ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾ ಬರುವರು. ರಕ್ಷಕರು ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಬಲಿ ಒಲ್ಲೆವು, ದಯ ಬೇಕೆಂಬ ವಾಕ್ಯವೇನೆಂತ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ನೀವು ದಯಾಪರರಾಗಿರ್ರಿ. ನಮ್ಮ ಆಪತ್ತುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವಂಥ, ಸಕಲ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ದಿವ್ಯಗುರುವಾದವರು ನಮಗುಂಟೆಂದು ಅರ್ಚ್ಯ. ಚಿನ್ನಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದಯವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಭರುವ ಫಲವು ಎಂತೆಂದರೆ, ಅವರು ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೂ

ಆತ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ದಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಯಾವ ಅಳತೆ ಅಳೆಯುವರೋ, ಅದೇ ಅಳತೆ ಅವರಿಗೆ ಅಳೆಯಲ್ಪಡುವದು. ಮೋಕ್ಷಭಾಗ್ಯವಾದದ್ದು ಸಕಲ ದಯವು ಸಕಲ ಕರುಣೆಯು ಅನುಭವವಾಗಿಧೆ.

೬ನೇ ಭಾಗ್ಯವು: ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನವ ಹೊಂದುವರು.—ಮನಸ್ಸಿನ ಶುದ್ಧತ್ವವೂ ಅತಿಶಯವಾದ ಭಕ್ತಿಯೂ ಒಂದೇ. ಅದರ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಯಾವವಂದರೆ: ಪಾಪ ರಹಿತವುಳ್ಳ ಹೃದಯವೂ ಪವಿತ್ರ ವಿಚಾರಗಳ ಧರ್ಮಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಕದಲದ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮನುಷ್ಯರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಡಂಭಾಚಾರ ಬಿಡುವಿಕೆಯೂ. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ಚಿತ್ತವು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲು ಪರಿಶುದ್ಧ ಚಿತ್ತವು: ಅವರಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳು ಸಹ ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಲವಲೇಶ ತಪ್ಪು ನೋಡಲಿಲ್ಲವು. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದ ಮೇರೆಗೆ, ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಗೆ ಪಾಪ ಅಂಟುವದಿಲ್ಲವು. ಡಂಭಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಕಳ್ಳ ಭಕ್ತರ ಮೇಲೆಯೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿದ್ದರು. ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಿಗೆ ಫಲವೇನಂದರೆ, ಅವರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನವ ಹೊಂದುವರು. ಮಾನಸ ನೇತ್ರದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವಲ್ಲವೇ? ಸೂರ್ಯನನ್ನು ವ್ಯಾಧಿಯುಳ್ಳ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲೂ ಅಶುದ್ಧ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲೂ ನೋಡಕೂಡದ ಮೇರೆಗೆ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಅಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನೋಡಲಶಕ್ಯವು. ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರು ಮಾತ್ರವೇ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ

ವಾಗಿ ದರ್ಶಿಸುವರು. ಆ ದರ್ಶನವು ಮೋಕ್ಷ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ.

೭ನೇ ಭಾಗ್ಯವು: ಸಮಾಧಾನಪರರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮಕ್ಕಳೆಂತ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವರು.—ಸಮಾಧಾನ ಪ್ರಿಯರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿದ್ದು, ಶರೀರವನ್ನು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಕೀಳ್ಪಡಿಸಿ, ಆಶೆಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನ ಕೆಳಗಾಗ ಮಾಡಿ, ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಕೀಳ್ಪಡಿಸಿ ನಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಿಕ್ಕ ಜನರೆಲ್ಲರನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಸಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ; ಪರರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ದಯೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಅದಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪರಲೋಕದಿಂದ ನಮಗೆ ಸಮಾಧಾನ ತಂದು ಕೊಡುವಂತೆ ಚಿತ್ತೈಸಿದರು: ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮಾಧಾನದ ರಾಯರೆಂದು ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಆಗಾಗ್ಯೆ ದೀವಿಸುತ್ತಾಯಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡಿರೆಂತ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದರು. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ತದಿಂದ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದರು. ಸಮಾಧಾನವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಫಲವೇನೆಂದರೆ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವರು. ವಿಶೇಷವಾದ ಪುತ್ರರ ಮೇರೆಗೆ, ತಂದೆಯ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಸ್ವೀಕರಿಸುವರು.

೮ನೇ ಭಾಗ್ಯ: ನೀತಿಗೋಸ್ಕರ ಉಪದ್ರ ಪಡುವಂಥ

వరు భాగ్యవంతరు, యాకందరె మోక్షరాజ్యవు అవరదాగిరువదు.—ఇదరొళు ౪ కార్యగళ ధ్యానిస బేకు.—౧నేదు. ఉపద్రవేను? సకల ఆపత్తుగళ దినస్సుగళు.—౨నేదు. యారింద బరుత్తె? పుణ్యక్కె వైరియెంబ పిశాచియింద బరువదు. పిశాచియు దూతరాద మనుష్యరిందలూ పరరిందలూ అల్లదె, ఇన్ను నెంటరిందలూ బంధు మిత్రరిందలూ బరువదు. —౩నేదు. తప్పిగాగి బారదె పుణ్యక్కాగి బర బేకు. అర్థ్య. రాయప్పనవరు హాలిసిద మేరిగె, నరహంత్య నెంబవాగియూ కళ్ళ దూషకనెంబదాగియూ ఉపద్ర పడ బేడ; ఆదరె క్రీస్తువనాదదరింద శ్రమె పట్టరె, సంకోచ పడబేడ: అంథ నామాంకితక్కాగి స్వామిగె స్తోత్ర కేళ తక్కద్దు.—౪నేదు. ఉపద్ర పడువ బగె హ్యాగందరె, తాళిమెయాగియూ సంతోషవాగి యూ: జేసునాథస్వామియు నామక్కోస్కర ఉవద్ర పడువదక్కె నాను ప్రాప్తనాదెనెందు మహా ఆనంద కొండ బేకు. జేసునాథస్వామి ఈ నాల్కు విషయు గళల్లి ఇట్ట ప్రతియన్ను ధ్యానిసువదు. ఫలవు మోక్ష రాజ్యవాగిధె. ఆదరె ఎష్టు ఉపద్రగళిగె తాళి ఇరువె వో, అష్టు సంపత్తు అనుభవిసలుంటాగువదు.

೬ನೇ ಚಿಂತನೆ.

ಸತ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಓದುವಿಕೆಯೂ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಕೇಳುವಿಕೆಯೂ.

ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಬೋಧಿಸ ಚಿತ್ತವಾಗಿರಲಾಗಿ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸತ್ಯವೇದವ ದಯಪಾಲಿಸಿ ಓದಿರೆಂತ ಅನೇಕಸಾರಿ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸ ತಕ್ಕದ್ದೇ. ಮೋಗಮಾರ್ಗವು ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾದರೆ, ಸತ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪಾಠೈಸುವದೇ ಸರಿ: ಯಾರೆಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಯಾವಪ್ರಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿರುವದೋ ವೇದಾರ್ಥದ ಬೋಧಕಗಳನ್ನು ಓದಿದವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದು. ಸತ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸ್ವಾಮಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ ಯಾವಪ್ರಕಾರ ಪ್ರವರ್ತಿಸ ಬೇಕೆಂತ ತೋರಿಸುವವು. ಪಾಪದ ದ್ರೋಹ ಅವಲಕ್ಷಣವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವ ಬಗೆ ಬಯಲು ಮಾಡುವವು. ಸಕಲ ಇಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸುವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತವೇ; ಪುಣ್ಯ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವ ಹಾದಿ ತಪ್ಪದೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತೆ; ಈ ಮಾತ್ರಕೆ ಆ ಮಾತ್ರಕೆಯಿಂದ ಧೈರ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. ಇವನೂ ಅವನೂ ಈ ತಂತ್ರ ಆ ತಂತ್ರವನ್ನು ಜಯಿಸಿದರೆಂದೂ, ಈ ಧರ್ಮ ಆ ಧರ್ಮವ ಮಾಡಿದರೆಂದೂ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿದರೆಂದೂ, ಸಕಲ ಆಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆಯೂ ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯಗಳ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಸಮಚಿತ್ತವಾಗಿದ್ದರೆಂದೂ ನೋಡಿ, ಸಕಲ ಸ್ಥಿತಿಯವರು ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶ

ದಲ್ಲಿ ನಡೆಯ ಬರುವುದು. ತತ್ವ ಬೋಧಕರೆಲ್ಲರೂ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಮುಖ್ಯ ಜ್ಯೇಷ್ಠರೂ ಪೂರ್ವ ರುಷಿಗಳೂ ಜ್ಞಾನ ಸಿದ್ಧರೂ ಜ್ಞಾನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿರೆಂತ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರು. ಓದಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಮೇಲುಂಟಾಗುವದೆಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುವೆವು.

ರೋಮ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಜೇರ್ಮನ್ಯ ರಾಜ್ಯದೊಳಿದ್ದ ತ್ರೆವಿರಾಪುರದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ, ಒಂದು ದಿನ ಅವರು ಸಾಧಕ ನೋಡ ಹೋದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಸಮುಖಸ್ಥರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ವರು ಅಳಂಗಗಳಾಚೆ ಸವಾರಿ ಹೋದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಪರ್ಣಾಶ್ರಮವನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಆ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ರುಷೀಶ್ವರರು ಇಲ್ಲ: ಅರ್ಚ್ಯಶಿಷ್ಟ ಅಂತೋನಿ ಎಂಬವರ ಚರಿತ್ರೆ ಪುಸ್ತಕ ಮಾತ್ರವಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರಬಂಧವ ಒಬ್ಬನು ಓದಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಓದಲು ಓದಲೂ ಮುನೀಶ್ವರನ ಅತಿಶಯತಪಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವ ಹೊಂದಿ, ಪ್ರೇರೇಪಕವಾದ ದೇವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ ಹೋಗಲಾಗಿ, ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯೂ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಸಹ್ಯವೂ ಹುಟ್ಟಲು, ಲೌಕೀಕ ಭಾಗ್ಯಗಳು ವ್ಯರ್ಥ ಅನಿತ್ಯವೆಂದೂ ಪುಣ್ಯ ಫಲಿತವು ನಿತ್ಯವೆಂದೂ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದಬಾಷ್ಪಗಳ ಸುರಿಸುತ್ತಾ, ಮನೋ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನಾವು ಯಾವದನ್ನು ಕುರಿತು ಭೂಪತಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವಿಸುತ್ತೇವೆ? ಆತನ ಇಷ್ಟವ ಹೊಂದಲು ಸೇವಿಸುತ್ತೇವಲ್ಲವೇ? ಹೊಂದಿದಾಗ್ಯೂ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಮಟ್ಟಿಗಿರುತ್ತೆ? ದೇವಿಷ್ಟವ ಹೊಂದ

ಬೇಕಾದರೆ ಈಗಲೇ ನನ್ನಿಂದಲಾಗುತ್ತೆ. ಅಭಿಮತವ ತೀರುವದಕ್ಕೆ ದೇವರಿಂದ ಮಾತ್ರವಾಗುವದು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮರಣಪರ್ಯಂತಕ್ಕೂ ನಿಂತು, ಸರ್ವಸಂಗ ಪರಿತ್ಯಾಗವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮುನಿಯಾಗಿಯೂ ತಪಸ್ವಿಯಾಗಿಯೂ ನಿಲ್ಲುವೆನು. ನೀನೂ ಕೂಡ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡ ಮನಸ್ಸಿರಿಸಿದರೆ ಸರಿ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಅಭೀಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿರ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವು, ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಸ್ನೇಹಿತನು ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ: ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ಸಹಜವೇ; ನೀನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಳುತ್ತೇನೆನ್ನಲು, ಇಬ್ಬರು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸುಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತರು.

ಈ ವರ್ತಮಾನವ ಆಗುಸ್ತೀನೆಂಬವರು ಪೋಂತಿಸ್ಯಾನೆಂಬವನಿಂದ ಕೇಳಿ, ತಾವು ಬರೆದ ಹಾಗೆ, ಅಂತಃಕರುಣ ನಾಚಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಚಂಚಲಿಸಿ, ಮನಸ್ಸು ವಿಭಾಗವಾಗಿ, ಕಳವಳಗೊಂಡು, ವಾದ ಪ್ರತಿವಾದ ಶರೀರವೂ ಜ್ಞಾನವೂ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಆಡಿದ ಮೇರೆಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖದಲ್ಲಿಯೂ ಕಲಾಪ ಹೊಂದಿ, ಆಲಿಪ್ಯುಸೆಂಬ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ನೋಡಿ ಕೂಗಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀವೆ? ಇದೇನು? ಕೇಳಿದಿಯಾ? ಶಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಹೀನರು ಎದ್ದು ಮೋಕ್ಷ ಲಗ್ಗೆ ಹತ್ತುತ್ತಾರಲ್ಲ! ನಾವೋ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೃದಯವಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೂ ರಕ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೊರಳಿ ಇದ್ಧೇವೆ! ಇವರು ಮುಂದೆ ಹೋದರಲ್ಲ: ಹಿಂದೆ ಬರುವದು ನಾಚಿಕೆಯಾದರೆ, ಬಾರದಿರುವದು ಹೆಚ್ಚಾದ ನಾಚಿಕೆಯಲ್ಲವೋ? ನಾನು ಇವು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಆಲಿಪ್ಯನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು ಮೌನ

ವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾಯಿರಲಾಗಿ, ಆಚೆಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೋದೆನು. ನನ್ನ ಮಾತುಗಳು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಸರ್ವಥಾ ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಕಾಣುವದಲ್ಲದೆ, ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳಿಗಿಂತ ನೆತ್ತಿಯೂ ಕೆನ್ನೆಗಳೂ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಮುಖವೆಲ್ಲದರ ವರ್ಣವೂ ಆತ್ಮದ ಕ್ಲೇಶವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದವು. ಮನೆಯ ಹಿಂದೆ ತೋಟವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೃದಯದ ವಿಕಲ್ಪದಿಂದ ಎಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟು, ನಾನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ತಗಲಿಕೊಂಡ ಉಗ್ರವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಅಡ್ಡಗಿಸ ಕೂಡದಂತೆ, ಹೋದೆನು. ಈ ಅಂತರಂಗವಾದ ವ್ಯಾಜ್ಯವು ಹ್ಯಾಗೆ ಕಡೆತೀರ‍್ಯಾತೋ ನಾನು ಅರಿಯದೆ ಇದ್ದೆನು, ದೇವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಫಲವುಳ್ಳ ವಿಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನೂ ಉಸುರಿನೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿದ ಮರಣವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೆನು. ನಾನು ತೋಟದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾಗಿ, ಆಲಿಪ್ಯನು ಇಂಥ ಕ್ಲೇಶಾಕ್ರಾಂತ ಪಡುತ್ತಾ ಪ್ರಾಣಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ ಕೂಡದೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬರಲಾಗಿ, ಇಬ್ಬರೂ ಮನೆಗೆದೂರವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆವು. ನನ್ನ ಚಿಂತೆಯು ಕುದರದೆ, ಚಂಚಲದಿಂದ ತಪಿಸುತ್ತಾ, ನನಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಕವಾಗಿದ್ದಂಥ ದೇವ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೈಯಿಕೊಟ್ಟು ಮನ ತಿರುಗದೆಯಿದ್ದ ಕಾರಣ, ನಾನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಉಗ್ರಕೋಪವ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ವ್ಯಾಧಿಷ್ಠನ ಮೇರೆಗೆ ವೇದನೆ ಪಟ್ಟು, ನನ್ನ ದುರ್ಗುಣಗಳ ಸಂಕೋಲೆಗಳು ಛಿನ್ನಾಭಿನ್ನ ಆಗುವ ಹಾಗೆ ಹೊರಳುತ್ತಾಯಿದ್ದೆನು. ಸರಪಣಿ ಸ್ವಲ್ಪವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕಟ್ಟಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆನು. ಸ್ವಾಮೀ, ದೇವರವರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಖಂಡಿತ ದಯವಾ

ಗಿದ್ದು, ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗುವದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಂತ
ರ್ಯದೊಳು ಭಯವನ್ನೂ ನಾಚಿಕೆಯನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸಿ
ಡೆಬ್ಬೆಯ ಮೇಲೆ ಡೆಬ್ಬೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದಿರಿ. ಆದರೂ
ನಾನು ಪಟ್ಟು ಬಿಡದೆಯೂ, ತಿರಿಗಿ ಪಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಕಿ ಪು
ನರು ನನ್ನನ್ನು ಅಧಿಕ ಬಲದಿಂದ ಬಂಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮನ
ಸ್ಸಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಇಗೋ ತೀರುಮಾನ ಮಾಡುವೆನು, ಈಗ
ಳೇ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಆಗಲಿ, ಎಂಬದಾಗಿ ನನ್ನೊ
ಳು ಹೇಳಿಕೊಂಡಾಗ್ಯೂ, ಪೂರ ಮಾಡಲೂ ಇಲ್ಲವೂ
ಬರಲೂ ಇಲ್ಲವೂ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನವುಗಳಿಗೆ ತಿರಿಗಿ
ಹೋಗಲಮ್ಮದೆ, ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅವುಗಳನ್ನು
ಹೇಸಿಕೊಂಡರೂ, ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವೆನೆಂಬ
ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿಯಲಾರದೆ ಇದ್ದೆನು. ಪಾಪದ ಮರಣಕ್ಕೆ ಸಾ
ಯುವದಕ್ಕೂ ಪುಣ್ಯದ ಜೀವಕ್ಕೆ ಬದುಕುವದಕ್ಕೂ ಅನು
ಮಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆನು, ಯಾಕೆಂದರೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ
ಹೊಸದಾಗಿದ್ದ ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹವು ನನ್ನ ಹಳೇ ಅಭ್ಯಾ
ಸಗಳಿಗಿಂತ ಬಲ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಬಿಡುಗಡೆಯ
ದಿನವು ಎಷ್ಟು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಾ ಇತ್ತೋ, ಅದು ಬರುತ್ತೆ
ಎಂಬುವದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಅಂಜಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಅದು ಹ್ಯಾ
ಗಂದರೆ, ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ಭೋಗ ಅನುಭೋಗಗಳೂ
ವ್ಯರ್ಥ ಆಟಗಳೂ ನನ್ನ ಸೆರಗು ಹಿಡುಕೊಂಡು ಗುಣು
ಗುಣುಗುತ್ತಾ: ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೀಯೋ? ಈಗ
ಲಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ನಾವು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕೂಡ ಇರುವ
ದಿಲ್ಲವೋ? ಈ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕಾದರೂ ಇದು
ಅದು ಮಾಡಬಾರದೇ? ಎಂದು ಮೂಗ್ಗುತ್ತಾ ಇದ್ದವು.

ಆದಾಗ್ಯೂ ವಿರಕ್ತತ್ವವೆಂಬ ಪುಣ್ಯವಾದದ್ದು ಗುರುತ್ವದೊಂದಿಗೆ ರಂಸನ್ಮುಖವಾಗಿ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ಹಾಸ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ವಿರಕ್ತಿಯುರಾದ ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದ ಸುಕುಮಾರ ಕೊಮಾರ್ತಿಗಳನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರನ್ನು ಭಾವಿಸಿ ನೋಡು. ಅವರೂ ಇವರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು ನಿನ್ನಿಂದಲಾಗದೆ ಹೋಗುವದೋ? ಆದರೆ ಅವರೂ ಇವರೂ ತಮ್ಮಿಂದ ವಿರಕ್ತರಾದರೋ? ತಮ್ಮ ದೇವರಿಂದಲವರಿಗೆ ತ್ರಾಣಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೋ? ನೀನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಂಬಿ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯು ನಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಡ: ದೇವರಿಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡು; ನೀನು ಬೀಳುವಂತೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ನೀನು ಭರವಸದೊಂದಿಗೆ ದೇವವಶದಲ್ಲಿ ಬೀಳು, ನಿನ್ನನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ರಕ್ಷಿಸುವರು, ಎಂತ ದಯದೊಂದಿಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ನಾನೋ ಅಂದರೆ, ನನ್ನ ಅಪ್ರಯೋಜಕವಾದ ಆಶಾಪಾಶಗಳ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಬಿಡುವದಕ್ಕೆ ಅನುಮಾನಿಸಿ ಸುಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನೆಂಬ ಕಾರಣ ನಾಚಿಕೊಂಡು ಲಜ್ಜಿತನಾಗಿದ್ದೆನು. ಇಂಥ ಮನೋವ್ಯಥೆ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತದೊಳು ನಾನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಆಡಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಆಲಿಪ್ಯುಸೆಂಬ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನು ಸಮೀಪ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಇಂಥ ಮನೋ ಕಳವಳ ಯಾವಾಗ ತೀರುವದೋ ಮೌನವಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು.

ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅಗುಸ್ತೀನೆಂಬವರು ತಮ್ಮ ಅನರ್ಥ ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ವಿಕಾರ ಅವಲಕ್ಷಣ ಕಡೇಕ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ, ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖದಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಮಳೆ ಉಗಿಯುವದೋಪಾದಿ ಕಣ್ಣೀರು ಜಲ ಪ್ರಳಯದ ಹಾಗೆ

ಬರುತ್ತೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು, ಏಕಾಂತ ಬೇಕೆಂದು ಆಲಿಪ್ಯುಸ
ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿ, ಒಂದು ಅಂಜೂರ ವೃ
ಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಉದ್ದ ಬಿದ್ದು, ಕಣ್ಣೀರು ಧಾರೆಯಾಗಿ ಸುರಿ
ಸುತ್ತಾ: ಸ್ವಾಮೀ, ಎಷ್ಟು ಪರಿಯಂತ ನನ್ನ ಮೇಲೆ
ಕೋಪ ಮಾಡುವಿರಿ? ನನ್ನ ಪೂರ್ವ ಪಾಪಗಳ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳ
ಬೇಡಿ, ಎಂಬದಾಗಿ ಆಕ್ರಂದಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ ಇನ್ನ
ಪಾಪವ ಬಿಡ ಮನದೊಳು ಅನುಮಾನಿಸಿ ತತ್ತಳಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ
ಕಾರಣ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ರೋಷಗೊಂಡು, ನಾಳೆ ನಾಳೆಗೆ
ಯೆಂದು ಎಷ್ಟು ತನಕ ಕೇಳುವೆನು? ಯಾಕೆ ಇಂದು
ತಾನೇ ಅನ್ನುವದಿಲ್ಲ? ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಯಾಕೆ ನನ್ನ
ಅವಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಅಂತ್ಯ ಮಾಡೆನು? ಅಂದುಕೊಂಡು,
ಅತಿ ದುಃಖದೊಂದಿಗೂ ಮನೋಕ್ಲೇಶದೊಂದಿಗೂ ಅಳು
ತ್ತಾಯಿರುವಾಗ, ನೆರೆಮನೆಯಿಂದ: ತೆಗದುಕೊಂಡು ಓದು,
ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಓದು, ಎಂಬ ಶಬ್ದವ ಕೇಳಿದರು. ಆಗ
ಬೇರೆ ಮುಖವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಚಿಕ್ಕವರು ಆಡುವಾಗ
ಇಂಥ ಪದ್ಯವ ಪಾಡುವದುಂಟೋ ಎಂತ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ,
ಎಂದಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಲಿಲ್ಲವಾದದರಿಂದ, ಸ್ವಾಮಿಯು ಕಡೆಯಿಂದ
ತನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದ ಬುದ್ಧಿ ಎಂದರಿತು, ಕಣ್ಣೀರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎದ್ದು,
ಆಲಿಪ್ಯುಸನ ಹತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ತಾನು ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಅಪೋಸ್ತಲರ
ಪುಸ್ತಕವ ತೆಗದುಕೊಂಡು ತೆರದು, ಏಕಾಂತವಾಗಿ, ಮಾತಾ
ಡದೆ, ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ದೊರಕಿದ ಮೊದಲನೇ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಓದಿ
ದರು. ಏನಂದರೆ: ಭೋಜನಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುರಾಪಾನಾ
ದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲ; ಕಾಮ ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೋಹಾ
ತುರದಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲ; ಜಗಳದಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲ; ಪೋಟಾ

ಪೋಟಿಕತನದಲ್ಲಿಯೂ ಜೀವದ ಕಾಲವ ಕಳೆಯ ಬೇಡಿರಿ; ಆದರೆ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಹೊದ್ದು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಶರೀರದ ಪರಾಮರಿಕೆ ವಿಷಾಪೇಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಡದೆ ಇರ್ರಿ, ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಓದಿ ಆಚೆ ಓದಲಿಲ್ಲ, ಓದಲೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವು: ಕಡೇ ಮಾತು ಓದುತ್ತಲೇ, ಅವರ ಹೃದಯದೊಳು ನಂಬಿಕೆಯ ಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲಾಗಿ, ಸಕಲ ಸಂದೇಹದ ಕತ್ತಲೆ ನೀಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಈ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಇಗ್ನಾಸಿಯೆಂಬವರಿಗೂ ಮತ್ತನೇಕರಿಗೂ ಸತ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಮೋಕ್ಷದ್ವಾರವು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ನೀನು ನಿತ್ಯವು ಯಾವದೊಂದು ಜ್ಞಾನ ಪುಸ್ತಕವ ಓದುತ್ತೀಯೋ? ಅಲ್ಲವೇ ಕೇಳುತ್ತೀಯೋ? ಓದಲಿಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀಯೋ? ನಿನ್ನ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಬೆಳಕು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ, ಪರಾಕಿಲ್ಲದೆ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿನ್ನೊಳು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ ಮೇರೆಗೂ ದಿವ್ಯ ವಾಕ್ಯದ ಸಾರ ಪಾನ ಮಾಡುವ ಮೇರೆಗೂ ಓದುತ್ತೀಯೋ? ಓದಿದ ಮೇಲೆ ಮರೆಯದ ಹಾಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿದ್ಧೀಯೋ? ನಿನಗೆ ತಿಳಿದ ದಾರಿಯೊಳು ನೀನು ನಡೆಯುತ್ತೀಯೋ? ನಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀಯೋ? ಸುಜ್ಞಾನ ಸುಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ? ಸನ್ಮಾರ್ಗ ತಿಳಿದು ನೋಡಿ ಸಮ್ಮತಿಸಿ ದುರ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತೀಯೋ? ವಿನೋದ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಮಾತ್ರ ಓದುತ್ತೀಯೋ? ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ವ್ಯರ್ಥ ನಿಷ್ಫಲವೇ ಸರಿ. ಅಜ್ಞಾನರ ಪತಿತರ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಪುರಾಣ ಈ ಮುಂತಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳ

ನ್ನು ಅಪ್ಪಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಓದ ಕೂಡದು; ಓದಿದರೆ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರ ಮುಚ್ಚುವದು. ಕೆಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪಾಠದಿಂದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶೈಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಮಾಯಾತಂತ್ರ ಮುಂತಾದ ಮೋಸಗಳು ಸಂಭವಿಸುವದುಂಟಾದ ಕಾರಣ, ಅವುಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಓದಲೂ ಆಗದು ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೂ ಆಗದು.

ಸತ್ಯ ಗುರುಗಳ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಂದಲೂ ಸಹಾ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತವನ್ನು ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವವಾಕ್ಯ ಕೇಳಿದಂತೆ ಅವುಗಳ ಕೇಳ ಬೇಕು. ದೇವವಾಕ್ಯವಾದದ್ದು ಬೀಜವಾಗಿಧೆ. ಸತ್ಯ ಗುರುಗಳ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿ ಬಿತ್ತಿಸಿದವರು ದೇವರೇ; ಆತ್ಮವು ಭೂಮಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಬರೇ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲಾದರೂ ದಾರಿಯೊಳಗಾದರೂ ಮುಳ್ಳುಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಬೀಜವು ಬಿದ್ದರೆ ಬೆಳೆಯುವದಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ರಂದವಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳದ್ದೂ ಮೂರ್ಖತ್ವದಿಂದ ಬಂಡೆ ಮೇರೆಗೆ ಆದದ್ದೂ ಮುಳ್ಳುಗಳೆಂಬ ವಿಷಾಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳದ್ದೂ ಆಗಿರುವ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಬೀಜವೆಂಬ ದಿವ್ಯ ವಾಕ್ಯವು ಬಿದ್ದರೆ, ಫಲಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಸತ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಕೇಳಿ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಿರಿಸದೆ, ನಿನ್ನ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಬಿಡದೆ ಯಾವಾಗಿನ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆದರೆ, ಅಮೃತವು ನಿನಗೆ ವಿಷವಾಗುತ್ತೆ. ಗುಡಿಗೆ ಬಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಕೇಳದ ಮುಂಚೆ ಸಕಲ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ಪರಾಕಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳುವಂತೆ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ಅಂಥ ದಿವ್ಯ ವಾಕ್ಯವು ನಿನ್ನಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ಮೊಳೆಯ ಬೇಕೆಂತ, ಎಳೇ ಪೈರಿಗೆ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ಮಳೆಯನ್ನು ಕೋರಿಕೊಳ್ಳುವ

೧ನೇ ಧ್ಯಾನ—ಸ್ವಾಮಿ ಪಟ್ಟ ಪಾಡುಗಳು ೧೬೭
ಮೇರೆಗೆ, ನೀನು ದಿವ್ಯ ಇಷ್ಟವು ನಿನ್ನ ಎಳೇ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ವರ್ಷಿಸ ಬೇಕೆಂತ ಎದುರು ನೋಡಿಕೋ. ನಿನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಾರ್ಗವ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹಿಡಿದು, ಅಂಥ ಸತ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವೆನೆಂದು ಘಟ್ಟಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೋ.

ಏಳನೇ ದಿವಸವು.

೧ನೇ ಧ್ಯಾನವು.

ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪಾಡು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟಗಳ ಔಚಿತ್ಯಗಳನ್ನು ನೆನಸುವದು.

೧ನೇ ಆಯತ್ತವು. ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುವದು.

೨ನೇ ಆಯತ್ತವು. ಈ ಕಷ್ಟಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಫಲವನ್ನೂ ಹೊಂದುವ ಬಗ್ಯೆ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದು.

೧ನೇ ಯೋಚನೆ: ಪಾಡು ಪಟ್ಟವರು ಯಾರು?—ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ, ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಪವಿತ್ರತೆಯುಳ್ಳವರು, ದೇವಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದ ರಾಶಿಯಾಗಿಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೂ ಹೊಂದಿದವರು, ಶತೃಗಳಿಂದ ಸಹ ದೇವಕುಮಾರನೆಂತ ಅರಿತವರಾಗಿ ಸಕಲರಿಗೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ವ್ಯಾಧಿಷ್ಠರಿಗೆ ಗುಣ ಆರೋಗ್ಯ, ಅಂಧಕರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ, ಬಧಿರರಿಗೆ ಶ್ರವಣ, ಸತ್ತವರಿಗೆ ಜೀವ

ಉದ್ಧರಿಸಿದವರು, ಅವರೇ ಪಾಡುಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದೆ, ಸಕಲ ಬಹುಮಾನ ಸಕಲ ವಂದನಾರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದವರು ಪಾಡು ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಿಯವುಳ್ಳವರೂ ನಮಗೆ ಪಿತನಾದವರೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ ಆತ್ಮ ವೈದ್ಯರೂ ರಕ್ಷಕರೂ ದಿವ್ಯ ಗುರುವಾದವರೂ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತರೂ ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಭುವೂ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ದಿವ್ಯಪುರುಷರೂ, ಇಂಥವರೇ ಪಾಡು ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಕುಮಾರನು ತಂದೆಯು, ಹೆಂಡತಿ ಪುರುಷನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಮರಣವನ್ನೂ ದುಃಖದೊಂದಿಗೆ ನೋಡ ಬೇಕಾದರೆ, ಜೇಸು ಕ್ರೀಸ್ತುವಿನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಮರಣವನ್ನೂ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ನೋಡ ಬೇಕಾಗಿರುವದು!

೨ನೇ ಯೋಚನೆ: ಎಂಥ ಪಾಡುಗಳ ಪಟ್ಟರೆಂತ ಧ್ಯಾನಿಸುವದು.—ಎರಡು ಬಗೆ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಯಾವವೆಂದರೆ, ಹೊರಗೂ ಒಳಗೂ ಬಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ತಾವು ಪಡ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಪಾಡುಗಳನ್ನು ರಕ್ತವಾದ ಸ್ನಾನವೆಂದೂ ಹರಿಯೋದ ಪಾತ್ರೆಯೆಂದೂ ಸೂಚಿಸಿದರೂ.

೧ನೇದು. ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ವಿಧ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದರು.—೧. ಅವರು ವಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ವಾಣವಾಗಿ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಡಲು, ಅವರನ್ನು ಕೊಂದ ನಿಷ್ಠುರರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಉಡುಪನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡರು.—೨. ಬಹುಮಾನದಲ್ಲಿ. ನೆನಸಬಾರದ ಅಪಮಾನವ ಅವರಿಗೆ ಮಾಡಿದರು.—3. ಕೀರ್ತಿಯಲ್ಲಿ. ಆತನ

ಪುಣ್ಯ ಡಂಭವೆಂತಲೂ, ಆತನನ್ನು ಪಾಪಾತ್ಮನೆಂತಲೂ ಪಿಶಾಚಿಯೆಂತಲೂ ತಂತ್ರಗಾರನೆಂತಲೂ ದ್ರೋಹಿಯೆಂತಲೂ ಕರೆದರು.—೪. ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ. ಅಜ್ಞಾನಿಯೆಂತಲೂ ಪೈತ್ಯಗಾರನೆಂತಲೂ ಮಾಡಿದರು.—೫. ಅದ್ಭುತಗಳಲ್ಲಿ. ಶೂನ್ಯಗಾರನೆಂತಲೂ ಪಿಶಾಚಿಯ ಸೇವಕನೆಂತಲೂ ದೂಷಿಸಿದರೂ.—೬. ಶರೀರದಲ್ಲಿ. ಕಷ್ಟಗಳೆಷ್ಟು! ಶತೃಗಳ ನಿಷ್ಠುರದಿಂದಲೂ ಅವರ ಶರೀರ ಮೃದುತ್ವದಿಂದಲೂ ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳ ಬಹುದು.—೭. ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪಾಡು ಪಟ್ಟರು! ಒಬ್ಬನು ದ್ರೋಹವ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು; ಒಬ್ಬನು ಅರಿಯೆನೆಂದು ಮೂರಾವರ್ತಿ ಹೇಳಿದನು; ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಓಡಿ ಹೋದರು. ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಮಾತೆಯನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ದುಃಖವೆಷ್ಟು! ಇದೆಲ್ಲ ಕೂಡಿದ ಮಾತ್ರ ಧ್ಯಾನಿಸುವದು.—೮. ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು! ಕಣ್ಣಾರ ಹಂಗಿಸುತ್ತಾ ದೂಷಿಸುತ್ತಾ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದವರನ್ನು ನೋಡುವದು ದುಃಖವೆಷ್ಟು! ತನ್ನ ಭಕ್ತರ ಕಣ್ಣೀರು ಪ್ರಲಾಪವನ್ನು ನೋಡುವದು ಎಷ್ಟು ಬಾಧೆ! ಅದಲ್ಲದೆ ಉಗುಳಿನಿಂದಲೂ ಸಿರಸ್ಸಿನಿಂದ ಸುರಿದ ರಕ್ತದಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಬಾಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಆದ ಕಷ್ಟ ಧ್ಯಾನಿಸುವದು. ಶ್ರೋತ್ರಗಳನ್ನು ತಿವಿದ ಛಾಡಿ ಸುಳ್ಳುಸಾಕ್ಷಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ದ್ರೋಹ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಬಾಧೆ ಎಷ್ಟು! ಅತ್ಯಂತ ದಾಹದಲ್ಲಿ ಶತೃಗಳು ಕುಡಿಸಿದ ವಿಷದಿಂದ ಜಿಹ್ವೆ ಕಷ್ಟವೆಷ್ಟು! ಶರೀರದ ಸರ್ವಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ಟುಗಳಿಂದಲೂ ಮೊಳೆಗಳಿಂದಲೂ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದಲೂ ಬಾಧೆ ಎಷ್ಟು! ಹೀಗೆ ಸರ್ವಾಂಗಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇ

ಕವಾಗಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಒಂದೂ ಮರೆಯದೆ, ಬಾಧೆಗಳೆಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೂ ದುಃಖದೊಂದಿಗೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು ವಿಚಾರಿಸುವದು.

೨ನೇದು. ಆತ್ಮದ ಕಷ್ಟಗಳು ಶರೀರದ ಕಷ್ಟಗಳಿಗಿಂತ ಘನವಾದ ಕಷ್ಟಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಅತಿ ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಅಂಥ ದುಃಖ ತಿಳಿಯುವ ಬಗ್ಯೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಅನುಗ್ರಹವು ಬೇಕು. ಅವರ ದುಃಖವು ಸಮುದ್ರಕ್ಕಿಂತ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ದುಖ್ಖವು. ಆ ಮನಸ್ತಾಪವು ಎಷ್ಟಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ಸಕಲ ಪಾಪ ದ್ರೋಹಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಬಗ್ಯೆ ಅಷ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಸಹಸ್ರ ಲೋಕಗಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಆ ಲೋಕಗಳ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ವಿಮೋಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತರ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಮೋಚನೆಯಾಗುವದು. ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಅಳುವದಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸಾಲದ ಕಾರಣ, ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ರಕ್ತವ ಬೆವರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದುಖ್ಖಾಗ್ಯೆದು ಅತ್ತರು. ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪಟ್ಟ ಮನಸ್ತಾಪವ ಧ್ಯಾನಿಸುವಾಗ ನಾನು ನನ್ನ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರಕ್ಕಿಂತ ದುಖ್ಖಪಡುವದು ನ್ಯಾಯವೇ.

3ನೇ ಯೋಚನೆ: ಯಾರಿಂದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪಾಡುಪಟ್ಟರೆಂತ ವಿಚಾರಿಸುವದು.—ಯೂದರಿಂದಲೂ ಅಜ್ಞಾನ ಜನರಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರು ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳೂ ಧೊರೆಗಳೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಕೂಡಿದರೆಂದು ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದಾವೀದೆಂಬ ರಾಯರು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಇವರಿಗೆ ಯಾವ ಉಪಹತಿ

మాడదె సకల ఉపకారగళన్నూ వరగళన్నూ పాలిసుత్తిరలాగి స్వామియన్ను శిలుబెయల్లి జడిదరు. క్రోధమదగర్వ మత్సర నానా విషాపేక్షెగళ ప్రేరేపకత్వదింద స్వామియ మేలె నిష్ఠూర మాడిదరు. కెలవరు తమగె తోళిద బుద్ధి కేళలొల్లదె, కెలవరు కోపిసికొండు, కెలవరు డంభ జ్ఞానదింద స్వామియ మేలె కలహ హుట్టిసిదంథవరు, పిశాచిగళే. పిశాచియు జూదాసనెంబ ద్రోహియన్ను తన్న వశవర్తియాగ మాడికొండు, స్వామియన్ను తోరిసి కొడెంత మనస్సినల్లి ప్రేరేపిసితు. అదల్లదె హంగియవర మనదొళిద్ద ద్రోహవన్నూ కోపవన్నూ జేసునాథస్వామి నోడిరలాగి అధిక కష్టగళన్ను అనుభవిసుత్తిద్దరు.

౨నే యోచనె: యారిగాగి పాడుపట్టరు ఎంత విచారిసువదు.—మనుష్యరెల్లరన్ను రక్షిస బేకెంతలూ, సర్వేశ్వరనిగె మనుష్యర మేలిద్ద కోపాగ్నియన్ను శాంతిమాడి దేవ మహిమె ఉద్ధరిస బేకెంతలూ, తరుణోపాయవన్నూ మోక్ష సేరువ బగెయన్నూ ఉచితవాద వరగళన్నూ తరబేకెంతలూ, మోక్షమార్గవ తోరిస బేకెంతలూ, మోక్షద ద్వార తెరెయ బేకెంతలూ, జేసునాథస్వామి తమ్మ అమూల్యవాద రక్తవ నమ్మ మితియిల్లద ద్రోహంగళిగె పరిహారార్థవాగి నమగె దయ మాడిదరు. ఒందు బొట్టు రక్తవు తమ్మ మితియిల్లద పుణ్య ఫలవు దివ్య

ಮಂದಿತ್ವದಿಂದ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವ
ದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದರೂ, ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣ್ಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗು
ವಂತೆ ರಕ್ತವಾದ್ಯಂತವನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಇಂಥ ಅವು
ಷಧದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಧಿ ಎಷ್ಟೆಂತ ತಿಳಿಸಿದರು.
ಶತ್ರುಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿದವರಿಗಾ
ಗಿಯೂ ಪಾಡು ಪಟ್ಟರು. ಎಲ್ಲರಿಗೋಸ್ಕರ ಹುದುವಾಗಿ
ಪಾಡು ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ
ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಾ
ಣವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಆದದರಿಂದ ಅರ್ಚ್ಯ. ಚಿನ್ನಪ್ಪನ
ವರೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನು ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ನನ್ನನ್ನು
ಸ್ನೇಹಿಸಿ ನನಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವ ತಾವು ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆಂತ
ಕೇಳ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

೫ನೇ ಯೋಚನೆ: ಯಾವ ತಾತ್ಪರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಜೇ
ಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪಾಡು ಪಟ್ಟರೆಂದು ಧ್ಯಾನಿಸುವದು.—
ಮಹಾ ಅತಿಶಯವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ
ಪಾಡುಪಟ್ಟರು; ಮತ್ತು ಕಷ್ಟಗಳ ಮೇಲೆ ಬಹು ಆಶೆಪಟ್ಟ
ರೆಂತ ಆತನ ದಿವ್ಯ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತಿಳಿಯ
ಲಾಗುತ್ತೆ. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ: ನಾವು ಒಂದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡ
ಬೇಕು; ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಮಹಾ ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರು.
ಅಂಥ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಅವು ಬರು
ವಾಗ ಮಹಾ ಸಂತೋಷದೊಂದಿಗೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು.
ನಿಷ್ಠೂರರಾದ ಶತ್ರುಗಳು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೋರಿದ ಬಾಧೆ
ಗಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವನುಭವಿಸುವದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ತಾತ್ಪ
ರ್ಯವಾಗಿಯಿದ್ದರು.

೭ನೇ ಯೋಚನೆ: ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯು ಕಷ್ಟಗಳೊ
ಳಗೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ ಪುಣ್ಯಗಳ್ಯಾವವೆಂದು ವಿಚಾರಿಸುವದು.—
ದಿವ್ಯ ಗುರುವಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಗಳ
ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಹುಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯ
ದಿಂದ ಮರಣ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ನಡತೆಯಿಂದಲೂ ವಾಕ್ಯ
ದಿಂದಲೂ ಕಡಿಮೆ ಬಾರದಂತೆ ಅದನ್ನು ಪಾಠೈಸಿದನಂ
ತರ, ಮರಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿಯೂ
ಅತಿಶಯವಾಗಿಯೂ ಬೋಧಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಮರ
ಣದಿಂದ ನಮಗೆ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಗಳ ಮಾಡುವಾನುಗ್ರಹವನ್ನು
ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾ ಇರಲಾಗಿ, ಆ ಪುಣ್ಯಗಳ ಸಾಧನೆಯನ್ನು
ಸಹಾ ಪಾಠೈಸಿದರು. ಅಂಥ ಪುಣ್ಯಗಳು ಆ ಪರಿವಿಗೆ
ಕತ್ತಲೆಯೂ ಮರೆಯೂ ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಯಾರಿಂದಲಾದರೂ
ಮೆಚ್ಚಲ್ಪಡದೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣ, ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯು ಎಲ್ಲರ
ಮುಂದೆ ಅವನ್ನು ನಡಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ತಂ
ದರು. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತವು ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿ
ಯುವಂತೆ ಪುಣ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದರು.
ಮನೋದರಿದ್ರವ ಪಾಠೈಸಿ ಕೇವಲ ನಿರಾದರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮರಣ
ಹೊಂದಿದರಲ್ಲಾ? ಅವರಿಗೆದುರಾಗಿ ಭಂಟರು ಅವರ
ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡರು; ಅವರ ಅಂ
ಗಿಯ ಮೇಲೆ ಅದೃಷ್ಟದ ಚೀಟು ಹಾಕಿದರು. ದಾಕ್ಷಿ
ಣ್ಯವ ಪಾಠೈಸ ಬೇಕಾದರೆ ಪುಸ್ತಕ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವು: ಶಿಲು
ಬೆಯೊಳು ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ
ಸಾಕು. ದಾವೀದೆಂಬ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾದವರು ಪಾಲಿ
ಸಿದ ಮೇರೆಗೆ, ದೇವ ಸುತನಾದವರು ಮನುಷ್ಯರ ಅಪಕೀ

ರ್ತಿಯೂ ನೀಚರ ನಿಂದೆಯೂ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅವರ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ಹೇಳುವಂಥವರ್ಯಾರು? ತಮ್ಮನ್ನು ಜಡಿದು ದೂಷಿಸಿ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಬೈಯ್ಯಲೂ ಇಲ್ಲವು, ಶಪಿಸಲೂ ಇಲ್ಲವು. ಕುರಿಮರಿಯಪ್ಪಂದ ಶಾಂತ ವಹಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಾಯಿತೆರೆಯದೆ ಮೌನವಾಗಿ ಇದ್ದರು. ಮರಣ ಹೊಂದುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಥಮ ಮನವಿ ಯಾವದೆಂದರೆ: ಪಿತನೇ, ಮನ್ನಿಸಿರಿ; ಅರಿಯದೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಎಂತ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂದವರಿಗಾಗಿ ಮಹಾ ದಯವಾಗಿ ಬೇಡಿ ಕೊಂಡರು. ಯಾವ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಆಗ ಪಾಲೈಸದೆ ಹೋದರು? ಆದಾಗ್ಯೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಶ್ರವಣ ಧರ್ಮವೆಂಬ ಪುಣ್ಯವ ಮಹಾ ಉಚಿತ ವಿಧವಾಗಿ ಪಾಲೈಸಿದರು. ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಶಿಲುಬೆಯೇ ನನಗೆ ಪುಸ್ತಕವಾಗುವದು; ಇದನ್ನು ನಿತ್ಯ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಬೇಕಾದ ವರಗಳು ಶಿಲುಬೆಯೊಳು ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ವಾಮಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಬರುವದೆಂತ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವೆನು.

೨ನೇ ಧ್ಯಾನವು.

ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅಳುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂತ ಧ್ಯಾನಿಸುವದು.

೧ನೇ ಆಯತ್ತವು. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಶಿಲುಬೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಕಪಾಲ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ, ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಳುತ್ತಾ ಅಂಗಲಾರ್ಚುತ್ತಾ ಇರ

ಲಾಗಿ, ಜೀಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ: ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಿರಾ, ನಮ್ಮ ನಿಮಿತ್ತ ಅಳದೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೂ ಅತ್ತುಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಎಂದು ಪಾಲಿಸಿದ ವಾಕ್ಯವ ನಿಧಾನಿಸುವದು.

೨ನೇ ಆಯತ್ತವು. ಜೀಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದ ಮೇರೆಗೆ, ಅಳುವಿಕೆಯ ವರವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯಿಂದ ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳುವದು.

೧ನೇ ಯೋಚನೆ.—ಜೀಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಪಾಪವು ಕಾರಣವಾದ್ದರಿಂದ, ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲರ್ಕಿಂತಲು ಅಳುವದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿಧೆ. ಜೀಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಸಕಲರ ಪಾಪಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆಂತ ನೆನಸುವದು. ತಪಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಎರಡು ವಿಶೇಷಗಳುಂಟು: ಯಾವವಂದರೆ, ಮನಸ್ತಾಪವೂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೂ. ಜೀಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ತೋಪಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಮನಸ್ತಾಪಪಟ್ಟರು, ಕಪಾಲ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ತೀರಿಸಿದರು.

೧ನೇದು. ನಮ್ಮ ಪಾಪ ದ್ರೋಹಗಳೆಲ್ಲ ಜೀಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಹೊರಿಸಿದರೆಂತ ಇಸಾಯಾಸೆಂಬ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಾದವರು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರು ತೋಪಿನೊಳಗೆ ಬಂದು ಭಯವೂ ದುಃಖವೂ ಅಸಹ್ಯವೂ ಮನಸ್ತಾಪವೂ ಈ ಮುಂತಾದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಜಪವ ಮಾಡುವಾಗಲು ಜೀವ ಸಂಕಟ ಪಡಲಾಗಿ, ಶರೀರವಾದ್ಯಂತವೂ ರಕ್ತ ಬೆವರು ಬೆವರಿತು; ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ನಿಮಿತ್ತ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಸಕಲ ಯುಗಾಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಕಲ

ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಂಟಾದ ಪಾಪಗಳು, ಪ್ರಜೆಗಳ ಪಾಪಗಳೂ ಗುರು ಶಿಷ್ಯರ ಪಾಪಗಳೂ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಪಾಪಗಳೂ ಮಕ್ಕಳ ಪಾಪಗಳೂ ಮಹಾ ಘನವಾದ ದ್ರೋಹಂಗಳಲ್ಲವೂ ಕರ್ತರ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮವನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಶ್ವಾನಗಳೂ ಸಿಂಹಂಗಳೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸುತ್ತಿದ ಮೇರೆಗೂ, ಮರಣ ಸಂಕಟ ಬಂದದಾಗೂ, ಪಾಪ ದ್ರೋಹಂಗಳು ನದೀಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಂಸುವದಾಗೂ, ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಹಾ ಅಸಹ್ಯಹೊಂದಿಗೂ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡಿಗೂ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ, ಪರಿಹರಿಸ ಬೇಕೆಂತ ಅಪಾರ ದುಃಖ ಪಂಗೈದರು. ಈ ಮೇರೆಗೆ ನಾವು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತೇವೋ, ಹೀಗೆ ಮನಸ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತೇವೋ, ಅಳುತ್ತೇವೋ, ಎಂದು ಧ್ಯಾನಿಸುವದು.

೩ನೇದು. ಕಪಾಲ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪರಿಶುದ್ಧ ಪವಿತ್ರವುಳ್ಳವರಾಗಿರಲು, ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷೆಯಾಕೆ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಪವಿತ್ರರಾದವರು ಲೋಕದ ಪಾಪಗಳಿಗೆಲ್ಲಕೂ ಯಜ್ಞಬಲಿಯಾಗಿದ್ಧಾರಲ್ಲಾ? ಆದ ಕಾರಣ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದೋಷಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಮೊಳೆಗಳ ಹೊಡತಗಳೂ ಮುಳ್ಳಿನ ಕಿರೀಟವೂ ಶಿಲುಬೆಯೂ ಬೇಕಾಗಿದ್ದವು. ಪಾಪದ ರುಣ ತೀರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಪಾಡು ಪಡ ಚಿತ್ತವಾದರು.

ಅಪರಿಮಿತ ಪವಿತ್ರರೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರೂ ಆದಂತ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪರರ ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಇಂಥ ನಿರ್ಬಂಧ ಅನುಭವಿಸುವಲ್ಲಿ ಪಾಪಾತ್ಮರಾಗಿರುವಂಥ ನಾವು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ನ್ಯಾಯವೋ?

೨ನೇ ಯೋಚನೆ.—ಪಾಪದಿಂದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪಾಡು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಿರಿಗಿ ನೂತನವಾಗಿ ಪಾಪದಿಂದ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂತ ನೆನಸುವದು. ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ, ಸ್ವಾಮಿಯ ಶಿಷ್ಯನೊಬ್ಬನು ದ್ರೋಹವ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು; ಮಿಕ್ಕಾದವರು ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿ ಹೋದರು; ಡಂಭ ಗುರುಗಳು ಬಂದುಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕಲಹವನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿದರು; ಹೆರೋದೆಸೆಂಬ ರಾಯನೂ ಇವನ ಸಮುಖಸ್ಥರೂ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಪೈತ್ಯಗಾರನಂತೆ ಎಣಿಸಿ, ಪರಿಹಾಚಕವ ಮಾಡಿ ತಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟರು; ಬರಬ್ಬಾಸನೆಂಬ ಕಳ್ಳನು ಜೀವಿಸಲಿ, ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿರೆಂತ ಪ್ರಜೆಗಳು ಹಗೆಯಾಗಿ ಕೂಗಿದರು; ಮುಳ್ಳಿನ ಕಿರೀಟ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಅಮುಕಿ, ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ದಂಡೆ ಗೋಲು ಕೊಟ್ಟು, ಹಳೇ ಸಕಲಾತಿಯನ್ನು ಹೊದ್ದಿಸಿ, ಗೊಣುವೆಯುವರು ಪರಿಹಾಚಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದರು; ನಿಷ್ಠೂರರು ದೊಡ್ಡ ಮೊಳೆಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿದರು; ಇದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತರ ಕಷ್ಟಾದಿಗಳ ಸಂಕ್ಷೇಪವಲ್ಲವೇ? ಇದೆಲ್ಲ ಪುನಃ ಪಾಪಾತ್ಮರಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತೆ. ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಶಿಷ್ಯರು ದ್ರೋಹವ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು, ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿ ಹೋದರು. ಎಷ್ಟಾವರ್ತಿ ಕ್ರೀಸ್ತುವರು ಹಾಗೆಯೇ ದ್ರೋಹವ ಮಾಡಿ

ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ! ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪತಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ! ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧರಂಗದೊಳು ನಿಲ್ಲ ಬೇಕಾದಾಗಲೇ ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ! ಇದೇ ನನಗೆ ದುಃಖದ ಕಾರಣವಾಗಿರ ತಕ್ಕದ್ದು. ಡಂಭ ಗುರುಗಳು ಗುಲ್ಲು ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕಲಾಪವನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿದರು. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲೌಕಿಕ ಗುರುಗಳು ಸ್ವಾಮಿಯ ಶಿಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟಾವರ್ತಿ ಗಲ್ಲತ್ತು ಮಾಡಿ ಕಲಹ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ! ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಡಂಭ ಉಪದೇಶಿಗಳು ಸಹ ಸತ್ಯದ ಮೇಲೆಯೂ ಗುರುಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಕಲಹ ವಿರೋಧ ಎಬ್ಬಿಸುವದಿಲ್ಲವೇ? ಹೆರೋದೆಸೆಂಬ ರಾಯನ ಅರಮನೆಯೊಳು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಬಂದ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಮಹಾ ದೊಡ್ಡ ಅಪಕೀರ್ತಿಯಲ್ಲವೇ? ಈಗಲಾದರೆ ಧೊರೆಗಳೂ ಅವರ ಸಮುಖಸ್ಥರೂ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯುಂಟಾದವರೂ ಸತ್ಯವ ಹಂಗಿಸಿ, ಉಪದೇಶವ ತೃಣೀಕರಿಸಿ, ಗುರುಗಳನ್ನು ನೀಚರಪ್ಪಂದ ನೋಡಿ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಿಗೆ ಪರಿಹಾಸಕ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಅಂಥವರು ಸ್ವಾಮಿಯ ದರಿದ್ರ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಡ್ಡೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ? ಸ್ವಾಮಿಯ ಪುಣ್ಯವರಿಯುವರೋ? ಬರಬ್ಬಾಸನು ಬದುಕಲಿ, ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿರೆಂತ ಮೂಢರು ಹಂಗೆಯಿಂದ ಕೂಗಿದರಲ್ಲಾ? ಎಷ್ಟಾವರ್ತಿ ನಾವು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಇಂಥ ಅಪಮಾನವ ಮಾಡಿದೆವು! ಎಷ್ಟಾವರ್ತಿ, ಜೂದರುಗಳ ಹಾಗೆ, ಪಟ್ಟಣವೆಂಬ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡೋಲಗದೊಂದಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಸತ್ ಪ್ರಸಾದದ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಕರೆಕೊಂಡ ತರು

ವಾಯ, ಸ್ವಾಮಿಗಿಂತ ಸುಖವನ್ನೂ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನೂ ಕೋರಿದೆವು! ಎಷ್ಟಾವತ್ತೂ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದ ಪಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಷವಾಗಿದ್ದೆವು! ಈ ಕಡೇ ಭೋಗ, ಆ ಕಡೇ ದೇವರು, ಈ ಎರಡರಲ್ಲೊಂದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹ ಪಡುವಾಗ, ಜ್ಞಾನವು ಪಿಲಾತನ ಮೇರೆಗೆ ಉಭಯತ್ರರೊಳಗೆ ಯಾರು ಬೇಕೆಂದರೆ, ದುರಾಶೆಗಳು ಜಾದರ ಮೇರೆಗೆ ಮರಾ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಸುಖ ಬೇಕೆಂತ ಕೂಗಿದವು. ಅದಕ್ಕೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಜ್ಞಾನವಾದದ್ದು: ನಿಮ್ಮ ದೇವರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಲಿ ಅಂದರೆ, ಅವರು ಶಿಲುಬೆಯೊಳು ಜಡಿಯಲ್ಪಡಲಿ; ನಮಗೆ ಸುಖ ಬೇಕು; ಸುಖಕ್ಕೆ ದೇವರು ಸಮ್ಮತಿಸದಿದ್ದರೆ, ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಿರಿ, ಎಂತ, ಜಾದರು ಕೂಗಿದ ಹಾಗೆ, ನಮ್ಮ ದುರಾಶೆಗಳು ಕೂಗಿದಂತೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ? ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ನಿಜ ಕುಮಾರನಾಗಿರುವಂಥ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಗೆ ಪರಲೋಕ ನಿವಾಸಿಗಳೂ ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಭಯ ಭಕ್ತಿ ವಿನಯದೊಂದಿಗೆ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲ ? ಅಂಥ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಮುಳ್ಳಿನ ಕಿರೀಟವನ್ನಿಟ್ಟು ಅಮುಕಿ, ಬಿದುರು ಕೋಲನ್ನು ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು, ಹಳೇ ಸಕಲಾತಿಯನ್ನು ಹೊದ್ದಿಸಿ, ಮೊಣಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತು, ಪರಿಹಾಚಕವಾಗಿ ಸೇವಕರು: ಜಾದರ ರಾಯನೇ ನಮಸ್ಕಾರವೆಂದು, ನಿಷ್ಠೂರವಾಗಿ ಜಡಿದರಲ್ಲವೇ? ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಸತ್ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿರುವಂಥ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಕ್ರೀಸ್ತುವರು ಅಂಥ ಅಪಕಾರ ಅವಮಾನಗಳ ದಿನಂಪ್ರತಿಯೂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲವೋ? ನಿಷ್ಠೂರರು ದೊಡ್ಡ ಮೊಳೆಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿದರು.

ಅಂಥ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನೇ ರಕ್ಷಕರಾದವರು ಕೋರಿದರು. ಅಂಥ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಅದರಿಂದ ಲೋಕವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವೆವೆಂತ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಅಂಥ ಶಿಲುಬೆಯಿಂದಲೇ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೀರ್ತಿ ಬರುವದೆಂತ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ನೋಡಿದರು. ಆದರೆ ಆ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದರೋ, ದಿನಂಪ್ರತಿಯು ತಮಗೆ ಪಾಪವು ಎತ್ತುವ ನೂತನ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಶೋಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ನೂತನ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತ್ರ, ಅರ್ಚ್ಯ. ಆಗುಸ್ತೀನೆಂಬವರು ಪಾಲಿಶಿದ ಮೇರೆಗೆ, ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು. ನಾವು ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಶಿಲುಬೆಗಿಂತ ಮಹಾ ಅಧಿಕ ಭಾರವಾಗಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳೆಂಬ ಶಿಲುಬೆಯೊಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೆ ಜಡಿಯುತ್ತೀರಿ, ಎಂಬದಾಗಿ ಮೊರೆ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಸೂರ್ಯನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತರನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯೊಳು ಜಡಿದ ನಿಷ್ಠುರತ್ವ ನೋಡಲೊಲ್ಲದೆ, ರಘಾವಶಿಂರಾತ್ತು ಮರೆಸಿಕೊಂಡಿತಲ್ಲಾ? ನಿತ್ಯವು ಪಾಪಾತ್ಮರು ನಮ್ಮ ಕರ್ತರ ನೂತನ ಶಿಲುಬೆಯೊಳು ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಜಡಿಯುವಾಗ, ಮರೆಮಾಜಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕ ಕಾರಣವುಂಟಾಗಿಧೆ.

ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅರ್ಚ್ಯ. ಚಿನ್ನಪ್ಪನವರು ಬರೆದಿರಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಪಾಪಾತ್ಮರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದುಷ್ಕೃತಗಳಿಂದ ದೇವ ಸುತನನ್ನು ತೃಣೀಕರಿಸಿ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಿಲುಬೆಯೊಳು ಪುನಃ ಜಡಿಯುತ್ತಾರೆ ಅಂದರು.

ನಾನು ಈ ವರಿಗೆ ಅದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ; ಈಗಲು ಇದನ್ನ ಪೂರಾ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಜೇಸುನಾಥರ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ

బిద్దు బేడికొళ్ళ తక్కద్దేనందరె: నన్న దేవరే, నన్న రక్షకరే, నిజవాగి అనేకావర్తి దేవరవరన్ను శిలు బెయల్లి పునః జడిదెను; మాడ బారద అపమానగళన్ను అనేకసారి మాడిదెను. నన్న హృదయదొళు పాప దోషవన్ను అల్లవే పాపద మేలె ఇష్టవన్ను ఇరిసి సత్ప్రసాదవ తెగదుకొళ్ళువాగ, గురుద్రోహియాద జూదాసన హాగె, నిమ్మన్ను శత్రుగళ కైయల్లి తోరిసి కొట్టెను. మత్తు నన్న భక్తిడంభా చారగళింద, ఘంటర హాగె, అపహాస్యవ మాడిదెను. మధురవాద రక్షకరే, ఈ సారి క్షమిసిరి; నాను ఇన్ను ముందె హాగె మాడదంతె ననగె అనుగ్రహ పాలిసిరి, స్వామీ.

3నే యోజనె: జేసునాథస్వామియవర కష్టగళు పాపదింద వ్యర్థవాగి హోగుత్తవె ఎందు ధ్యానిసువదు.—అపరిమిత ఫలవుళ్ళ నమ్మ కర్తర కష్టగళు అనేకరిగె నిష్ఫలవాగుత్తవె ఎంత హోదనె మాడి అళువదు న్యాయవే. ఆద్దరింద జేసునాథస్వామి మరణ హొందిద సమయదల్లి అతి దుఃఖదొందిగె: నన్న దేవరే, నన్న దేవరే, నన్నన్ను యాకె కై బిట్టిహెంత ఘట్టియాగి కూగిదరు. యాకెందరె, లెక్కవిల్లద మనుష్యరు నరకాగ్నియొళు బీళువరెంతలూ మోక్ష ప్రాప్తరు స్వల్పవెంతలూ నోడి, ఇష్టు కష్టగళిగూ ఇష్టు ప్రయాసగళిగూ ఫల సాలదెందు కూగిదరు. ఆద్దరింద అంగలాచువికెయొందిగె అచ్యు

శిష్ట చిన్నప్పనవరు పాలిసిద్దేనందరె: సహోదరరు గళిరా, జేసునాథస్వామి నిమగె వ్యర్థవాగి మరణ హొందిదరో? అవరు శిలుబెయొళు అనుభవిసిద కష్టగళు ఫలవిల్లదె హోగువవో? నిమగోస్కర సంపూర్ణవాగియే సురిద రక్తవు నిమ్మన్ను రక్షిసదె హోగువదో? ఈ దివ్య రక్తవు రక్షిసదిద్దరె, నిమగె విషవాగి హోగువదెందరు. జూదరు తమ్మన్ను తావు శపిసికొండు, ఈతన రక్తవు నమ్మ మేలెయూ నమ్మ మక్కళ మేలెయూ బీళలియెంత ఆఘటిసుత్తలే, సకల కష్టగళన్నూ శిక్షెగళన్నూ అనుభవిసుత్తారె. అందినింద అవర దేశ సంస్థానద నిర్మూలవూ, స్వజనర నాశగతియూ, హతశేషగళ దాసత్వవూ, గుడియూ పూజెయూ ఇల్లదె హోదద్దూ, ఎల్లెల్లియూ నీచరూ అల్పరూ గులామరూ ఆగి సావిరద ఎంటునూరు సంవత్సరగళింద దిక్కిల్లదె సంచరిసిద్దూ, అవర పాపక్కె శిక్షెగళాదవు. జూదరిగె బంద ప్రకార, అంథ దివ్య రక్తవు నమ్మన్ను రక్షిసదిద్దరె, నమ్మ మేలె బిద్దదల్లదె, ఇదర లెక్కవన్ను దేవరు కేళువరు. అంథ మోస బారదంతె అర్జ్య. బెర్నార్దంబవరు బేడికొండ మేరెగె, నమ్మన్ను కెడిసువదక్కె బీళదె, నమ్మన్ను రక్షిసువదక్కె తానే ఆ దివ్య రక్తవు నమ్మ మేలె బీళలియెంత బేడికొళ్ళువేవాగలి.

3నే ధ్యానవు.

శిలుబెయొళు జడియల్పట్టిరువంథ జేసునాథస్వామియ పరమ రహస్యగళన్ను ధ్యానిసువదు.

౧నే ఆయత్తవు. నావు శిలుబెయ కెళగె నింతు స్వామియన్ను మానవాగి దృష్టిసువదు.

౨నే ఆయత్తవు. అవర మహిమెయన్ను గ్రహింస బేకెంత బేడికొళ్ళువదు.

౧నే యోజనె.—శిలుబెయల్లి జడియల్పట్టిరువ జేసునాథస్వామియన్ను దృష్టిసి అపరిమిత దుఖ్ఖపట్టు, జ్ఞానద కణ్ణుగళన్నెత్తి అవరన్ను మోక్షదల్లి దర్శిసి, అనంత కోటి సమ్మనస్సరు సేవిసువంథాద్దన్ను కండు, భూలోకవన్నూ పరలోకవన్నూ ఆళిద కర్తరు ఇష్టు కష్టగళన్ను ననగాగి పట్టరెంత నిశ్చయిసి ఆశ్చర్య పట్టు ఆరాధనె మాడువెవు. తావు పాడు పడద ముంచెయే, దూరదృష్టియాదవరు తమ్మ ఉద్దిశ్యవాగి వేదదల్లి బరెదద్దెల్ల నమ్మల్లి నెరవేరువదెందు హేళి ఇద్దరు. యావ ప్రకార తోరిసల్పడువరెంతలూ, హ్యాగె గురుగళిగూ అజ్ఞానిగళిగూ ఒప్పిసల్పడువరెంతలూ, పడువదక్కె ఇద్ద అవమానవు ఎష్టెంతలూ, యావ ప్రకార జూదరుగళు కొండెదు దూషిసి ముఖదల్లి ఉగుళువరెంతలూ, శిలుబెయల్లి మొళెగళింద జడిదు ఎత్తువరెంతలూ, తావే ఎత్తల్పట్ట

ಮೇಲೆ ಸಕಲವನ್ನು ತಮ್ಮ ವಶವರ್ತಿ ಮಾಡುವರೆಂತಲೂ, ಅವೆಲ್ಲಾ ಲವಲೇಶ ತಪ್ಪದೆ ಕೇಳುವದಕ್ಕೆ ದೇವಶಕ್ತಿ ಬೇಕಲ್ಲವೋ? ಅಂಥ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಾಗಲು ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಅದ್ಭುತಗಳ ಮಾಡುವಂಥವರೂ, ಭೂಮಿ ಕಂಪಿಸಿ ಪೌರ್ಣಮಿ ದಿವಸ ಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣ ಮೂರು ತಾಸುಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಹಿಡಿಯು ಮಾಡುವಂಥವರೂ, ಸತ್ತವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವಂಥವರೂ, ಬಂಡೆಗಳ ಸೀಳ ಮಾಡಿ ದೇವಾಲಯದ ತೆರೆ ತಾನಾಗಿ ಎರಡು ಹೋಳಾಗಿ ಹರಿದ್ಹೋಗ ಮಾಡುವಂಥವರೂ, ತಾವು ಮರಣ ಹೊಂದುವಾಗ ಮಹಾದ್ಭುತವಾಗಿ ಘಟ್ಟಿಯಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕೂಗಿದವರೂ, ತಮ್ಮ ಅಪಕೀರ್ತಿಯಾದ ಮರಣದಿಂದ ಅಪರಿಮಿತ ಕೀರ್ತಿ ಸಂಪಾದಿಸುವವರೂ, ಈ ಮೊದಲಾದ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂಥವರೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ದೇವಪ್ರಾಣಿಯುಳ್ಳವರೆಂತ ಭಾವಿಸ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದು, ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಇದೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದರೆಂತ ತಿಳಿದು, ಇವರು ನಿಜವಾದ ದೇವರೆಂದು ವಿಶ್ವಸಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿ, ಅವರನ್ನೂ ಅವರ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನೂ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವೆವು.

೨ನೇ ಯೋಚನೆ.—ನಮ್ಮ ಕರ್ತರು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿ, ಇವರು ಯಜ್ಞ ಕರ್ತರಾದವರೂ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ದಿವ್ಯ ಗುರುವಾದವರೂ ಆಗಿದ್ದು ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಕುರಿಮರಿಯ ರಕ್ತದಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡದೆ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವರಕ್ತವನ್ನೂ ಅಪರಿಮಿತ ಫಲವುಳ್ಳ ದಿವ್ಯ ಯಜ್ಞಬಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ಧಾರೆಂತ

ನೆನಸುವದು. ಲೋಕದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕೊರತೆಯಾದ ಪೂಜೆ ಸಾಲದ್ದರಿಂದ, ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಫಲವುಳ್ಳ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವರು ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಆ ದೇವರೇ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯು; ಯಜ್ಞವೂ ಗುರುವೂ ಆಗಿದ್ದದ್ದರಿಂದ, ಸಕಲ ಪಾಪಗಳ ವಿಮೋಚನೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ ಸಕಲ ವರಪ್ರಸಾದಗಳ ದಯ ಪಾಲಿಸುವದಕ್ಕೂ ಸ್ವತಂತ್ರವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಅಂಥ ದಿವ್ಯ ಗುರುವಿಗೆ ಗುರುಗಳ ಬಿರುದುಗಳುಂಟು: ಪೀಠವು, ಶಿಲುಬೆಯೇ; ಶಿರಸ್ಸಿನ ಭೂಷಣವು, ಮುಳ್ಳಿನ ಕಿರೀಟವೇ; ಉಂಗರಗಳು, ಮೊಳೆಗಳೇ; ವಸ್ತ್ರಗಳು, ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಶರೀರವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವ ತಿರು ಘಾಯಗಳೂ ಅನಂತ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ರಕ್ತವೂ. ಶಿಲುಬೆಯೆಂಬ ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಇಂಥ ಯಜ್ಞ ಬೋಧಕರು ಸಕಲ ಧರ್ಮ ಪುಣ್ಯಗಳ ಪಾಠೈಸುತ್ತಾರೆಂತ ನೆನಸುವದು. ಇಂಥಾ ದಿವ್ಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೋದಿ, ಪರಮ ಗುರು ತೋರಿಸುವ ಮಾತೃಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆಯ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂಥ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು, ಅದೇ ನನಗೆ ವಿದ್ಯವು ಅದೇ ನನಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರವು, ಬೇರೆ ವಿದ್ಯ ಬೇರೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಒಲ್ಲೆನು, ಎಂತ ಅರ್ಚ್ಯಶಿಷ್ಟ ಚಿನ್ನಪ್ಪನವರು ಪಾಲಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ಕೇಳುವದು.

3ನೇ ಯೋಚನೆ.—ಶಿಲುಬೆಯೊಳು ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂಥ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಅತಿ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿಯ ಮರ್ಯಾದೆಯಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದರೆಂತ ಭಾವಿಸುವದು. ಕಪಾಲ ಬೆಟ್ಟದ

ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪಾಪವನ್ನು, ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಜಯಿಸಿದರು. ದೇವಿಷ್ಟದೊಳಗೆ ಆದಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಪವಿತ್ರನಾಗಿದ್ದನು; ಪರಂತು ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಪಾಪ ದೋಷವು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೆಡಿಸಿತು. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು ವಿರುದ್ಧವಾದವು, ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರವೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಷಾಪೇಕ್ಷೆಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿದವು. ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪಾಪವ ಪರಿಹರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಾದ್ಯಂತದೊಳು ಪಾಪವನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು.

೧ನೇದು. ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ದಾರಿಯೊಳು ನಡೆಯುವ ಸೊಗಸುಗಾರನೇ, ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡು. ಇಗೋ, ನಿಜವಾದ ದೇವರೂ ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯನೂ ಆದ ರಕ್ಷಕರ ಹಸ್ತ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ನೋಡು; ನೀನೇ ಪಾಪದಿಂದ ನಾಟಿದಿ. ಮುಳ್ಳಿನ ಕಿರೀಟವ ನೋಡು: ನೀನೇ ಅಮುಕಿದಿ. ಶರೀರವಾದ್ಯಂತವೂ ಏಕ ಘಾಯವಾಗಿಹೆಂದು ನೋಡು: ನಿನ್ನ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ನೀನು ಇಟ್ಟ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಇದೆಲ್ಲ ಬಂತು. ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಪಾಪಾತ್ಮರು ಚಮಟಿಗೆ ಹೊಡಿದರೆಂದು ದೂರದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ತಾವೇ ಹೇಳಿಸಿದರು. ಒಬ್ಬನು ಎಷ್ಟು ಪಾಪಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ನೋಡಲಾರನು. ಆ ದಿವ್ಯ ಘಾಯಗಳ

ನೋಡಿ, ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿ, ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ತಪಸ್ಸು ತನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವನು.

೨ನೇದು. ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರು ತಾವನುಭವಿಸಿದ ಅವಮಾನದಿಂದ ಜಯಿಸಿದರಲ್ಲ? ಅಹಂಕಾರಿಯಾದವನೇ, ಶಿಲುಬೆಯೊಳು ಸ್ವಾಮಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಅಪಕೀರ್ತಿ ನೋಡು. ದೊಡ್ಡ ಹಬ್ಬದ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ, ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ, ಇಬ್ಬರು ಕಳ್ಳರ ಮಧ್ಯದೊಳು ಅವರು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ನಾಟಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿ, ಗರ್ವವನ್ನು ಬಿಡು; ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿನಗಾಗಿ ಬಹುಮಾನ ಕೋರಿ ಹುಡುಕುವದು ಹ್ಯಾಗೆ?

೩ನೇದು. ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣ ಧರ್ಮವ ತಮ್ಮ ಮಾತೃಕೆಯಿಂದ ಬೋಧಿಸಿ, ಮನುಷ್ಯನು ಹಿರಿಯರ ಮಾತು ಮೀರದಂತೆ ಪಾಲೈಸಿದರು. ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲವೇ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಮರಣವ ಹೊಂದಿದರು? ಶಿಲುಬೆಯ ಮರಣ ಅನುಭವಿಸುವಷ್ಟು ಶ್ರವಣ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಡಿಸಿದರೆಂದು ವೇದದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಶ್ರವಣ ಧರ್ಮದ ಅವಸರವೂ ಪ್ರಮಾಣವೂ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯ ಬರುತ್ತದೆ.

೪ನೇದು. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಷಾಪೇಕ್ಷೆಗಳನ್ನು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮತ್ಸರವನ್ನು, ಜಯಿಸಿದರು. ಶತೃಗಳನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಸಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಹಗೆಯವರಿಗೆ ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿರೆಂದು ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದರು. ತಾವೇ ಪ್ರತಿ ತೋರಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ, ಮಾಡಲಾರೆವೆಂತ ನರರು ಮೊರೆ ಇಡುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಲುಬೆಯೊಳು ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂಥ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಉಚ್ಚರಿ

ಸಿದ ಮೊದಲನೇ ವಾಕ್ಯವೇನಂದರೆ: ಪಿತನೇ, ಅವರನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿರಿ; ಅರಿಯದೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂತ, ಮಹಾ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪ್ರಿಯದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಶತ್ರುಗಳು ಕೈಗಳೊಳಗೆ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ನಾಟುವಾಗಲೂ, ಈಟಿಯಿಂದ ಪಕ್ಕೆಯನ್ನು ತಿವಿಯುವಾಗಲೂ, ಬಾಯೊಳಗೆ ವಿಷವ ಕುಡಿಸುವಾಗಲೂ, ಕೈಯ್ಯೂ ಪಕ್ಕೆಯೂ ಬಾಯಿಯೂ ಅವರಿಗಾಗಿ ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ತಮ್ಮನ್ನು ಯಾರು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆಂತ ನೆನಸದೆ, ಅವರಿಗಾಗಿ ಮರಣವ ಹೊಂದುತ್ತೇವೆಂತ ನೆನಸಿ ಇದ್ದರು. ಈ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಇನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಶತ್ರುಗಳು ಮಾಡಿದ ದ್ರೋಹವನ್ನು ತಾಳಲಾರೆನೆಂದು ಕೇಳ ಬಹುದೋ? ಹಗೆಯುವರನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಸದೆ ಇರ ಬಹುದೋ? ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಪವನ್ನು ಜಯಿಸಿದರೆಂಬುವದು ಸಹಜವೇ. ಆದರೆ ಪಾಪಾತ್ಮರು ಅದನ್ನು ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ತಿರಿಗಿ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ.

---

೭ ನೇ ಚಿಂತನೆ.

ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು.

ಸಕಲ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು ಸಂಭಾಷಣೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ತತ್ವವು ಉಂಟು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ ಇಂಥ ಘನವಾದ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ನರರು ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಪಾಪವ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ದೇ

ವರು ಇಟ್ಟ ಕ್ರಮವು ಇನ್ನೂ ನಿಲ್ಲುವದು; ಆದರೆ ಪಾಪದಿಂದ ಮೋಸಗೊಳ್ಳುವಂಥ ಮನುಷ್ಯರು ಈ ಉತ್ತಮವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರತಿ ದಿನವು ಮೀರಿ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಪಾಪಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ನಾಲಿಗೆಯು ಅಲ್ಪವಾದ ಅವಯುವವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಅಗ್ನೀ ಕಣದಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಕಾಡು ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯುವ ಮೇರೆಗೆ, ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಭೂಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯುತ್ತೆ. ಯಾವ ಜೀವಿಯಾದರೂ, ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗಳೂ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಸರ್ಪಗಳು ಸಹ ಮನುಷ್ಯರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಸಾಧು ಗುಣ ಹಿಡಿಸುತ್ತವೆ. ನಾಲಿಗೆಯೋ ಅಂದರೆ, ಮೇರೆ ಮರ್ಯಾದೆಯೊಳಗೂ ಕ್ರಮದೊಳಗೂ ನಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗಾದರೂ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲವು. ಆದರೆ ದೇವರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯ ಒಂದಾದರಿಲ್ಲವು. ಸಂಭಾಷಣೆಗಳ ಪಾಪವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅರಿದಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ದೇವ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮಾಡ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡಬೇಕು; ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿಯ ಬೇಕು. ಸಕಲ ವಿದ್ಯವು ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಪಾಠವಾಗುವದು ಸರಿ; ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಮಾತಾಡ ಬೇಕಾದರೆ ಮೌನವೇ ಬೇಕಾಗಿರುವದು. ಅಮಿತ ಮಾತುಗಳ ನುಡಿಯುವಂಥವರು ಮಿತವಿಲ್ಲದ ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಮಿತವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವವರಿಗೆ ಪಾಪವೂ ಮಿತವಾಗುತ್ತದೆ; ಮೌನವಾಗಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಗಳ ಕಾಣೆವು. ನೀನು ಮಾಡುವ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ನಿನಗೆ ನಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು. ಆದಕಾರಣ ನಿನ್ನ

ಪ್ರಕೃತಿ ಯಾವದು, ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡುವವರ್‍ಯಾರು, ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂಥಾದ್ದೆಂದು ನೆನಸಿಕೋ. ಮುಖ ಕಣ್ಣು ಕೈಯ್ಯಿ ಮರ್‍ಯಾದೆ ತಪ್ಪದೆ, ಸ್ವಾಮಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳು ಇದ್ದಂತೆ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳ ಮಾಡುವದು ನ್ಯಾಯವೇ. ದುಃಖ ಕೋಪ ತೋರಿಸದೆ, ಯಾರನ್ನಾದರೂ ನೋಯಿಸದೆ, ಶಾಂತಗುಣ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಪಥುವ ತೋರಿಸ ಬೇಕು. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪೂಜ್ಯವಾಗಿಯೂ ಆಚಾರವಾಗಿಯೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಘನವಾಗಿ ಮಾತಾಡ ಬೇಕು. ಕೂಡಿದ ಮಾತ್ರ ಸಕಲರ ಗುಣವ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು, ದುಃಖಿಸುವವರೊಂದಿಗೆ ದುಃಖಿಸುವದೂ, ಸಂತೋಷ ಪಡುವವರೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಪಡುವದೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಾಮಿಯ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವದೂ. ಘನವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾತಾಡ ಬೇಕಾದರೆ, ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಆವಾಹನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದೂ, ತನಗೆ ಕಾವಲಿಯಾಗಿರುವಂಥ ಸಮ್ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದೂ, ಸಂಗಡಿಗರ ಸಮ್ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದೂ. ಭಂಡ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಮೋಹ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನೂ ಮೋಹ ಪಾಪದ ಹೆಸರನ್ನೂ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕಾದರೂ ಉಚ್ಚರಿಸದೆ, ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಂಥವರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡದೆ, ಮೋಹ ಪದಗಳ ಧ್ವನಿ ಕೇಳುವಾಗ ಸರ್ಪವ ಕಂಡು ಓಡಿ ಹೋಗುವ ಪ್ರಕಾರ ಓಡಿ ಹೋಗುವದು. ತಾನು ಚಾಡಿ ಮಾತುಗಳ ಎಂದಿಗೂ ಆಡದೆ, ತನ್ನ ಮುಂದೆ ತನಗೆ ಸರಿಯಾದವರೂ ತನಗೆ ಕೆಳಗಿನವರೂ ನುಡಿಯುದಂತೆ ಭದ್ರ ಪಡಿಸುವದು; ಹೇಳಿದರೆ, ತಕ್ಕಂತೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳು

ವದು. ತನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವರು ಛಾಡಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ, ಸಮ್ಮತಿಸ ಬಾರದು; ಯಾವ ಉಪಾಯದಿಂದಲಾದರೂ ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ತನಗೆ ಸಲ್ಲದೆಂತ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವದು. ಕೋಪಿಷ್ಠರೊಂದಿಗೂ ಗುಣಹೀನರೊಂದಿಗೂ ಮಾತಾಡ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಓರ್ಪು ತಾಳಿಮೆ ಮಾತುಗಳಾಡಿ, ತನ್ನ ಶಾಂತ ಗುಣದಿಂದಲೂ ಮಾಧುರ್ಯ ವಚನಗಳಿಂದಲೂ ಸುಗುಣ ಬರಮಾಡುವದು. ಸತ್ಯ ಪ್ರಸಂಗ ಸುಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಂಥವರ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಆಶೆಯಾಗಿಯೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿಯೂ ಕೇಳು. ಅನಹ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಸದಂತೆ ಸಮಯವ ನೋಡಿ, ನೀನು ಸಹಾ ಸುಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವಿಯಾಗಲಿ. ತಪ್ಪು ತಿದ್ದ ಬೇಕಾದರೆ, ಕೋಪವು ಮಿಂಚಿ ಹೋಗದಂತೆಯೂ ಪಾಪ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇರದಂತೆಯೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರು. ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ, ಗುರುಗಳೊಂದಿಗಾದರೂ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೊಂದಿಗಾದರೂ ಮಾಡು. ನಿನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದಂಥವರನ್ನು ಪ್ರಿಯವಾಗಿ ನೋಡಿ, ನಿನಗೆ ಅವರಿಂದ ಮಹಾ ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರ ಬಂತೆಂದೆಣಿಸಿಕೋ. ಈ ವರಿವಿಗೂ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲವೆಂತ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ, ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹವ ಕೇಳುವಿಯಾಗಲಿ.

ಎಂಟನೇ ದಿವಸವು.

೧ನೇ ಧ್ಯಾನವು.

ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯು ದೇಹದ ಉಥ್ಥಾನವು.

೧ನೇ ಆಯುತ್ತವು. ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮಾಧೀ ಹತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ: ಯಾಕೆ ಜೀವದಿಂದಿರುವಂಥವರನ್ನು ಸತ್ತವರೊಳಗೆ ಹುಡುಕುತ್ತೀರಿ? ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಎದ್ದಿದ್ಧಾರೆಂದು ಸಮ್ಮನಸ್ಸರು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಭಾವಿಸುವದು.

೨ನೇ ಆಯುತ್ತವು. ಸ್ವಾಮಿಯ ದೇಹದ ಉಥ್ಥಾನದಿಂದ ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದು.

೧ನೇ ಯೋಜನೆ.—ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ಪುನರುಥ್ಥಾನವನ್ನು ನೋಡಿ ನಿತ್ಯ ಜೀವಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಹಾ ಏಳುವೆವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟು. ಅದರಿಂದ ಆ ನಿತ್ಯ ಜೀವದ ಮಾರ್ಗವು ತಿಳಿಯ ಬರುತ್ತದೆ.

೧ನೇದು. ಈ ಪರಿಯಂತ್ರ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾ ಕಷ್ಟ ದಾರಿಯೊಳು ನಮ್ಮ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಮಹಾ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ತಮಗೆ ಹಿಂದೆ ಕರೆದರು. ನಮ್ರತೆ, ದಮೆ, ದರಿದ್ರ, ಶಾಂತ, ಶ್ರವಣಧರ್ಮ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೂಲವಾಗಿ ಪಾತೈಸಿದರು. ಆದರೆ ಆ ದಾರಿಯು ಯಾವಗತಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೆ ಎಂತ ನಿಧಾನಿಸಿದರೆ, ಘಟ್ಟಿ ಧೈರ್ಯ ಹುಟ್ಟು

ಪಡು. ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ದಾರಿಯಾದದ್ದು ಎಷ್ಟು ಸಂಕಟವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಡೆಯಬಹುದು. ಈ ಗತಿ ಯಾವದೆಂದರೆ, ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೀರ್ತಿಯೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸುಖವೂ ಉಳ್ಳ ಜೀವಕ್ಕೆ ಏಳುವದೇ ಸರಿ. ಸ್ವಾಮಿಯ ದಿವ್ಯ ದೇಹವು ಸಮಾಧಿಯೊಳಿರಿಸಲ್ಪಡುವಾಗ ಹ್ಯಾಗಿತ್ತೆಂತ ನೆನಸಿರೋ; ಮೂರನೇ ದಿನ ಜೀವಿತರಾಗಿ ಎದ್ದ ತರುವಾಯ ಹ್ಯಾಗೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೋಡು. ಮೊದಲು ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಅಪಕೀರ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಎಣಿಸಕೂಡದ ಉಪದ್ರಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ತರುವಾಯ, ಎಂಥ ಬಹುಮಾನದೊಂದಿಗೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವುಳ್ಳ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಉಂಟಾದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ! ಸೂರ್ಯನಿಗಿಂತ ಅನಂತ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ಧಾರೆ. ತಮ್ಮ ಜಯಪ್ರದದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ಉಳಿಸಿದಂಥ ಪಂಚ ಘಾಯಗಳು ಪಂಚ ಸೂರ್ಯರ ಹಾಗೆ ದೀಪ್ತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತವೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಮುಗಿವಿಲ್ಲದ ಸಂತೋಷವ ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟ ತರುವಾಯ ಇಂಥ ಭೇದವ ನೋಡಿ, ಸ್ವಾಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೂಡ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಸಹಾ ಎದ್ದು, ಸ್ವಾಮಿ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದ ಮೇಲೆಗೆ, ನಾವೂ ಅತಿ ಸುಖದೊಂದಿಗಿರುವೆವು. ಸ್ವಾಮಿ ಎದ್ದಾಗ, ಮನುಜಾತಿಗೆ ರಕ್ಷಕರಾಗಿಯೂ ತಿರುಸಭೆಗೆ ಜ್ಞಾನ ಶಿರಸ್ಸಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ರಕ್ಷಣ್ಯದಿಂದ ರಕ್ಷಿದಬೇಕು. ಆದಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಂದಲು ನಮಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿಸ ಮೋಸವ ತಿದ್ದುಪಾಟು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ

ಚಿತ್ತೈಸಿದರಲ್ಲಾ? ಅದಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೆಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬಲವಾಗಿದ್ದರೋ, ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೆ ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರು ಅಷ್ಟು ಬಲವಾಗಿರ ಬೇಡವೋ? ಮೊದಲನೇ ತಂದೆ ತಾಯಿಂದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಪಾಪದೋಷವೂ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮರಣ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೂ ಬಂತಲ್ಲಾ; ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಆತ್ಮವೂ ಶರೀರವೂ ವಿಮುಕ್ತಿಯಾಗ ಬೇಕು. ಆತ್ಮವು ಸ್ವಾಮಿಯ ದೇವಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಹೊಂದುವದರಿಂದಲೂ, ಶರೀರವು ಪುನರುತ್ಥಾನದಿಂದ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವನ್ನು ಪಡೆಯುವದರಿಂದಲೂ, ವಿಮುಕ್ತವಾಗುವವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ನಮಗೆ ಶಿರಸ್ಸು ಆಗಿದ್ಧಾರಲ್ಲವೇ, ನಾವು ಅವರ ಅವಯವಗಳೇ; ಶಿರಸ್ಸಿರುವ ತಾವಿನಲ್ಲಿ ಅಂಗಾಂಗಗಳು ಸಹಾ ಇರಬೇಕು: ಶಿರಸ್ಸು ಹೊಂದಿದ ಸುಖವ ಅಂಗಾಂಗಗಳು ಸಹಾ ಹೊಂದ ಬೇಕು.

೨ನೇದು. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗುವಾಗ, ನಾವು ಸಹಾ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏಳುವಂತೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದ್ಧಾರೆ. ಜೇಸುಕ್ರೀಸ್ತು ತಮ್ಮ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಉಪದ್ರಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಮರಣದಿಂದಲೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರಲ್ಲ: ನಾವು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಮರಣವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಮೋಕ್ಷವ ಹೊಂದುವೆವೋ? ಆಗಲಾರದು. ಆದಕಾರಣ ನಾವು ದುರ್ಗುಣಾದಿಗಳಿಗೂ ಪಾಪಗಳಿಗೂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಜೀವಕ್ಕೂ ಸಾಯ ಬೇಕಾಗಿಧೆ. ಅಪೋಸ್ತಲರಾದವರು ಪಾಲಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ, ನಾವು ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಮರಣ ಹೊಂದಿದವರಾದರೆ, ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೂಡ ಬದುಕುವೆವು. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿ

ಎದ್ದ ಮೇಲೆಗೆ, ನಾವು ಸಹ ನೂತನ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

೨ನೇ ಯೋಚನೆ.—ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ಪುನರ್ಜೀವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡರೋ, ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾವೂ ಪುನರ್ಜೀವ ಧರಿಸ ಬೇಕು. ಅಪೋಸ್ತಲರು ಹೇಳಿದ್ದು: ನಮ್ಮನ್ನು ಪವಿತ್ರರಾಗ ಮಾಡ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಎದ್ದ ಹೆಂತ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಮೃತವಾದವರೊಳಗಿಂದ ಜೇಸುನಾಥರೆದ್ದರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ನೂತನ ಮಾರ್ಗದೊಳು ನಡೆಯುವೆವಾಗಲಿ. ಇದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ:

೧ನೇದು. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಎದ್ದ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಯವುಂಟು. ಈ ಅಕ್ಷಯತ್ವವ ನಾವು ಧರಿಸುವ ಬಗೆ ಹ್ಯಾಗಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಸುಖ ದುಃಖ, ಲಾಭ ನಷ್ಟ, ವಿರುದ್ಧ ಸಹಾಯ, ಈ ಮುಂತಾದದ್ದೆಲ್ಲ ಸಮರಸವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ನಿರ್ಮಲ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಯ ಹೃದಯವಾಗ ಬೇಕು. ಏನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದರೂ, ಸ್ವಾಮೀ ಚಿತ್ತವೆಂದು ಸಮ್ಮತಿಸಿ, ಆತ್ಮ ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಚಂಚಲಗೊಳ್ಳದೆ ಅಕ್ಷಯ ಹೊಂದಿದ ಹಾಗಿರುವೆವು.

೨ನೇದು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತರ ಶರೀರವು ಅತಿಕಾಂತಿ ಹೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಎದ್ದಿತಲ್ಲ: ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎದ್ದವನ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಪ್ರಕಾಶ ಉಂಟಾಗುವದು. ಸ್ಪೀರಿತು ಸಾಂಕ್ತುವಿನ ವರಪ್ರಸಾದಗಳಿಂದ ದೇವ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಯುಕ್ತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತೆ. ಅವರ ಗಮನದಿಂದ ಪರಮ ಹರು

ಸ್ಯ ದೇವಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪರಿಗ್ರಹಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ. ಅಳಿದು ಹೋಗುವಂಥ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ದಾಟಿ, ಸದಾವಾಗಿರುವಂಥ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಡ್ಡೆ ಮಾಡ ಉಚಿತ ಜ್ಞಾನ ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ.

3ನೇದು. ಲಘುತ್ವವುಳ್ಳ ಶರೀರದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ಎದ್ದರಲ್ಲಾ: ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನೂತನ ಜೀವವನ್ನೂ ಪುಣ್ಯದ ಜೀವವನ್ನೂ ಧರಿಸಿದಂಥ ಕ್ರೀಸ್ತುವನು ಸ್ವಾಮಿಯ ಚಿತ್ತದ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆಯುವದರಲ್ಲಿ ಅತಿ ಶೀಘ್ರಣದೊಂದಿಗಿರುವನು. ಧರ್ಮದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪುಣ್ಯದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುವದು ತನಗೆ ಅತಿಸುಲಭವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವದು. ಸ್ವಾಮಿಯ ಚಿತ್ತವರಿಯುವದು ಕಷ್ಟವೋ ಸುಲಭವೋ ವಿಘ್ನವೋ ಎಂತ ನೋಡದೆ, ತೀವ್ರ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿರುವನು.

೪ನೇದು. ಸೂಕ್ಷ್ಮವುಳ್ಳ ಶರೀರದೊಂದಿಗೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಎದ್ದರು. ಅದೇ ಲಕ್ಷಣದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ, ಕಲ್ಲು ತೆಗೆಯಲ್ಪಡದೆ, ತಮ್ಮ ಸಮಾಧಿಯೊಳಗಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದರು, ಶಿಷ್ಯರು ಬಾಗಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಾಗಲೂ ತೆರೆಯದೆ ಅನೇಕಸಾರಿ ಒಳಗೆ ಚಿತ್ತೈಸಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಆತ್ಮವು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಪಂಚಭೂತಗಳಿಂದ ತನಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಜ್ಞಾನ, ಬುದ್ಧಿ, ಮನಸ್ಸು, ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿವಸಿಸುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುವದು. ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದ ಶರೀರವು ಹೊಂದಿರುವ ಈ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿವಸಿಸ ಕರುಣಿಸಿರಿ, ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದು.

౩నే ధ్యానవు.

జేసునాథస్వామి మాడిద మోక్షారోహణవు.

౧నే ఆయుత్తవు. జేసునాథస్వామి శిష్యరిగె బుద్ధి పాలిసి, తమ్మ దివ్య కరగళన్నెత్తి ఆశీర్వదిసి, శిష్యరు నోడుత్తాయిరలు, మోక్షక్కె చిత్తైసిదరెందు నెనసువదు.

౨నే ఆయుత్తవు. నమ్మన్ను దేవరవర హింబళియాగి మోక్షక్కె కరెయ కరుణిసిరెందు, జేసునాథ స్వామియన్ను బేడికొళ్ళువదు.

౧నే యోచనె.—జేసునాథస్వామి మోక్షారోహణదల్లి మోక్షగతియన్ను ఆశిస బేకెంత నమగె పాకైసిదరు. స్వామి పునరుత్థానవాద బళిక, ఆగాగ్యె తమ్మ శిష్యరల్లి ఒబ్బనిగె ఈగలూ ఒబ్బనిగె ఆగలూ కాణిసి, జ్ఞాన బుద్ధిగళన్ను హేళిదరల్ల? ఆదరె నాల్వత్తనే దిన ఎల్లరన్ను కరెకొండు హోగి, తావు మోక్ష ప్రవేశ మాడువాగ ఎల్లరూ సాక్షిగళాగిర బేకెంత చిత్తవాదరు. యాకెందరె అవరు ఈ మూలవాద న్యాయవన్ను ప్రత్యక్షవాగి కండు హిడియ బేకాగిత్తు: ఏనందరె, ఈ భూలోకదొళు నాల్కు దిన ప్రవర్తిసిద తరువాయ మోక్షగతి శేరలవశ్యవాగిరువదరింద, ఈగలింద నోడికొండు మహా నంబికెయాగి మోక్షగతి కోర బేకెంబ న్యాయవే. అదక్కె ముంచె ఎష్టు బుద్ధి హేళిదాగ్యూ,

ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಕರಗದು; ಇನ್ನು ಅನುಮಾನಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಘವಾಹನಾರೂಢರಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಾರೋಹಣ ಮಾಡುವದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವರು ಅಂಥ ಅದ್ಭುತವಾದ ದರ್ಶನವ ಹೊಂದಿ, ಸಂದೇಹಂಗಳೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು, ಮರಹಾ ವಿಶ್ವಾಸದೊಂದಿಗೂ ನಂಬಿಕೆಯೊಂದಿಗೂ ಸ್ವಾಮಿಯು ಮುಂಚೆ ಹೇಳಿದ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ನೆನಸಿ ಕೊಂಡು, ಪರಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೋರಿಕೊಂಡರು. ತಮ್ಮ ನಿಜ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವದೇಶವನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡ ಹೋದರೆಂತಲೂ, ಸ್ವಾಮಿ ಶಿರಸ್ಸೂ ತಾವೇ ಅಂಗಾಂಗಗಳೂ ಆಗಿದ್ದೇವೆಂದರಿತು, ಅವರು ಮುಂಚೆ ಹೋದ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಡೇಸಾರಿ ತಾವೂ ಸಹ ಸೇರುವರೆಂತಲೂ, ಈ ಭೂಲೋಕವು ಅಸ್ಥಿರವಾದ ಸ್ಥಳವು, ತಾವು ಪೈಣಸ್ತರು ಬೀದಿಯೊಳಿದ್ದ ಮೇರೆಗಿರುತ್ತೇವೆಂತಲೂ, ಆ ವಿಚಾರಗಳ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಲೌಕಿಕ ಭಾಗ್ಯ ಸುಖಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನೂ ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡಿ ತೃಣೀಕರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಕರ್ತರು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಮೋಕ್ಷ ಮಾತ್ರ ಎದುರು ನೋಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತರ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರವೇಶ ದರ್ಶನದಿಂದ ಬಂದ ಬುದ್ಧಿ ನಮಗೂ ಬರ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಅವರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ವಾಗ್ದತ್ತವ ನಮಗೂ ಕೊಟ್ಟರಲ್ಲ? ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಕ್ರೀಸ್ತುವರಾದರೆ, ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯೆಲ್ಲಾ ಮೋಕ್ಷದ ಮೇಲಿರ ಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರೆ, ಲೌಕಿಕ ಐಶ್ವರ್ಯ ಭೋಶಿತನ ಆರಾಭಾರ ಸಂತೋಷಗಳೆಷ್ಟಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಇವೆಲ್ಲ

ನಮ್ಮ ಗತಿಯಲ್ಲವೆಂತ ಹೇಳ ಬೇಕು. ಇವುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇವರು ಅಲ್ಲವೂ ಇವು ಮೋಕ್ಷವಲ್ಲವೂ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಲೋಕವನ್ನು ವರ್ಜಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಯಥಾರ್ಥ ನಿಕ್ಷೇಪವೆಂಬ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಇರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇರ ಬೇಕೆಂತ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೋರುವೆವು.

೨ನೇ ಯೋಚನೆ: ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವ ಭಾಗ್ಯ ಯಾವದು ?—ಮೋಕ್ಷದಾನಂದವನ್ನು ನಾವು ಅಧಿಕ ಚುರುಕಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಹಾಗೆ, ಇಂಥಾ ಆನಂದವು ಏನೆಂದು ಧ್ಯಾನಿಸ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಧೆ. ಮೋಕ್ಷದ ಭಾಗ್ಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವೂ ನಿತ್ಯವೂ ಆದದ್ದಾಗಿರುವದು. ಆದದರಿಂದ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಹೋದಾಗ, ಅದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ತಾಮಸವಿಲ್ಲದೆ ಶೇರಿಸ ಬೇಕೆಂದಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾವು ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಗಲುವದರಿಂದ, ಆ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಬಂದ ದುಃಖವನ್ನು ಉಪಶಮನ ಮಾಡಲಿಚ್ಛೈಸಿ, ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ದೇವ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ದೊರಕುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕುರಿತು ಅವರ ಸಂಗಡ ಸಂಭಾಷಿಸಿದರು. ವ್ಯಾಧಿ, ನೋವು, ಚಿಂತೆ, ದುಃಖಗಳಿಲ್ಲದ ಆ ಪರಮ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನೂ, ಅವಮಾನವಿಲ್ಲದಂಥಾ ಆ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ, ಅವಸರವೂ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂಥಾ ಆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಸುಖವನ್ನೂ, ಮನುಷ್ಯನ ಕಣ್ಣು ನೋಡದೆಯೂ ಅವನ ಕಿವಿ ಕೇಳದೆಯೂ, ಅವನ ಹೃದಯ ಗ್ರಹಿಸದೆಯೂ ಇರುವಂಥಾ ಆ ಜ್ಞಾನ ಮೇಲುಗಳನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಸಂತೈ

ಸ್ವಲ್ಪಟ್ಟು ಅಳಿದು ಹೋಗುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತೃಣೀಕರಿಸಿ, ಸ್ಥಿರವೂ ಸಂತೃಪ್ತಿಯೂ ಆದ ಬಾಗ್ಯವನ್ನು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರಾದರು. ಅಂಥ ಐಶ್ವರ್ಯವು ನಮಗೆ ಬರುವದ್ಕಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಹೊಂದಿದ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ನಾವು ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರ ಬೇಕು. ಈ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಲೌಕೀಕಾನಂದವ ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು, ಲೌಕೀಕರಿಗೆ ಲೋಕದ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಇರ ಗೊಡಿಸಿ, ಸ್ಥಿರ ಭಾಗ್ಯವಾದ ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಮರೆಸಿಟ್ಟದ್ದ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದ್ರವ್ಯವ ಕೋರ ತಕ್ಕದ್ದು. ಆದದರಿಂದ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಇಂಥ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ಲೋಕದ ವ್ಯರ್ಥ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸದೆ, ಈ ಲೋಕವಾದ್ಯಂತವ ತೃಣವೆಂದು ಎಣಿಸಿ, ಹ್ಯಾಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡದೆಯೂ ಮೆಚ್ಚದೆಯೂ ಹೋದರೋ, ಹಾಗೆ ನಾವು ಅಂಗಲಾಚದೆ ನಿಜವಾದ ಆನಂದವನ್ನು ನೆನಸುತ್ತಾ ಆಶಿಸುತ್ತಾ ನಡೆಯುವೆವಾಗಲಿ.

3ನೇ ಯೋಚನೆ: ಮೋಕ್ಷ ಶೇರುವ ಮಾರ್ಗ ಯಾವದು?—ನಮಗೆ ಗತಿ ಏನು, ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯವೆಷ್ಟೆಂತ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಆ ಗತಿ ಶೇರುವ ಮಾರ್ಗವು ಏನೆಂತ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ಮೋಕ್ಷಾರೋಹಣ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಪಾಶೈಸಿದರು. ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರವೇಶ ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾಲೆಂದರೆ, ಲಗ್ಗೆ ಹತ್ತಿದ ಮೇರೆಗೆ, ತಾವು ಜಯಿಸಿದ ಸೀಮೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ದುರ್ಗದ ಮೇರೆಗೆ, ಹತ್ತಿದರು. ಕಷ್ಟಗಳೆಷ್ಟು! ಪಟ್ಟ ಪ್ರಯಾಸವೆಷ್ಟು! ಸುರಿಸಿದ ರಕ್ತವೆಷ್ಟು! ಘಾಯಗಳೆಷ್ಟು! ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಕೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನಂದರೆ:

ಇಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟಿವಲ್ಲಾ: ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷವ ಕೊಂಡೆವಲ್ಲಾ: ನೀವು ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿ ಕೊಳ್ಳುವಿರೋ? ನಿಮಗೆ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಿಕ್ಕ್ಯಾತೋ? ನಮಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದ ಕಷ್ಟದಾರಿಯೊಳು ನೀವು ಬರಬೇಕೇ ಹೊರ್ತು, ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರವಿಲ್ಲವು. ಈ ನ್ಯಾಯವಾದ ನೇಮದ ಮೇಲೆ ಮೊರೆ ಇಡುವವನುಂಟೋ? ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಭುತ್ವವ ಗಳಿಸಿದರಲ್ಲಾ: ನಾವು ಅಂಥ ಮೋಕ್ಷದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ, ಅದನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಸಂಪಾದಿಸುವೆವು?

ಆದರೆ ಮುಕ್ತಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಪರಿಯಂತ್ರಕ್ಕಾ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಿದೆವು? ನಾವಿರುವ ಮಾರ್ಗವು ಸತ್ಯ ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗವು ಸರಂಜವೇ. ಆ ದಾರಿಯೊಳು ನಡೆದರೆ ಸರಿ. ನಡೆಯುದಿದ್ದರೆ ಸ್ವಾಮಿ ಬೆಂಬಳಿಯಾಗಿ ಬಾರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟಾಗ್ಯಾ, ಎಷ್ಟು ಉಪದ್ರವನುಭವಿಸಿದಾಗ್ಯಾ, ವ್ಯರ್ಥವು ವ್ಯರ್ಥವೇ. ಹೆಸರಿಗಿಂತಲು ನಡತೆ ಇಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕ್ರೀಸ್ತು ಲಕ್ಷಣ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಮಿಯ ದರಿದ್ರ ಶ್ರವಣಧರ್ಮ ಶಾಂತವ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಂಥವರು ಸತ್ಯ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ತೀರಿಸುತ್ತಾರೆ; ಅವರೇ ಸತತ ಜೀವವ ಹೊಂದುವರು.

ನನ್ನ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮೀ, ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದಿರೇ, ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತೀರಲ್ಲಾ. ನನಗೆ ದಾರಿಯನ್ನು ಅಮರಿಕೆ ಮಾಡಿದಿರೇ, ತಪ್ಪದ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿರೇ; ಆದದರಿಂದ ನಾನು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಜೀವವನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ಧೇನೆ. ನನಗೆ ವಿಘ್ನವನ್ನು ಮಾಡುವ ವಸ್ತುಗಳು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿ

ದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಮರಣವಾಗಲಿ, ಜೀವವಾಗಲಿ, ಘೋರಿಗಳಾಗಲಿ, ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಲಿ, ಸುಖ ದುಃಖಗಳಾಗಲಿ, ನಾನು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಭಕ್ತನಾಗದಂತೆ ಎಂದಿಗಾದರೂ ಮಾಡಲಾರವು. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯವಾಗಿರಿ, ಸ್ವಾಮೀ; ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಮೋಕ್ಷ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ನಾನು ಹೋಗಲಾಡಿಸದಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿರಿ.

3ನೇ ಧ್ಯಾನ.

ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತುವಿನ ಇಳಿಯೋಣದಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಇರತಕ್ಕ ಭಕ್ತಿಯು.

೧ನೇ ಆಯುತ್ತವು. ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತುವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಇಳಿಯೋಣದ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವದು. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಮೋಕ್ಷಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು: ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ವಾಗ್ದತ್ತವ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಾ ಜೆರೂಸಲೇಮೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿರಿ; ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ತೈಸುವದಕ್ಕಿರುವ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಿನ ತ್ರಾಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಯೂದೆಯ ಸಮಾರ್ಯ ದೇಶಗಳ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಲೋಕವಾದ್ಯಂತದಲ್ಲಿಯೂ ನಮಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವಿರೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಆ ಬಳಿಕ, ಅವರು ನೋಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಮೋಕ್ಷಾರೋಹಣ ಮಾಡಿದರು. ಹತ್ತು ದಿನಗಳಂತರದೊಳು ಎಲ್ಲರೂ ದೇವ ಮಾತೆಯೂ ಕೂಡ ತದೇಕ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಜಪವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಲಾಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ, ದೊಡ್ಡ ಘಾಳಿ ಬೀಸುವ ಮೇರೆಗೆ,

పరలోకదింద బరు శబ్ద ఉంటాగి, అవరు కుళితిద్ద మందిరవన్ను వ్యాపిసితు. ఒబ్బొబ్బర శిరస్సిన మేలె అగ్నిజ్వాలెయోపాదియల్లిద్ద నాలిగెగళు నింతవు. ఎల్లర మేలె స్పిరితుసాంక్తు చిత్తైసి బందిరలాగి, నానా భాషెగళన్ను స్పిరితు సాంక్తు ప్రేరేపిసిదంతె నుడియుత్తా ఇద్దరు. ఆగలు జెరూసలేమెంబ పట్టణదల్లి భక్తియుళ్ళ యూదెయరు సకల దిక్కుగళింద బందు వాసిసిద్దరు. అంథ వర్తమాన కేళి గుంపు గుంపాగి బందు, ఒబ్బొబ్బరు తమ్మ తమ్మ జన్మ భాషెయొళు స్వామియ శిష్యరు మాతాడువదన్ను కేళి, మహా ఆశ్చర్య పట్టు హేళిద్దు: మాతాడిదవరెల్లరు గలిలెయ సీమెయవరల్లవే? ఈ ప్రకార నమ్మెల్లర స్వభాషెగళల్లి మాతాడుత్తారె! పార్థియరూ మేదియరూ ఎలమితరూ మెసొపొతమియరూ కపదోస్యరూ పొంటియరూ ఏశ్యదవరూ ఏజిప్తియరూ రోమాపురియింద బందవరూ అరాబియరూ మొదలాద నావెల్లరూ స్వభాషెగళల్లి అవరు మాతాడలూ దేవరన్ను స్తుతిసలూ కేళుత్తేవల్లా? ఎందు తమ్మొళగె ఆశ్చర్యపట్టు అందుకొళ్ళుత్తిద్దరు. ఆగ రాయప్పనెంబవరెద్దు జేసునాథస్వామియ దివ్యోపదేశవ ప్రసంగిసలాగి, 3000 జనరు సత్యవ కేళి విశ్వాసిసి జ్ఞానస్నానవ హొందిదరు.

౨నే ఆయత్తవు. స్పిరితు సాంక్తువాద సర్వేశ్వరా స్వామీ, నన్న హృదయదొళు ఇళిదు సర్వే

ಶ್ವರನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿಕೆಂತ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದು.

೧ನೇ ಯೋಚನೆ.—ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕರುಣ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಸೃಷ್ಟಿವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಉಪಕಾರಗಳೇ; ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿರ ಬೇಕೆಂತ ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಕೇಳುವ ಹಾಗಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸೃಷ್ಟಿ ವಸ್ತುಗಳ ಬೋಧಕವ ನಾವು ಕೇಳದಿರುವ ಕಾರಣ, ಮತ್ತ್ಯಾವ ಉಚಿತೋಪಾಯದಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಮ್ಮ ಪಾಷಾಣ ಹೃದಯಗಳ ಕರಗಿಸುವರು? ಭಕ್ತಿ ಭರಿತರಾಗಿರುವಂಥಾ ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತುವಾದವರನ್ನು ಕಳುಹಿಂಸಿದರು. ತಾವೇ ದೇವ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ತೀಕ್ಷಣವಾದ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಸ ಬೇಕೆಂತ ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ಇಳಿದರು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದರೋ? ಇನ್ನಾ ನಿತ್ಯವೂ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ಇರುವದಿಲ್ಲವೋ? ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕದೇಕ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದೊಳು ಮಹಾ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ತೇಜಿಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ತರ ಶಿಷ್ಯರು ಹತ್ತು ದಿನಗಳಿಂದ ಏಕವಾಗಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತು ಅವರ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ತೈಸಿದರು. ನನ್ನೊಳು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೋ, ಇಲ್ಲವೋ? ಲಾಂಛನೆ ಏನು? ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿರುವದೇ ಗುರುತಾಗಿರುವದು. ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತುವನ್ನು ಪ್ರಮಾಣವಿಲ್ಲದೆ ಅಪಾರವಾಗಿ ನನಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ, ನಾನು ಸಹಾ ಪ್ರಮಾಣವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದೆಯೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಂಸ ಬೇಕು. ನನ್ನ ದೇವರೇ,

అపరిమితవాద వస్తువే, దేవరవర మేలె అపరిమిత భక్తియాగిరువదే న్యాయ: యాకెందరె, సకల మేలు స్వరూపియాగిద్ధీరి. నన్న పూర్ణ మనస్సినిందలూ నన్న పూర్ణ బుద్ధియిందలూ నన్న పూర్ణ ఆత్మదిందలూ దేవరవరన్ను స్నేహిసువెను. నానెష్టు భక్తియాగిద్దాగ్యూ ఇన్నూ సాలదు, ఈ దివ్య స్పీరితు సాంక్తువు నన్నాత్మదొళు దేవరవర ధర్మవన్నూ మహిమెయన్నూ వర్ణిసలూ, తావు ననగె మాడిద ఉపకారగళ తిళియ పడిసలూ, నాను స్వామియన్ను స్నేహిసువదరల్లి మించి హోగ కూడదు. ఎష్టు భక్తియాగిద్దాగ్యూ యావాగ్యూ హెచ్చాగిరలారదు.

౨నే యోజనె.—స్వామియ మేలె మనస్సినొళు భక్తి ఇరబేకు. మొదలు మొదలు పూర్ణ భక్తియాగిరువంథ స్పీరితు సాంక్తువు హృదయదల్లి ప్రవేశిసి అల్లియే వాసవాగిద్దు, తమ్మ దివ్య కృత్యగళన్ను తిళియ పడిసుత్తారె. అపోస్తలరాదవరు స్పీరితు సాంక్తువన్ను అనుభవిసిద తరువాయ హ్యాగిద్దరు? సకలవన్ను పరిత్యజిసి, స్వామియ మేలె మనస్సు పూర్ణవాగి నిల్లిసి, అవరన్ను మాత్రవే స్నేహిసుత్తా ఇద్దరు. అచార్యశ్రేష్ఠ ఆగుస్తీనెంబవరు పాలిసిద మోరెగె: స్వామీ, దేవరవరొందిగె కూడ ఏనాదరూ స్నేహిసువవను నిమగాగి అదన్ను స్నేహిసదిద్దరె నిమ్మన్ను కొంచవాగి స్నేహిసుత్తానె. అపోస్తలరాదవరో అందరె, పంచేంద్రియగళ సకల విషయగళన్ను సాకు

ಮಾಡಿ ವರ್ಜಿಸಿ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಾಗಿ, ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲದೆಯೂ ವಿಘ್ನವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಅಗ್ನಿಯ ಮೇರೆಗೆ ತ್ಯಾವವೆಲ್ಲ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಪ್ರಳಯವಾಗಿ ದಹಿಸಿದಂತೆ ಇದ್ದರು. ಅರಿಯದವರು ಲಾರಿಂರಿರುತ್ತಿತೆಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಅಷ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರು. ನಾವು ಈ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಹೃದಯವಿಲ್ಲವೇ? ಯಾಕೆ ಹೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇನ್ನು ತಂಪಾಗಿಧೆ? ಜಪದಲ್ಲಿ ಚುರುಕಿಲ್ಲವು; ದೇವ ದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಮಂದ; ಕಿಂಚತ್ತಾದರೂ ತಪಸ್ಸು ಇಲ್ಲವು, ಧರ್ಮವಿಲ್ಲವು. ದೇವರು ನನಗೆ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ? ನನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಂಥವರು ಅವರೇ, ರಕ್ಷಿಸಿದವರು ಅವರೇ, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಕರೆದಂಥವರು ಅವರೇ. ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದಯವನ್ನು ನನಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ? ನನ್ನ ಹೃದಯ ಕರಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ಯಾವದಾದರೂ ಕೊರತೆ ಮಾಡಿದರೋ? ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಆದದರಿಂದ ಬೇರೆ ಪ್ರಿಯವನ್ನೂ ಬೇರೆ ಭಕ್ತಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲು ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಘಟ್ಟಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಿಧ್ಧೇನೆ.

3ನೇ ಯೋಚನೆ.—ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದಲು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿರ ಬೇಕು. ಅವರ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿರುವದೇನೆಂತ ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾದರೆ, ಈ ಆಗಮನದಲ್ಲಿ ನಮಗಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತೋರಿಸಿದ ಪಕ್ಷವ ನೆನಸಿದರೆ ಸಾಕು. ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರನನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದು ಸಾಲದೆ, ಇನ್ನು ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತುವೆಂಬ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ದೇವ ಸ್ನೇಹವು ಇಂಥಾದ್ದು:

ಅಲ್ಪ ಮನುಷ್ಯನಾದ ನನಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳೆಲ್ಲಾ ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಪ್ರತಿ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿರ ಬೇಕಾದರೆ, ಮನಸ್ಸಿನೊಳು ಭಕ್ತಿಯಾಗಿರುವದು ಸಾಲದೆ, ನಡತೆಯಿಂದಲು ಸ್ನೇಹ ತೋರಿಸ ಬೇಕು. ಸ್ವಾಮಿ ನಿಜವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಸಲಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿರುವದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರಲ್ಲ. ನಾನವರ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಏನಾದರೂ ಕೊಡದೆ ಹೋಗುವೆನೋ? ತಮ್ಮ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡುವೆನೋ? ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಚಿತ್ತವ ನಡಿಸದವನಾದರೆ, ಎಷ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆಂತ ಹೇಳಿದಾಗ್ಯೂ, ಬರೇ ಮಾತೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೇನು ಇಲ್ಲವು. ಸ್ವಾಮಿಯು ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿರ ಬೇಕಾದರೆ, ಅವರ ಕಲ್ಪಣೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜವದಾಟದೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಡೆಯ ಬೇಕು. ಭಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ವಿಘ್ನ ತಂತ್ರ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗುವವು. ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಿಗೆ ಅರಿದೇನೂಯಿಲ್ಲವು. ಅರ್ಚ್ಯಶಿಷ್ಟರು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸೂ ನಡೆದ ನಡತೆಯೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ವಿಧವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೇವಲ್ಲ: ಇದೆಲ್ಲ ಅವರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದದ್ದೇ. ನಾನು ಸಹ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಪ್ರಕಾರವೇ ಮಾಡುವೆನು.

ಭಕ್ತಿ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿರುವಂಥ ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತುವೇ, ನಿಜವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರಾ, ಸಕಲ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವಂಥವರೇ, ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅದನ್ನು ದಹಿಂಸಿರಿ. ನನ್ನನ್ನು ದೇವರವರ ವಶವರ್ತಿಯಾಗ ಮಾಡಿ, ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯು ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದ ಪಕ್ಷವನ್ನು ನಾನು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸದ ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ

ದಿವ್ಯ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಸ ಕರುಣಿಸಿರಿ.

ಎಂಟನೇ ಚಿಂತನೆ.

ಸರ್ವ ದುರ್ಗುಣ ನಿಗ್ರಹವು.

೧ನೇದು: ದುರ್ಗುಣಗಳ ನಿಗ್ರಹವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.—ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೂ ಋಷೀಶ್ವರರಿಗೂ ತಪವೆಂಬ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವ ಸಲ್ಲುವದೇ ಹೊರತು, ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲುವದಿಲ್ಲವೆಂತ ಹೇಳಿ ಮೋಸಹೋಗಿ ಅನೇಕರು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಹುಚ್ಚು ಆಲೋಚನೆಯು. ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ಅಧಿಕ ತಪಸ್ಸು ಬೇಕೋ, ಪಾಪಾತ್ಮರಿಗೆ ಅಧಿಕ ತಪಸ್ಸು ಬೇಕೋ? ಪಾಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ತಪಸ್ಸು ಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಆದದರಿಂದ ಲೋಕಸ್ಥರಿಗೂ ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೂ ತಪಸ್ಸು ಅಧಿಕ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದ ಬೇಕಾದರೆ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕಲ್ಪಣೀ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆಯ ಬೇಕೆಂತ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪಾಲಿಸಿದ ವಾಕ್ಯವು ಸರಿ. ಆದಿ ತಂದೆಯು ಪಾಪ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರು ಸ್ವಭಾವವಾಗಿ ಪುಣ್ಯ ದಾರಿಯೊಳು ನಡೆಯುವರು. ಪಾಪ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ, ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರು ಜನ್ಮ ಪಾಪದಿಂದ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಹೀನತ್ವ, ದುರ್ಬಲ, ಮುಂತಾದ ಕೇಡುಗಳ ಪ್ರಳಯವು ಪ್ರವಹಿಸಿತು. ಅಜ್ಞಾನವೂ ವಿಷಾಪೇಕ್ಷೆಯೂ ಈ ಎರಡು ಘಾಯಗಳಿಂದ ಪಾಪ ವಿಷವು ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಮನು

ಷ್ಯನ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯವಾಗದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಅಂಧಕಾರದೊಳು ಮುಸಿಗಿಸಿತು. ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ದುರಭ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಅಡಿಮೆಯಾಗಿರುತ್ತೆ. ರೂಪಾಕಾರವುಳ್ಳ ಶಕ್ತಿಯು ಸಕಲ ಮಾಯಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹಾಸನವು. ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಸರ್ವ ಕಾಮಗಳಿಗೂ ತಂತ್ರಗಳಿಗೂ ಯತ್ನಗಳಾಗಿರಲು, ಹುಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯದಿಂದ ಅವಕ್ಕೆ ನಿತ್ರಾಣಿ ಎಷ್ಟು, ಹೇಡಿತನ ಎಷ್ಟು, ಅಹಂಕಾರವೆಷ್ಟು! ನಾವು ನಮ್ಮ ಗುಣಾದಿಗಳಿಗೂ ಆಶೆಗಳಿಗೂ ದಾಸರಾಗಿ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಾಪದ ಮೇಲೆ ಸಂತೋಷವೂ, ಪುಣ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅರೋಚಿಕವೂ, ನಮ್ಮನ್ನು ತಿದ್ದುಪಾಟು ಮಾಡುವ ಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷವೂ, ನಮ್ಮನ್ನು ಉಬ್ಬಿಸಿ ಕೆಡಿಸುವ ಸುಖದ ಮೇಲೆ ಸಂತೋಷವೂ; ಆದ್ದರಿಂದ ಶರೀರವು ಬುದ್ಧಿಗೆ ವಿರೋಧಿಸುವದೂ, ಬುದ್ಧಿಯೂ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಅವಿಧೇಯವಾಗಿರುವದೂ, ಈ ಅಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲಾ ಉಂಟಾಗುವವು. ಇದು ಹೀಗಿರಲಾಗಿ. ದಮೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವಿಲ್ಲದೆ, ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಲ್ಪಣೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯ ಕೂಡಲೇ ಕೂಡದು. ಯುದ್ಧರಂಗದೊಳಿದ್ದಂತೆ ಮನುಷ್ಯನು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಪಿಶಾಚಿಯ ಬಲೆಯೊಳು ತಗಲದ ಹಾಗೆ ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಂಡಿರ ಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯರಿಂದಲೂ ಲೋಕಾಚಾರದಿಂದಲೂ ಸತ್ಯಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯದಂತೆ ಇರುವ ಅನೇಕ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ಜಯಿಸ ಬೇಕು; ಶರೀರದಿಂದಲೂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದಲೂ ಬರುವಂಥಾ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸ ಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲ ತಪಸ್ಸಿಲ್ಲದೆಯೂ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಮಾಡ ಕೂಡದು.

ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳುಂಟು. ಅವುಗಳ ತೀರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಜಾಗ್ರತೆಯೂ ಬೇಕು, ಧೈರ್ಯವೂ ಬೇಕು. ಧೊರೆಗಳಿಂದ ಬಂದ ಕಲಹಗಳ ನೋಡದೆ, ನಷ್ಟ ಬಂದರೂ, ಅಪಕೀರ್ತಿ ಬಂದರೂ, ಮರಣ ಸಹಾ ಬಂದರೂ, ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೈಂಕರ್ಯವ ತೀರಿಸ ಬೇಕು, ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತಂಥಾ ಆಚಾರಗಳುಂಟು. ಆಚಾರವಾಗಿರ ಬೇಕು. ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸ್ನೇಹಿಸುವ ಮೇರೆಗೆ ಪರರನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಸ ಬೇಕು. ಜಗಳಪ್ರಿಯರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿಯೂ ತಂತ್ರಗಾರರೊಂದಿಗೆ ತಂತ್ರಮಾಡದೆಯೂ ಇರಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನು ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಪಾಪವಿಲ್ಲದೆ ನಡಿಸ ಬೇಕು, ನೋಟದಿಂದ ಮೋಹದ ಆಶೆಯು ಹುಟ್ಟದಂತೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿರ ಬೇಕು. ಶ್ರೋತ್ರದಿಂದ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳದಂತೆಯೂ, ಬಾಯಿಯಿಂದ ಮೋಸ ಬಾರದಂತೆಯೂ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ವಿಷಯದಿಂದ ಪಾಪದಾಕೃತ್ಯವು ಹುಟ್ಟದಂತೆಯೂ, ಕಾದುಕೊಂಡಿರ ಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲ ತಪಸ್ಸಿಲ್ಲದೆಯೂ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಮಾಡ ಕೂಡದು. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ಶಿಷ್ಯರಾದವರು ತಮ್ಮ ಶರೀರವನ್ನೂ ಶರೀರದ ದುರಾಶೆಗಳನ್ನೂ ಭೋಗೇಚ್ಛೆಗಳನ್ನೂ ಶಿಲುಬೆಯೊಳು ಜಡಿದರೆಂತ ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ವಾಕ್ಯವಾಗಿಧೆ. ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವನ್ನು ನಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿ, ನಮ್ಮ ನಡತೆಯಿಂದ ಇವರ ಜೀವದ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಚುರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಚ್ಯ. ಚಿನ್ನಪ್ಪನವರು ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದರು. ತನ್ನ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು

ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳದಂಥವನು ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಬರ ಕೂಡದೆಂದು ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪಾಲಿಸಿದರು. ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಪಾಶೈಸಿದ್ದು ಸಾಲದೆ, ಇದನ್ನು ನಡತೆಯಿಂದಲೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಡಿದರು. ಹುಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯದಿಂದ ಮರಣ ಪರ್ಯಂತ ರಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರಲ್ಲ? ದರಿದ್ರದಿಂದಲೂ ಉಪವಾಸದಿಂದಲೂ ಮನುಷ್ಯರ ಕಲಾಪಗಳಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಪಟ್ಟ ಉಪದ್ರಗಳನ್ನು ಎಣಿಸ ಕೂಡದು. ತಾವು ನಡೆದು ಸಹಿಸಿದಂಥಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ನಡೆದರು. ಅಪೋಸ್ತಲರಾದವರು ದೆಬ್ಬೆಗಳಪಟ್ಟು ಅಪಕೀರ್ತಿ ಹೊಂದಿ, ಸ್ವಾಮಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅವಮಾನದ ಮೇಲೆ ಅತಿ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟರು. ನಾನು ಉಪದೇಶವ ಪರರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ತರುವಾಯ ನರಕದೊಳು ಬೀಳದಂತೆ, ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ದಂಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ದಾಸತ್ವದಲ್ಲಿರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂತ ಅರ್ಚ್ಯಶಿಷ್ಟ ಚಿನ್ನಪ್ಪನವರು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಇವರೂ ಅವರೂ ಸ್ವಾಮಿಗೋಸ್ಕರ ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸು ಇಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳ ಶಕ್ಯವಲ್ಲವು. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ನನ್ನ ಶರೀರವ ದಂಡಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ಅವಸರವುಂಟೆಂತ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆನೋ? ನನ್ನಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಎಲ್ಲಿ, ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವೆಲ್ಲಿ, ಎಂತ ನಿಧಾನಿಸಿದೆನೋ? ಈ ವರಿವಿಗೂ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ನಡೆಯುವ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುದವನಾದರೆ, ಈಗಲಾದರೂ ಮನೋನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸುಬುದ್ಧಿಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುವೆನು.

೨ನೇದು: ದುರ್ಗುಣ ನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ನಡಿಸ

ಬೇಕೆಂತ ಯೋಚಿಸುವದು.—ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವದೊಳಗೆ ಒಂದು ಅವಸರವಾಗಿಧೆ, ಒಂದು ಅವಸರವಿಲ್ಲದ್ದು. ಅವಸರವಾದ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವನ್ನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯು ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ: ನಿನ್ನಕೈಯ್ಯಾದರೂ ಕಾಲಾದರೂ ನಿನಗೆ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದರೆ, ಇದನ್ನು ಕೊಯಿದು ಬಿಸಾಡು; ಯಾಕಂದರೆ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳೂ ಎರಡು ಕೈಗಳೂ ಉಂಟಾಗಿ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವದಕ್ಕಿಂತ, ಒಂದೇ ಕೈಯೊಂದಿಗೂ ಒಂದೇ ಕಾಲಿನೊಂದಿಗೂ ಸತತವಾದ ಜೀವವ ಹೊಂದುವದು ಮೇಲು. ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು ನಿನಗೆ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬಿಸಾಡು; ಯಾಕೆಂದರೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದು ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳಲಿಕ್ಕಿಂತಾ ಒಂದೇ ಕಣ್ಣಿನೊಂದಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದುವದು ಒಳ್ಳೇದೆಂತ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತಾರ್ಥವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಕಣ್ಣಿನಂತೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಸ್ನೇಹಿತನು ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದರೆ, ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳದಂತೆ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವದು. ಕೈಕಾಲುಗಳಂತೆ ಅವಸರವಾದ ಉದ್ಯೋಗ ಚಾಕರಿ ಪಾಪವಿಲ್ಲದೆ ತೀರದೆ ಇದ್ದರೆ, ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವದಕ್ಕಿಂತ ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವದೇ ಒಳ್ಳೇದು. ಫಲಾನಿ ಮನೆಗೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ಪಾಪದ ತಂತ್ರ ಬರುತ್ತೆಯೆಂತ ತಿಳಿದರೆ, ಹೋಗ ಬಾರದು. ಅಜ್ಞಾನಿಯಾದವನಿಗೆ ಫಲಾನಿ ಕನ್ನಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಇವಳ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ನಾಶನವಾದೀತೆಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಕೊಡಬಾರದು. ಫಲಾನಿ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದರೆ, ಫಲಾನಿ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಹೋದರೆ, ಪಾಪ ಬರುತ್ತೆಯೆಂತ

ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಬಳಿಕ, ಕೇಳ ಬಾರದು, ಹೋಗ ಬಾರದು. ಯಾವ ಕಾರ್ಯವಾದರೂ ಪಾಪ ಹೇತುವೆಯಾದರೆ, ಅದನ್ನು ವರ್ಜಿಸ ಬೇಕೆಂಬರ್ಥವಾಗುವದು.

ಅಗತ್ಯವಲ್ಲದ ಸರ್ವ ಪರಿತ್ಯಾಗವೆಂಬ ದಮೆಯನ್ನೂ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ಈ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಪಾಲೈಸಿದರು, ಏನಂದರೆ: ನೀನು ಉತ್ತಮನಾಗಿರ ಕೋರಿಕೊಂಡರೆ, ಒಡವೆವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾರಿ ಪರದೇಶಿಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸೆಂತ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಪುಣ್ಯದ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವ ಕೋರಿದವರು ಸರ್ವ ಪರಿತ್ಯಾಗವ ಅನುಸರಿಸುವರು.

ಅವಸರವಾದ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವು ಎರಡು ಬಗೆಯಾಗಿಧೆ: ಒಳ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯವೂ ಹೊರ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯವೂ. ಒಳ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನೊಳು ದ್ವೇಷ, ಮತ್ಸರ, ಲೋಭ, ಮೋಹ, ಅಹಂಕಾರ, ಇವು ಮೊದಲಾದ ದುರಾಶೆಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ವಿಚಾರಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಯುಗೊಡದೆ ಬಿಗಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತೇವೆ. ಅಂಥ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವನ್ನು ತಪಸ್ಸಿನ ಸಾರವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಬಹಿರಂಗ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವದಿಂದ ಶರೀರವ ನಿಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇವೆ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸಕಲದರಲ್ಲಿ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವ ನಡಿಸ ಬಹುದು. ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ನೂತನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ರಥೋತ್ಸವಗಳನ್ನೂ ನೋಡದಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳ ಅಡಗಿಸ ಬಹುದು. ಸುಂದರವುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರನ್ನೂ, ವೇಶ್ಯಾ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರನ್ನೂ, ಗೊಂಬೆಯಾಟ,

ఇవు మొదలాద పాపద తంత్రగళన్ను నోడదంతె మనస్సన్ను నిగ్రహిస బేకు. భాడి దూరుగళన్ను కేళదంతెయూ కేళదంతెయూ శ్రోత్ర జిహ్వెయన్ను కాయ బేకు. తంత్ర మాతుగళన్నూ జగళద మాతుగళన్నూ కేళువాగ, శాంతియూ మధురవూ ఉళ్ళ ప్రత్యుత్తరగళన్ను కేళువంతె జితేంద్రియత్వవు మహా అవసరవాగిరుత్తె. ఎల్లా కాల ఔచిత్యగళ కేళ కూడదిరువదరింద, ఒబ్బొబ్బను తన్న దుర్గుణవ యావ ప్రకార జయిస బేకెంత శోధిసలి. అహంకారరు గర్వ మాతుగళణిగిసువరు; లోభిగళు తమ్మ క్రూరతన నిష్ఠురగళ బిట్టు బిట్టు, పరదేశిగళ మేలె దయాభరితరాగువరు; సోగసుగారరు శరీరద మేలె విచారవిడదెయూ ఇదన్ను అలంకరిసదెయూ మర్యాదెయాగి నడెయువరు; భోజన ప్రియరు ఒంధోత్తాగి ఇరువరు; సోమారిగళు శరీరవన్ను దండిసువరు. నిర్మలనాగిద్దు మోక్ష మార్గవ ఘట్టియాగి హిడిదంథవను, యావదొందు క్రియెయన్ను తుచ్ఛవెంత అసడ్డె మాడదె, ఎష్టు కొంచవాదరూ, ఎచ్చరికె తప్పిదరె తానె మోస బరువదెందరితు, సత్యవేద వాక్యద మేరెగె అల్ప పాపగళిగె భయ పడదవను బర బర ఘనవాద పాపవ మాడువనెంత కేళి, అల్ప కార్యగళల్లి సహా జితేంద్రియత్వవ మాడువను. కేణువాద ఒందు కిడి బెంకి స్వల్పవెందు అసడ్డె మాడిదరె, మెల్ల మెల్లగె హొత్తి, కాడు ఆద్యంతవూ

ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವದು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ರವೆಷ್ಟು ಸ್ಥಳ ಕೊಟ್ಟು ಅಣಗಿಸದೆ ಹೋದರೆ, ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಾದ್ಯಂತವು ಕೆಡುವದು.

ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ನಿಗ್ರಹಿಸುವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಮನದೊಳು ಹಾಯಲಿಸದೆ, ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವ ಸಾಧಿಸುವದು ಮಹಾ ದುರ್ಲಭವೆಂತ ಹೇಳ ಬೇಡ; ಯಾಕೆಂದರೆ ಮನೋನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರೆ, ದೇವ ಸಹಾಯದಿಂದಲೂ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದಲೂ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತೆ. ದುರ್ಲಭವಾಗಿ ತೋರಿದಾಗ್ಯೂ, ನರಕಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ ಒಬ್ಬ ಪಾಪಾತ್ಮನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯ ಚಿತ್ತದ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ದುರಾಶೆ ನಿಗ್ರಹಿಸುವದೂ ಪಾಪಿಷ್ಟ ಶರೀರವ ದಂಡಿಸುವದೂ ಕಠಿನ ತಪಸ್ಸೆಂತ ಹೇಳ ಬಹುದೋ? ಕಷ್ಟಪಡದವರು ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲುಂಟೋ? ಯಾರಿಗೆ ತಾನು ಕೋರಿದಂತೆ ಕೃತಾರ್ಥವಾಗುವದು? ಭಂಟರು ಕೊಂಚವಾದ ಸಂಬಳಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಬಂಧು ಮಿತ್ರರನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ಧೊರೆಯ ಹಿಂದೆ ಬುರುದೆಯೊಳಗೂ ಘಾಳಿಯೊಳಗೂ ಬಿಸಲು ಅಡವಿ ಬೆಟ್ಟ ಗುಹೆಗಳೊಳಗೂ ತಿರುಗಾಡುವದಿಲ್ಲವೋ? ಪ್ರಾಣ ಸಂಕಟದಿಂದ ಲಗ್ಗೆ ಹತ್ತುವದಿಲ್ಲವೋ? ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೂ ಉಪವಾಸವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲವೋ? ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವರೋ? ಗುರಿಕಾರರಿಗೂ ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೂ ರಾಯರಿಗೂ ಸಹ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಕೀರ್ತಿ ಬರುವದೋ? ಜಟ್ಟಿಗಳು ತಿನ್ನುವ ಪೆಟ್ಟುಗಳು ಎಷ್ಟು! ವರ್ತಕರಿಗೆ ಚಿಂತೆಗಳೆಷ್ಟು! ಒಕ್ಕಲಿಗರೂ ಕೂಲಿಕಾರರೂ ಪಡುವ ಪ್ರಯಾಸವನ್ನು

ಹೇಳುವವರ್ಯಾರು! ಆಪತ್ತಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಭೂ
ಲೋಕದಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಆದರೆ ಪುಣ್ಯವೂ ಮೋ
ಕ್ಷವೂ ಮಾತ್ರ ತಪಸ್ಸಿಲ್ಲದೆಯೂ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವಿಲ್ಲದೆ
ಯೂ ಬರುವವೋ? ಈ ಲೋಕಸ್ಥರಿಗೆ ಬಂದ ಕೀರ್ತಿ
ಬರುಮಾನ ಲಾಭ ಸುಖಗಳು ಸ್ಥಿರವಾದ ಭಾಗ್ಯಗಳಲ್ಲವು;
ನಿಜವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲವು. ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಬಂದ ಫಲ
ವಾದದ್ದು ಸ್ಥಿರವಾದ ಫಲವೇ. ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿ
ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲವು. ತಪಸ್ಸು
ಕೆಲವು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಮುಗಿಯುವದು, ಆದರೆ ಮೋಕ್ಷವು
ಮುಗಿಯದು. ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೂ ಅನುಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೂ
ಅಂತರ ಮಹಾಂತರವುಂಟು. ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಭಾಗ್ಯವು
ಕೊಂಚ ಕ್ರಯ ಬಾಳುವದರಿಂದ, ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ
ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವ ವರಿಸುವೆನು. ಘಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ
ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಕೇಳದೆ, ಸ್ವಾಮಿಯ ದಿವ್ಯ ವಾ
ಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಸ್ವಾಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಶಿಲುಬೆಯೊಳು ಜಡಿಯ
ಲ್ಪಟ್ಟ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆಯುವೆನೆಂತ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ, ಹಾಗೆ
ನಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳುವೆನು.

ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವದ ಕೆಲ ವಿಶೇಷಗಳ ಡಾಬು.

೧ನೇದು. ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಲ್ಪಣೆ ಇಲ್ಲದಾಗಲೂ ಯೋ
ಗ್ಯವಿಲ್ಲದಾಗಲೂ ಅವಸರವಿಲ್ಲದಾಗಲೂ, ಕೆಲವು ಬರೇ ಕಾ
ರ್ಯಗಳ ನೋಡದೆಯೂ ಕೇಳದೆಯೂ ಹೇಳದೆಯೂ
ಇರುವದು. ಲೇಸಾದ ದೀಪನ ದಾರು ಅನುಭವಿಸುವದು.
ಹೊಗೆಬತ್ತಿ ಸೇದದೆಯೂ, ತಾಂಬೂಲ ಹಾಕದೆಯೂ,

ಈ ಪುಷ್ಪ, ಆ ಪರಿಮಳವ ಆಘ್ರಾಣಿಸದೆಯೂ ಇರುವದು.
ಇವು ಮೊದಲಾದ ಅಲ್ಪ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕಾಣದಂತೆ ಆಶೆಗಳನ್ನೂ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಜಯಿಸುವದು.
ಇವೆಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾಡುವದು.

೨ನೇದು. ವ್ಯರ್ಥ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನುಡಿಯದೆ ಇರುವದು. ತನ್ನ ಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳದಂತೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವದು.

೩ನೇದು. ಪ್ರತಿಕೂಲರಿಗೆ ಏಕೀಭವಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವದು.

೪ನೇದು. ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಕೆಲಸಗಳ ಮರೆ ಮಾಡದೆಯೂ ನೆವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳದೆಯೂ ಇರುವದು.

೫ನೇದು. ಸಕಲರಿಗೂ ವಿಧೇಯವಾಗಿರುವದು; ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕುಸ್ತರಿಸುವದು; ಎಲ್ಲರನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ನಡಿಸುವದು.

೬ನೇದು. ಪರರ ತಪ್ಪುಗಳೂ ನೇರಗಳೂ ಎಷ್ಟು ಕೊಂಚವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಎಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಹೇಳದೆ ಇರುವದು.

೭ನೇದು. ವಿರೋಧ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗಾದರೂ ನುಡಿಯದೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪಕಾರಿಯಾಗುವದು.

೮ನೇದು. ಯಾರೊಂದಿಗೂ, ತಾರುಮಾರಿನವರೊಂದಿಗೂ ಸಹ, ಜಗಳವಾಡದೆ ಇರುವದು. ಮಾಧುರ್ಯ ವಚನಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ನುಡಿಯುವದು.

೯ನೇದು. ಇಲ್ಲಾಮಲ್ಲಿತನ ಮಾಡದೆ, ಮನ ನೋಯಿಸುವ ಮಾತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವರ್ಜಿಸುವದು.

೧೦ನೇದು. ಏನು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಪದರದೆ ನಿಧಾನಿಸಿ ಮಾಡುವದು.

೧೧ನೇದು. ತನ್ನ ನೆರಿಹೊರೆಯರು ಮಾಡಿದ ತಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಹೇಳದೆ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಸ್ವಾಮಿ ಪಾದಗಳಿಗೊಪ್ಪಿಸುವದು.

೧೨ನೇದು. ಪರರ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನೂ ತಾತ್ಪರ್ಯಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಣಯಿಸದೆ ಇರುವದು.

೧೩ನೇದು. ಎಷ್ಟು ಏಕಾಂತವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಮಟ್ಟು ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಮೀರದೆ ಇರುವದು. ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಒರಗಿಕೊಳ್ಳದೆಯೂ ಪದ್ಮಾಸನ ಹಾಕಿ ಕೂಡ್ರದೆಯೂ ಮಾತಾಡದೆಯೂ ಇರುವದು.

೧೪ನೇದು. ಕಣ್ಣುಗಳ ಬೊಗ್ಗಿಸುವದು, ಮೌನವಾಗಿರುವದು. ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಶಾಂತದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮೃದುತರವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವದು.

೧೫ನೇದು. ಪರರ ಮಹಿಮೆ ಬಹುಮಾನ ವಿದ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ತಗ್ಗಿಸದೆ ಅಣಗಿಸದೆಯೂ ಅಲ್ಪವಾಗಿ ತೋರಿಸದೆಯೂ ಹೊಟ್ಟೇಕಿಚ್ಚು ಇಲ್ಲದೆಯೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವದು.

೧೬ನೇದು. ಭೋಜನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ಯಾವದನ್ನಾದರೂ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಾಕದೆ, ತನ್ನ ಆಶೆಯನ್ನು ವರ್ಜಿಸುವದು. ಭೋಜವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸಂಗ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳ ಮಾಡದೆಯೂ ಅನ್ನದ ಮೇಲೆ ಮೋರೆ ಇಡದೆಯೂ, ಅಡಕೊಳು ಯಾವದಾದರೂ ದೊರಕಿದರೆ ಕೋಪವ ಮಾಡದೆಯೂ, ಶಾಂತವಾಗಿ ಬೇಕಾದಾಗ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವದು.

೧೭ನೇದು. ಮನಸ್ತಾಪವೂ ದುಃಖ ಚಿಂತೆಯೂ ಅತಿಕ್ರಮಿಸ ಗೊಡದೆಯೂ, ಖಿನ್ನ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆಯೂ, ಕೋಪ ತೋರಿಸದೆಯೂ, ನಿರ್ಮಲ ನಯ ಶಾಂತ ಈ ಮೊದಲಾದ ಮರ್ಯಾದೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿದ ಸಂತೋಷ ಮುಖದಿಂದ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ಮಾತಾಡುವದು. ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ದುಃಖ ತೋರಿಸದೆಯೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿ ಹೋಗದೆಯೂ, ಮೇರೆಯೊಳು ನಿಲ್ಲುವದು.

೧೮ನೇದು. ವಿರೋಧ ಮನಸ್ತಾಪ ಇವು ಮೊದಲಾದ ಆಪತ್ತುಗಳು ಬಂದಲ್ಲಿ, ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಉಪಶಮನ ಕೋರದೆಯೂ ಹುಡುಕದೆಯೂ, ಸ್ವಾಮಿಯ ಚಿತ್ತವಾಗಲಿ ಎಂಥೇಳಿ, ತನ್ನ ಚಿತ್ತವ ಸ್ವಾಮಿಯ ಚಿತ್ತದೊಳಿರಿಸುವದು.

೧೯ನೇದು. ಒಡವೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟಾಗಿಯೂ ಔಚಿತ್ಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಯೂ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವ ನಡಿಸುವದು.

ಸಂಪೂರ್ಣ.

4.20

ಅ ಜ್ಞಾ ತ ವಾ ಸ,

ಅಥವಾ

ಅರ್ಚ್ಯ. ಇಗ್ನಾಸಿಯುವರ

ಧ್ಯಾನಗಳು.

ರೋಮಾಪುರಿಯಿಂದ

ಹೊಂದಿದ ಅಪ್ಪಣೇ ಮೇರೆಗೆ

ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ

ಇರುವ ಕಥೋಲಿಕ್ ಮಠದ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ

ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

೧೮೬೫.

ಇದರ ಖರೀದಿ; ೬ ಆಣೆ.